E. L. de Ms.

T. 2.

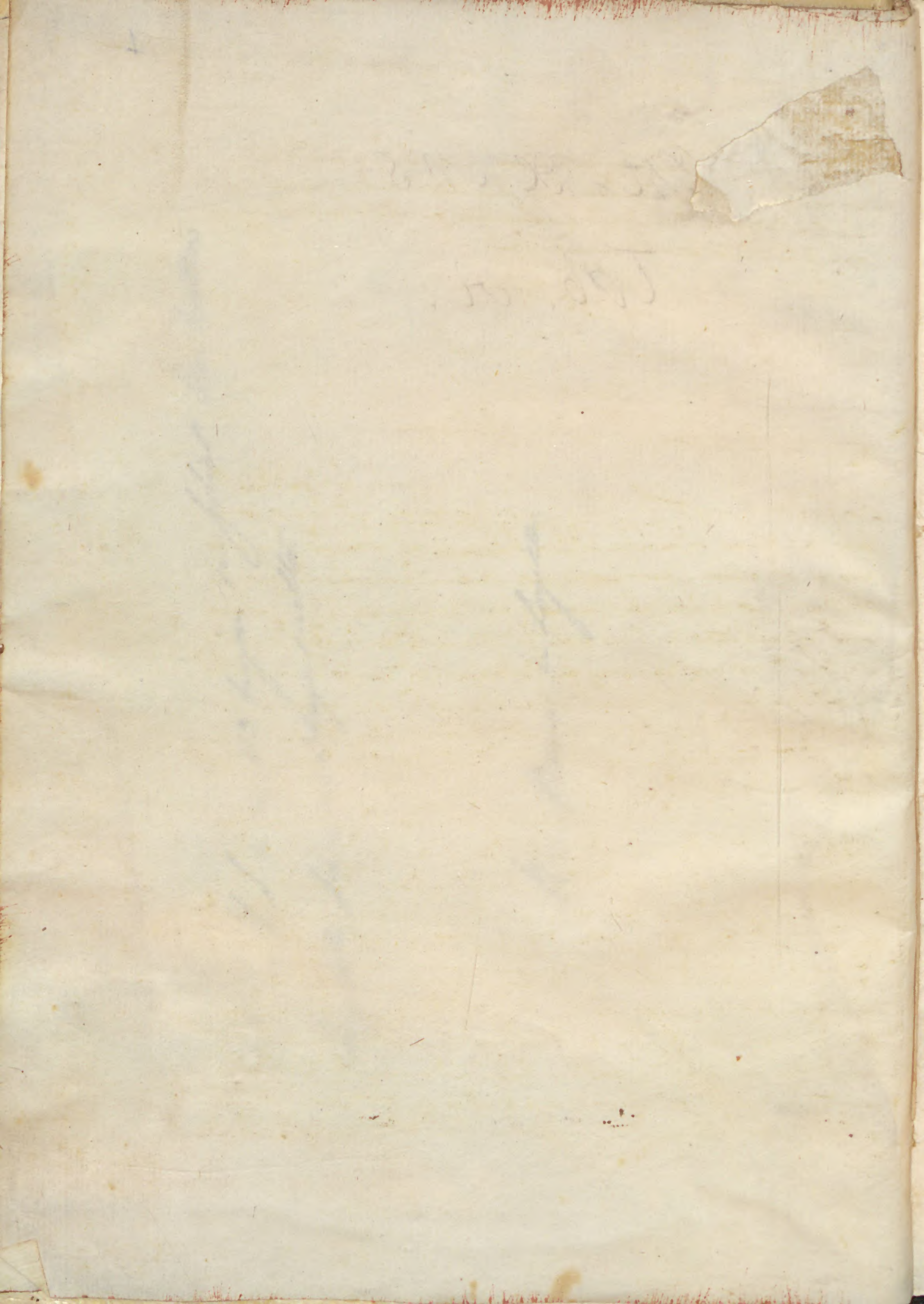
M.S. te con 119 hojas sin foliar bien tratado

completo. Tiene una hoja suelta.

R= Ramos in Logica.

[illegible] gravitate de [illegible]

[illegible]

pro sui gravitate discutienda, apprehendimus insuperabilem pene difficultatem controversia ista complectitur, quam Deo auspice studiose superabimus. claritati que pro viribus consulimus, allegatoras premittere [illegible] subditorum rare [illegible] in formido accingor opus.

Disp. 2a

De Universalibus in communi.

Sectio 1a

Definitur et dividitur Universale.

Universale in communi sumptum sive pro ratione communi [illegible] unum ad plura se extendens; sic unum se extendens ad plura in essendo dicitur Universale in essendo; unum se extendens ad plures effectus causandos vocatur Universale in causando, et unum se extendens ad plura ut significanda appellatur Universale in significando. De Universali in hac sectione sumpto in [illegible] [illegible] non agimus, sed tantum de Universali in essendo seu metaphysico, ut dicitur, et de Universali in praedicando seu logico, accipitur enim pro Universali sic stricte sumpto in illis [illegible] rationibus [illegible] quae ita est una ut simul apta sit identificari et praedicari de pluribus in quibus multiplicatur.

Sed quia Universale in hoc sensu sumptum dividitur in Universale in essendo seu metaphysicum, et in praedicando sive logicum, utrumque definiendum. Si ergo accipias Universale metaphysicum, definitur sic: unum aptum esse in pluribus per sui realem multiplicationem; logicum autem sic: unum aptum praedicari de pluribus in quibus multiplicatur. Ex his definitionibus constat quod Universale logicum et metaphysicum solum differunt penes nostros conceptus, [illegible] videlicet quod Universale logicum addat supra conceptum metaphysicum praedicabilitatem de pluribus quam quidem non continet ut de parte metaphysica Universalis metaphysici constitutiva; autem Universali logico ad modum quo [illegible] quae non constituunt de parte metaphysica hominis constitutiva illius [illegible] amabilem [illegible]

455

456

Conveniunt distinctiones praedictae scilicet unitatem multiplicitatem et aeternitatem dictis de quibus.

457 Inhaerenter ad universale requiritur unitas et multiplicitas unde unitas numerica quae per unum ipso ad universale non sufficit quae non componitur cum multiplicitate ideo quae natura per [illegible] universalis sed singularis. In super non sufficit ad universale unitas in pluribus si in illis ea non multiplicatur. Unde natura Divina licet sit communis tribus divinis personis tamen non est universalis quia in illis ea non multiplicatur. Est ad universale requiritur quod sit in pluribus per identitatem non autem sufficit quod sit in pluribus per unionem unde si Deus albedo pluribus simul subiectis uniretur non ideo universalis esset quia in illis subiectis quibus universalis quaque forma est in illo causat plura alba non tamen plures albedines multiplicata [illegible] per accidens et universalitatem partibus licet enim plures partes sint non est plura composita sed unum compositum.

458 Opinatur communiter philosophi duas plura et numeralia ad universale requiri pluralitatem et multiplicitatem realem non autem sufficere multiplicitatem rationis ad opinionem communem nostri [illegible] quae sufficit ad distinctionem rationis requiritur. Ergo non plura [illegible] et rationis ita [illegible] ad universale requiritur unitas et rationis et pluralitas. Ut [illegible] communiter philosophorum simul [illegible] fundamentale universale aliud fundamentale formale aliud universale fundamentale sunt plura similia et convenientia in aliquo per quod ratione huius similitudinis et convenientiae in suo fundamento reducuntur ut per cognitionem intellectus et considerationem illi reducuntur ad unitatem rationalem per quam habent universalitatem unam et in hoc sensu omnes homines dicuntur in natura una dicuntur natura humana fundamentaliter universale. Universale formale sunt ipsa plura quae conveniunt et ipsa unitas quae in ratione universalis formaliter constituuntur [illegible] circa universalis [illegible] probatum ad quod ulterius gradus [illegible].

459 Circa primum [illegible] partem dari universale fundamentale tale unde [illegible] propositio doctrinae de universali formali tale procedit deinde [illegible] et aliis ex antiquis philosophis posuerunt universale formaliter tale ante omnem operationem intellectus quod sit per operationem intellectus natura humana est una in pluribus per suam realem identitatem et realem multiplicationem [illegible] praesenti difficultatem dissolvitur ad inquirendum an universale formaliter tale detur a parte rei ante omnem operationem intellectus?

460 Dicendum

in platonem et platonis in figura hominis, dantur videlicet ab Eterno in concavo lunæ collocatas naturas universales sicut naturæ humanæ equinæ leoninæ et sic de cæteris unde humana natura ponitur habere esse separata a singularitatibus ex una et apta ut in idem ... paulisper in ipsis quæ multiplicatur, prædictæ naturæ ita universales vocantur a platone ideæ ac proinde ideæ platonicæ communiter appellantur tamen retinetur hoc nomine primo quia ab Eterno solus Deus condidit. Secundo quia quæ semel in ... semper ... et numquam possunt identificari ... naturæ illæ ... a singularitatibus in ... cum ipsis identificari ... nulla esse illis idea ... et in plures ... realis identitas et realis multiplicationis: quia nulla est universalis. 461

... partis ... dicimus ... quæstione ... Scotus ... duplicem statum naturæ ... humanæ ... naturæ ... indifferentia ad ... accidentium ad ... omnis ... in hoc autem statu ... natura universalis habet quod natura apta, ut multiplicetur et in pluribus singularitatibus quas præcedit. Secundus status naturæ ... singularis ... in quo ... natura non habet ... plura simul ... statum ... quæ natura habet ... illa a singularitatibus in quo statu natura universalis ... hic ... secundum Scotum ... suppositio ... natura ... et singularitatem. Adducitur ... statum solitudinis implicatorium. 462

Primo ex ... ... identificari necesse unum ... præcedere. et non ... indifferentiam ad aliud ... quod ... ad ... sed natura humana ... identificatur cum singularitatibus ... et non ... indifferens ad illas: quod implicat statum illum solitudinis, in quo natura ad singularitatem ... præcedat. ... 2°? indifferentia quam habet natura in statu solitudinis identificatur ... cum ipsa natura: quia in statu ... servabit natura indifferentiam illam quia semel ... identificantur semper ... identificantur et ... semper ... et ... modo ... implicat ... natura humana in statu ... unum ... illam indifferentiam ... natura in individuis ... indifferens simul ad plura ... ad unum; ... implicat statum illum solitudinis. 463

Secunda ... aliquorum ... ... universali ... natura in statu

dubium esse est in pluribus ut sit una et sola existentia divisa unde
iuxta hunc discurrendi modum natura humana Petri et natura humana Pau-
li sola existentia distinguuntur ratione singularitatis. ac opinione excl...
ex dicta sententia D. ut bene notat Illustrissimus Mastrius quod iuxta Scotum solum
datur a parte rei unitas realis quae reddit naturam fundamentaliter univ-
ersalis universale vero formaliter tale solum datur per operationem mentis.

164 Itaque iuxta Subtilem Doctorem natura potest duplicem dici communis et una,
primo positive, quando ex se talis est, ut possit esse in pluribus et de ipsis praedi-
cari praedicatione dicente hoc est hoc ut Petrus est homo, secundo negative, quan-
do ex suis principiis realibus et essentialibus non est formaliter individua; sicque
potest reperiri sicut est in hoc vel in alio individuo ut natura humana
licet et ex suis principiis realibus est negative indivisa ut est in Petro,
in Paulo et in quocumque individuo ex utroque principio inferri contra
dari a parte rei universale fundamentaliter tale quia datur natura negative
una et communis non autem datur a parte rei universale formaliter tale quia
non datur natura positive una et communis in pluribus secundum docetur
cum magistro nostro et Illustrissimo Mastrio lib. de universalibus disputa-
tione prima quaestione 3a art. 1a.

165 Reiicitur secunda opinio qua parte a
non nullis asseritur a parte rei universale formaliter tale. si natura hu-
mana ut est a parte rei universale formaliter sit collectio naturarum
vel aliqua denominata natura: neutrum dici valet, cum omissa denomi-
natione media inter naturas et singularitatem quod a parte rei non datur univer-
sale formaliter tale sed dici non valet, quia collectio omnium naturarum non est una
libera una natura, sicut collectio omnium singularitatum non est formaliter una
singularitas; sed natura formaliter universalis est formaliter una natura. natu-
ra formaliter formaliter universalis non est collectio omnium naturarum ratione
collectio est, quia collectio omnium naturarum ex pluribus naturis habet plurali-
tatem realem ratione quarum unaquaeque natura est indivisa in se et divi-
sa convenientiam a parte collectionis omnium singularitatum.

166 Nec valet
dicere quod natura una denominata prout formaliter est natura cum distinctione
a singularitate, licet sit formaliter una non tamen est apta ad identitatem
realem cum pluribus in quibus est multiplicatur sed natura formaliter univer-
salis. Hac attentione probare debet quod natura formaliter universalis non est
aliqua denominata natura maior. Contra namque si eadem denominata
natura quia est in Petro ut est apta ad identitatem, et multiplicationem realem
in pluribus est eadem denominata natura potest habere plures naturas q.

arcundi[illegible] c. = si respondeat quaelibet denominata natura in [illegible]
[illegible] ut sit in Petro Paulo et Caesare hominibus; Respondeo 1° re natura hu
mana quae est in Petro identificatur cum Petreitate, non sic apud Paulum
[illegible] cum Paulitate sed ut identificentur simul [illegible] 14 [illegible]
ra [illegible] identitas sui sine reali [illegible] multiplicatione ut simul in Petro et Pau
lo [illegible]; ac proinde erit apta [illegible] in individui [illegible] mi
rum Beatissimi. [illegible] eadem denominata natura potest ammittere [illegible]
realem identitatem quae habet cum Petreitate, et acquirere [illegible] identitatem realem
quam cum Paulitate non habet. Utrumque [illegible] solum [illegible]. 463

Respondeo 2°:

[illegible] illa [illegible] tota [illegible] natura humana universalis [illegible]
[illegible], quaelibet [illegible] natura cuilibet individuo [illegible] haberet
ut [illegible] est natura humana universalis: [illegible] illa admi
[illegible] — Respondeo 3° quaelibet singularitas [illegible] identificabilis cum pluri
[illegible] si dicitur: [illegible] natura quae est identificabilis cum Paulitate,
et natura Pauli cum Petreitate; [illegible] Petreitas identificabilis cum na
tura Petri et Pauli, et Paulitas cum eadem natura identificabilis: [illegible] singu
laritas quaelibet est universalis [illegible] adversarii non concedunt. 468

Eadem [illegible]

[illegible] Opinio quae patet [illegible] natura negatione [illegible] et indifferentiam [illegible]
ra ante operationem intellectus [illegible] sic natura humana [illegible]
[illegible] singularitatem [illegible] repugnat singularitati Pauli:
[illegible] in ea sic indifferentia [illegible] ad identitatem cum pluribus [illegible]
[illegible] 4 ante probatur natura humana [illegible] singularitas [illegible] incapabilis singularitatem [illegible]:
[illegible] singularitatem [illegible] = Respondeo denominatio natura ad singu
laritatem [illegible] realiter in identitate reali [illegible] indenominati
o natura ad singularitatem [illegible] in negatione identitatis [illegible] realiter
negare non possunt [illegible] quia [illegible] natura et singularitas non [illegible]
identitatem [illegible] natura [illegible] quia denominatio et deno
minati [illegible] Unde si denominatio stat in identitate
[illegible] reali et in negatione identitatis [illegible] debet indenomi
natio [illegible]: Sed ante operationem intellectus nulla datur negatio [illegible]
[illegible] natura humana [illegible] et [illegible] singularitatem: ergo nulla datur 463
indifferentia [illegible] indenominatio.

[illegible] aliquorum [illegible]
[illegible] quarta dubio [illegible]
[illegible] universali [illegible] datur [illegible] natura [illegible]

ra ejus multiplicitatem physicam. Unde natura humana quae a parte rei
multiplicata est in pluribus individuis habet unitatem physicam videlicet
licet individua et indivisibilis est in suis singulis naturis humanis; atque
cum ista unitas specifica naturae a parte rei, est unitas realis, similitudinis
seu similitudinum naturae sufficit ad universale realiter tale, quare
doctrina non sufficit; quia unitas realis naturae humanae, quae est in Petro, et
non distinguitur ex opposito unitatem numericam sive materialem; sed hoc
ad universale realiter tale non sufficit ut constat; neque illa secunda
non sufficit; quia unitas similitudinis et convenientiae plurium: cum
dependenter ab actu mentis illa plura confundentis in uno conceptu
vel obliquo non habent indivisibilitatem sed divisionem: ac quae unitas pro
sit universali realiter tali, secludit actualem divisionem naturae in plura
eius ratione non sufficit unitas similitudinis.

430 Ad 2. dico non dari

cum a parte rei universale realiter tale sicut quarta Communis-
simum (Thomistarum) et nos. Ea quae amplectuntur plures scilicet ex parte universale
tale realiter tale debet esse unum in pluribus per realem identitatem et realem
multiplicationem; sed ante operationem intellectus est in pluribus per realem multi-
plicationem tantum est unum; nec est divisum in plura et unitatem formalem
solum per mentis operationem et realiter unum; quia ante operationem intellectus
consequenter a parte rei non datur universale realiter tale. Confirmatur
cum universale realiter tale est unum et multiplicabile; sed solum unitas
rationis potest convenire unum id quod est in multiplicabili; quia ante oper-
ationem intellectus non datur unitas ad id sufficiens ut ex dictis constat; ergo
unitas per quam convenit universale realiter tale est unitas rationis
sive intentionalis; ergo a parte rei non datur universale realiter tale.

431 Obiicitur

1. Illa omnino est inveniendus ex opinionibus aliquorum quos supe-
rio nomine dixit Dominus libro 6 dialogorum Aretrati? cap. n. 10 qui a
[illegible] ... dari universale realiter tale ante operationem intellectus, eo quod
[illegible] ... natura creata una et eadem in aeque ... plenitu-
dine. ... cum ... quia ... causam omnium ...
in Beatitudine ac promissio tali natura creata omnino multiplicatae esse
ergo quia adhuc illa natura non est universalis ob defectum multiplicitatis realis:
sicut non est universalis natura Dei. Obiicitur 1. Illa ... Deus ... sed
non datur universale a parte rei ... Conceptus ... quia
multiplicatur in tribus divinis personis ... quod ...
realiter non existit a parte rei ... unitatem ... ejus multiplicitatem
432 ex qua natura humana ... ejus individuis ... Obiicitur ...

urba [illegible] eyde[m] parz lin[e]a et multitudi[nis] [illegible] predicamentum [illegible] individuum
pars [illegible] hominis [illegible] [illegible] [illegible] illius [illegible] pars [illegible]
[illegible] hominis [illegible] propter [illegible] [illegible] animalis ad hoc enim [illegible]
propter [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] ad plura [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. Obiecta dantz [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] multiplicatur [illegible] pluribus et hoc [illegible]
ar [illegible] multiplicari rationis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] multiplicitas rationis [illegible] ad [illegible]
[illegible] rationis [illegible] aliqua [illegible] et nulla alia [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] dicendum [illegible].

Seccio 3a

Utrum Dei [illegible] [illegible] [illegible] — — —

Concept[ionem] | Unitas

13 [illegible] ad universalis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] nota [illegible] [illegible] a individuis [illegible]
[illegible] [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in individuis et ex Philosopho libro 5 metaphysicae [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] habent [illegible] habent [illegible]
[illegible] Unitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] individuo [illegible]
[illegible] ratio [illegible] qua aliquid [illegible] divisum in plura [illegible]
[illegible] nota [illegible] Unitas [illegible] [illegible] dicitur Unitas numerica
[illegible] [illegible] vocatur) [illegible] individuo [illegible] singulari [illegible]
[illegible] Unitas qua [illegible] [illegible] individuum naturae humanae. alia dicitur
Unitas [illegible] [illegible] ratione communi [illegible]
[illegible] Unitas qua omnes homines [illegible] una natura humana. [illegible]
[illegible] Unitas (que [illegible] [illegible] rationem communem) [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 121
[illegible] [illegible] Unitas [illegible].

Alia [illegible] [illegible] Unitas similitudinis et
convenientiae [illegible] fundamentalis [illegible] [illegible] similitudinis
[illegible] convenientia [illegible] in aliquo [illegible] Unitas similitudinis
ab aliquibus [illegible] [illegible] [illegible] loquendo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] fundamentum ad Unitatem [illegible] [illegible]
[illegible] Unitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] quando [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] notavimus [illegible] [illegible] Unitas [illegible]
[illegible] consistit [illegible] cognitione [illegible] plura [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. — Unitas numerica [illegible] [illegible]

singulis habentibus quae in individuo [illegible] singularium [illegible] concludit omnes apprehendens ut est in pluribus ex [illegible].

De Unitate

ad uni Vero similitudinis affirmamus non autem sufficere ad Universale formaliter tale si non sufficiat probavimus n. 436 quia Unitas similitudinis et convenientia plurium quae actu non habent indivisionem sed divisionem [illegible] autem requiratur ob indivisionem sic ratio Universalis et Universalitas Universalis pluribus sed ad rationem Universalis plurium sed requiritur Unitas similitudinis ad rationem Universalis sive ad Universale formaliter tale requiritur se Unitas similitudinis. Confirmatur ratio Universalis et Universalitatis ratio a pluribus abstracta sed ad rationem a pluribus abstractam requiritur [illegible] convenientia plurium: ergo etiam requiritur ad rationem Universalis sive ad Universale formaliter tale. Itaque Unitas similitudinis

436 [illegible] requisitum ad Unitatem [illegible] quae sine [illegible] abstractione [illegible] fundamentum in re, ut liquet.

Conceptus 2us Unitas intentionalis

seu Communitas Universalis formaliter talis Consistit in Cognitione abstractiva et Communi [illegible] nostri intellectus [illegible] Universale Constituitur per Unitatem rationis intentionalis resultantem ex Cognitione. Probatur ex Dico thema 56 dicimus [illegible] Universale [illegible] Cognitionis. = [illegible] Unitas rationis intentionalis resultans ex Cognitione [illegible] quibus [illegible] [illegible] denique [illegible] Cognitione abstractiva ponitur [illegible] ex [illegible] intentionalis Unitas. Sed [illegible] ponitur Unitas Communitas Universalis: ergo Unitas

437 huiusmodi Consistit in Cognitione abstractiva.

Conceptus 3us Universale

formaliter tale non fit per operationem intellectus agentis tanquam per formam Constitutivam [illegible] et Communem speciem nostri [illegible] Communem [illegible]. [illegible] intellectus nostri [illegible] habet aliud et Cognoscit obiectum [illegible] (ut loquuntur [illegible]) aliud et producere speciem impressam spiritualem [illegible] intellectus agentis. [illegible] speciem [illegible] spiritualem impressam repraesentantem [illegible] non [illegible] tanquam per formam Universale formaliter tale. Probatur quia [illegible] Dico 3. thema [illegible] Universale et [illegible] Unitatem Cognitionis. atqui species impressa spiritualis non est Cognitio, ut demonstrabitur [illegible] ut [illegible] cognitionis [illegible] talis species [illegible]

rabet naturam nature unitatem propriè universali. Confirmatur: quia sicut omnis
per ipsum denominatio obiecti cogniti ... in causa cognitionis nec
denominatio producti ... in causa producente: ... in causa
... immunitionalis ... ratione ... nata non denominatione ...
naturalem unam quam ... naturalem immunitionalem separatam a singularitatibus
... per ipsum denominatio natura ... immunitionalem separata a
singularitatibus ... neque immunitionalem naturam unam.

Concipiatur ... a
... accipiendam ... denominationem universalem ... plura
... cum aequalitate ... possibilia ... ratione ...
... ad universale requiritur ... pluralitas ... multiplicatio: ...
... plura ... argumentum ... ; sed ... cognitione
... : ... denominationis universalis
ratione ... ad multiplicabilitatem praedicabilitatem quae nata ...
... : ... ... adamus ... homo
... homo; ... homo: ... universale adaequatum
... aequalitate ... sive ...
... possibilia sint.

Sectio 4a

Loca contrariantia aliorum DD. argumenta solvuntur.

Arguitur 1o. ... Philosophi ...
... habent unitatem genericam et specificam: ... similitudinem ...
... unitatem: ... singulare ... numero, et universale ...
singularibus ... humana ... singularibus;
singularia habent ... unitatem specificam ...
... universale ... Confirmatur ex ...
... universalia ... singularibus
... Conveniunt singularibus ratione universali
... universalibus ratione individuali
... universalia neque generantur neque corrumpuntur. ...
quia ita asserunt ... universalem ... universale 4 8
... apparentia.

... Philosophi respondeo ...
ad 1 ... habent unitatem genericam et specificam fundamentum

multiplicatae[?] condis: formalis negando; quia ante operationem intellectus solum dantur
plura praecisiva in re fundamentum ut in conceptu formali praecise
adeo, ut formalis similitudo confundantur et sic habet praecisione naturae
formaliter unum. = Ad 2um dico: similitudo fundatur in unitate multiplicata
concedo: quia natura humana Petri est una, et natura humana Pauli est
una: fundatur in unitate pluribus communi ante operationem intellectus nego;
quia in re a parte rei nulla hujusmodi unitas datur ante intellectus operationem. Un-
de philosophi dicunt similia esse, quorum qualitas est una, intelligendum
de unitate per rationem non vero de unitate formali pluribus communi an-
te operationem intellectus. = Ad 3um denique dico: et universalitatem singularita-
tibus multiplicatam et unum concedo praecise multiplicatam nego. Ut enim dixi
post operationem intellectus est una natura et multiplicata; quia implicat natura
esse multiplicata et esse una simul dicta similitudo intellectu comparante
est.

181 Ad eloquia convenientiam dicimus: Universalia et praedicata singulari-
bus ratione [illegible] et in similitudine quaerunt ad affirmationem
praedicati singularis vere valet ad affirmationem praedicati universalis non vero
e contra. Unde vere valet: est Petrus; ergo est homo; non autem valet: est homo; ergo est Petrus. Ratio:
universalia et praedicata singularibus praedicantur realiter sunt [illegible]
ea essentialia conveniunt singularibus ratione universalis, quae uni-
versalia sunt ante intellectus operationem: praedicata autem communia conveniunt
universalibus quae universalia sunt ratione individuorum. Dico
enim: ea natura ante operationem intellectus sint singularis non datur ante intellectus
universale formale ratione cujus ut tales conveniunt singularibus
praedicata essentialia aut etiam ratione singularis conveniant praedicata
communia sicut Petrus et homo in se non distinguuntur, distinguuntur vero
ratione una et in hoc sensu vera est causalis circa praedicata essentia-
lia, sive videlicet ideo Petrus est risibilis, quia est homo et [illegible] circa praedica-
ta communia ideo homo currit, quia Petrus currit. = denique universali-
ter praedicata universalia ut sunt in mente per cognitionem abstractivam neque praedi-
cantur neque conveniunt; quia ut sic distinguuntur a singularitatibus
ac praedicata universalia significantur sumpta fide ut sunt in re praedicantur
182 et conveniunt; quia in re sunt naturae singulares.

Argumentum 1: Ea ratione
qua Petrus et Paulus non distinguuntur, idem sunt ante operationem intellectus non
distinguuntur formaliter in ratione hominis; sed tantum materialiter in ratione
et per talem hominitatem ante operationem intellectus sunt formaliter idem in ratione ho-
minis per naturam humanam quae a parte rei est in Petro et Paulo est

terminata et nullo modo inclinans ad generandum; alii enim natura ratione nec sunt in identificata cum generatione, et dicta est apta aliquid univocabiliter individuum ad conformandum conceptum ante determinationem conceptus quod si dicatur in natura multiplicata aptitudo ad essendum in multis non provenit ab intellectu conceptus; quod si dicatur in natura una aptitudo ad essendum in multis non provenit ab intellectu conceptus sed constat solutio ex dictis, et constabit ex dicendis pro actualitate universali inchoata. art. 3

13

Sectio 5.

Quae militant in contrarium

Opiniones et enodantur.

In primis contrariis opinio 1. unitas rationis sufficit ad universale tantum: ratio est quia unitas similitudinis probatur ergo: Idco unitas similitudinis non sufficit quia improprie unitas: dicitur ergo unitas rationis ad improprie unitas: sed si sufficit ergo illa ad universale tale sufficit conceptus ante intellectum ergo ad probandum ergo maior et conformiter: atque itaque est unitas rationis quia unitas similitudinis improprie unitas in ultima entis, sed enim unitas multiplicationis realis sed convenit unitati rationis cum unitate similitudinis ratio: atque ergo non sufficit unitas similitudinis, nihil autem ad unitatem tale unitas rationis: ergo unitas similitudinis est tale nimirum sicut pluralitas unitatis rationis illius plura atque et neque in... tale plura dicta ac unitas rationis cuius cognitio continens intellectualiter plura non est ratione pluralitatis quia videmus illa plura sine ratione illius plura sunt talia intellectualiter ergo adeo quod universale tale sufficit.

2. contrariorum opinio ... unitas universalis non exsurgit a parte rei sed cognitio abstractiva exsurgit a parte rei: ergo cognitio abstractiva non est unitas universalis. Confirmatur: quia intellectus mutare res; sed res sunt omnino singulares: ergo requiritur ... universalis cognitionis abstractionis sive intellectus operationis. = Confirmatur 2. universale in essendo determinatur ad universale in repraesentando: sed non desumit unitatem ab universali in repraesentando sed cognitio abstractiva est universale in repraesentando: ergo a cognitione abstractiva non desumit unitatem. prima ergo probatur universale in essendo

ut Conveni quod Unitas communis dicimus ab Unius naturalis mutandis: quod a parte rei = Contrahitur non natura humana Ut Communis Omniformia non est Universalis: quod Cognitio non est Unitas requisita ad Universale probatur ea Unitas Communica qua habet naturam Omniformia non est inclusio ad Universale; sed Unitas Cognitionis est Unitas Communica maxime quod inclusio est: quod requiritur Unitas in [illegible]

501 [illegible].

Ad argumentum respondeo distinguendo majorem Unitas Universalis non existit a parte rei ante Operationem mentis concedo majorem post Operationem mentis nego majorem: et similiter dicta minore nego Consequentiam dicimus quod Universale non existit a parte rei ideo non existit ante Operationem mentis hac vero posita existit utique a parte rei Universale Legitimam [illegible] ut O Pendoliez et alios ex [illegible] communem Opinionem defendit. Ad primam confirmationem distinguo majorem mentis [illegible] in [illegible] concedo majorem mentis [illegible] nego majorem et concedo minorem nego consequentiam distinctionem. Igitur a Cognitione [illegible] sua provenit denominatio Universalis; hic [illegible] non [illegible] intimus [illegible] aut [illegible] non intime Universalis sed solum denominatur Communis Universalis [illegible] ipsius [illegible] a Cognitione.

502 Secunda Confirmatio urgetur [illegible] distinguitur Universale in Essendo ab Universali in repraesentando [illegible] Universale in Causando: sed ad hoc [illegible] non [illegible] Ultimam [illegible] quod neque ab illo dicimus respondeo distinguo [illegible] Universalem in Essendo [illegible] distinguitur ab Universali in repraesentando Concedo [illegible] nego [illegible] et Consequentiam. Explicatur: Universale in Essendo est natura Ut [illegible] et Cognitio [illegible] Ut forma Universale: in repraesentando est Cognitio plura repraesentans Unde [illegible] Universale in Essendo [illegible] forma distinguitur ab Universali in repraesentando ad [illegible] probationem concedo [illegible] nego [illegible] quia Universale in Essendo [illegible] Universale [illegible] distinguitur ab Universali in Causando [illegible] ab Universali in repraesentando distinguitur [illegible] Universale in Essendo [illegible] Unitas Cognitionis.

[illegible] Confirmatio [illegible] Unitas Communica, quam natura humana habet in Omni forma, non est inclusio, [illegible]

ista resultat Unitas Obiectiva communica naturae sed Unitas Cognitionis
Unitas Communica naturae quae importat ... ista resultat Unitas Obiectiva
in communica natura dicitur respondens cognitio ante respondens eorum ad proba-
tionem communiter praemissis respondens eorum disparitatis et ... non praecindit
naturae a singularitatibus hoc autem praestat Cognitio abstractiva. Un-
de Unitas in Causa vocatur naturae denominatae Universalis ponitur ex eo
virtus Cognitionis abstractivae ... ab hominibus abstrahitur
... resultat Carentia ... negatio ... non a singularitatibus abstrahi-
tur natura resultat Carentia ... negatio sed talis Carentia est Unitas Ob-
iectiva, quae ex abstractione resultat in natura Unitas Obiectiva convenientia
ante respondens eorum disparitatis ... quae abstrahitur ... proprie-
... Unde resultat Carentia seu negatio ... ac quando
natura abstrahitur non dicitur ... quae negatio non ...
Remira-
bilis cognitio abstractiva non repraesentat naturae ut unum repraesentando
... Unitas Obiectiva natura non est una nec Universalis; natura
... in ... Universalis ... Unitas Obiectiva ... probatur
ante ideo natura ... cognitionibus ... non ... quae non repraesentatur
ut multiplex ... natura non est una ... Cognitionis abstractivae non ...
... una respondens respondendo ante ad probationem ... ante
eorum disparitatis ... quae non ... multiplicatur ... natura ... cognitio-
nis ... ex ... ut talis ... cognitionis ...
... ut talis ... natura non ...
... ac natura ... nihil aliud ... quae ...
... definitioni ... natura humana ...
... cognitionem ... definitioni ... natu-
ra humana ... cognitionis ... quae ... 303.
quae Unitatem Obiectivam ... resultatur.

In 3.a Opinione ...
natura ... non ... singularis ... Universalis; ...
... contingit: ... quae ... pluralitas ... natura ... denominatur natura Universalis sed ...
... denominatur natura Universalis. = ad ...
... ante natura ... non ...
sendo ante non ... respondens ante ... species ...
... natura ... species, ... in ...
ponitur ... a ... ad ... ad ...

gularis ac ey non sit realis repraesentatio neque spectet realitatis natura neque per ipsam naturam realiter universalis non realitatem simi laritas ad continentiam durationis naturae actu, quia realitas solus plu ralitatem relinquit naturam in diversam denominat naturam universalem conditio naturae qua universalitatem solum negatio naturae, ut dictum ostendimus
506 natura eorum solutio loquitur.

Resistit tamen M. Vallona similitudinem ponit dicendo actu naturam possibilis solus causandi non realitas ante universale, itaque qui denominant realitas ab unitate intrinseca per actu naturam agentium tamen ut denominat realiter universale, quod a communi si eorum unitas universalis continentia non sit realiter cognitio non erat dictum tamen a divo Thoma universale ut unum unitatem cognitionum esse dicit ut unum unitatem dicta a cognitione specierum sed unitas ut intrinseca natura hic non ut universalis, quia ut intrinsece una quod autem est intrinseca unum est singulare et incommunicabile; quod unitas universalis continentia est extrinseca naturae ipsum disparatis intra actum naturam agentium creatae mutas facultatis continentia in eo quod cognitio non sit realis repraesentatio natura, nec realis separatio eiusdem a singularitatibus tum vero formam unde facultatis solus causandi tamen universale, quae illud est causa cognitionis formaliter autem realitas quae est ipsa cognitio D. Thomas alicubi intimum universale dicit per actum naturae agentium sed recta dicta intimum dictum
507 speculandas est, nec tandem doctior sit ibi si videatur dicit.

Denique in quantum conceptum operis ut non existenter continentia universalis sunt existentia ad plura in intrinseca per continentiam universalis illud est potentialis hoc non existit; quod debeat universalis distinctio si pluram fictio qui actu existant. = Confirmatur: non existimus cognitionem abstractiva non existit universalis quod non existimandum pluribus in his sedem universale non existit ratio eorum et quod universalitate omnino continentiam per plura intrinseca quia per cognitionem abstractivam ad ea dicimus naturae non existimus continentiam universalis hoc non existit dictis condito natura eorum ut denominandum negatio naturae sicut non existimus abstractum existit eorum et denominandum hoc concretum abstractum cognitum dicta cognitio erit non existimus natura existit eorum ut denominandum con
508 cretum hoc plura conceptu cognita atque adeo dicuntur natura universalis.

Ad continentiam naturae autem negatio eorum: sumus adversum probando non solum quod non, ideo non existit universale non existimus cognitione abstractiva

qa sicut cognitiones intuitivae, ita et abstractivae et cognitionum negatur locus ordine terminandi existimo. Sic denominatio plura continet cognita quae quidem omnino possunt loco et denominandi et existimandi plurimum intuitivis exempli habet in hac denominatione abstractivae cognitionis. Nota ex principia in alio et vero eo cognitionem nostram intellectus requirendum ad cognitionem abstractivam speciei impressae immissa ab aliquo intuitione nulla cum intellectus existendi possit dependentiam ad intuitionem abstractionis. 503

Ex alio dicendum docendo quod abstractio est separatio natura humana nullo appropriata quam in praedictis existit separatae natura ab appropriatione singularitatibus ad hoc autem et requiritur quod separat ipsa natura et separata ab nullo appropriata sive a singularitatibus praecisa et separata ab certa parte eadem natura dicitur concipiendo, ut cognitionibus abstractam et plura universalia, quae sicut denominationi et idem idem et plura alia ... Doctor in uno sed de natura plura absolutionis, Obiectum quod quae cognitio de natura simplex externa et intuitiva et de terminus sua obiectum externum intuitivum et simplex tantum cognitio abstractiva possunt denominare suum obiectum universaliter. Et ratio discriminis quia denominatio unius et denominatio [illegible] ... et obiectum denominatio intelligendi cognitionis unde possunt provenire a forma existentia ac denominatio intrinseca externa terminus, et denominatio intrinseca, atque alio a forma terminatur provenit debet.

Lectio

Quodnam sit obiectum immediatum cognitionis abstractivae.

Vt

multum cognoscatur natura cognitionis abstractivae in qua ista superius dicta cognitione universalis cognitionis universalis talis quae ... nunc quodnam sit obiectum immediatum talis cognitionis, aliis verbis quodnam sit subiectum quod denominatur universale a cognitione abstractiva ... quae a forma ... docent ... obiectum immediatum cognitionis abstractivae et natura ... universalis cognitionis et existimo ... Docent ... natura ... ab singularitatibus sed hic utraque opinio ... dicitur tantum nitidum et impugnandum. 511

Docent ... obiectum immediatum cognitionis abstractivae et ideo ... quaedam

quidam repraesentans dominae individuae ob similitudinem quam ipsi ha-
bet idoli seu fantasmatis Alexandri habet [illegible] et aliquam
ubi l(icet) [illegible] d(ictu)m = [illegible] tamen [illegible] [illegible] [illegible]
mo obiectum immediatum cognitionis abstractivae et multiplicabile
indivisibiliter per reale [illegible] sed idolum illud non est ita multiplicabi-
le [illegible] et [illegible] unum [illegible] ipsum non est obiectum immediatum cognitio-
nis abstractivae l(icet) ideo [illegible] idolum est obiectum immediatum cognitio-
nis abstractivae quae est unum non est [illegible] omnibus in-
dividuis sed [illegible] nulla est quae cognitio abstractiva [illegible]
512 na et [illegible] similis omnibus individuis ergo tale idolum non est
obiectum immediatum cognitionis abstractivae.

Dico 4.° [illegible] obiectum im-
mediatum cognitionis abstractivae est plura ut similia in aliqua rati-
one. Probatur quia eo modo, quo cognoscuntur plura ut similia cognoscun-
tur plura ut plura; sed cognitio abstractiva nunquam attingit plura ut pu-
ra [illegible] non est abstractiva; [illegible] non abstrahitur [illegible] plurium [illegible] nunquam a-
[illegible] plura ut similia. Dico 5.° [illegible] quaedam obiectum immediatum cogni-
tionis abstractivae est unum [illegible] [illegible] determinatum in [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] dicere ho(minem), ac dicere aliquem ho(minem) [illegible] obiectum immediatum abstracti-
onis [illegible] non est [illegible] quod est extra conceptum naturae [illegible] aliquid [illegible] ex-
tra conceptum naturae quae aliquid [illegible] [illegible] est singularitas naturae;
et singularitas naturae est extra conceptum naturae ergo aliquid non est obiectum
immediatum abstractionis et [illegible] obiectum est una natura
[illegible] indeterminatum [illegible] = [illegible] aliquid [illegible] sumpta est singula-
ritas [illegible] sumpta [illegible] est extra conceptum naturae quae natura suo con-
ceptu [illegible] constitutione omnem singularitatem: ergo aliquid
[illegible] sumpta est extra conceptum naturae: ergo non attingitur immediate per cognitio-
nem abstractivam.

Dico [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectum im-
mediatum cognitionis abstractivae est natura [illegible] [illegible] singularita-
[illegible] eodem modo, quo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] in sua [illegible] [illegible] [illegible]
difficultatum nodum resolvit [illegible] [illegible] [illegible] nodum
[illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] natura una [illegible] [illegible]
et praedicatur de pluribus [illegible] respondent [illegible] per cognitio-
nem abstractivam cognoscitur natura singularitatibus non cognitis [illegible]
[illegible] [illegible] natura quae [illegible] [illegible] multiplex: [illegible]
[illegible] [illegible] praedicabilis de singularibus [illegible] [illegible]
[illegible] immediatum cognitionis abstractivae [illegible] est natura [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] potest [illegible] [illegible] omnibus [illegible]

[illegible] in [illegible] non ponitur identificari cum quolibet loco dificultas eadem [illegible] manet a formalitate [illegible]. 514

Tandem formaliter ad 2um [illegible] et [illegible] [illegible] ex 3a [illegible] [illegible] paragrafo Docent communiter obiectum immediatum cognitionis abstractivae non plura et aliud plura [illegible] quae denominantur universales quae quidem [illegible] a parte rei [illegible] et [illegible] [illegible] in unum [illegible] per cognitionem ipsam abstractivam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectum immediatum cognitionis abstractivae non plura ex probatione [illegible] concluditur authoritate Divi Thomae [illegible] dicentis: [illegible] [illegible] unum et plura: plura [illegible] [illegible] in pluribus. [illegible] unum in cognitione. [illegible] quibus [illegible] [illegible] plura [illegible] Divi Thomae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] denominandum [illegible] obiectum immediatum cognitionis abstractivae [illegible] [illegible] [illegible] cognitionis obiectum immediatum [illegible] plura [illegible] = Confirmatur obiectum immediatum [illegible] cognitionis abstractivae [illegible] [illegible] ipsa [illegible] [illegible] [illegible] unum [illegible] omnia [illegible] [illegible] humanae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] omnia [illegible] et consequenter plura non obiectum immediatum talis cognitionis abstractivae. 515

Probatur 1a pars obiectum immediatum cognitionis abstractivae [illegible] de pluribus [illegible] pluribus [illegible] [illegible] [illegible] plura [illegible] probatur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] universali [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] plura [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de pluribus [illegible] multiplicatio non [illegible] [illegible] pluralitatem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] identificatur cum pluribus [illegible] [illegible] praedicabile: ergo obiectum immediatum cognitionis abstractivae [illegible] praedicandum de pluribus [illegible] [illegible] identificatum et cum pluribus, [illegible] [illegible] [illegible] multiplicatum: tale obiectum non plura [illegible]. 516

Probatur 2a pars obiectum immediatum cognitionis abstractivae [illegible] unum [illegible] probatur obiectum immediatum cognitionis abstractivae [illegible] [illegible] cognitionis [illegible] [illegible] forma [illegible] denominationis cognitae. [illegible] cognitio abstractiva [illegible] [illegible] [illegible] denominationis [illegible] unum: ergo obiectum immediatum cognitionis abstractivae [illegible] [illegible] [illegible] unum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] universale [illegible] unum [illegible] cognitione [illegible] [illegible] cognitionis 6
[illegible] [illegible] [illegible] ipsa, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cognitio quae plura [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et consequenter [illegible] [illegible] unum [illegible] [illegible] [illegible] et abstractionis [illegible] cognitio [illegible] [illegible] [illegible] cognitio abstractiva: ergo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] forma [illegible]

nominandum immediatum unum.

517 Ad 3um dico obiectum immediatum cognitionis abstractivae non esse aliquid plura ut plura nec aliquid signans unum ratio est quia ex parte obiecti immediati cognitionis abstractivae non est aliquid signans unum, cum quo quidem ex parte obiecti ampliatur unitas nam dicta a pluralitate realis simulans nulla ... valet probatur quia sicut in cognitione intuitiva ... redditur ratio de pluralitate obiecti, ergo obiectum immediatum talis cognitionis non est aliquid plura ut plura probatur consequentia quia obiectum huius cognitionis est aliquid plura ut plura quia in eis videtur talis cognitionis reddere rationem de ipso et hoc affirmando et per se ... in cognitione abstractiva nec ... reddere rationem de pluralitate obiecti ergo affirmando et ... obiectum talis cognitionis non est aliquid plura ut

518 plura.

Nunc pro maiori declaratione multiplicis annotationis in nullas obiectas annotando primo obiectum immediatum cognitionis abstractivae est aliquid natura quod abstractionis solum de natura ponit magis rationem reddere. Unde ut huius abstractionis hoc est talem, omnes homines cognoscuntur ut in statu tali nec in ... aliquid plures homines nec aliquid signans unum sed ipsam naturam humanam ut sic = Annotando 2o obiectum immediatum cognitionis abstractivae in statu tali non esse plura ut similia neque plura ut dissimilia ratio; quia ... plura ut similia quia plura ut dissimilia est aliquid plura ut plura ... abstractionis non ampliatur aliquid plura ut plura.

6 Unde divus Thomas opusculo quinquagesimo quarto dicit plura esse

6 similia et convenientia ... convenientia ... quia fundamentum inter se et in uno ... quia ... similitudinem plura in fundamentis ad unitatem concipiens ipsum illa ... in quo

51[illegible] ... similia denotat solum rationem quae sicut fundamentum in uno ratione qua sicut modus cognoscendi.

Annotando 3a ad confirmationem universalia

9 ... sequitur plura ut ... in ... tales

exolexpenna tales ... cognitionis abstractivae ratio; quia talis cognitio ... talem ... habet ... immediate ... in ... quanta cognitio abstractiva nec ... aliquid nec aliter ... aliquid ... qui ... conceptus abstractivus naturae ... ratio; quia ... talis conceptus aliquid ... plura ...

ratio; ra; cum uno ... cognitionis abstractivae = annotatio 2a natura abstracta ponit ... universalem quia ... natura ... ab ... multiplici ponit ... abstractionis ... intuitiva ... immediate

nalem Una numero, et Unus numero Universale

Annotando 6.a cognitio abstractiva 520
habet in quolibet individuo innumerabiles obiectum adequatum adequatione subalterna
ratione a.a hac cognitio abstractiva hic ut habet obiectum adequatum adequatione
subalternum in eo quod est aliquam hic adequatione superiori; sed quolibet
individuum natura humana est adequatum hic adequatione subalterna; ratione cuius
lin. similiter est adequatum subalternum in quolibet individuo; ergo in quolibet ha
bet obiectum subalternum adequatum praedicta cognitio abstractiva. = Annotando 7.a
singulari cognitioni abstractivae nullius individui est obiectum adequatum adequati
one subalternata; quia nullus individui cognitio abstractiva repraesentatur
oluder quod cognitio habeat in alterno obiectum subalternum. 521

Primo cognoscens diximus
in obiectum abstractionis immediatum, et communis obiectum communis cognitionis
abstractivae, ii omnia individua quae conspicit quod ipsa cognoscitur et quae sunt
locorum, in materialem Unum hoc obiectum communis nec repraesentat communis
ly identitatem in quolibet individuo, nec de quolibet potest praedicari obiectum in
individuum est status communis habitum ex parte accurate ratio quod abstractivus cog
nitio. hoc obiectum repraesentat quod identitatem reale in quolibet individuo, et de
quolibet praedicatum ita quae obiectum immediatum sit in pluribus individuis
et est ille, et Unus ac hoc enim implicat, et tamen Unus et illa Universalem fun
damentalis similitudinis et Unitatem realis cognitionis neque alia species
potest hoc obiectum quamvis est plura et identicum cum Uno et Unus et identitate
cum est in pluribus

Secunda 522
Ex Parte Obiectionibus

Obiicitur 1.o obiectum immediatum huius abstractionis hic est plura
ac Collectio singularium et subest cognitione hic; sed collectio singularium
subest cognitione hic est habet Unitatem et abstractionis ad Universale negari
ergo obiectum immediatum abstractionis est ii plura, ratio minoris est quia aliquam,
Paulus, et reliqui singulares homines, Ut sic cognitione hic habent
abstractionis ad identitatem et praedicationis de pluribus, et deinde est confirmatur
maiori quod cognitione solius amplitudo nata est ut ex obiectum immediatum
abstractionis est sunt plura probatur: quia id solum amplitudo quod cognitione
ut abstractivus quod potest praedicari de omnibus et singulis individuis;
sed solum nata est, hic potest ita praedicari: ergo solius amplitudo nata est.
= Confirmatur 1.o obiectum immediatum huius cognitionis hic praedicatum a
dequatum ut Unitatem de se; sed plura individua negantur ita praedicari
ergo plura individua est ii obiectum immediatum praedicata cognitionis. 523
Adaequata

respondetur distinguendo maiorem: si obiectum immediatum abstractionis in plura et collectio impulsantia ut collectiva, nego; si collectio impulsantium ut collectio, concedo maiorem; et in hoc sensu nego minorem. Huius probatio distinguo, quoniam Paulus et caeteri impulsant hominis ut sunt cognitione hoc habetur aptitudo ad significandum et praedicandum de pluribus et communis potentia cognitionis hoc; concedo: et sic communis nego suppositum quoniam obiectum immediatum huius abstractionis sint plura impulsantia illa tamen omnia apprehenduntur sub ratione unius hominis. Et sic habetur aptitudo ut communis significandi et praedicandi de pluribus hoc autem non omnia in talia ut aliquo significantur, aut quod aliquid significatur ex omnibus, sed quod natura humana cuiusque propria ex suo impulsante significatur.

524 Ad primam

confirmationem nego antecedens ad probationem distinguo maiorem: id solum apprehenditur cognitione abstractiva quod illud et ponitur praedicari de omnibus et impulsantibus nego maiorem; quod in communi ratione sub distinctione ponitur praedicari ut communis concedo, ut communis nego maiorem; et distinguo minorem: sed solum natura est quae praedicata ut ponitur actu ponitur in praedicari, concedo; quae sit obiectum aut ex natura distincta nego; videlicet quod sit ita praedicata et distincta nego quia ipsam apprehenditur cum distinctione naturae ut hoc natura ut sic, sed natura distincta. Et ideo natura non praedicatur obiective quae ex natura in distinguitur a impulsantibus sumitur. Quod natura ut distincta natura ut sic sit natura quae iam actu praedicata a impulsantibus sic autem cognitio abstractiva habet pro suo obiecto immediato plura in talia quae sunt in ratione unius per abstractionem ipsam. Unde non quod obiectum immediatum abstractionis non natura significans ut sic aut significans praedicata a impulsantibus sed solum exercite quatenus forma huius denominationis natura ut sic per cognitionem ipsam abstractivam.

525 Ad 2.am confirmationem maiorem distinguo: obiectum immediatum huius cognitionis hoc praedicatum aliquam de se pro totalitate in aliquo nego totalitatem in [illegible] concedo maiorem et minorem; consequentiamque distinguo: quod plura ut plura non sunt obiectum immediatum praedicationis cognitionis concedo: plura quae sunt sub unitate in [illegible] nego consequentiam. Constat solutio ex dictis.

= Sed observa quomodo reliqui doctores eandem difficultatem [illegible] quod unitas obiectiva intrinseca naturae non tollit ab obiecto pluralitatem realem sed [illegible] et plura numero aliquam [illegible] pro quo natura ut unitas obiectiva [illegible] abstractionis immediatum obiectum [illegible]: quod natura [illegible] natura in impulsantibus dicta ut in ratione communis in una non ponitur significari ut omnibus in communis [illegible] ponitur ut quolibet [illegible] significari: quod natura dicta [illegible] natura in impulsantibus non ut obiectum imme

dicas cognitionem attractivy. 3° demum obiicietur, nec quod non cognitio impula
ritantibus cognoscuntur [illegible] ipsius nam impulantis; sed nam impulantis non po
sunt de quolibet praedicari: ergo obiectum attractionis non est natura impulantis. 526

Obiicitur

[illegible] potentia apta est natura humana [illegible] repraesentata per cognitionem, hoc potentia
est sine impulantitantibus: ergo cognitio, hoc repraesentatur natura humana sine
impulantitantibus: ergo obiectum immediatum attractionis non est plura. = nego antecedens quod
potentia apta est natura humana [illegible] repraesentata per cognitionem, hoc ergo
potentia natura humana identificata cum impulantitantibus accommodantur
natura sine impulantitantibus. distinguo consequens: ergo cognitio hoc repraesen
tatur natura humana positive sine impulantitantibus, nego; praescindendo ab im
pulantitantibus, subdistinguo praescindendo exercite, concedo; praescindendo signate, nego; neque
et unum cognoscitur ad advertendum sub eodem actu debuimus dicere, atque natura
humana posita apta est sine impulantitantibus et natura humana est dicta a
impulantitantibus; ergo cognitio hoc repraesentatur natura humana est dicta a
impulantitantibus: ergo obiectum immediatum attractionis non est natura cum veritate immediata
obiectiva ut intendunt thomistae neque dicta [illegible] natura est ut volunt scotistae 527
qui obiectionem posita ut asserunt nec obiectionem.

Obiicies 3° non plura est obiectum

immediatum attractionis dicitur ratio fundamentum ut cognoscentium aliorum
[illegible] [illegible] attractivi probatur assumptum; quia dicitur ratio fundamentum
ut cognoscantur ut unum; sed modo non est plura: ergo dicitur ratio fundamentum
ut cognoscantur alia ac [illegible] modo = confirmatur, non cognitio attractiva repraesen
tatur plura non dicitur maior ratio ut inducere obiective unitatem quam in
multiplicitatem sed inducit obiective unitatem: ergo non repraesentat plura probatur maior
ideo inducitur unitas quod non attingit plura ut plura sed non attingit plura ut
unum: ergo non dicitur maior ratio ut inducat unitatem quam multiplicitatem. ad
quartum respondeo distinguendo assumptum: dicitur ratio fundamentum ut cognoscantur
alia praescindendo ac [illegible] modo, nego; aliud praescindendo, concedo; neque [illegible] procurant funda
mentum ad cognitionem praescindentem natura ab impulantitantibus non tamen ad cognitio
nem [illegible]. distinguo etiam maiorem probationem: dicitur ratio fundamentum ut cognoscantur
[illegible] ut unum reale, nego; modo ut unum immutabile, subdistinguo: ut
exercite immutabile unum, concedo; ut signate immutabile unum, nego; minor 528
solutio liquet.

Ad confirmationem nego maiorem cuius probationem distinguo: ideo indu
citur obiective unitas quod non attingit plura ut plura eo attingit plura modo de
[illegible] eodem, concedo; maiorem quando quod non attingit plura ut plura, nego; maiorem
[illegible] nego; cognitio ipsius ut cognitio attractiva inducit obiective m
ultiplicitatem immutabilis debebat repraesentare plura modo de [illegible] de
[illegible] ita non repraesentat consequentia nec inducit multiplicitatem mutuo

naturae ut sic cognitio intuitiva obiecti unitatem numericam sub ratione a-
ttingat plura modo distincto, cuiusmodi hoc modo attingat indistincte [illegible]
bitur de obiecto unitatem numericam quamvis non repraesentet plura ut sic non unum.

Obiicies 4°: si cognitio abstractiva determinatur ad singularia distinguitur
quia a singularibus non autem abstractiva implicat; probatur antecedens: ideo cognitio
[illegible] distinguitur [illegible] ab omni non ideo quia terminatur ad singularia [illegible]
[illegible]. = Confirmatur 1° quia cognitiones attingunt plura ex parte obiecti
attingunt ex parte obiecti pluralitatem sed pluralitas [est] divisio ergo cuiusmodi
cognitiones attingunt divisionem ergo tales cognitiones obiecti non sunt numerica
unum. Confirmatur 2° ideo cognitio populum repraesentat naturam plura-
litatem ut talem quia id est naturam populi abstractam plures; sed species hu-
mana id est hac ratione plures homines ergo cognitio [illegible] quae species huma-
530 na repraesentat repraesentat pluralitatem ut talem.

Ad argumentum nego antecedens ad pro-
bationem distinguo antecedens ideo cognitio [illegible] distinguitur ab omni non ideo
quia terminatur ad singularitatem [illegible] talis concedo antecedens
[illegible] terminatur nego antecedens, et [illegible] claritas [illegible] cognitionis
[illegible] cognoscitur [illegible] ut talis [illegible] cognitionis [illegible] cognoscitur
[illegible] singularia ut talia ad [illegible] sub ratione [illegible] omnibus [illegible]
[illegible] naturam communem. = Ad 1am Confirmationem distinguo maiorem quod cog-
nitiones attingunt plura ex parte obiecti attingunt ex parte obiecti pluralitatem
eo modo quo attingunt plura concedo alio modo nego maiorem, et concessa
minore consequens similiter distinguendum quod cognitiones hae attingunt
plura pluralitatem et divisionem [illegible] ut plura neque ut pluralitatem
neque ut divisionem attingunt. Ad 2am confirmationem [illegible]
[illegible] consequentiam [illegible] praemissis [illegible]
[illegible] species humana repraesentat naturam pluralitatem ut talem [illegible]
[illegible] ideo [illegible] non [illegible] individuale nego [illegible] concedamus [illegible]
[illegible] hac cognitione repraesentari naturam speciei humanae quae quidem
[illegible] continetur [illegible] cognitionis [illegible].
Instabis

531 Ex dictis [illegible] si cognitio [illegible] immediate ad natu-
ram, id est [illegible] natura in cognitione [illegible] sed [illegible]
[illegible] cognitione [illegible] = = [illegible]
[illegible] Obiectum et cognitionem [illegible] cognitio [illegible]
[illegible] cognitio [illegible] unitatem naturae ut cognita
non [illegible] habet unitatem [illegible] una nec [illegible] una. = =

i habitualis et vera concordantia quae habitus individualis maior
[illegible] additum et vi [illegible] [illegible] ut cognitum in hac scriptura
nulla ratione qua Petrus et Paulus non distinguuntur [illegible] anno
[illegible] [illegible] non distinguntur numeraliter per ann[illegible] [illegible]
[illegible] numeraliter [illegible] [illegible] quae solum [illegible] in [illegible] [illegible]
supponuntur in aliqua linea in [illegible] [illegible] non [illegible] distinguitur
[illegible] [illegible] apparet quod non supponuntur Petrus et Paulus in linea ha-
bitus hominis; sed tamen in [illegible] realiter. Unde apparet quod neque [illegible] 183
[illegible] [illegible] neque habitus distinguuntur, sed [illegible] etc.

Omissa [illegible] [illegible]

distinguuntur. Ille Petrus et Paulus ann[illegible] non distinguuntur ha-
bitu in ea hominis distinctione opposita unitati similitudinis concordan-
tiae distinctione opposita unitati individuationis realis, neque [illegible] [illegible]
[illegible] concordantiae [illegible] non [illegible] habitu [illegible] in ea hominis
[illegible] similitudinis [illegible] [illegible] [illegible] individuationis realis, [illegible]
[illegible] sub [illegible] distinctione. [illegible] Petrus et Paulus non habi-
tu similes in natura humana sicut in ea hominis. Unde apparet quod ha-
bent unitatem similitudinis [illegible] [illegible] ad individuali habitua-
le [illegible] unitas similitudinis concordantiae [illegible] non [illegible]
[illegible], sed [illegible] [illegible] [illegible] unitas similitudinis [illegible]
[illegible] duplex unitas; altera natura humana [illegible] altera [illegible]
natura Pauli [illegible]: unde [illegible] Petrus et Paulus non distinguuntur [illegible]
in ea hominis distinctione opposita unitati individuationis realis. 184

[illegible]

[illegible] natura humana apparet quod [illegible] in natura plures huma-
nas [illegible]; sed [illegible] ratione qua individuabiliter [illegible]
habitu una [illegible] distinguuntur [illegible] individuabilis individua-
bilitate [illegible] [illegible] individuabilitatem [illegible] [illegible] [illegible]
apparet [illegible] plures [illegible] unitatis naturae humanae, et non [illegible] unitas
similitudinis [illegible] habitu pluralitas et collectio plures unitates
[illegible] apparet quod plures [illegible] individuabilitates natura humana, et non [illegible]
[illegible] individuabilitas naturae humanae apparet [illegible] collectio plu-
rium individuabilitatum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
universalium natura humana [illegible] apparet quod non [illegible] habitu [illegible] 185
[illegible] [illegible] natura divisa ex [illegible] plures.

[illegible] [illegible]

paulus aparent n̄ plures m̄d spūi tali; q̄ non sunt plures sed unum spūi tali; q̄ sp̄us talis datur aparentiū. — Respondeo — concessa ant. negando cons. quia natura [illegible] respondeo petrus et paulus aparent n̄ plures m̄d spūi tali [illegible] unius m̄d spūi tali [illegible] — dicis: mala [illegible] ob falsitatem suppositi, scilicet q̄ petrus et paulus sint m̄d spūi [illegible] respondeo sed pro modo q̄ petrus et paulus aparent n̄ m̄d spūi tali hominum: unde [illegible] dicere [illegible] aparentiū [illegible] non plures m̄d spūi tali hominis. habeo [illegible]

486 [illegible] aparent n̄ idem et unum m̄d spūi tali hominis.

[illegible] petrus et paulus quatenus [illegible] unica [illegible] distinctione [illegible] sed ea quae unica distinguuntur non unum; q̄ petrus et paulus quatenus [illegible] unum; q̄ nam dominium in [illegible] unica [illegible] respondeo [illegible] maior distinguendo minorem [illegible] unica distinctione [illegible] non unum fundamentaliter concedo minorem; non unum formaliter sub distinctio non unum formaliter a cognitione [illegible] quae [illegible] non unum formaliter [illegible] et aparentiū nego minorem et cons. [illegible] solum ex [illegible] natura humana non habet a cognitione [illegible] quod sit una [illegible] et [illegible] et consequenter [illegible] solutio [illegible] ant. natura humana non habet a cognitione [illegible] quod sit una fundamentaliter concedo; q̄ natura humana prout [illegible] aparentiū [illegible] fundamentum [illegible] natura humana non habet a cognitione [illegible] q̄ sit una formaliter nego ant. et cons. q̄ natura humana m̄d [illegible] una sed [illegible] formaliter una [illegible] quae [illegible] [illegible] denique [illegible] datur [illegible] aparentiū [illegible] et paulus non datur [illegible] specifica [illegible] eadem [illegible] specifica tali [illegible] sed [illegible] specifica tali; q̄ aparentiū [illegible] petrus et paulus [illegible] specifica tali; q̄ aparentiū natura humana [illegible] spūi tali et consequenter [illegible] tali [illegible] aparentiū petrus et paulus [illegible] sed [illegible] natura [illegible] natura humana aparentiū [illegible] et una [illegible]

488 [illegible]

Ad [illegible] [illegible] distinctio [illegible] sed [illegible] distinctionem [illegible] tali proportionatam distinctionem [illegible] specifica tali [illegible] improportionatam

distinctioni, neque enim est utraque eorum. Igitur distinctio subsistentiae naturalis intra Patrem cognitionem distinguentem naturam quae apparet ut distincta subsistentia, cum fundamentaliter causentur distinctionis fundamentalis, et non sint naturae subsistentiae talis dicitur a cognitione abstrahente naturam quae apparet ut habens unitatem et subsistentiae fundamentalis, non debet esse causata proportionata distinctioni subsistentiae reali. Et sic licet appareat ut una ad realem dicitur causata distinctionis virtualis, non ideo datur unitas virtualis, quia causata ab illa proportionata distinctioni virtuali, saltem prout apparet in Petro et Paulo, dicitur causata distinctionis subsistentiae realis, non ideo datur unitas subsistentiae talis, quia talis causata proportionata non est distinctioni subsistentiae realis. Ad 2. distinctio major apparet ut Petrus et Paulus essent identitate similitudinis; concedo: identitate indistinctionis, nego majorem. Similiter explicande et reliquae propositiones et solvuntur aliquae.

Arguitur 3. Si

producatur hic non requireretur producatur Petrus: sed natura humana in distinctione producatur in Petro et Paulo et sic de ceteris; probatur antecedens: quia in Deo hoc deciso, non producere hominem adaequate Deus in indifferentia ad producendum, sed non determinatur quia sic producatur homo non requireretur producatur Petrus. = Confirmatur 1. natura humana quae non habet praeter identitatem dicitur a natura humana Pauli: sed non repugnat esse communicatam Paulo et in indifferenti esse ad eundem identitatem in Petro et Paulo. = Confirmatur 2. universale et singulare condistinguuntur ut universale et singulare datur apparent ut sic eorum fundamentale. 429.

Ad argumentum distinguo antecedens: non requireretur

ut producatur hic quia non est Petrus, sed producatur Petrus; concedo antecedens: ut producatur hic quia est Petrus, nego antecedens. Ad probationem concesso antecedente, concedimus similiter distinguendum est utraque; posito in Deo illo decreto manet determinatus ad producendum Petrum vel Paulum, et adaequate, non eiusmodi compositione decisum et determinatum, sed indeterminatum indistincte hominem determinatum, sed non datur in Deo indifferentia ad producendum aliquam naturam humanam quae posset esse vel in Petro vel in Paulo, sed nec determinata est in natura, sed Deus indifferens ad producendam hanc determinatam naturam quae Petrus est vel aliam determinatam naturam quae est Paulus et sic de ceteris. 430.

Ad 1. Confirmationem distinguo antecedens natura humana quae non habet praeter numerice identitatem dicitur a natura humana Pauli, quae cum non habeat praeter identitatem in quantum dicitur sub distinctione et subsistentiae fundamentaliter talis, concedo, saltem ut nego suppositum, et contra solutio manifesta est. Ad 2. Confirmationem distinguo majorem: universale et singulare condistinguuntur rationis, concedo, realiter, nego majorem, et 431.

contra inter nego ea utrique relationi sicut in reali termini rationis
adhuc quod alteri eo illius relationis rationis sit. Dicendum ergo distinguendo
rationem fundamentalem et denominationem rationis actualem, et concedendo
rationem fundamentalem dari a parte rei, actualem vero non dari a parte
rei; de singulari et universali dicendum.

432 Instabis tamen natura hu-
mana Petri est in ratione universalis, est in ratione singularis, ideo
in ratione singularis quam ratione universalis convenit magis quam quan-
do cognoscitur natura humana Petri non cognoscitur natura humana
ut singularis sed tantum ita cognoscitur non in ratione universalis nec
vi abstractionis potest fieri universale ratione modo sic ergo convenit
naturae humanae Petri convenit illi ut individuo et contracte ad
individua, ergo naturae humanae Petri convenit in universali ratione,
quod tamen naturae humanae quae in se convenit in ratione universalis. =
Pro solutione nota naturam humanam Petri dupliciter considerari posse:
Primo natura humana identificanda et a parte rei sumpta independenter
a cognitione abstrahenda, et sic neque in ratione universalis
neque in ratione singularis quia sic est in re incomplexo natura sive collectio
plurium singularium; 2o pro natura ut abstracta et praecisa a singula-
ribus individuis, et sic est in ratione universalis, sed prout sic non datur a par-
te rei, distinctione ita facile solvuntur difficultates argumenti.

433 Unde dicendum
quo naturae intelligimus aequaliter convenire individuis, et ratione sua
naturae Petri abstractae convenit contracte illi ad individua contracte. Secundo
naturae quae terminus et ratione abstractionis convenit negando naturae et similiter
dicta inter nego eo applicatur duplex est primum praedicationes quae naturae
conveniunt in ratione alicuius individui determinati aliud est con-
quae intrinseca sunt et conveniunt naturae ratione sui ut praedicationes quae sunt
essentialia sunt ut respectu naturae humanae ita animal rationale dicuntur
convenire naturae per modum dicendi per se. Sed vero praedicationes metaphysicas
sunt ut sunt respectu naturae humanae praedicata ita [illegible] adimirandis dicitur
convenire naturae per modum dicendi per se, aliud primum est praedicationes quae con-
veniunt naturae ratione [illegible] sive communicata naturae humanae
cui ratione [illegible] praedicantur, convenit in [illegible] ratio-
nis universalis praedicata sunt quae conveniunt naturae Petri abstractae contracte
Petri ad individua contracte et in hoc sensu intelligendus est D. Thomas
et alii Doctores asserentes quod quidquid convenit naturae Petri convenit
illi utrique et quomodocumque consideratur at [illegible] primum non conve-
niunt naturae ut contractae ad individua quae in individuis [illegible]

li... nunc convenientia aliqua per et tali hoc magis universali universali convenimus convenit natura ... eandem quiditatem trans entium.

Arguitur 1° natura humana non est incommunicabilis a Deo divina ergo Deo natura humana quae est natura humana ergo est communicabilis alteri divina aptitudine: ergo est essendi in differens. Contrarium natura humana conceptum ut virtuti est communicabilis pluribus. Sed hoc ita non est ita [illegible] repugnant [illegible] in pluribus: ergo non tali [illegible] non repugnat. Respondeo ad argumentum distinguendo maiorem natura humana omnibus [illegible] non est incommunicabilis alteri divina aptitudine [illegible] ubi sumptum [illegible] concedo maiorem natura humana [illegible] nego maiorem [illegible] dicta minor nego consequentiam [illegible] Filii [illegible] videlicet [illegible] natura determinata collectio omnium naturarum communicabilis collectioni omnium individuorum quaelibet natura determinata modo determinato individuo et non aliis inde a parte rei non datur natura una et tota communicabilis pluribus.

Ad contra-

maiorem distinguo maiorem natura humana una a parte rei conceptam ut virtuti est communicabilis pluribus nego maiorem natura humana a parte rei multiplicata subdistinguo conceptam unaquaeque est communicabilis modo determinato individuo concedo omnibus individuis nego maiorem et similiter dicta minor nego consequentiam. Arguitur 2° [illegible] ante quantitatem [illegible] natura humana cuilibet hominis ante operationem [illegible] unius [illegible] ergo [illegible] in pluribus in quibus potest multiplicari [illegible] universale [illegible] le assumptum probatur [illegible] in quolibet homine [illegible] datur natura humana: ergo natura humana cuilibet hominis est una a parte rei probatur [illegible] natura humana cuilibet hominis ante operationem [illegible] ex natura rei [illegible] sed quod ita dicta est aptitudo [illegible] in pluribus: ergo habet talem aptitudinem probatur minor: quia natura prout ita dicta [illegible] potest [illegible] tam in hoc quam in illo, sed ad hoc et illud est indifferens: ergo a parte rei [illegible] in pluribus [illegible] quae determinatio [illegible] natura humana [illegible] universale [illegible] a parte rei [illegible] enim communiter in philosophia a qua [illegible] natura [illegible] in [illegible] sit eiusdem individuorum [illegible] determinatio ad

ad Compositum quiniam ut provenit toti atomo.

Probatur denique de

alium partem natura huna ex identificata cum pluribus et distincta in natura humana ex multiplicata multiplicatione propria individuali ergo natura huna indifferenti ad identitatem cum pluribus in natura humana ex multiplicabilis multiplicatione propria individuali atque ita se habet natura humana in unitate hominis prout a parte rei dicta a singula ritate: ergo talis natura potest in pluribus multiplicari multiplicatione propria individuali. = Confirmatur quia plura individua promiscue subdendo sunt multiplicata et provenit ab intrinseco, sed fundamentum ipsius est natura: ergo etiam in natura a simili ad cumdem numero ut proveni et ab aliis in communi natura ex se ratione eo quod individua possidentes eadem multiplicari ergo natura specifica ponit illis communicari numero consequentia.

430 Pro quibus in primis cavere oportet in ipsa statu de distinctione ideali ex natura rei deinde negatur assumptum in multiplicat ostenditur ne videatur prolixi respondetur ex dumtaxat indi dubitetur in plures naturas et ut ex distinctio: ergo ut ex multiplicabilis et ut ex multiplicata modo sic atque natura humana quae in se ex multiplicabilis multa ipsa ergo est ex multiplicata et tamen simplex natura humana quae ex identificata cum singularitate ergo simpliciter identificatum ex multiplex natura huna ex dicta simpliciter car omnino. = ad primum probationem concesso ante consequentia loco differentiam numericam in malitia quia in ipso de Unitate specifica ideali. = ad 2 probationem nego maiorem quae stat et consequentia tantum ex dicta deinde minorem et eo stat et in cum probatur: quia natura humana a parte rei habet identitatem individualem cum singularitate quae illam et determinatio a parte rei illam inactuat ad illam singularitatem aqua determinatione tamen provenit et in ipsa potest natura illa de

431 nudari.

Neque prodest ex hoc ad mechanica simili ex similitudine confirmatur in eo quod sicut in a hoc et hac in differenti ad terminari natura abstracta pro ipso a singularitate tamen ut loco et talis indifferentia ad individuum ad 3 probationem concesso antecedente nego minorem sum pta quia natura humana prout a parte rei et possidet de

o. 11 cognitio n representat Veritatem, sicut nam ut cognitiva habeat formam
in necessaria. — Sed mirandum neque mag; quia nam ut cognitioni, ducaus
ne cognitionis n verum m est aut rationi sui et immediate distracta impu
larit tandem ad Vtpinng neque aut. quia obiectum ut cognitio habet denominationem
cognitionis quia n representat cognitio obiectum ut cognitio habet propriam distinctionem
ctionis rationis quia n representat, sed consequentur cognitiones quae forma
huiusmodi distinctionis similes ex eo ingenerandas. § 32

Obiectum 3. Cognitio ab-

stractiva amplectitur immediate plura et realiter copulanda & realiter distin-
ctiva: nam aliter ex ut equivalebit omnis homo, aliquis homo, ac qui omnes
ex sunt ut individuali: ergo neque sit abstractiva ut, ut amplectitur immediate
de plura neque aut ut aequalis, nam ratio est, quia cognitio realiter formalis
a singularitandus nec realiter copular nec realiter disiungit singularitatem
est aut cognitio abstractiva est realiter formalis pluralitatem ideo
quae realiter copulantur neque realiter disiunctiva, sed n renuat con
cidere et virtualiter copulanda et virtualiter disiunctiva ratio est quia
11 considerant obiectum cognitionis abstractivae homo distinctiva et aliquam
ergo realiter et obiectiva huiusmodi obiectum explicatur per cognitionem realiter copu
lantem, sicut sic omnis, sicut homo et ille homo et obiectum expressivum cognitionis homo.
ratio secundum est quia si considerant tale obiectum distinctivum et aliquam
ergo immediate et abstractioni explicatur per cognitionem realiter disiunctiva § 33
sicut ergo omnis, sicut hic homo vel ille homo et obiectum distinctivum cognitionis homo.

Quoda
tenetur ad cognitionem uti omnis homo aliquis homo concludo et omnem hunc intelli-
ratio est quia et Vtraque amplectuntur plura ut plura de copulanda sic supon-
tur de disiuncta probatur omnes nullos recenseres sed ss omnes, sed, 11 vel
gentem Deum et aliquem Deum quem et aliquem Deum n aliud de causa quia
ex parte parte speculandum pluralitatis per cognitionem uti aliquis homo
imperfecta plura ut plura et sic cognitionis omnis homo n ut intelli-
mus omnes contra: ergo neque et uti aliquis homo probatur eo sum dis
scienda hanc cognitionem continet in se et hic praedicatur n ut vera,
prius et omnis homo hic aut vera et prius aliquis homo, sed vera
nulla est quia vera et praedicatur uti prius et prius paulus et tamen per
cognitionem hunc prius et paulus n ut intelli: ergo 11 n ut per copulandum § 34
omnis homo neque ut per disiunctivum aliquis homo. Obiicies denique: nam abstra-
cta et hunc distinctivum in parte sed hunc distinctiva in parte dicitur realiter et
pluralitatem, sic nam abstracta dicitur realiter pluralitatem. respondeo distinctionem

quando magis natura abstracta est eo magis formalis a duobus individuis tam Condo
et eo actualis magis ut similiter dicta inde magis ea composi
tis huius ex corpore et anima simul dicit actu et talium partium per
quas constituitur ac eo formalis ut natura individualis [illegible]
talium partium quas dividitur sed ab illis prescinditur partim
ut in quibus Angelicis D. [illegible] 33. Unde [illegible]
[illegible] sed per quamvis videtur ab illis prescinditur [illegible]
quapropter natura [illegible] potest ex [illegible] individualis [illegible]
[illegible] numerus ut [illegible] tamen abstrahi et magis
considerari illis [illegible] considerari [illegible] de [illegible]
dicibile et [illegible].

Sectio 8a

535. Duplex dubium resolvitur

Dubium est an natura humana eo possit abstra-
hi ab uno individuo quam abstrahatur ab omnibus. Respondeo neg.

Late obiec. et copnitio f. 3. [illegible] natura humana abstrahatur abstractione [illegible]
[illegible] natura humana abstrahatur abstrahi
ab omnibus individuis: [illegible] natura abstrahi ab uno quam ab om-
nibus abstrahatur maior [illegible], qua natura humana [illegible]
[illegible] potest [illegible]
[illegible] de natura [illegible] probatur minor: illa cognitio con-
fundit [illegible] omnia [illegible] individualia [illegible]
modi cognitionis [illegible]
[illegible] abstrahitur necessario natura humana ab omnibus
individuis [illegible] ista cognitione eo abstrahatur a propria natura

536 humana ab omnibus individuis abstrahitur

Opponitur [illegible] ab illo ait
[illegible] natura [illegible] imago [illegible]
ex proprio a solo pro abstractionis: [illegible] abstrahi natura ab uno quam
ab omnibus individuis abstrahitur. = Confirmatur 1o [illegible]
[illegible] ad cognoscendum [illegible]
de [illegible] a solo pro abstrahitur natura. = Confirma-
tur 2o [illegible] potest cognitio [illegible]
[illegible] natura a [illegible] a solo pro [illegible]
[illegible] probat natura [illegible] potest abstrahi a [illegible]

q̄ n̄ autem probat posse abstrahi a pro natura per quam a aliquo individuo et aliquibus natura.

Confirmatio dicta maior argumentum et dum in primo minor. Sed natura per identitatem cum illo pro et alteri similis natura cum alio individuo conceditur: 2° nulla similis natura cum alio individuo negatur minor et dicto similitudine ipse primo conveniunt inter eos vincitur et ipso factum abstrahendi naturam significare cum pro abstractione aliter similis naturae ab aliis individuis deinde primo abstrahi naturam a pro confunditur per in statu communi cum aliis individuis et per illa omnia individua eadem vnica definitione distincta ad primam confirmationem dicitur in primo ad speciem a pro individua vnam aliam repraesentanda generationem et talis numerus distinctis ad cognoscendum aliud conceditur ad vniversalem repraesentandam statum communem negatur ad et ea operatione mentali cum Angelicam Mr. pp. 66) ad omne individuum ille et esse in vna cum vno mentali non habeat speciem propriam quam individuum tenent illud cognoscere speciem aliquam universalem repraesentandam statum communem. 533

Ad 2a confirmationem contra maior dum in primo minor. Sed tunc abstraheretur naturam vniversalem a pro conceditur minor: abstrahendum et ea abstractio improprie et magis primo mentis statim ab alio statu abstractio vno proprie cognitionis continendi plura in statu communi in iudicio: ergo cum cognitionem illud ad providentiam praeter ad impulsandam abstractio talis cum communitate speciem cum reliquis animalibus vnde a pro non abstrahitur propria natura animali. in 3 etiam abstrahimus naturam vt humanam non dicit propria abstractio per cognitionem illius hominis, quam abstrahatur ab omnibus individuis. 534 improprie

Opponitur 2° ex imperfecto fecunda communi abstrahi ab aliquibus individuis quam abstrahatur ab omnibus ... natura cognitione ... talis rationis cognitionis ... cognitio pluribus individuis quam abstrahuntur ab omnibus ergo potest abstrahi natura a pluribus individuis quam ab omnibus abstrahatur probatur maior ... in quo ... talis cognitionis ... talem habeo cognitionem ... actio abstractio non est talis ... actum ipsa abstractio actum non est talem ipsa actum ... o non est talem ipsa ... sic implicat: ergo talis abstractio non 535

praecisive habitam ipsa praedicatio an ipsa
Respondeo ad argumentum negando
majorem. Ratio quia unum probatorum distinguo: ea abstractio sub ratione
cognitionis non est formaliter eo quod ipsa abstractio condo ea abstractio
sub ratione abstractionis non est formaliter eo quod ipsa abstractio, nego
[illegible] et quia ad utrumque aequum [illegible] illa cognitione abstracta
cognitio continet omnia individua sub ratione communi cogni-
tionis, unde illa abstractiva ratio cognitionis ab omnibus individuis
et consequenter a se ipsa si quem abstrahat licet praedicatam rationem cogni-
tionis ab omnibus singularitatibus ac proinde a singularitate ipsius cogni-
tionis. Ex hoc sequitur quod illa abstractio sub praecisa ratione cognitionis
non est formaliter abstractio, sed talis cognitio. Si autem sub praecisa ratio-
ne cognitionis non est formaliter talis actus, quod praedicatio sub ratione praecisa
cognitionis non est formaliter praedicatio, sed cognitio praecisa hoc autem non
implicat sed prorsus verum.
541 Dubium 13. an requiratur ad universale metaphy-
sicum formaliter tale abstractio positiva an vero sufficiat abstractio sim-
plex praecisiva. Respondeo sufficere praecisivam. Est communis inter nos-
tros quibus accedunt Illustrissimus Palanco et Magister Prado Thomistae
plerique et pariter Scotistae. Simplex abstractio praecisiva quae et negativa
(dicitur) est cognitio quae naturam praedicatam ab inferioribus quin ab
inferioribus retrahat; est hoc cognitio ho. abstractio positiva quae
a Scotistis dicitur etiam comparativa est actus quo intellectus
cognoscit naturam ut omnino formaliter separatam ab individuis, et cognitio
per hoc abstractam ab individuis. Resolutio nostra probatur, quia praecisio
ista simplex abstractionis praecisivae ponitur in natura universali
[illegible] hujusmodi abstractionis est [illegible] universale [illegible] probatur ante
praecisio posita hujusmodi abstractione [illegible] ex [illegible] una [illegible]
distinctione sed [illegible] conditionalis aptitudinis [illegible]
[illegible] intellectus universalis abstractio illa sufficit ad [illegible]
542 [illegible] formaliter talis.
Dubium 14. ad universale requiritur quod natura ha-
beat pro statu obiectivo aliquam negationem divisionis, requiritur
autem quod natura concipiatur ut indivisa, sed talis autem abstrac-
tio praecisiva. Ergo sufficit ad universale requisitum. Confirmatur: universa-
litas in intellectu consistit in eo quod natura intelligitur aequaliter praedicata
in intellectu in simplici abstractione negativa, et indivisibiliter [illegible] ab

rationis negandus: quod eius universalitas non supponat in ipsa quod sola a ratione negotiatio non habet naturam universalitatis ac proinde requiratur prioritas Confirmatur 1° ratione Dⁱ. 3 thomae de ente et essentia cap. 4° non ponit dictus sanctus universali convenire naturam ut ratione accipitur de ratione universalis et unitas et communicabilitatis naturae humanae, ergo ipsius considerationes qualitates sic similes a ratione sumuntur hoc non convenit unitas et communicabilitas quod requiratur a natura prioritas 543

Respondeo ad argumentum distinguendo ant. ad universale requiritur quod natura habeat praecisionem obiectivam adaequatam negationis obiectivae divisionis in se negotiatum adaequatae negationis naturae in mente concedo ant. et negotiationes naturae obiectiva divisionis et obiectiva unitas quae significat a quo dimittamus negationes autem habet divisionis et unitas naturae convenit mediante ipsa cognitione naturae quae a ratione oriatur habet adaequatam negationem divisionis in statu obiectivo quae negatio convenit ab habitu mediante ipsa negatione intelligente tamen ut exercens obiective sed ut indivisa habet autem non requiratur a ratione quae significat convenientiam naturae ut indivisa in se dividitur ratione quod modus tamen exercitetur naturam indivisibilem et divisionem dicitur hic indivisibilitas unitas 544

Ad 1ᵃᵐ confirmationem distinguo ant. universalitas in 1ᵃ intentione obiectiva tamen negotiatur ut distinguo consequens universalitas supponit primam intentionem obiectivam concedo: primam intentionem naturae negotiatio nego: distinguo minorem subsumptam in illa non negotiatur universalitas 1ᵃ intentio naturae et cognitio obiectiva quae habet a parte rei ipsius intentio ipsa hoc: obiectum autem illud in prima intentione obiectiva 2ᵃ intentio ab habitu et cognitione directa quae habet dependentiam a mente cum hoc cognitione spiritus humanae obiectum de illud 1ᵃ intentio obiectiva ergo universalitas in 1ᵃ intentione naturae unde supponit 13 intentiones obiectivas sive sunt obiecta, rursus universalitas et secunda intentio obiectiva quae in obiectum secundae intentionis habitu. unde supponitur ad 13 intentiones habitus naturae, confirmatur quod ipsa relinquitur de natura humana prout subiacet sui cognitione hoc et speciem universalem prout sit 1ᵃ intentio obiectiva quae et obiectum 1ᵃ intentionis naturae, illius huius cognitione spiritus humanae 545

Ad 2ᵃᵐ confirmationem ... intentionis ... Dⁱ. 13. 1 naturam ut ... universalia alia ut dicit ... in ... naturae ... intentionis in quo liber in distinctione habet indicidentia universali ... naturae ... denominationes eius et naturae ... cognitio ... naturae ... ut ... subiectivi sumpta et ... sumptione ... 13

subiectum simul et forma in habitu universalis ut a scientia adaequate abstracta et ancedunt vel concedimus ut a nobis accidunt et in Doctore non repugnant unde in forma communis autem infra applicationes data distinctio consequentur sunt Et hunc et ideo ad alteram considerationem subiicienda sumptum in communis et in natura et communicabilitate eadem eorum subiiciendis et habitu sumptum utrumque eorum

512 Dico uniuersale in relatione et ut tale applicatum et continuatum per actum comparatum naturae ad inferiora per non super extraneo sed comparatio requiritur continuatio universalis in rationem et fundamentum universalitatis eorum denominationis et continuatum per comparationem dum enim comparatio ad speciem vel individua non accedit universalis in individuum ut superius eorum vel eorum speciei. = autem respondetur nota diminutionem continuationis comparationis haec autem est duplex alia simplex alia composita comparatio simplex continetur in apprehensione composita qua sunt habitu enunciatione cognoscitur natura ut apta ad plura et natura humana communicabilis est pluribus composita continetur in iudicio quo mens cognoscit naturam humanam applicando ad plura ergo natura humana est communicabilis pluribus:

513 Ergo Respondeo ad argumentum distinguendo antecedens universale in fundamentali in relatione et ut tale applicatum concedo antecedens: in habitu relationis nego antecedens et eorum ipsorum universale in natura et cognitio abstracta et sic fundat relationem ad plura in quibus ponitur et de quibus potest praedicari cum non intratur ad universale continuatum per actum comparatum sed solum per actum per quem universale applicatum et actus comparandus et relatio rationis utriusque in eorum et utrumque haec distinctio universalis solum unum aptum praedicari de pluribus in quibus multiplicatur in habitu autem comparatur natura unumque ad plura ad continuationem communis autem nego eorum. itaque cognita natura per cognitionem abstractam denominata in ad speciem eorum et non ad inferius eorum autem est; ergo est fundamentaliter relata ad inferiora in specie sed numeralis visa. = nota quod abstractio negativa et positiva unitas habitus non suspensa sed tantum talis. unde nota quod abstractionis negativa habet positivam

514 unitatem habitus, et nominationis in facto communi; ergo non in actu signato. Ad

secundum aduenit quod actus mentis diuini requiruntur tantum ubi natura est quod actus quo fit universale, in praecisivus et inadequatus atque adeo imperfectus cognitio cum natura eius immediate separando a singularitatibus adveniunt quod cognitio angelica ponit tantum universalis natura est; ergo non repugnat cognitio angelica inadequata, et praecisiva per quam natura aliqua a singularitatibus.

attrahamentaq [illegible] voluerit [illegible] omnino [illegible] intellectus [illegible] voluntatis [illegible] — dicunt tamen convenire

attrahamentaq [illegible] tamen [illegible] convenire [illegible] Commune,

ab [illegible] [illegible] bonum [illegible] [illegible] [illegible]

volumptatem [illegible] — ad [illegible] tandem [illegible] neque [illegible] neque

[illegible] accedit [illegible] intellectus [illegible] talis [illegible] primi

vi.

Sectio nona.

Explicatur aptitudo intellectus ... ad idem [illegible] [illegible] — 543

Aptitudo [illegible] semper [illegible] sunt capacitas ad aliquid [illegible] alia [illegible] loca alia, [illegible] capacitas [illegible] [illegible] [illegible] calor [illegible] capacitas ad [illegible] [illegible] hominis ad [illegible] aptitudo [illegible] [illegible] [illegible] potentia [illegible] capacitas ad [illegible] [illegible] [illegible] calor [illegible] [illegible] [illegible] solet) [illegible] capacitas ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] capax [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] aptitudinem [illegible] ad [illegible] pluribus [illegible] ab [illegible] tamen aptitudinem [illegible] ad [illegible] pluribus [illegible] — 550

intellectus [illegible] capax [illegible] pluribus [illegible] [illegible].

Ratio [illegible] aptitudo [illegible] intellectus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] natura humana [illegible] — notabis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] comparationem [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] apta ad [illegible] a n. 544. — Notabis [illegible] [illegible] loca alia [illegible] loca alia [illegible] loca simul [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — 551

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Sic [illegible] intellectus [illegible] habere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] intellectus [illegible]

[illegible] natura pro statu abstractionis, sed natura pro statu animationis habitura prudentes locis repugnantes ad identitatem cum pluribus, quia talis aptitudinis habet [illegible] minor: natura humana pro statu animationis habitura [illegible] mechanica hominum, [illegible] hominum habet aptitudines locis negativas ad identitatem cum pluribus: ergo natura pro statu abstractionis talis aptitudinis habitura habet [illegible] mechanica hominum habeat aptitudines probatur quia habet capacitatem ad identitatem cum pluribus, quia haec [illegible] mechanica probatur quia [illegible] denique quia sit negativa probatur quia [illegible] mechanica hominum nullus [illegible] exsistens loci aut [illegible] repugnantis identitatem cum pluribus. Consequentia patet primo.

562 Conceditur [illegible] natura [illegible] aptitudinem [illegible] animationis [illegible] communis [illegible] animationis [illegible] natura pro statu animationis neque [illegible] aptitudinem neque positivae [illegible] ad identitatem cum pluribus [illegible] natura [illegible] abstractionis neque habet [illegible] positivas aptitudines neque positivas [illegible] neque habet [illegible] neque repugnantiam ad identitatem cum pluribus: [illegible] pro statu animationis neque [illegible] aptitudinem neque positivae [illegible] ad identitatem cum pluribus.

Confirmatur [illegible] dicitur aptitudo loca [illegible] identitas, sed natura pro statu animationis [illegible] habet identitatem: ergo neque loca aptitudinis natura humana [illegible] exsistens [illegible] aliquo individuo [illegible] habet aptitudines [illegible] ad identitatem cum aliquo [illegible] individuo [illegible]

Concedo [illegible] aptitudo loca positiva ad identitatem [illegible] aptitudo loca [illegible] majori [illegible] aptitudo loca negativa [illegible] repugnantia [illegible] identitate ad identitatem [illegible] repugnantia [illegible] ab identitate [illegible] animationis [illegible] identitas [illegible] natura [illegible] exsistens aut [illegible] identitatem ab [illegible] exsistens a [illegible] aliquo individuo [illegible] animationis [illegible] concedo a qua [illegible] probatur [illegible] natura humana [illegible] aliquo individuo [illegible] identitatem [illegible] natura [illegible] ab illa [illegible] natura pro statu anima

vere soly habere aptitudinem loco negandæ

Dices Zurxiz philosophiæ et moralis 554
cap. genere actus et potentia debet in eodem genere sed actus correspondens
aptitudini naturæ intellectus in ea ratione est identitas: ergo aptitudo debet in c. c.
ratione quod non est aptitudo loco negandæ ab operatione mentis desumitur. respondeo
distinguendo maiorem actus et potentia debent in eodem genere quatenus debet condo
esse proportionata quatenus debent habere cadem habitudinem pro ratione negationis
et concessa minore utraque est in eodem natura negandæ est differentia
inter identibilitatem et actum huius generis al arguendo in eodem genere
debet proportionata at non habere cadem habitudinem pro ratione aliae al tu natu-
ra identibilitas: similiter aptitudo naturæ universalis proportionata
ratione realiter actus est non est aptitudo per operationem 555
debet esse.

Dices obiicio natura actualitatis in natura ponendi, apta, nec natu-
ra ponendi, opposita quæ nec ut apta nec ut opposita cognoscitur, sed per cognitionem
actus ratione cognoscitur ut negationis aptitudinis nec apta negandæ
concessa prima distinguo consequentiam nec opposita apta negandæ
condo eorum existentiam nego eorum utrumque nec aptitudo ponendi nec ponenda
intelligendo convenit naturæ ratione cognoscendi ut natura in cognitione
non sed ponenda apta debet cognoscendo per rationem existentiam identitatis
et ut ponendi opposita, debet. similiter ratione repugnantiam identitatis loco
consequenter natura in ratione actualitatis ponendi apta vel ponendi opposita
debebat cognosci aptitudo ut talis vel cognosci differentiam ut talis
natura non negandæ convenit naturæ ratione cognoscendi ut natura
non est apta negandæ non debet cognosci ut apta negandæ sed ut
natura cognita non debet cognosci ut cognita nec debet cognosci 556
natura ut non natura una.

Dices quarto natura potest communicari
et multiplicari in pluribus inter aliud et non potest dari plura
individua in eadem specie. sed potest dari plura individua in eadem
specie non provenit ab intellectu sed ex datur: ergo natura potest communi-
cari et multiplicari in pluribus non provenit ab intellectu sed datur ex
aptitudine naturæ ad identitatem cum pluribus et negationem respondeo di-
stinguendo maiorem natura multiplex potest communicari et multi-
plicari in pluribus non aliud et non potest dari plura individua
in eadem specie natura una potest communicari nego maiorem et
concessa minore distinguo consequentiam nego consequentiam
nam species ut natura specie potest dari plura individua quod
realiter independenter ab intellectu ac nulla datur ante operationem mentis

natura quatenus est una non repugnat identificari cum pluribus in quibus est multiplicata ac ut sic indifferens ad unionem identitatis; Unde cum natura

553 sit una per communem pluribus dependet ab intellectus operatione.

Obiecta 1a aptitudinis propriae naturae universalis dari fundamentum ante operationem intellectus ratione ... nulla natura singularis datur repugnantia ut multiplicetur ... conceptus ... (ut loquuntur ...) ... non includeret in sua entitate aliquid ratione cuius ipsi repugnaret habere alias res ... sed hoc non repugnantiae ... naturae singularis non ... ad unitatem naturalem alicuius naturae ... ratione universalis Obiecta 2a aptitudinis propriae naturae universalis ... naturae multiplicari ... una natura ... in singulis individuis ... multiplicatio non datur natura sed ... fundamentalis ante operationem

558 utrum etc. Contra.

Ad secundum ... rogatur an in natura universali ... aptitudo ad identitatem cum individuis ... respondeo natura universalis non habere aptitudinem ad identitatem cum individuo ... habere tamen aptitudinem ad identitatem cum individuo ... ratio ... quia natura universalis non habet aptitudinem ad identitatem cum ... sed individuum ... quid ... habet natura ... determinatam ... quid ... determinatam ... ergo natura universalis non habet aptitudinem ad identitatem cum individuo ... ratio ... quia natura humana ... habet aptitudinem ad identitatem cum ... sed ... continuo ... individuum ... ergo natura universalis habet aptitudinem ad identitatem cum individuo ...

Sectio 6a.

Explicatur aptitudo universalis seu praedicatio ... de pluribus.

Aptitudo propria universalis est una ... praedicabilitas de pluribus. Unde hac praedicabilitate explicata aptitudo illa explicata manebit. Universale ... considerari ... in actu ... in actu ... actus rationis ... praedicabilitas ... ad ... in ... sed ... ratio ... omnibus requisitis ad actum ... in actu proximo.

aliquod quasi conditum dicitur esse in actu per amorem ad modum quo tale
unum a pluribus praescindit in actu per praecisionem ad conveniens
actum applicandum dicitur in actu per amorem. [illegible]

Inquiritur 2.° quid conveniat Vniuersali logico prout dicit aptitudinem proximam ex forma themate communi natur formas conuenientes, in uniuersali logice ut talis conuenit [illegible] in relatione ex sua comparatione [illegible] quae ad [illegible] ad modum actus compartans [illegible] logica [illegible] non est contra dictum Vniuersale logicum ut tale conuenit per appetitum loca est praedicari de pluribus, [illegible] conuenit in comparatione in pluribus [illegible] comparationis [illegible] logicum. [illegible] extendit Vniuersale logicum quatenus tale conuenit praedicabilitas amoris [illegible] quando est [illegible] ad secundum [illegible] in mutuum [illegible] quae habet [illegible] pluribus ita in [illegible] quidam.

Dico 1.° Vniuersale logicum tale ut tale est prout dicit aptitudinem soli conuenit praedicabilitas amoris. probatur Vniuersale logicum prout dicit aptitudinem conuenit [illegible] aptitudo [illegible] praedicabilitas amoris. [illegible] conuenit Vniuersale logicum prout dicit aptitudinem [illegible] probatur praedicabilitas amoris [illegible] Vniuersale logicum [illegible] praedicari de pluribus praedicabilitas aut amoris [illegible] Vniuersale [illegible] aut soli dicitur [illegible] ad [illegible] cum pluribus: ergo Vniuersale logicum dicit primario et [illegible] aptitudinem [illegible] amoris praedicabilitas [illegible] [illegible] ad [illegible] Vniuersale [illegible] ad [illegible] cum pluribus [illegible] Vniuersale [illegible] minus est ratio [illegible] Vniuersale logicum. 562

Dico 2.° Vniuersale logicum in actu amoris sub [illegible] conuenit [illegible] simpliciter [illegible]. probatur ratio [illegible] in Vnum esse et praedicabile de pluribus [illegible] Vnum esse et praedicabile de pluribus in Vniuersale logicum in actu [illegible] conuenit: ergo [illegible] conuenit Vniuersale logicum in actu [illegible] amoris probatur maior: ratio [illegible] et [illegible] ratio [illegible] in Vnum esse et praedicabile de pluribus: ratio [illegible] in Vnum esse et praedicabile de pluribus [illegible] ratio [illegible]

licet sint distinctae et natura significabilis ut pluribus natura autem in munis praedicabilis et subiicibilis una et eo quod apta ad essendi in multis ut in pluribus et consequenter est praedicabilis de pluribus. Deinde universale logicum in actu secundo prout est praedicabile non est praedicabile de pluribus sed convenit per comparationem simplicem naturae ad inferiora.

Dico 2º universale logicum in actu primo proximo convenit naturae per comparationem simplicem. Probatur universale logicum in actu primo proximo est natura ut proxime praedicabilis de pluribus sed natura proxime praedicabilis de pluribus convenit per comparationem simplicem: ergo et illa convenit universale logicum in actu primo proximo. Probatur minor natura est proxime praedicabilis de pluribus nisi per illam apprehensionem naturae convenientis naturae ad inferiora sed haec apprehensio simplex: ergo etc. Sequela ... et quod haec denominatio universale logicum in actu primo proximo non convenit naturae ex eiusmodi apprehensionis naturae et haec autem similitudo in natura humana significabilis ut pro Paulo et ceteris individuis haec autem est comparatione simplici ... magis autem proxime ... voluntas non est proxime potens amare ... nisi praebita cognitione praevia de inferioribus nisi praebita cognitione praedicationis naturae ad praedicationem eiusmodi ... cognitio ... naturae convenientis naturae ad inferiora ... haec ... natura est proxime praedicabilis de pluribus. — Confirmatur natura praedicatur de inferioribus ... cognitio naturae et inferiorum sed ... cognitio ... comparationis simplicis: ergo etc.

564 Comparationis simplicis ... etc.

Dico 4º universale logicum in actu secundo convenit naturae per comparationem compositam. Probatur universale logicum in actu secundo convenit naturae ... cuius ... apprehensio ... praedicabilitas sed ... actualis praedicabilitas ... praedicatio actualis autem praedicationis est comparatio composita: ergo etc. universale logicum in actu secundo convenit. — Obiicitur 1º praedicationes universalium de ... individuo ... sed ... universale logicum sumptum ... et ... quod ... natura universalis ... designatione ... et ... praedicationem de quolibet ... obiicitur 2º universale logicum proxime et ... praedicabile convenit per ... comparationem compositam quia ... proxime ... convenit per ... comparationem.

Obiicitur ... dicunt ... et alii ... universale logicum ... abstractivo convenit per comparationem

simpliciter. Unde Locus habitus ut tale et absolute et proxime praedicabile, Sed dist. absolute et proxime praedicabile Constitutivum, et Comparationem simpliciter, unde Locus habitus ut tale et ipsius denominationem atque magis q. [illegible] praedicabilitatem remotam intelligitur Unde Locus ut [illegible] ratio et essentialis [illegible] abstractivus [illegible] intelligitur Constitutivum [illegible] [illegible] intelligitur abstractivus: [illegible] Unde abstractivus [illegible] ut tale Denominativum et absolutum et proxime significabilitatem [illegible] pluribus [illegible] [illegible] Unde abstractivus solum Constitutivum [illegible] [illegible] significationem [illegible] talis [illegible] significabilitas [illegible] sive remota supra quam addit significabilitas proxima et absoluta possibilitatem [illegible] [illegible] apprehendi [illegible] respondens. 566

Obiicies 1º [illegible] in terminis [illegible] [illegible] de ipsa [illegible] intellectus [illegible] omnis et [illegible] 6
Considerando ordinem eius [illegible] in [illegible] ad [illegible]; [illegible] 6
Considerans huiusmodi ordinem et Comparationes: ergo Unde Locus in actu remoto Constituitur [illegible] Comparationis. = Confirmatur natura [illegible] et [illegible] ut [illegible] particularis vel ut [illegible] Unde: ergo abstractionis simpliciter Unde Locus in [illegible] [illegible] remoto [illegible] probatur [illegible]: si hoc [illegible] Comparatur ad genus [illegible] et loci particularis; [illegible] Comparatur ad individua et Loci Unde; sed [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut Comparatur ad genus vel ad individua, ergo et [illegible] ut [illegible] loci particularis vel loci Unde. 567

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quando intellectus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] intellectus Considerando ad [illegible] [illegible] Unde locus [illegible] Constituitur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Unde [illegible] ordinem Considerat [illegible] Comparationis [illegible] [illegible] Constituit [illegible] [illegible] [illegible] Unde Locus [illegible] abstractionis simpliciter ad Confirmationem [illegible] et [illegible] ut par [illegible] Loci particularis vel Loci Unde [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] probando [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in actu [illegible] et loci particularis [illegible] [illegible] praedicatum genus [illegible] et in actu [illegible] Loci Unde [illegible] [illegible] [illegible] individuum natura humana [illegible] Comparatur et [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] remoto [illegible] abstractionis simpliciter; [illegible] [illegible] [illegible] praedicabilitatem remotam de individuis. 568

Obiicies 2º [illegible] [illegible]: forma Constitutiva Unde Loci et relatio rationis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] solum [illegible] [illegible] Comparationis [illegible] [illegible] solum Comparationis [illegible] Unde Locus [illegible] [illegible] [illegible]. Unde Locus habitus ut tale et [illegible]

praeter sed superadditur connotationem relationis rationis ad intrinsecas formaliter modo relationis Constituentem Universale Logicum probatur Universale Logicum est Unum versus plura quod est Unum respiciens plura sed respectus ut talis Constituitur per relationem: ergo Universale Logicum ut tale per relationem Constituitur. Argumentum loquitur de Universali logico in actu primo. Concedimus Consequentiam connotativam per relationem rationis extrinsecam naturae Consistentem in actu

563 Comparationis, et praedicationis de inferioribus naturae.

Sed quia argumentum loquitur de Universali logico in actu secundo tenetur: respondeo distinguo minorem, natura forma Constituenda Universalis est fundamentalis relatio rationis; concedo formalis relatio nego majorem. Ad primam probationem distinguo majorem Universale logicum formaliter ut tale est extrinsecum subjectum; Concedo majorem; est intrinsecum superadditum nego majorem: et distinguo subsequentem minorem sed superadditur Connotationem per relationem fundamentalem, concedo minorem per relationem formalem nego minorem et consequentiam. Ad secundam probationem distinguo quod antecedens Universale logicum est formaliter Unum versus plura Concedo antecedens nego antecedens: et distinguo consequens respiciens fundamentaliter plura Concedo respicit formaliter plura nego consequentiam et hinc patet ad alias probationes. Universale logicum solum extrinsecum est superadditum; quia forma vi cujus Constituitur in actu secundo est Cognitio comparativa naturae extrinseca quae ad plura se extendit quae Cognitio tenetur in intellectu Cognitio autem comparativa non est actualis formalis relatio naturae ad inferiora a quibus praescinditur; Sed solum est fundamentalis relatio rationis quam Constituit naturae ex parte ipsius apta extrinsece ut per comparationem componitur quae est formalis actualis relatio rationis

570 omnes separatim ad inferiora.

Replicabis dicitur Comparatio compositiva fundat modo superaddito, et tamen non reperitur ex parte objecti nam ut relata natura ex vi illius non denominatur relata quod tamen probatur: antecedens licet Deus Cognoscat lapidem modo infinito immateriali et aeterno lapis non denominatur infinitus immaterialis et aeternus natura cognitio Divina non repraesentat lapidem ex parte objecti ut infinitas immaterialis et aeternus ergo patet. Respondeo distinguo antecedens non denominabitur intrinsece relata Concedo antecedens extrinsece relata nego antecedens et consequentiam. Ad probationem nego antecedens quoniam illa causalis quia cognitio ratione procedit lapis non sortitur illas denominationes est quia illae denominationes intrinsece ...

provenire nequeunt a forma extrinseca ac hic denominatio narrare relat[ionis] — intrinseca / extrinseca

Unde possunt provenire a forma extrinseca sicut a Comparatio-
ne Composita quando haec respiciunt ex parte obiecti nam ut rela-
tio rationis Cognitio denominatur ab ea Cognitas quando illam ut Cogni- 531
tum ex parte obiecti respiciunt. Obiicies 4.° ex dictis natura universalis

attribuitur nam ab intellectu possunt illa praedicari absque praevia com-
plexa Comparatione ergo haec ab intellectu loco non aeque proximo non requi-
ritur. Antecedens quia intellectus sit assuefactus ad attribuendum et praedicandum solum
probatur, intellectus facile possit attribuere et praedicare, ex hoc autem solum ostenditur
quod intellectus facilius perficiat Comparationem simplicem quam nihilominus pro-
ximum possunt nam de intellectu praedicati mirari non [illegible] Compa-
rationem simplicem habet intellectus Comparationem simplicem et [illegible] Compara-
tionem Compositam. = Contra autem ergo [illegible] disparitas est quod ut intellectus
habeat comparationem simplicem non praerequiritur Cognitio proponens
[illegible] haec autem praerequiritur ut habeat Comparationem compositam qua
[illegible] de alio praedicat siquidem sicut intellectus habeat praecedentem non praere-
quirit apprehensionem. Haec autem praerequiritur ut etiam habeat [illegible] 532
[illegible]

Admirabile quod ut intellectus praedicat hominem de Petro sufficit quod praecedant
apprehensiones simplices Petri. Ad: quod non praerequiritur Compa-
ratio simplex, respondeo distinguendo primum Consequens: quod ut intellectus
praedicet hominem de Petro sufficit quod praecedant illae apprehensiones sim-
plices nisi per illas intellectus advertat convenientiam inter Petrum et hominem
[illegible]: nisi per illas non advertat huiusmodi Convenientiam, [illegible]
Igitur ut intellectus praedicet hominem de Petro praerequiritur Cognitio transitiva
convenientiae inter subiectum et praedicatum [illegible] Cognitionis [illegible] Communitur
in apprehensione Compositione ut [illegible] ideo in duplici apprehen-
sione simplici [illegible] Comparationem simplicem [illegible]
[illegible] Cola 1.a = non [illegible] non [illegible] de Universali [illegible]
[illegible] ad [illegible] Comparatio ad [illegible]
[illegible] rationis [illegible] Compa-
rationem simplicem praedicare [illegible]
tali Comparatione [illegible] ad praedicationem actualem

Sectio VI.

An ipsam universalitas sit actualiter praedicanda.

Sam [illegible]
[illegible] pro [illegible] non [illegible]
dicunt [illegible] Universale [illegible]
cari [illegible] ex [illegible] actualiter praedica

cionis istae indicatae praedicationis actualis; nam ex quo in habitudine ordinis
primum nunc an universalitas in actuali exercitio non praedicationis actua
lis tenens universalitatem sive nam universalis resultet. Suppono 1° duplicem
genus propositionum quae vocantur praedicationes directae: primas illas in quibus
praedicatum universale praedicatur de aliquo universali ut homo est animal rationale; et in
his certum est apud omnes praedicatum servare suam universalitatem. 2°
illas in quibus praedicatum universale enunciatur de omnibus singularibus ut homo
est albus et de his dubitatur an praedicatum servet suam maiorem universali
tatem. 3° denique illas in quibus praedicatum universale de subiecto singulari di
citur ut Petrus est homo et de his etiam dubitatur an praedicatum in eo suam
534 universalitatem retineat.

Suppono 2° dubium procedere ex suppositione quod indi
catio mentalis ut Petrus est homo sit simplex realis qualitas, et ideo
cum sit realis repraesentatio praedicati: ac proinde ex loquendo subiectum realiter
imponit non solum subiectum obiectivum sed etiam obiectum praedicatum; praedicatum quod reale
non solum attingit praedicatum obiectivum sed etiam obiectum subiecti. Suppono 3° et
indicatio ut universalis Petrus est homo procedere ex modo duplicis apprehensionis
qua realiter attingitur Petrus ut hic Petrus; et alia qua
realiter attingitur natura humana ut cognitio istius hic aut iam praecede
re apprehensionem compositam aequivalentem illi ut cognitio hic Petrus homo: Sup
pono denique; in hoc indicio mentali ex indivisibili Petrus est homo [illegible]
[illegible] simplicem realitatem tenet modo reali copulae realiter et realiter praedicati
[illegible] sola [illegible] illum indicium quatenus [illegible] aut [illegible]
[illegible] subiectum obiectivum dicitur subiectum reale, quatenus autem enunciat aut
praedicationem obiectivi praedicati attingit dicitur praedicatum reale.

His suppositis dico
535 prima: tenet universale locum amittere universalitatem in actuali praedicatione.
Ita Patres Hurtado Arriaga Oviedo et Alonsius quos [illegible]
[illegible] tractatu 1° de universalibus disputatione [illegible] sectione 3a. Secun
da sententia opposita tenet. Haec defenditur cum [illegible] Suarez [illegible] Complutenses
in quibus et [illegible] quod [illegible] sequitur [illegible] [illegible]
[illegible] sectione 3a sub nomine decreta. Ex his auctoribus
[illegible] universalitas [illegible] in actuali praedicatione [illegible]
probatur loquamur in simpliciter [illegible] de hac propositione Petrus est homo. [illegible]
[illegible] probatur [illegible] ostendit realem [illegible]
[illegible] sed neque sub [illegible] neque [illegible]

Rogatur igitur
primo [illegible] praedicatum [illegible] realem enunciationem [illegible]
[illegible] singularitatem [illegible] realiter [illegible] ac [illegible] Petrus [illegible] aliquid homo
[illegible] quo sequitur [illegible] minor [illegible]
[illegible] Petrus est aliquid homo. attingit intus [illegible] enunciationis [illegible]

ra vel plura et per consequens reddere rationem alicuius aliquitatis nam subiectum
in pro non amplius importat talem enunciandi plura vel plura nec per consequens
eius reddere de pluralitatem nam igitur et sic actus idem talem enunciandi
ut arguimus contra [illegible] in probatione determinatione idem non amplius talem
enunciandi modum sicut actus primus in pro quod non amplius talem apprehensionem
ab eo quod apprehenditur ut hoc nec per consequens reddere rationem de [illegible]
quod talem quod huiusmodi apprehendens idem apprehendendum praedicatur
amplius talem plura vel plura nec pluralitatem nam quod reliquum illud
videtur primus in pro. 533

Igitur ad illud videtur ei quod procedunt [illegible]
praeintentionem primum hoc: propterea idem tamen talem enunciandi [illegible]
[illegible] quod apprehendit eo quod prius cognoscebatur sicut idem tamen
[illegible] talem amplius, quod prius apprehendens primus cognoscebatur
[illegible] ut sic primus in pro idem talem enunciationem ac illud primum
in aliquo pro idem et consequitur quod in pars est hominis atque [illegible]
quod sicut est aliquis hominis sed hoc non in dicendo quod idem talem [illegible]
[illegible] primum ac [illegible] minoris in quod [illegible]
ne respondeat ille est pars vel paulus vel Antonius etc. similiter [illegible] 534
[illegible] non in idem consequitur et ac [illegible] etc.

Ergo probatur

Et illud quod huiusmodi aliquid non amplius talem enunciandi singularitatem
nam quod determinatur ut ille actus primus in pro amplius talem enuncia
modi singularitatem quod determinat idem talem enunciari ac ut primus
in primus hoc etc. in illud igitur ut primus pro quo ostenditur minor probatur
primo quia aliter omnis enunciationis de pro aliquot [illegible]
singularitatem enunciaretur talem idem [illegible] primus in pro [illegible]
primus in [illegible]: unde cum consequens [illegible] consequentis
[illegible] primus in hic pro primus in pro quod maxime [illegible]
in probatione [illegible] quia aliter [illegible]
[illegible] primus in pro [illegible] tamen primus in pro quod manifestum
[illegible] probatur hic [illegible] tamen primus in [illegible]
in vera [illegible] primus in pro [illegible] tamen primus in pro.

hec quia primus in hoc idem non enunciatum quia [illegible]

Explicatur
hic ratio [illegible] affirmativa [illegible] copulandi [illegible]
[illegible] alia affirmat de subiecto [illegible] omni
dicto a [illegible] idem [illegible] illa [illegible] tamen primus in pro
[illegible]: primus in [illegible] in [illegible] in natura [illegible]
in vera: [illegible] hoc [illegible]
[illegible] primus in pro talem enunciandi amplius nam [illegible]
talem enunciandi amplius aliquid singularitatem quod talem [illegible]

abstrae contundere quae ex aliquibus hominibus in gradu communi, sed cognitio terminorum abstractiva tantum quae unit, quae contundit minime, praedicatur plura in eodem gradu communi, per talem actum, praeter enunciative tantum uniti per universalitatem sedatur in actuali praedicatione.

580

Hinc praecipua maneat nobis adversariorum ... prima et ... in illa ... ampliare ... praeter enunciative subalternas singularitates ... ad affirmanus, ... amplia ... praeter enunciativas, ... determinatur eiusmodi singularitas ... unica ... ille actus ampliandi naturae humanae ... universalitate ... eiusdem actus ... possunt sub ... singularitas ... prima ... altera ... praedicatis ... ampliat praeter enunciativae naturae particularis ... singularis ... tali actu praeter enunciativae ... naturae ab ... in illo actu manet natura praeter enunciativa ... praedicatum de pluribus ... manet praeter enunciative ... unitas, ac proinde solutio non satisfacit.

581

Posito modo ... natura ... praeter unitati eo modo quo ... praedicatur de pluribus, in quibus se multiplicatur ... natura ... praeter enunciandi ampliatur et natura ... ac proinde ... praedicatur de pluribus in quibus se multiplicatur: natura humana quae praeter enunciando ... ampliatur praeter unitati ... in praedicato actu ... praeter unitati ... in illo actu ... ac ... sub ... singularitas ... multa ... quando ille actus ... indivisibilis ... ampliat praeter naturae particularis ... solutio ... non ampliatur praeter enunciative naturae particularis ... indivisibilis ... praeter ... unitati, ... unitati ...

582

... authoritatem Angelici ... 56 dicentis: homo ... praedicatur de Sorte ... particularis ... significat ... modo ... homo significat naturam humanam absque omni particularitate et particulari ratione sed ... praedicabilis ... praedicando Sortes est homo: Sed ... praedicatur homo habet universalitatem: ... humana ... in actuali praedicatione ... natura ...

minor autem improbabilis in doctrina D. Thomae utraque enim talis propositio praedica-
tur de toto homine secundum aliquam particularem partem in illa gratia [illegible]
[illegible] universalitatem = roboratur [illegible] hic [illegible] est hoc non [illegible] formalis
[illegible] quae subjective determinatur [illegible] praedicatur [illegible]
[illegible] animali: [illegible] hic [illegible] hoc non [illegible]
[illegible] praedicantur [illegible] determinatur [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] ad [illegible] probatur [illegible] 235. [illegible]

Sectio 12ª

[illegible] Arguet primo 583
[illegible] animali [illegible] hoc [illegible]
[illegible] gratia [illegible]
[illegible] animali [illegible] gratia [illegible]
[illegible] ad [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] simul [illegible]
[illegible] animali [illegible]
[illegible] gratia [illegible]
[illegible] gratia [illegible] 584
[illegible]
[illegible].

Dicere respondeo distinguendo majorem: [illegible]
[illegible] hoc [illegible] singularitatem [illegible]
majorem [illegible] concedo majorem [illegible] distinguo
consequentiam [illegible] gratia [illegible] singularitatem [illegible]
do quo [illegible] eodem modo quo [illegible]
[illegible] quidquid verificatur de
illo [illegible] verificatur de [illegible] quidquid de hoc verificatur
verificatur [illegible] de [illegible]: [illegible]
[illegible] sunt [illegible] de [illegible] verificatur [illegible] hoc [illegible]
[illegible] singularitatem: hoc [illegible] verificatur non solum de [illegible]
sed etiam de [illegible] verificatur de [illegible] gratia [illegible]
[illegible] singularitatem. et hoc [illegible] non solum de [illegible]
sed etiam de [illegible] de [illegible] verificatur [illegible] hic [illegible] sunt [illegible]
[illegible] ideo non [illegible] distinctione [illegible]
[illegible] si [illegible]. quid sit illud [illegible]
[illegible] singularitatem respondeo [illegible] in [illegible]
[illegible] qua hoc [illegible] dicta in modo [illegible]
[illegible] ab [illegible].
[illegible] Instabis hoc [illegible] hoc [illegible]

enunciandae naturae humanae sed universalitatis quae est natura humana ut superioritatis illa enunciandae inferiori sub eadem natura sed ad distincta natura ut superioritatis enunciandae attribuitur quia non conveniunt homini illi quatenus humanae naturae, directe et distincte naturae extra ipsa individua tali sic pono dicitur distinguendo maiorem superioritatis enunciandae naturae humanae sub ratione naturae humanae concedo maiorem sub alia ratione nego maiorem et consequentiam distinguo consequentiam superioritatis enunciandae universalitatis quae sub ratione tali naturae humanae concedo: sub eadem tali universalitati nego consequentiam. Contra solutio argumenti 1.

586 Arguitur 2. quia hic actus per quem est homo non confunduntur omnia individua naturae humanae ergo quia aliquando confunduntur omnia individua naturae humanae sed non in universali quia illius actus natura humana non est universalis probatur maior quia huiusmodi actus superioritatem tali non aliquod individuum naturae humanae sed per ipsum quia cognitio [illegible] superioritatem aliquod individuum naturae humanae non confunduntur omnia individua naturae humanae ergo quia illius actus non confunduntur omnia individua naturae humanae. = Confirmatur 1. huiusmodi cognitio non abstrahit naturae a propriis ergo non est abstractiva et consequentiam neque facultas universalis. = Confirmatur 2. huiusmodi cognitio significat immutabilem [illegible] talium a[mplitudinem] significat naturae humanae ut universalitatem quae non pertinet naturae universalitati ergo non est abstractiva. Confirmatur 3. talis cognitio connotat talem naturae humanae a propriis ergo illa non abstrahit a propriis ergo non est abstractiva cognitio. ad

512 Ad argumentum nego maiorem. ad probationem respondeo distinguendo maiorem quia huiusmodi actus superioritatem talis per suppositionem et subiectionem aliquod individuum concedo maiorem superioritatem talis per enunciationem et praedicationem nego maiorem ideoque quia hic actus per quem est homo superpositionem et subiectionem amplectitur universalitatis quae individuorum non supponit confunduntur omnia individua naturae humanae ac tali in enunciatione non amplectitur universalitas aliquas sed naturae ac pro[pri]o [m]odo talis enunciationis confundo huiusmodi actus omnia individua naturae humanae licet natura humana enunciandi talem attamen quia huiusmodi actus non intendit in genere intentionali sed ex termino in eodem genere [...] ut universalitas dicitur natura intentionali universalitatis in genere intentionali quando talis enunciandi amplectitur universalitas ut in hac propositione homo est species. dicitur formalis universalitas quando non talis enunciandi amplectitur universalitas sed et immediate ordinatur natura ad universalitatem et subiectionem aeternam ut in hac propositione homo est universalis [...] fundamentalis ob universalitatem et aliquid terminat quia illa posita individua non confunduntur posita autem hac confunduntur talis enunciandi.

Ad primam confirmationem nego antecedens quia talis cognitio

nulo habitu denunciandi attrahit namque agro et aliquo homini dari ad
secundam continuationem distinguo ant. huiusmodi cognitio indigentia
immediatam naturalem fideliter [illegible] namque humanam et impulsa
ritatem pri: dando: denunciandi negotiant: distinguo, sumatur primum
consequentis in frequentia praepositione namque a impulsaritatem condo denunci
ationis negotio hoc et utrumque eorum liquet. solvuntur ex dictis ad 3.^m confirma
tionem distinguo ant. tali cognitio contrahi deducere existentia na
ergo humana ad patrem condo deduce existentia negotio ant. et consequentiam
quia non dicitur deduce in existentia ordine ... reali sed in ... in
mali huiusmodi actus dici existentiam quamvis de impulsaritate patris
superiori ... denunciar. Unde talis namque non ... existentiae
quod non denunciar ... impulsaritatem. 585

Instabis. Hic cognitio ... impulsa
re et in ... sumpta ... habitu et non ... habitu impulsa
ritatem pri ratione eorum quod ... patris ut attrahit namque ...
[illegible] ... cognitio ... et ... ut
... et non ut ... ut Clara et non ut Clara; sed hic deduc...
... impulsarit ... quae ... sequitur ut ...
non ut Clara; quod denunciandi ... namque impulsaritatem. Contra
dicitur ... patris ... cognitionibus ... non ut ... et ut
Clara quod ... habitu impulsaritatem ... quidem 55
... dicuntur ab omni ... ipso.

Instancia urget ... hoc cognitio
... aliquem ... et in ... sumpta ... habitu deter
minari et non ... habitu determinari impulsaritatem pri ratione eorum
quod ... determinari patris ut ipsis patris. ... aliquis homi
nibus. ... quod ex communi ... huiusmodi cognitionis et
... ut ... et non ut ... Clara et non ut Clara; sed hic ... omna
... communi ... sequitur ut di
... et non ut Clara; quod ex ... patris ... homini
bus ... ... ut ... ut
Clara; quod ex ... determinari impulsaritatem ... quidem 591
... ab omni in ipso respondeant ... et ... respon
deant ... instancia ...

Respondeo dicitur ... eorum ...
... in ... quod ut cognitio attrahit namque ... habitu de
nunciandi non ... impulsaritatem ... ut cognitio ...
non ... habitu impulsaritatem ... in ... praepositione
neque denunciandi habitu illa impulsaritatem ... in ...
ad ... negotio huiusmodi cognitionem non ... ut ...
debeat ... habitu impulsaritatem pri ... solis ... praepositione, ...

ex enunciando neque ulla ratione cognitionis non vero clarae respectu singularitati saltem quae sunt non vero clara debebat non amplius esse saltem singularitatem quando ly enunciando sed etiam praesupponendo ipsum ex suis distincte cognoscendi praedicata cognoscendi, non vero praedicata. Clara cognoscitur singularitas non cognoscitur clare singularitas: ∫∫ imo affirmando vice versa negando autem dici. Arguis

3º Sic actus primus cum se enunciat de pro natura illa quae eis pro re significatur sed solum natura singularis pro eius pro id significato: ergo solum convenit de pro illius natura singularis: ergo non enunciat naturam universalem formaliter tantum sed actualiter praedicationis natura dividitur in inferiora: sed divisio respondet universali atque adeo universalitatem actualis praedicationis naturae sit universalis. = Confirmatur quia eius actus communis natura sit universalis dividitur in inferiora sed actualis praedicationis dividitur natura in inferiora ergo illa natura sit universalis. Confirmatur 3º quia eius actus est singularitas quae continet intentionaliter formaliter intentionaliter sequitur aliquis singularitatem dici: sed quia eius actus primus cum se enunciat intentionaliter singularitas propter non continetur quia actus non sit natura sua universalis.

533 Respondeo ad argumentum distinguendo maiorem sic actus primus se enunciat de pro ly praecise intentionaliter natura singularis natura illa quae eius pro re significatur concedo maiorem: ly praecise individuata nego maiorem. Ad primum confirmationem: dum de pro enunciatur ipsum natura singularis ac hoc enunciando praecise intentionaliter quae saltem amplius quam hoc praesupponitur non autem ly praecise individuata et singularia quae saltem continetur et ipsum distinctionis praecise est quia illa sit pro individuali de pro praedicatur natura singularis non praedicatur ut singularis sed ut communis universalis: porro natura singularis praedicatur quidem de individuis ac non praedicatur de inferioribus universalitas natura cum actu non praedicatur de pro actu subiectionis tendente saltem illa in ratione communitatis in gradu communi et saltem cognitione consideranda: in hoc sensu ait D. Thomas naturam praedicari de singularibus et in quantum ac praedicatum de singularibus natura in natura qua ab ipsis praedicatum intentionaliter natura quae cognitionem non includit non amplius singularitatem aequaliter cum communis natura

534 eg. Unis

Ad 3. Confirmationem distinguo maiorem quia actualis praedicatio natura dividitur in quia eius actualis in genere actualis nego maiorem: in quia eius formalis in genere formalis concedo maiorem et sic minorem distinctione nego consequens natura saltem dividitur in inferiora sed tamen. Confirmatur universalem secundum individuatam propter dictum eius intentionaliter in inferioribus, quamvis quia subsistunt individuationibus sed cognitionis natura

enuntiationes non amplient pro aliis partibus ut non in totalitate universalitatis impulsandam divisa sit quam totam accidat in partibus actualibus unde nulla in particulari dividitur, qua a parte rei non habent ad disiunctionem quae habetur in talibus praedicationibus. 535

Ad 1um confirmationis dicimus maiorem si cuius actus universalis unico modo et sub unica ratione amplient, aequivalent vera huiusmodi universalis et dividi in minima conditione maior: et ideo si sit actus suppositionis talis sic supponit unitati: 2a neque praesupponitur neque enuntiandi talium amplificationem 2a sed contra communicationem. Si ergo actus diverso modo sub diversa ratione talis amplient, obiciendo nego maiorem et concedo minorem neque consequentiam. Solutio liquet ex dictis ad primum confirmationis.

Ad 2am confirmationis dicimus maiorem si cuius actus numerus impulsanti aliquam rationem continuat immediatam et ultimam talium conveniat, a rationibus impulsantibus sub una ratione talis concedo maiorem sub diversa ratione impulsantibus sub alia ratione talis nego maiorem. Et dicimus minorem si cuius actus sunt in hoc talis nego maiorem; et distinguo minorem si cuius actus praesupponit impulsantem prius actum immediatam subiectum et praesuppositionem impulsantem prius et continuationem enuntiandi nego minorem; actum concedo minorem. Continuatur immediate et continuat, et consequentiam. Solutio ex dictis. 536

Sectio 13a

Aliqua aequivalentia

Aequivalentia 4a scilicet propositiones propositio de qua aequivalet, aequivalet neque sub propositione aliquis homo; sed in hoc non datur universalitas neque in illa distinguo maiorem: scilicet propositiones de quibus aequivalet sunt propositiones ad totam talium enuntiationem aliquis homo, concedo maiorem, sed ad totam talium aliquis homo, nego maiorem. Unum in prima propositio est vera et aliqua in alia 2a neque vera in determinatum, de quo extra vel talis propositio de illo 2a neque vera non enuntiandi talis. Si ad veritatem aequivalent, ac prima propositio non enuntiat talium impulsantem sub aliqua ratione; aliqua 2a vero aliqua impulsantem sub altera ratione talium enuntiationem, unde non aequivalent sed ad totam talium enuntiationem. 537

Universalis propositio affirmans de praedicato talium enuntiationis universalis negando adiectam propositionem de praedicato talium enuntiationis particularis affirmando ut patet ... propositio non in se aequivalentia de praedicato talium enuntiatione universalis negando et adiectam propositionem quae contradictoria sunt de praedicato talium enuntiatione particularis affirmando aequivalent propositio qua numeri universalis ... aequivalentia de praedicato talium enuntiatione particulari affirmando ... propositio de praedicato talium enuntiatione universali negando ... adiectam sit concedo ... nego maiorem. Itaque huiusmodi propositio

nullus homo est de praedicato universali repugnante cum inferioribus; illud quod dicitur [illegible] de praedicato particulari affirmativo, ut omnis est aliquis homo. Sic vero propositio omnis non est homo est de praedicato universali repugnante cum inferioribus [illegible] quae illi non [illegible] propositionem de praedicato particulari affirmativo; sed propositio de praedicato universali affirmativo cum inferioribus, ut omnis est homo.

538 Ut mirabilis haec propositio omnis non est homo est aequivalens de praedicato universali repugnante cum inferioribus: contra [illegible] solutio. Dicunt [illegible] quod est aequivalens de praedicato universali repugnante cum inferioribus [illegible] falsitatem; concedo [illegible] habere enunciationis [illegible] contradictionis, deinde haec propositio omnis est homo convenientiam [illegible] aliquis homo est omnis; sed in [illegible] convenientiae praedicati conveniunt [illegible] convenientiae: [illegible] propositionem [illegible] habere enunciationis a [illegible] aliqua [illegible]; [illegible] habere praesuppositum [illegible] [illegible] convenientiae. Dicunt [illegible] magis [illegible] propositio omnis est homo [illegible] aliquis homo est omnis [illegible] concedo [illegible] habere enunciationis [illegible] magis [illegible] propositio [illegible] habere enunciationis [illegible] convenientiae [illegible] est omnis homo; [illegible] homo est omnis; haec convenientia [illegible] habere praesuppositionem [illegible] aliquam [illegible] convenientiae habere enunciationis [illegible].

539 [illegible] haec [illegible] omnis est homo [illegible] habere [illegible]; tamen non [illegible] unitas requisita ad universale: [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] non [illegible] unitas requisita ad universale [illegible] omnis homo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] unitas requisita; [illegible] aliqua [illegible] [illegible]; sed [illegible] homo [illegible] aliqua [illegible] [illegible] unitatem requisitam ad universale, [illegible] talis unitas [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] universale: [illegible] unitatem singularem. Sed [illegible] in hoc [illegible] omnis est homo [illegible] unitatem singularem [illegible] non [illegible] universale [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] habere [illegible] [illegible] unitatem [illegible] universalitatem ut notavimus [illegible], [illegible] in [illegible]

mus probat in ideo probat m[ihi] probat Cenus natura universalis
tam admitti individualitatem in hoc actu natura identificabilis cum pro
paulo et ratio est quia ideo motiva obiiciunt in hoc accipiunt the
natura individualitatis amittit quia libet accipitur natura [illegible]
nis accipitur et natura et singularitas ubi natura singularis [illegible]
[illegible] alium actum accipitur et natura et singularitas ubi natura [illegible]
[illegible] aliquem actum specialitatem accipitur natura [illegible]
in hoc actu natura individualitatem amittit quam probatur [illegible]
mus probat specialitatem quia [illegible] actum natura est identificabilis cum pro
paulo et Cenus hominibus attribuitur natura communicabilitas [illegible] 601
quae ad identitatem cum pluribus sed natura sic [illegible] et una [illegible]
[illegible] per talem actum attribuitur natura specialitas [illegible]

Si autem dicas [illegible]
actum natura est identificabilis cum pro paulo et Cenus hominibus attribuitur
individuum singularitatem [illegible] accipit [illegible] singularitas
[illegible] non solum natura [illegible] accipit [illegible]
non obstat individualitatem quia non [illegible] [illegible] specialitas communicabilis
singularitatem non obstat [illegible] quia non accipitur [illegible] quia [illegible] actu hoc
[illegible] [illegible] actu [illegible] singularitatem [illegible]
[illegible] specialitas [illegible] accipitur natura et singularitas
et [illegible] est hoc specialitas communicationis accipitur natura [illegible] ille actus [illegible]
[illegible] [illegible] advertitur [illegible] singularitatem sed [illegible]
in hoc praedicatur natura [illegible] et singularitatem sed [illegible] 602
dicatur specialitas communicandi accipitur [illegible] accipitur specialitas communicandi
naturam [illegible] et non naturam singularitatem.

Dicendum ergo respondeo ad argumentum
[illegible] natura [illegible] ille actus specialitas praedicatur naturam de pro [illegible]
[illegible] communicando [illegible] accipitur singularitatem [illegible] specialitas communicandi
[illegible] naturam [illegible] [illegible] unitas requisita ab [illegible]
unitas [illegible] sequitur [illegible] actum [illegible] naturam [illegible]
[illegible] requisita. ad [illegible] probationem [illegible] dicitur
[illegible] ratio [illegible] in apprehensione complexa ratio singularis [illegible]
[illegible] per modum [illegible] et ratio [illegible] singularitatem [illegible]
singularitatem [illegible] in [illegible] determinationes [illegible] in [illegible]
[illegible] rationis [illegible] de [illegible] nulla singularitas additur 603
naturam per modum [illegible] unde natura specialitas communicandi [illegible]
est [illegible] singularitatem [illegible].

Itaque in [illegible] apprehensione [illegible]
[illegible] naturam et per modum [illegible] natura et [illegible]

promde in eiusmodi apprehensione natura et ratione intrinseca contracta et individuata, in hoc enim videtur esse, quod non attendit communicationi nat. singularitati: sive modus distinctus concipiendi singularitatem et naturam singularitati inclusam, et naturam concipiendo atque adeo natura et ratione tantum intrinseca singularitatis, ideo apprehensio ista non videtur nat. universalis requisita; illa tamen requirit nat. praedicatis videlicet: sine ad probandum: sive contra, maxime impedimentum ratione qua sic apprehensio habet

sed

hoc ratione sua habitudinem ampliat nat. ... alium actum illius sive per ampliatur nat. ... quod actu illo et consideratur atque ... nat. in multitudine intrinseca singularitatis.

Ad confirmationem dicimus maxime ideo sive actus hoc sit non sit natura universalis quia eiusmodi individuis ... nat. habet intrinseca ratione virtutes singulares, verum maxime quia habet communicabile ratione usque maxime et singularia dicta inerit ... ita quoque sive actus hoc sit natura et ratione intrinseca singulari, quia solus requirentiam ... singularium. Unde solus talis actus ... non est praedicabile de pluribus ac vero sive actus per se hoc natura et solus communicabile ratione singularitatis quamvis videtur quod habitudine communicandi ampliantur singularitatem natura videtur singularitatem praesupponendo actum = Ad ... sive ... alium sive per rationem relativum, non est habitus ... habitus ... sive ... relatio ... in superlative ... ipsi relationis non est praedicatio qualitatem: habitus ... ipsius relationis et relationis ... sive per se hoc, non est ... ratione superiori de inferiori habitudinem ... per ... sive per ... aliquis hoc ... ista ... et sive eiusmodi ... aliud ampliat habitudinem praesupponendo aliud ... ipsa communicatione.

Disputatio 2a
De praedicabilibus Porphirianis

Porphirius in praedicamentis Aristotelicis quae deinde apprehensione reciperant in tractatu ... introductionem ad libros categoriarum quinque praedicabilia enumerat, scilicet genus, differentiam, speciem, proprium et accidens. Ipsius Philosophi sequentes et quoque praedicabilia hic primo metaphysice, et logice considerantur. ... primum tamen

consideratione logicus primum iniciendum de his eiusque ... ordine ad praedicationem et ideo praedicabilia communiter vocantur. Itaque praedicabilia sunt quinque species genus differentia proprium accidens ... quae omnia metaphysicis [illegible] ... varia praedicationum genera a philosopho distinguuntur alia enim praedicantur in quid, hoc est essentialiter, alia in eo [illegible] dicitur quod pars essentialis essentiae: alia in quale quid, hoc est quod est talis pars essentiae, alia denique praedicantur in quale, id est quod accidentaliter ... essentiae.

Genus sic a porphyrio definitur

Unum aptum praedicari de pluribus specie differentibus in eo quod. dicitur unum aptum praedicari ... ... sic unum aptum praedicari de pluribus ... essentialiter differentibus ... pars essentialis [illegible] metaphysicae ... Unum aptum praedicari de pluribus convenit generi ... praedicabilibus a quibus differt per reliquas definitionis partes ... ... differt ab ... in quid praedicatur ... praedicatur ut pars ... tota essentia differt ab differentia quae ... praedicatur ut pars ... ... essentiae metaphysicae differt a proprio et accidenti ... quae ... differt ... praedicatur ut pars essentiae. Sed ut quidem ... essentiae ... dividitur in supremum medium et infimum ... sub alio ... genus ... continetur ... sub ... et sub ... continet aliud et sub alio ... continetur ... et sub se nullum genus continet ut ... in ... est ... continetur sub alio et sub se nullum genus continet ut al.

Ut autem facilius percipias quid sit pars metaphysica quid pars ... essentiae metaphysicae adverte essentiam metaphysicam ... explicari per analogiam et similitudinem ad compositum ... ex materia et forma. Itaque sicut materia prima de facto ... indifferens ad varias formas per quas determinatur ad componenda diversa composita ... forma vero determinat materiam ad componendum determinatum. Ita similiter in composito metaphysico genus dicitur materia seu pars materialis quae ... ... differentiis ad componendas varias essentias metaphysicas differentia vero dicitur forma seu pars ... quae ... illud ... determinat genus ad componendam determinatam essentiam metaphysicam et in hoc sensu ... animal illud genus sumitur a materia differentia vero a forma ... genus sumitur per similitudinem ad materiam differentia vero per similitudinem ad formam.

De definitione generis [illegible]

nus dētmīati ꝑ genus pͩ eꝫ ſi iāꝫ diuiſibile ani genus in comm-
ni dētmīatu ꝑ genus in cōmuni nisi ꝑ genus in particula-
ri nō diuiſibile ꝑ genus in particulari ꝗ ē dētmīatꝫ. Obiiciꝰ
vꝫ cōndo ꝗ ē dētmīatꝫ specie nisi anꝫ et coꝫ. Soluꝰ eos speciē
dicunt manifestaē ē dicimꝰ lº genus dētmīatu ꝑ genus et dētmīa-
ugꝫ ꝗ ē specie cōncio ani diuiſibile cōnsequentꝫ ꝗ ē speciē
quæ ſunt vnīlis in cōmuni; cōndo ſuspicari mdiſtinctꝫ de quiꝰ
pdicatur nisi coꝫ ē dicitur genus dicit ad aliqua denominatꝫ
specieꝫ rationꝫ cōmunꝫ vnīlis et pdicabitur ad ipsa genus suscipiē
mdiſtinctꝫ de quibus pdicantur ē speciē ꝗ ē ipsi nō pdicatur
vt tota lēmita ad ſuis vt pars materiali lēmiꝫ.

609 vt hinc cognoscitur
qua ratione genus est totum formale et pars actuali suscipien mdist-
inctꝫ ipsum genus quantum ē quid superius specie ē totꝫ formale pars
vero actuali attamen ē cōntrariꝫ specie eodem modo autꝫ cōndo pars
totū formali et parti actuali in genere nō repugnantꝫ
in eadꝫ linea vt cōnstat vnde genus pdicatur vt totꝫ formā-
ale, et vt pars actuali de suis mdiſtinctꝫ ꝗ pdicatur vt
genus et ꝑ cōnsequens vt quid cōntractum et vt quid superiorꝫ.
Dices vꝫ: ꝗ pdicatur vt totum vnīuersali diuiſibile applicari
cui cōncomitantꝫ vnīuersalitati cōndo: denotant vnīuersalitatꝫ
et rationꝫ pdicabiꝫ nisi eoꝫ in hac pdicatione cōnsequentꝫ
cerbatur vnīuersalitas genetiua ꝑ n̄ ac ē pdicatur vnīuersalit-
ras ipsa et in hoc sensu ahūmanus genus pdicatur vt vnīuersali vt
specie vt genus vt totꝫ formale et vt pars actuali.

Negabis ꝗ dꝫ
nꝫ pluralitas mdiſtinctꝫ requiritur ad genus, ꝗ tamen ē requirit
aliquꝫ pluralitatꝫ vt cōnstat ex ipsa generis definitione ſupra.
lº nō sufficit pluralitas mdiſtinctꝫ eiusdꝫ eiusdꝫ mdiſtinctꝫ specie quia
ō ē ꝗ genus debet ē pdicabile de pluribus cōnitali nō determinatꝫ
mdiſtincta autꝫ eiusdꝫ mdiſtinctꝫ specie nō differunt lēmitaliꝫ ꝗ dicit
tantꝫ numeriꝫ ꝗ hoc ratiocinatꝫ lꝫ dicitur supponamus ꝗ omnes
re hominꝫ et impossibile modo sed ꝗ tale ipsi ponā adhuc maneret
ad hominum ꝗ maneret genus sed tunc ꝗ maneret pluralitas mdist-
inctꝫ eiusdꝫ mdiſtinctꝫ specie ꝗ hā pluralitas sufficit ad rationꝫ ꝗ genus
nō possibilis ē mª ꝗ lēmitaliter denominata ad vnicꝫ cōnsequ-
entꝫ tantꝫ ꝗ licꝫ genus lēmitaliter denominatꝫ ad suaꝫ specie-
ꝫ singꝫ. Ad argumentum ꝗ dicta supponit diuiſibile ani adhuc maneret ad
hominum ꝗ mdiſtinctꝫ sed cōndo licꝫ cōmunitꝫ nisi ani et eoꝫ ꝗ

[illegible] sunt. Cum ergo maneat homo communis licet individuum [illegible] desi-
nat esse, ideo non manet essentia licet individuum, quia essentialis aequa-
contrahens genus, ut distinctiva generis quae denominatur tali a [illegible]
non attrahunt praedicatum commune a pluribus essentialiter divisum
[illegible] illa [illegible] non accidentis [illegible] cum manent non tamen idem
essentialiter [illegible] subiecti eiusmodi cognitione [illegible]
ad confirmationem [illegible] ex quo [illegible] genus non applicatur
analogice et similitudine ad quodlibet [illegible] ad illa quae de-
facto existunt cum non multiplicantur et denominabilitas ad plu-
ra essentialiter diversa. Nota [illegible] praedicata
[illegible] ad [illegible] praedicabilitas [illegible] praedicabilis [illegible] 612
[illegible] dicitur praedicabilis. [illegible] generis [illegible]
[illegible] quae [illegible] habent.

Sic ita ad [illegible] propositum [illegible] essentialiter di-

respondeo ad primum [illegible] pluralitatem [illegible] pluralitatem [illegible]
[illegible] in specie subalterna non autem [illegible] applicatur speciei
[illegible] essentialiter distinctivam in specie praedicabili [illegible]
subalternis [illegible] individuo [illegible] quae [illegible]
[illegible] habet [illegible] praedicabili
[illegible] plura individua [illegible] multiplicari specie praedicabilis
illa [illegible] sub [illegible] plura individua in quae multiplicatur
[illegible] specie humana probatur [illegible] pluralitas [illegible]
essentialiter distinctivam [illegible] ad [illegible] generis [illegible] subalternis
[illegible] Constat [illegible] pluralitas [illegible] in specie [illegible] essentialiter [illegible]
[illegible] in specie praedicabili [illegible] pluralitas [illegible] essentialiter [illegible]
[illegible] pluralitas [illegible] generis [illegible]
[illegible] in specie [illegible] pluralitas [illegible]
essentialiter diversa.

[illegible] an genus praedicetur immediate de individuis
[illegible] praedicatur [illegible] immediate de specie [illegible]
[illegible] et [illegible] genus [illegible] immediate [illegible] individuum
[illegible] immediate et [illegible] genus [illegible] individuum
et [illegible] genus immediate et [illegible] praedicatur de individuis
[illegible] genus immediate et [illegible] praedicatur de [illegible] genus
[illegible] individuum [illegible] de individuis genus
immediate et [illegible] praedicari [illegible]
speciei immediate genus [illegible] mediate praedicatur de individuis
[illegible] genus [illegible] de individuis [illegible]
[illegible] genus [illegible] species [illegible] genus [illegible]

[illegible] ... Contra hoc [illegible] quomodo immediate [illegible] genus praedicatur de individuis [illegible] ... individuum, et genus [illegible] ... Commune, et [illegible]

[illegible] ... genus praedicatur [illegible] ... de [illegible] ... complexe [illegible] ... incomplexe [illegible] ... individua [illegible] ... complexa [illegible] ... genus [illegible] ... immediate incomplexa quando [illegible] ... praedicatur [illegible] ... Consequenter praedicatur [illegible] ... ac proinde [illegible] ... praedicatum [illegible]

Sectio 2ª

De differentia secundo praedicabili

Differentia [illegible] definitur praedicabile de pluribus differentibus [illegible] ... definitio [illegible] ... Commune differentiae [illegible] ... differentia [illegible] ... praedicabile [illegible] ... praedicari de pluribus [illegible] ... de pluribus Communi differentia [illegible] ... praedicabilibus [illegible] ... differentia [illegible] ... communis, propria et propriissima quae ab aliquibus [illegible] ... Vocant differentiam communem illam quae duo differunt in aliquo accidenti [illegible] ... albedo [illegible] ... accidentaliter [illegible] ... differentiam communem [illegible] ... Vocant differentiam propriam illam quae duo differunt in accidenti [illegible] ... differentia [illegible] ... propriissima differentiam illam [illegible] ... differentia Communis [illegible] ... praedicabili [illegible] ... differentia propriissima [illegible] ... ac proinde sola illa [illegible] differentia propria [illegible]

Di[illegible]

[illegible] quae differentia proprie talis est subalterna et infima subalterna illa est quae simul ut primo convenit [illegible] et per aliquam differentiam ad constituendam aliam speciem ut sunt differentiae [illegible] quae simul ut prima [illegible] et differentiae [illegible] ad speciem quae constituunt differentiam infimam [illegible] et infima [illegible] illa est quae sub se non habet alias [illegible] differentias [illegible] differentias numericas [illegible] ad individuum [illegible] differentia [illegible] consideratur ponit differentiam [illegible] ad primum et sic dicitur [illegible] [illegible] differentia [illegible] ad speciem [illegible] ad speciem et sic dicitur constituens [illegible] simul ut primo constituit speciem [illegible] differentiam ab omni non specie [illegible] ad individuum [illegible] et sic dicitur [illegible] et praedicabilis [illegible] praedicatur de [illegible] differentia [illegible] praedicatur de individuis [illegible] [illegible]

[illegible] an differentia infima possit coalescere ex duplici gradu [illegible] [illegible] complexum ex duplici gradu [illegible] [illegible] ex [illegible] differentia infima [illegible] proprie talis [illegible] [illegible] an differentia infima [illegible] de subalterna [illegible] [illegible] differentia subalterna et constat duplici gradu [illegible] [illegible] respondeo affirmative [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] volumptatem quae [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] concipitur [illegible] volumptatem [illegible] differentiale complexum ex conditionibus [illegible] et [illegible] [illegible] aitau

[illegible] [illegible] volumptatem complexum in conditionibus [illegible] et [illegible] constat duplici gradu [illegible] [illegible] differentia infima [illegible] differentia infima potest coalescere ex duplici gradu [illegible] probatur minor [illegible] illud complexum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in quibus [illegible] complexum non [illegible] [illegible] praedicabile de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] actibus volumptatis [illegible] de individuis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliquam determinant [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] differentia infima [illegible] [illegible] quae coalescit ex dupli-

a parte differentiae primae ac quod non communitur definitur, aliae e[t] sub definitione accedit illa tamen a definitionibus contrariis non reprobo

Opones 1º differentiam ultimam constare duplici parte dividendo primam scilicet ab illorum respectu nobis differentia, sicut hoc intelligitur neque scilicet non respectu ipsius, sicut in respectu eiusdem quod differentia ultima habeat contrariam duplicem parte dividendo primo. = distinguo maior scilicet illorum non respectu alicuius differentia contrahitur nego maiorem differentiam contrahentem concedo maiorem et in hoc sensu nego minorem ut probatur quod differentia ergo applicatur differentia contrahitur scilicet illa quae in mala specie ponit dari ex simul primo ex bruto in respectu animalis ex hoc intellectu in respectu primi ut contrahit differentia contrahitur in illa quae 1º sunt concipitur ponit dari ex imo primo ex rationali respectu sensitivi et hoc non in propria per se contrarie quod ipsa longa in primo cum autem ex duobus partibus dividendo generibus perfecto accipitur alicuius dicebatur ut differentia contrahitur congruenter utrum non in superiori respectu alicuius neque alicuius respectu similitudinis ...

Opones 2º ex duplici materia et forma resultat una forma neque ex duplici parte formaliter una differentia ultima = concedo antecedentem nego consequentiam disparitas est quia duplex materia et forma non est id, sed superiorum materiae sub eo in differentia denominatur et continetur illud specifice differens ab omni non ipso ac hoc duplex pars alteriusque alicui primo ... ex illa in differentia denominatur continetur quae specie ultimo hominis differt ab omni non ipsa vera 1º quia forma sua ultima licet non omni ex anima mathematica ... continentur ex partibus sicut coordinati et proportionati ad unum similiter per aliqua forma metaphysica ultima ... aliqua differentia infima licet non omnis) donec continetur ex partibus metaphysicis coordinatis et proportionatis quod ... 2º quia ex duplici forma sua in dubio accepta resultabit duplex compositum ... utraque forma sit adaequata ... utraque inadaequata sit pariter quod ex duplici differentia metaphysica resultabit duplex species ... utraque differentia adaequata non autem utraque in inadaequata.

Sectio 3ª.

60 De Specie 3º praedicabili.

Species sic a Porphyrio definitur: id quod praedicatur de pluribus differentibus numero in quid. Circa hanc definitionem notandum non excludere primo communitatem generis quod continet 1º species subalternas non infimas ...

ut differentibus numero [illegible] multiplicari ac sola ne [illegible] illis comm[u]nem sive speciei definitur [illegible] quod praedicatur de pluribus [illegible] quae tota [essentia] metaphysica ipsorum [illegible] praedicabilitatibus [illegible] ... [illegible] tota essentia metaphysica ipsorum, [illegible] illius quae [illegible] ... na convenit [illegible] species subalterna et infi-ma subalterna [illegible] sub se habet alias species [illegible] ... [illegible] quia concipitur praedicatur ut genus intimum de homine de quo ... [illegible] autem concipitur de animali praedicatur ut tota essentia ... consequenter ut species quae subalterna [illegible] sub se habet speciem homi-nis [illegible] ... [illegible] genus et species subalterna. 622

Species infima [illegible] ... est illa quae sub se nullam aliam speciem habet [illegible] ... [illegible] est infima quae similiter [illegible] nomen [illegible] ... [illegible] quod praedicatur de pluribus solo numero differentibus [illegible] tota essentia metaphysica ipsorum [illegible] ... [illegible] individua [illegible] ... species [illegible] praedicatur de individuis [illegible] tota essentia [illegible] ... [illegible] genus [illegible] ... de quo [illegible] communibus [illegible] ... [illegible] species [illegible] tota essentia [illegible] species sub-alterna ut talis praedicatur de individuis [illegible] ... praedicatione [illegible] species infima [illegible] praedicatur de individuis [illegible] ... [illegible] ... [illegible] species [illegible] ... comparando ad genus [illegible] vocatur subiicibilis [illegible] ... [illegible] de [illegible] genus [illegible] praedicatur [illegible] species ut subiicibi-lis [illegible] ... [illegible] species subiicibilis [illegible] ... [illegible] ad genus [illegible] ... species [illegible] praedicabile de pluribus [illegible] ...

Se-cundo [illegible] species [illegible] comparando ad individua [illegible] vocatur praedicabilis [illegible] praedicatur de suis individuis [illegible] ... species praedicabilis [illegible] subiicibilis [illegible] species praedica-bilis [illegible] de individuis ut tota [illegible] genus [illegible] ... [illegible] species [illegible] ... subiicibilis [illegible] species praedicabilis et subiicibilis [illegible] ... [illegible] subiicibilis [illegible] praedicabilis [illegible] sequenti [illegible].

Sectio 4a

An species subiicibilis [illegible]

a sola individua requirens ... [illegible]

[illegible] ut praedicabilis

sicut v. 612 contra sub[illegible] ad primus pluralitatem numerum plan-
Specie sed Specie dari talit dimicanny in specie sub[illegible] cuj tamen quamvis plura individua
repugnant et consequenter quy sit immultiplicabilis ne[illegible] sic erit species
praedicabilis spe[illegible] dm[illegible] vera [illegible] [illegible] assumptione
[illegible] plures Angelos tamen numero distinct natura divi Michaelis
[illegible] speciei praedicabilis [illegible] respondent communiter
cum Mro [illegible] a sancto thoma in [illegible] apud [illegible] [illegible]
loc qq. 1a et 4a paragrapho 1o [illegible] defendunt [illegible] hunc
[illegible] et in [illegible] [illegible] [illegible] ex Schola thomistica [illegible]
[illegible] Aguirre et Illustrissimo [illegible] tractatu de Universalibus qq.
3a.

623 [illegible] inspiciunt [illegible] et probo primo [illegible] authoritate
[illegible] 1a parte qq. 13a [illegible] nomen Deus [illegible]
6 [illegible] natura immultiplicabilis significat: et in [illegible]
[illegible] qq. 4a articulo 1o [illegible] in [illegible] plu-
ralitas [illegible] [illegible] quy [illegible] [illegible] sed species
et immultiplicabilis [illegible] quy plura individua repugnant qualis
in qq. [illegible] [illegible] natura Divi Michaelis [illegible] immultiplicabilis [illegible]
[illegible] plura [illegible] actu [illegible] [illegible]: [illegible] species [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] speciei praedicabilis [illegible] [illegible]
Angelice [illegible] ad hoc [illegible] [illegible] natura [illegible] apta ad [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] praedicabilis [illegible]; [illegible]
natura [illegible] plura individua [illegible] apta [illegible]
[illegible] praedicabilis [illegible] [illegible] natura.

624 [illegible] probo [illegible]
[illegible] natura quy nulla habet [illegible] ad identitatem in pluribus [illegible]
[illegible] apta praedicari de pluribus in [illegible] et [illegible] fundamento; [illegible]
[illegible] immultiplicabilis [illegible] natura Divi Michaelis [illegible]
[illegible] de [illegible] immultiplicabilitatem [illegible] habet [illegible] ad [illegible] plu-
ribus [illegible] [illegible] natura [illegible] apta praedicari de pluri-
bus et consequenter [illegible] speciei praedicabilis. [illegible]
[illegible] habet genus praedicabile ad [illegible] habet speciem prae-
dicabilis ad individua; sed [illegible] genus [illegible] praedicabile [illegible]
[illegible] plures species [illegible] [illegible] [illegible] praedicabilis [illegible]
[illegible] plura individua: [illegible] natura Divi Michaelis [illegible]
[illegible] [illegible] plura individua possibilia [illegible]
modi natura [illegible] speciei praedicabilis [illegible]

625 Respondent communiter
[illegible] plura individua respectu Michaelis repugnant [illegible]
conceptus individuantes in [illegible] [illegible] [illegible] natura [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de pluribus praedi-
cabilis [illegible] [illegible] fundamento [illegible] = [illegible]

mediata quae ex parte dicit te [illegible] omnino repugnat parte naturae
vel rationis cum fundamento in re actu singularem repugnantiam in
[illegible] modo sic, vel dignitatis naturae Michaelis cum pluribus individuis, vel sin-
gularem impossibilitatem in tali natura ingenita debitam ex parte naturae vel rationis cum
fundamento in re ad dignitatem cum pluribus individuis dicitur 2° natura Michae-
lis [illegible] ut prius ante impulsantem tum [illegible] quod illa [illegible] theo-
logi [illegible] tenendum sicut omnes [illegible] [illegible] natura singulari
[illegible] non [illegible] cum [illegible] praedicari de impossibilitate singularem [illegible] naturam
ratio [illegible] ut [illegible] non [illegible] cum [illegible] praedicatis de individuis [illegible]
pluribus impossibilia [illegible] ratio [illegible] aliter [illegible]
sic ipsi Angelis [illegible] a Michaele et [illegible] natura Michaelis [illegible] 652
in [illegible] [illegible] [illegible].

Si autem respondeant naturam Michaelis praedi-
cabilem esse de pluribus individuis in [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] esse. [illegible] sicut natura humana est praedicabilis de pluribus
hominibus [illegible] [illegible] ex [illegible] quod [illegible], hominis esse [illegible]
[illegible] ut natura humana [illegible] rationis cum fundamento in re prae-
dicabilis est [illegible] eiusmodi hominibus [illegible] natura Michae-
lis est praedicabilis de pluribus individuis [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] praedicabilis [illegible] rationis
cum fundamento in re [illegible] [illegible] rationis naturam [illegible]
[illegible] [illegible] sine fundamento in re [illegible] natura humana
[illegible] singularis naturam [illegible] natura Michaelis [illegible]
[illegible] [illegible] individua [illegible] naturam [illegible] ad individu-
a esse sine fundamento in [illegible] esse, sine fundamento in re prae- 681
dicari talem naturam de individuis.

Respondetur [illegible] [illegible] a [illegible]
[illegible] natura Divi Michaelis [illegible] concepta [illegible]
[illegible] a [illegible] [illegible] cum [illegible] ad [illegible]
[illegible] ut praedicari de [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] non repugnantiam [illegible] natura
quamvis [illegible] sua non repugnat pluribus [illegible] [illegible]
[illegible] illud [illegible] ut [illegible] [illegible] ad plura [illegible]
aliunde plura [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] nihilominus [illegible] natura Di-
vi Michaelis [illegible] ut [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible]
ra [illegible] [illegible] repugnat dignitatem [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] naturam cum pluribus [illegible] [illegible]
[illegible] natura illa [illegible] repugnat dignitatem cum pluribus [illegible]
[illegible] sua repugnat pluribus [illegible] 683
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

cum repugnare plures numero Angelos quam Angelos rationem ...
rationis [illegible] in individuum [illegible] sicut modo [illegible] ...
tam in natura plurali individuo [illegible] dari repugnantiam in ...
tam repugnantia ad identitatem ... plurib[us] individuis ac [illegible] natura
D. Michaelis [illegible] ... a singularitate data [illegible] talem repugnantiam
ad individuum ... talem ... ad identitatem in plu-
ribus individuis ac proinde talis natura [illegible] repugnat
identitatem in pluribus. Omnia constant [illegible] ... quia
[illegible] natura D. Michaelis [illegible] a singularitate [illegible]
[illegible] in materia [illegible] a Sancto Thoma dici-
tur talem repugnantiam ad [illegible] in [illegible] in tali natura [illegible]
talem repugnantiam ad [illegible] et consequenter ad identitatem in
pluribus individuis.

Denique aliud respondetur quod natura Angelica Mi-
chaelis est communis et [illegible] quia respicit [illegible] individuum [illegible]
ra [illegible] 1. quod natura respiciat plura individua [illegible] respiciat
plura in quibus possit [illegible] ... nulla [illegible]
quia [illegible] modus [illegible] sicut [illegible] natura
D[illegible] quamvis respiciat [illegible] Deus [illegible] et plures Deos [illegible] = [illegible]
[illegible] pro[illegible] ... fundamento [illegible]
[illegible] non [illegible] ... sicut [illegible]
[illegible] ad [illegible] natura Michaelis ad
plura individua [illegible] fundamento in [illegible] non [illegible] na-
tura illa sit [illegible] et praedicabilis.

Sectio 5a

633 [illegible] argumenta solvuntur.

Arguitur 1. natura Michaelis ad aliquod
praedicabile [illegible] ad aliud [illegible] ad [illegible] praedi-
cabilis. major constat ex D. Thoma [illegible] cap. 6.
[illegible] natura Angelica ordinabilis in praedicamento [illegible]
[illegible] praedicatio natura Michaelis [illegible] praedica-
tio [illegible] de [illegible] talis natura [illegible] praedica-
tio [illegible] Michael [illegible] natura Angelica Michaelis [illegible] praedicatio [illegible]
[illegible] de [illegible] natura Michaelis [illegible] ac proinde
praedicabilis. = Arguitur [illegible] confirmationes [illegible] qui [illegible]
[illegible] natura Michaelis [illegible] incommunicabilis sed communicabilis
in plures Angelos [illegible] numero [illegible] dicendum [illegible]
[illegible] in argumento posita. [illegible] incommunicabilitatem talis na-
turae pro nunc omitto.

634 [illegible] ad argumentum negando majorem [illegible] argua-
dum quod natura Michaelis [illegible] praedicabilis [illegible] respondeo

est ut immultiplicabilis, ut adstructum est. ad auctoritatem D.
Th. dico tantum D. Th. loqui de praedicabilibus pure incommunicabilibus; non vero
de praedicabilibus; itaque licet natura Michaelis in oppositione sententia
pertineat ad aliquod praedicabile, non tamen collocatur in praedicamento ut
subjicitur, de quo ratione supradicta praedicantur. sicut genera ad inferiora prae-
dicabilia pertinent, in praedicamento ponuntur ut universalibus conceptibus
subordinatum. ad 1. confirmationem distinguo ant. in praedicamento per modum
de specie subjicibili, concedo ant.; de specie praedicabili, nego ant. et cons.
sub eadem distinctione. Contra solutionem ad 1. nego ant.; quia in illa prae-
dicatione M. et natura specifica M. absque quod ponatur aequaliter [illegible]
[illegible] in opposita immultiplicabilitas illius naturae

Arguitur 2. 635

cum se habet conceptus genericus ad differentiam specificam, ita conceptus
specificus ad differentiam individualem. sed conceptus genericus non
potest determinare differentiam specificam; ergo neque conceptus specificus de-
terminat differentiam individualem ac quidem natura M. est conceptus spe-
cificus; ergo non potest determinare differentiam individualem; ergo conceptus
universalis confirmatur: ut spirituales concipiuntur ad modum [illegible]
aliquid. sed naturales universalia non natura M. quae spiritualis concipitur ut
simplex = Arguitur probare, sicut conceptus genericus non potest de-
terminare differentiam specificam, quia est absolute divisibilis per plures
specificas differentias, ita conceptus specificus (qualis est natura M.)
non potest determinare differentiam individualem, quamvis sit absolute
divisibilis per plures individuales differentias; ergo ita conceditur con-
sequens.

Dices. Respondeo distinguendo maj. sicut se habet con-
ceptus genericus ad differentiam specificam, ita conceptus specificus
[illegible] indivisibilis ad differentiam individualem, nego maj.; ita concep-
tus specificus praedicabilis, concedo maj. similiter distinguo minorem
concesso consequenti et [illegible] subsumpta nego quia [illegible] supposita
ista immultiplicabilitate illius naturae M. dicitur conceptus spe-
cificus quia continet genus cum indifferentia ad differentiam per quam plures
numero differunt a ceteris Angelis [illegible] at ita talis differen-
tia individualitatis radicaliter determinatur ad unicam singularitatem
et inde [illegible] continuatur conceptus specificus pure subjicibilis non
praedicabilis, itaque [illegible] conceptus specificus [illegible]
alium [illegible] praedicandus [illegible] de alio individuo [illegible] M. 636

Con-
firmatio. [illegible] probatur [illegible] natura [illegible]
Angelico concipiuntur [illegible] spirituales, qui ad modum ma-
terialium concipiuntur. [illegible] natura spiritualis concipitur ut [illegible]
[illegible] sicut [illegible] materiali, [illegible]
[illegible] concipitur = Respondeo [illegible] distinguendo maj. ut spirituales

a specierum ad modum eorum materialium quatenus [illegible] harum specierum concep-
tiuum quatenus spirituales [illegible] propria materialium
[illegible] et contra [illegible] spiritualem conceptiuum
ad modum eorum materialium quatenus [illegible] harum specierum conce-
ptiuum ab intellectu nostro: [illegible] quatenus [illegible] spirituali
[illegible] propria materialium [illegible] in [illegible]
[illegible] universalitas specierum multiplicabilium in plura individua
[illegible] diversa [illegible] propria eorum materialium [illegible]
638 [illegible] ab intellectu nostro [illegible]

[illegible] singularitas specierum conceptiuum ex fundamento [illegible]
[illegible] et communicabilis pluribus: [illegible] praedicabilis probatur
[illegible] ablata [illegible] singularitas [illegible] forma a qua
prouenit illi natura incommunicabilitas et determinatio ad unum
singularitatis [illegible] ablata [illegible] conceptiuum natura [illegible]
communicabilis pluribus [illegible] natura [illegible] singula-
ritas [illegible] singularitati [illegible] datur medium inter singula-
re et unum. = [illegible] respondet negando [illegible] ad probationem
[illegible] forma a qua prouenit illi [illegible]
communicabilitas et determinatio ad illam [illegible] singula-
ritas [illegible] incommunicabilitas et determinatio [illegible]
[illegible]
639

[illegible] natura et [illegible]
[illegible] singularitas [illegible] incommunicata et determinata ad unum
[illegible] radicaliter [illegible] incommuni-
cata et determinata ad unum [illegible] singulari-
tas et [illegible] pluralitas individuorum [illegible] ad [illegible]
[illegible] natura [illegible] singularitas [illegible] singu-
laritatis [illegible] radicaliter singularitas [illegible] con-
tra [illegible] natura [illegible] singularitas
[illegible] unum [illegible]
[illegible] singularitas [illegible]
640 [illegible] angelica [illegible] spiritualibus [illegible]
[illegible] individua [illegible]
[illegible]
[illegible] angeli [illegible]
[illegible]
[illegible]

quod natura Angelica solum sit individuata et immultiplicabilis in supe-
riori specie atque in singularitate sua sit illa specifica et universalis praedicabilis
confirmatur quod natura specifica Divi Michaelis non est talium individuorum sa-
pientia neque illius universalis et praedicabilis; confirmatur 2°. Michael
subsistit immediate sua natura specifica, et in ipsa nec natura specifica
praedicabili individuum cum sufficientia, ut dicitur, immediate sua specie
sit praedicabilis. Confirmatur 3°. singularitas naturae Angelicae contrahit
naturam Angelicam: ergo non est contrahibilis ergo universalis. 341

Respondeo ad argumentum
admissa Divi Thomae auctoritate quod non est dicendum, sed quod videtur
nunc in contra hoc prima distinctione secundum consequens; est ut natura spe-
cifica est universalis et praedicabilis ergo et immultiplicabilis, sed nos agentes in
multitudine conditionum, concedo ut sit illa specifica et universalis et praedicabilis; sed supponas
an immultiplicabilis sit, nego consequentiam = nam Angelus dicitur et distinguitur
quod ex illis habet in natura quod natura Angelica est immultiplicabilis sit
de forma et in multitudine, unde ex ipso Thomae intentio: ut quando defendunt
repugnare individuis speciei Angelicae plura individua asserunt idem repug-
nare, unde in individuis Angelicis sit tale an omnino naturae specifice
illius scilicet primum illa natura habet plura individua humana ergo generis 6
et dispositionibus, Deum specie dicimus natura species Angelicae non proprie 6
dicitur in multitudine ex hoc sit et natura in se est extra rem species fi- 6
nita ad naturas specificas. 642

Itaque Divi natura et Divi Thomae eadem est Ange-
licae Doctoris Aucti quod natura Divi Michaelis ex quamvis contracta per singu-
laritatem ad talem determinata individuum non est universalis tamen
specie universalis quatenus astracta a singularitate et apta in multitu-
dine individuorum de quibus omnibus praedicatur. Hoc idem nos detinuimus
et hoc probat illud in ad supra, et Thomae intentio scilicet 3a confirmatur
repugnare naturae Angelicae plura individua, ac omnino dicit sic supe-
rius dicimus natura illa non est universalis: et hoc idem affirmatur Angeli-
cus Magister quia Angelus excipit pluralitatem in his quae subsi-
so continentur ad 3 confirmationem concessa antecedente nego consequentiam
quod supposita immultiplicabilitate naturae illa et radicaliter determinata
ad suam rationem individualis per formalia repugnant plura
sub se dicitur. 643

Ad 2 confirmationem concesso antecedente nego consequentiam in supposito
in hac; ratio est specie sit praedicabilis et universalis et subsistit de l-
ro sanctis praedicatis possunt sit convenire in illa natura. neque supposita
natura praedicato respondetur cum ex individuum unum natura specifi-
cata sit immultiplicabilis et ut sit sua specie sit praedicabilis ad
3 confirmationem concesso antecedente distinguo consequens: ergo non est

possibilis et exigentia ad illam determinatam singularitatem cum sit cognos-
cibilis et intelligentia [illegible] ut [illegible] ad singularem naturam subtrac-
quodlibet illud possibilitas ad singularitatem; sic aequivalentia illa [illegible]
sit [illegible] ad [illegible] quae [illegible] natura [illegible]
[illegible] determinatam ad singularitatem. = Denique [illegible]
[illegible] naturae [illegible]
de [illegible] utrumque primo.

Sectio 3a

De proprio et accidente

Proprium modo [illegible] 4 modis [illegible]
patur 1o modo est quod convenit soli speciei sed non omnibus eius individuis
ut [illegible] medicum soli speciei humanae sed non omnibus [illegible] indivi-
duis convenit. Proprium 2o modo est quod omnibus individuis convenit
sed non soli speciei ut [illegible] omnibus hominibus sed non soli speciei
huic convenit. 3o modo est quod convenit omnibus et soli [illegible] speciei
individuis sed non semper ut [illegible]. Denique proprium 4o modo
dicitur quod [illegible] soli speciei omnibus eius individuis et semper conve-
nit ut est risibile, quod soli speciei huic omnibus hominibus et sem-
per convenit. Solum proprium quarto modo spectat ad 4m praedicabile;
et sic definitur [illegible] aptum praedicari de pluribus accidentaliter conve-
645 nientibus cum essentia.

Explicatur quod [illegible] aptum praedicari de pluribus conve-
nit proprium cum aliquibus praedicabilibus; per particulam illam accidentaliter
[illegible] differentia et species [illegible] accidentaliter praedicantur
sed essentialiter [illegible] ad accidentale [illegible] ab alia
in definitione convenientibus cum essentia; [illegible]
proprium et essentiam ut est risibile; [illegible] ad hoc et [illegible]
de 5o praedicabili dicitur. = Dividitur proprium in [illegible] et [illegible]
[illegible] forma [illegible] ab essentia [illegible]
[illegible] ut ho [illegible] calidum [illegible]
[illegible] illud [illegible] forma [illegible]
catur cum [illegible] et tamen [illegible] extra conceptum essentiae [illegible]
convenientibus [illegible] ut risibile respectu homini. = Proprium [illegible] 1o
[illegible] 2o et 3o modo acceptum ad accidens [illegible] 5m praedicabile [illegible]
[illegible] definitio.

646 Accidens quod 5m praedicabile [illegible] definitio communiter
[illegible] aptum praedicari de pluribus accidentaliter in [illegible]
convenientibus cum essentia. [illegible] accidentaliter incon-
venientibus a [illegible] praedicabilibus [illegible] quibus [illegible]
verba convenit; [illegible] aliud. [illegible] forma

distinguitur ex ab essentia subiecti de quo in concreto praedicatur tum convertibiliter ut potest albi respectu hominis metaphysice tale loquendo a praedicatur cum forma non distinguitur ex ab subiecto de quo praedicatur non convertibiliter ut potest rationale in animali utrumque praedicatur accidentaliter et

ut in quale quia utrumque est tota essentia subiecti utrumque praedicatur in convertibiliter quia non dicit illam minima inter subiectum et accidens sed est

tertium, sive metaphysice obiicitur. 641

Obiicitur 1° quod accidens tantum dicitur de proprietate dicendo solum in concreto praedicatur de subiecto, tamen dicitur metaphysice in abstracto et etiam in concreto = obiicitur 2° quod proprium dicitur

ut praedicabile non est idem cum essentia unius est proprium et tamen idem est sui iuxta metaphysice. ratio est, quia est superius respectu essentiae. sed

est in potentia unde dicitur minima illa ab essentia ad proprium non est

ex a proprio ad metaphysica sicut homo calor est quoniam et ut

cum dicitur est essentia quoniam = obiicitur 3° quod accidens tantum dicitur in concreto praedicatur in quale de subiecto cum ut accidens species ut in abstracto praedicatur in quid de suis inferioribus ut albedo praedicatur in quale sicut accidit in linea de homine albedo cum praedicatur in quid sicut est tota essentia de albedinibus ut dicitur = obiicitur de

negatione quod accidens tantum continuum denominationem minimam esse non habet ut praedicatur de subiecto, requiritur subiecti essentia non dicitur

diversa continuam denominationem ex intrinseco, tamen contrariam praedicatur

tantum quoniam est albus ut continuum in illa principium est cognoscendi 642

Rogatur 1° an dicendo finem tot in quinque praedicabilia adaequata sit. Respondeo affirmative ut communiter et ex probo quidquid praedicatur de pluribus aut praedicatur essentialiter aut accidentaliter si essentialiter praedicatur ut pars materialis essentiae et dicitur genus: si ut pars formalis essentiae est differentia, si ut tota essentia et est species. si accidentaliter praedicatur convertibiliter cum essentia et non est proprium, si non convertibiliter et est accidens: quidquid de pluribus praedicatur et est unus locus ab aliquo ex quinque praedicabilibus, ergo talis divisio adaequata. = circa accidens non quando per se dicitur accidens per se accidens tantum aliquando conceditur ab aliquo in respondendo, et non de accidentia reali et intellectuali de incommunicabili ex ratione et a sicut ex intellectu, realiter accidit non (quaeque illud sit) ad hic realiter multiplex essentialiter. ut ceterum 643

Obiicitur 1° quod conceptus priori aut superioris nequaquam praedicatur de aliquo.

ex quinque praedicabilibus quaedam, uti aliquos advertimus; unio ad alios vero ad speciem. Advertendum 2° quod in hac opinione videtur dividi ... praedicatum generale seu praedicabilium substantiale divisio.

2a quaedam comunicantur habent habituale opinione accidentia et uti homo

advertendum 3° quod in hac opinione ... praedicatum ... ita formaliter ... sub ... ratione ... considerant ... sub ... illud ... et dominum ... et ... sub ... in ... habet ... homo ... unde praedicatur ratio ... in ... advertendum ... hoc ... nihil aliud ... conceptum ... conceptum ... in quo ... inconveniens ...

Probatur 1° quod

ergo ut ... praedicabilia ... denominativa ... ita quod ... substantiale ... ita quod forma ... in definitione ... generalis ... praedicatur de pluribus ... ita quod ... materialiter ... sub ... et ... conceptum ... denominativum ... in recto ... ita quod ... in obliquo ... ita quod forma ... denominatio modo ... in obliquo ... continendo ... plura ... essentialiter ... differentia ... tanto ... comprehendi ... essentialiter ... Nota 1° ... definitio ... et ... differentia ... obliquo ... illud ... obliquo quae concretum semper dicitur in recto ... quae forma ... obliquo ... in obliquo ... quae forma ... in ... de reliquis praedicabilibus dicendum est.

Nota 1° ... accidentale et ut album ... accidentale ... essentiale et ut album ... accidentale ... et genus; quia ... accidentale et ... connotatum ... accidentale ... et ut genus. Nota 3° ... quod ... genus ... ratione ... conceptum ... et ... quia ... rationem ... habet ... denominativa ... ratione ... habet ... et ... quia ... forma ... denominationi

Genus

... genus ... in recto ... in ... genus ... denominativa ... in recto ... et ... forma ... in recto quidquid ... definitio ... ratione qua definitio ... praedicabile ... ratione qua ... definitio ... concretum denominativum ... in recto ... in obliquo

forma. 652

Nota quarto q̄ de termino haec genus est terminus praedicabilis de pluribus
aliter praedicabilis de pluribus stat ... sub
... denominare plures ... formae ... obliquo
... formam. — boca ... complen
Nota 5.º q̄ quando terminus ... simpliciter
... ad
... definitionem propriam ... naturalis complent. — Nota sexto q̄ ...
... aliquando ... concreta accidentalia
albi nigri ... in recto forma ... obliquo ...
de albo ... nigro ... sumpti
... de formis ... utrumque.

Nota denique q̄ definitiones ...
... praedicabilis ... forma ...
... obliquo ...
... omnibus ... definiunt ...
... praedicari de pluribus ... in obliquo
... praedicari de
pluribus individuis ... 654
... definitionem ... unicuique praedicabili.

Respondeo ... an ...
genus respectu ... praedicabilium ... communitas
... de pluribus ...
definitionem praedicabilis ... plures
ac ... quinque praedicabilium ... praedica-
bile ... apta praedicari de pluribus ...
... praedicatur ... de omnibus
praedicabilibus ... eadem ratione
... communis ... praedicabili
... omnes praedicabilium ...
... diverso modo ... praedicabile ...
... praedicabile ...
... 655
... qualitates ... diverso modo ... qualitatum.

Dices ... conceptus praedi-
cabilis ... genus ... quinque praedicabilium ...
... omnis ... conceptus praedicabilis ...
... conceptus ...
... diversa ratione ... con

de sub eadem ratione et supposiderit non magis ad probandum argumentum comunis predicabili sub ratione predicabilis est superior omnibus et condo sub ratione talis p[ro]prium ad quinque predicabilia non magis et diminutio mitti, sed ipsi conceptui est genus in particulari aliquorum predicabilia l[?] condo est genus ut nunc, et m[odo] communi, neque magis eo est sub hac diminutione. Tertio est conceptus communis predicabilis non superior est ipso ut conceptus sub hac ratione predicabilis ut communem hac p[ro]p[ri]e predicabilis predicabilis quae est equalis de equali ac predicabilis ut non hac ratione predicabilis est superior ipsi ut conceptus ha ... hoc genus ad quinque predicabilia siquidem hic p[ro]p[ri]e predicabili genus respectu quinque predicabilium est predicabili est predicatio inferiori de superiori. m[odo] hoc sub est ut predicando ut con... sub ratione communis, et sub ratione p[ro]p[ri]a.

Dices 1o conceptus communis predicabile est genus respectu quinque predicabilium genus non est genus sed species, ergo quod hoc implicat per est omnes simile aspecti in reliquis predicabilibus. Confirmatur respondeo diminuendo maiorem omnes [illegible] indiminalis conceptus non est genus, sed species. Condo genus ut intentionalis impar non magis applicatur genus ut intentionalis est natura est animalis talis atque tra genus est genus, non vero species quia ita predicatum ut p[ro]p[ri]e ... animalis ... non autem ut forte ... animal ut cognitio ... cognitione ad genus predicabile de nomine ... genus ut intentionalis ... genus denominationem ... intentionalis genus ... non est genus sed species sub ... ratione ... in predicabilibus ... de communi predicabilibus.

Disputatio 3a

De prenoscendis ante predicamenta.

Sectio 1a

Univoca, equivoca, analoga et denominativa exponuntur

65) Quamquam de ... predicamenta ... ante predicamenta ... primo ... nulla quae communiter ante predicamenta vocantur. Sunt univoca, equivoca, analoga, denominativa, complexa, incomplexa de quibus ... itaque univoca ... nomen ... commune ... ratio ... in omnibus ...

consona definitioni sec. applicatione accidentalis Univoca sunt plura quorum nomen com- 6
mune est ratio autem substantiae quae nomine significata est omnino eadem 6
in qua applicatione pro eodem accipitur ratio substantiae ac ratio essentiae
quae est substantia in substantia Unde non solum substantialia sed
et illa accidentalia possunt esse proprie univoca. 654

Plura ad univoca
univocationem requiruntur pluralitas quia univocatio univocantium...
ter ... ad univocationem requiruntur nomen commune ... conceptus talis (significativus ...) applica-
talis ... pluribus communis ... talis applicatio
requiritur ad univocationem ... significata et nomine illo
... in omnibus ... in singulis aliquam ...
... ... conceptum talem dicitur univo-
cum univocans plures ... nomen illud commune
dicitur univoca univocata ipsa ratio ... in omnibus ...
omnino eadem dicitur ratio univoca. 655

Aequivoca sunt plura quorum nomen
est commune ratio vero significata ... diversa ... ...
... ... aequivoca ... nomen ... ...
non habent ... nomen ... Nota ... aequivocans
... ... in vocibus ... ...
... ... modo ... modo aliud
... ... nota ... quae ... significata ... nomine ...
aequivoca possunt esse univoca ... aliud nomen significat ...
... ... significat ... nomen ... univo-
ca ... Nota ... aequivoca ... ratione ... aequivoca sunt ...
... definitionem definiri ... ...
... ... dialecticae cap. nono ... quae ... 6
definitio ... ... vocari univoca 6
nomine ... definiri ... aequivoci nominis ... 6
... a philosopho aequivoca ... ... dividenda ...
... ... definienda. 656

Analoga sunt plura quorum nomen est commu-
ne ratio vero significata ... diversa sub ratione aliquali
... ... analoga in ... nomine,
sed ratio nominis significata ... diversa, quia in ...
... ... similitudo in ... cum ...
... ... aliqua ratio similitudinis ... ...
... analoga alia sunt proportionalitatis ... proportionis ...
alia attributionis analoga attributionis sunt plura quorum nomen est com-
mune ratio autem significata ... nomine in uno ... ...
et in aliis ... ... ad illud ... ...

nomine sanus analoganter ho medicina et sumus quia quod dicitur dicitur sanus ho proprie quod habet habitualiter sanitatem medicina et sumus improprie eadem habitudine ad hominem sanum. medicina dicitur sana quia causat sanitatem in hore et sumus quia indicat hominis sanitatem

661 Improprie proportionalitatem aloga... plura quorum nomen est commune ratio dum significata nomine in uno tantum est proprie, in aliud vero per metaphoram ita analoganter ... pratum ... ridens ... ho ... sanus ... ad analogiam proprie tales requiritur similitudo ... analogata ... significata ... improprie reperiuntur. Nunc secunda ... quae alias dicitur ab aliquibus analogia transcendentium ea ... principaliter ... simpliciter ... tali... apud ... Sed de his infra.

[margin: est commune et ratio significata ...]

662 Secunda est quae proprie analoga sunt illa quae ab aliquibus vocantur analoga in inaequalitate sunt plura quorum nomen est commune et ratio ... significata inaequaliter ... inaequalitate se habent ... participant ... animalis ... proprie ... philosophum ... de praedicamentis ... animal ... homo ... Secunda ... analoga illa quae a ... vocantur analoga proportionis sunt proportionalitatis ... proprie sunt plura quorum nomen est commune et ratio ... significata ... atque ... ab ipso ... nomen hoc ... causa fundamentum ... ... alia ... omnibus conveniunt.

663 Denominativa ... philosophis sunt quae ab aliquo appellationem ... habent ... albo ... denominativa ... concretis ... denominativa ... denominativi ... forma ... denominativa ... denominandi ... denominans ... forma ... albus ... forma ... philosophorum loquendi modus

664 concretum ... denominandi ... Denominatio

dividitur 1.º in connotale et accidentale: connotale ē quando forma denominat
ē essentia metaphysica, aut physica subiectum ut homo: humanus [illegible]
ē animae, accidentale ē quando forma denominans non ē de essentia sub-
iecti 2.º in consideratione physica ut ignis ē calidus: et tunc denominans ē
accidentale, et 3.º in consideratione metaphysica [illegible] ē [illegible]: et tunc de-
nominans ē [illegible] accidentale. = Dividitur 2.º in intrinsecam extrinsecam
mixtam: mixta ē quando forma ē partim intrinseca et partim extrinseca
subiecto ut [illegible]; extrinseca ē quando forma non identificatur nec
unitur cum subiecto ut paries ē visus. Intrinseca ē quando forma identifica- 665
tur cum subiecto ut ignis ē calidus et tunc dicitur intrinseca et identica [illegible]
do forma cum subiecto unitur ut homo albus: et tunc dicitur intrinseca [illegible]
Nota 1.º denominationes extrinsecas [illegible] ut denominans
[illegible] a Deo [illegible] intrinseca [illegible] ut denominans
[illegible] aliquas denominationes [illegible] extrinsecas
[illegible] ut denominans [illegible] extrinsecus a subiecto [illegible]
nominans [illegible] neque [illegible] neque [illegible]
[illegible] ut denominans [illegible] 3.º concreta [illegible] accidentalia
[illegible] multiplicant [illegible] ut [illegible] multiplicant formas unde [illegible]
[illegible] albedo unitur duplici subiecto resultabunt duo albi [illegible]
[illegible] albedo [illegible] subiecto [illegible] solum resultat unus albus at conc-
[illegible] multiplicant [illegible] formae ut [illegible]
[illegible] persona [illegible] multiplicatio [illegible] accidentalibus solum
[illegible] et [illegible] connotat [illegible] forma in [illegible] forma
[illegible] in recto et [illegible] forma in [illegible]
qua [illegible] in recto.

Quaestio 7a

An ens univocetur
de Deo creaturae substantiae et accidenti

Ens praecipue usurpatur 1.º accipitur antonomastice
pro ente necessario infinito et independente ab alio in essendo
[illegible] communiter accipitur a Sanctis Patribus super illud Exodi Ego 666
sum qui sum. Unde quando [illegible] dicunt Deus habere [illegible] creaturas
vero [illegible] Deus [illegible] antonomastice [illegible]
[illegible] accipitur pro ente independente a causa
[illegible] accipitur a [illegible]
[illegible] substantia complexa [illegible] accipitur [illegible]
[illegible] accipitur [illegible] et tunc [illegible]
[illegible] de ente in [illegible] 667
ultima [illegible] difficultas procedit
Prima [illegible]
rationem entis communem, eius analogiam. Ita Caietanus [illegible] Vasquez

Et nos breviter id tractabimus apud Doctorem Subtilem in 1 dist. 3 quaest. 1, secunda illa quae communiter defenditur a Thomistis. Tertia nostra est, dicendum rationem entis esse communem sed analogam Deo et creaturis. Quarta defendit rationem entis esse communem et univocam, ita Scotus cum suis, sed quae communiter traditur ut certa absque dubio. Quintam, ut videtur, quamvis docuit Eduardo Navarrete, Fr. Suarez, P. Vasquez, P. Simone, P. Hurtado. Tertia opinio

est Aquinas et aliorum quos iam defendimus nostra conclusio: ratio entis est univoca communis Deo, et creaturis, substantiae et accidenti.

668 Probatur prima pars conclusionis:

datur ratio entis communis Deo et creaturis, substantiae et accidenti, sed talis ratio communis non est analoga; ergo est univoca. Probatur major: prima ratio mihi probatur ratio in qua plura conveniunt est illis communis, sed Deus, creatura, substantia et accidens conveniunt in ratione entis; ergo etc. Est illis communis: major constat, nam ideo ratio hominis est communis omnibus hominibus, quia convenit in ratione hominis. Probatur minor: Deus, creatura, substantia et accidens conveniunt ad invicem et possumus concipere et possumus loqui etc. Sed talis probat ratio entis; ergo conveniunt in ratione entis. Probatur iam minor prima syllogismi ad [illegible].

669 Probatur iam minor primi syllogismi ad analoga proposita, data non datur ratio communis entis; ergo si ratio entis communis est analoga, non est; probatur antecedens: pro analogatis, quae talibus sunt, praedicatum nominale sumptum non ratio eadem non datur, sed ratio diversa, sed ad illa pro quibus non datur ratio eadem non datur communis ratio, ratio eorum qua non est eadem sed diversa neque est communis; ergo ad analoga, [illegible] talia sive praedicata nominaliter sumpta non datur ratio communis. Major patet, quia si [illegible] sit sanum, responderetur: quia habet in se sanitatem; si autem medicina sit medicina sana, responderetur: quia causat sanitatem; si vero urina sive cibus sit sanus, quia indicat sanitatem; ergo analogata, ut talia, quae sunt diversa, non datur ratio eadem sed diversa, et consequenter neque ratio communis.

670 Confirmatur primo:

extrema in quibus quaelibet requirit hic conceptus esse similia et capacia entis et possint fundamentum ut ab ipsis abstrahatur ratio communis entis; dantur extrema in quibus quaelibet requiritur hic conceptus, sunt similia in ratione entis et possint fundamentum ut ab ipsis abstrahatur ratio communis entis. Sed hic conceptus esse [illegible] in Deo, substantia et accidente, nam in quolibet horum est [illegible] capacitas ad invicem etc.; ergo sunt similia in conceptu entis et possunt fundamentum ut ab ipsis abstrahatur ratio communis entis; modo sic arguitur: talis ratio communis non est analoga; ergo univoca.

ca prout mere subsumpta ratio communis quae propria et implicitum in invenitur in pluribus non est analoga sed univoca ergo. Sed ratio entis communis Deo creaturae substantiae et accidenti etc., ut probatum in manu dicitur [illegible] illis ipsis non est analoga sed univoca.

Confirmatur 1º si requiratur Deus in ente respondere debet quod est per modum [illegible] et quod [illegible] reddere debet eodem cum creatura cum substantia et accidente in ente. Sed pro analogia propria talis non potest reddere [illegible], sed diversa debet reddi; ergo ratio entis non est analoga sed univoca respectu Dei creaturae substantiae et accidentis. 2º Confirmatur. 3º Omnis nostri Capitis supponitur distinctione in [illegible] et Communi et Univocum; sed ita se habet [illegible] est Communi et Univocum. Minor constat in hac [illegible] Omne ens est [illegible] sed Deus et creatura sunt entia; ergo Deus et creatura [illegible] praedicatum [illegible] diversum est ab [illegible] omnium [illegible] aliquid in [illegible] ratio [illegible] aliquid [illegible] et aliquid [illegible] in [illegible] medium [illegible] analogia non [illegible] a [illegible] tale medium analogiam non est. Respondeo

[illegible] rationes entis est analoga analogia proportionalitatis propria non vero improprie [illegible] proportionalitatis propria a non obstat univocationi propriae tali; ratio entis est propria univoca probatur [illegible] ratio animalis habet proportionalitatem propriam ab [illegible] et ad equum; nam ratio animalis ita se habet ad hominem sicut [illegible] se habet ad equum. Sed ratio animalis est propria univoca respectu hominis et equi; ergo proportionalitas propria univocationi non obstat, ita quod analoga proportionalitatis propria non est analoga sed univoca; siquidem participant [illegible] ratione communi [illegible] definitione [illegible] illis non [illegible] analogiam. Unde [illegible] tota diversitas se habet ex parte differentiarum contrahentium rationes communes et [illegible]

3º [illegible] diversitas [illegible] a differentiis [illegible] rationes communes non tollit univocationem rationis communis [illegible] diversitas animalis [illegible] a differentiis equi [illegible] non [illegible] rationis communis animalitatis. Sed diversitas entis in Deo creatura substantia et accidente oritur solum a differentiis [illegible] rationis communis entis; ergo talis diversitas univocationem non tollit. Minor constat ex dictis. Maior vero [illegible] est tradita Apertum ab Aristotele Capite 1º de praedicamentis [illegible] univoca [illegible] quorum et nomen commune est et [illegible] ratio [illegible] commune [illegible] nominibus [illegible]

al principatum i cr'e rao' sustanus ... cr'e rao' ius sequitur
accipitur ... rationes ... , ... ad eadem abstrahatur
rationum.

Respondetur ... licet diversitas ... habitudinum
... rationis communis ... tamen
solet ... differentiam ... in ratione communi ... diversitate
ulteriori ... = ... ratio communis entis ... concipi
... abstrahens ... de omnibus ... in sua
quidditate ... abstrahens ... in ratione commu-
ni entis ... includatur habitudo ... et consequenter diversitas
... in ipsa ratione communi. ... abstrahens
... habitudo ... ad exemplum ... prout ...
dicatur ... de omnibus ... in particulari. = Confirmatur
... si ratio entis non abstraheretur ... a suis determinationibus, ... habi-
tudinem includeret creaturae et habitudo actualis seu determinata Dei ...
quia ... probatur ... creatura includit.
... creatura ... habitudinem actualem a
... creatura dicit habitudinem ... creatura dicit habitudinem quid-
quid ... dicit habitudinem sed creatura non dicit habitudinem actualem ...
non dicit habitudinem actualem ... ens ... abstrahitur a suis determinationibus.

635 Respondetur denique ... communem ... licet ratio communis entis non
includat habitudinem ... determinatas, illas tamen habitudines implicite
includit. = ... ratio communis entis includit habitudinem
implicitam determinatam ... de conceptu ... quidditativo
... implicite ... solum ... con-
ceptu ... quidditativo ... conceptus ... non ...
... rationes ... quidditative ... quidditative
non ... ratione aliqua differentia entis sed solum ...
... determinationes entis, sed solum ... communem ... de con-
ceptu ... et quidditative ... entis ... determinatio
entis includatur habitudo ... et ...
... de conceptu ... entis ... non ...
... formaliter ... abstrahi ...
... ratio illa ... abstracta ... conceptus communis ...
...

636 Ad ... convenientiam ...
... ad ... de ... conceptu
... quidditative implicito ... determinationes ...
... ratio entis inaequalitas et dissimilitude ... Deo
et creatura haec tamen inaequalitas et diversitas ...

[illegible] conceptus communis [illegible] ex parte [illegible]
[illegible] ratio entis [illegible] Claudi [illegible]
[illegible] et accidenti [illegible] Claudi [illegible]
[illegible] applicatione [illegible] communis [illegible]
[illegible] supra [illegible] Claudi [illegible]
[illegible] consequentia [illegible] et accidenti [illegible] ratione entis [illegible]

Sectio 3ª

Ad [illegible] [illegible]

[illegible] ratio entis [illegible] convenit Deo; creaturae vero convenit [illegible]
[illegible] cum limitatione [illegible] univoca [illegible]
[illegible] univoce [illegible] nomini [illegible]
[illegible] Deus [illegible] creatura [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] creatura [illegible]
[illegible] ratio entis univoca [illegible] Deo et creaturae [illegible]
[illegible] adaequate [illegible]
[illegible] communis et univoca [illegible] creaturis
[illegible] in dialogo de libero arbitrio [illegible]
[illegible] libero arbitrio [illegible] a libero Dei arbitrio, et Angelorum [illegible]
[illegible] tamen [illegible] libertatis [illegible] hoc nomen [illegible]
[illegible] animal [illegible] ab animali [illegible] tamen [illegible]
nomen animalis omnibus animalibus [illegible] quod [illegible]

[illegible]

[illegible] ratio [illegible] creaturae vero convenit [illegible]
limitatione [illegible] limitatione [illegible] ratione entis [illegible]
[illegible] ad probandum [illegible] probatio
[illegible] creatura [illegible]
[illegible] creatura [illegible]
[illegible] creaturae [illegible]
[illegible] adaequatam [illegible]
[illegible] creaturae [illegible] producto [illegible]
[illegible] creatura [illegible]
[illegible] albus [illegible]

[illegible] creaturis [illegible]
[illegible] conceptu quidditativo entis [illegible]
Deus quam creatura [illegible] in ratione [illegible]
[illegible] modo acceptus [illegible] conceptus
[illegible] entis [illegible] Deo et creaturis [illegible] conceptus
[illegible] arbitrium [illegible] arbitrium [illegible] creaturis [illegible] ad con-
[illegible] respondeo [illegible] ad hoc [illegible]
[illegible] creaturae [illegible]

finita quia creatura habitum eo gradu diminutionis creaturis relinquit actu et ac quando dicitur 2° minor Deus non est substantia sed supra substantiam solum dicitur Deus est quaedam substantia omnium excedens [illegible] perfectionis substantiae creatae.

Confirmatio minor [illegible] infinitus perfectus et imperfectus necessario [illegible] gens requirunt univocas convenientias: Sed neque Deus et Creatura. = Resp. negando consequentiam univoce conveniunt in eodem conceptu quando in aliquo conceptu qui ab eis dicitur [illegible] negatur: Comparatione quae simili dicitur [illegible] = Deus enim infinitus et infinitas [illegible] non [illegible] dari [illegible] tamen dari [illegible] et [illegible] in aliquo conceptu qui praescindunt ab infinitudine et finitudine [illegible] autem [illegible] nec enim [illegible] qui praescindit ab infinitudine et finitudine [illegible] [illegible] est [illegible] [illegible] distinguo enim infinitus perfectum qualis [illegible] distinguo enim [illegible] imperfectum qualis est Creatura. [illegible] [illegible] infinitus et finitus [illegible] [illegible] diversimode [illegible] infinitus et finitus [illegible] Conceptus infinitus et finitus [illegible] praescindentia ab infinitudine et finitudine; negatur aliquin neque analogia est Deo et Creaturae ratione entis; quia analogia [illegible] ipsa nominis significatio praecedere [illegible] praecedere [illegible] [illegible] et Sancto Aquinate [illegible] notavit [illegible] 06

[illegible] 1°: ratio [illegible] principalius convenit Deo quam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et minus principaliter Creaturae quae [illegible] participatione [illegible] ratio entis non est univoca Deo et Creaturae Confirmatur [illegible] univoca [illegible] sunt perfectam similitudinem; sed [illegible] distantia infinita inter Deum et creaturam [illegible] perfecta similitudo: Ergo univocatio. Confirmatur [illegible] [illegible] univoca conveniant in aliqua ratione obiectiva [illegible] in illa simpliciter conveniant et nullatenus in illa differant; Sed Deus et Creatura ita non conveniunt in ratione entis: ergo neque univoce. Ad antecedens respondeo concesso antecedente negando consequentiam; quia illa diversitas qua a Deo [illegible] [illegible] habetur ratione entis [illegible] [illegible] differentia Dei et Creaturae [illegible] [illegible] se habent ex parte determinationis non obstat univocationi rationis communis ut supra dictum est ad primam confirmationem [illegible] de similitudine [illegible] [illegible] [illegible]; sed [illegible] distantia infinita [illegible] perfecta similitudo in conceptu non praescindente a determinatione conceptus praescindente: negatur [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] Deus et Creatura sunt [illegible] [illegible] similes in conceptu entis [illegible] [illegible] praescindunt [illegible] [illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad hoc autem fundamentum [illegible] [illegible] [illegible] determinationis infinitudinis et finitudinis [illegible] rationalis [illegible] animalis convenientia. = Ad secundam Confirmationem [illegible] [illegible] ad secundam partem et nullatenus in illa differant sub conceptu praescindente a determinationibus [illegible] sub conceptu non praescindente negatur

ez ex similitudine dicta mixe nisi eog.

Itaque Deus et creatura non adaequant rationem causae habent participationis ab illa ex similitudine defectiva alicuius imperfectio: et creatura ut effectum Dei non adaequat Dei rationem habet participationis a Deo ex similitudine defectiva modo non aequat similitudinem defectivam quippe quae non est similitudo perfecta non sufficit ad univocationem quod Deus et creatura non conveniunt univoce. Confirmatur inter duas causas non datur univocatio quando una non aequat rationem alterius tamen in solo ex lumine: ergo neque inter duo entia quando unum non aequat perfectionem alterius. Sed ens creatum non potest aequare perfectiones entis divini neque accidens perfectionem substantiae: ergo inter substantiam non datur univocatio pro solutione horum; quod univocatio etiam non habet locum quia habeat et quae datum inter causas et effectus eiusdem nominis sicut sunt inter duos homines et sicut sunt similitudines hujus subdividitur conceptu essentiali univocatio autem locum datum absque illa perfecta similitudine ut clarius in exemplis animalium ut in albedine vel in nive et mollitie alterius. Unde stat univocatio locum dum causa et effectum conveniunt in aliquo conceptu proximo ab eorum perfectione causae superaddita quae licet eorum rationem habeat ab omni differentiatione = hoc superiori respondeo ad argumentum consequentiam negando diminuendo maiorem subsumptam aequalem similitudinem effectivam non sufficit ad univocationem hujus conclusio: ad univocationem locum neque minus in eorum constare habet ex dicto vel aliquam, similitudo defectiva non in aliquo, in hoc tamen tamen est perfecta loco videtur in Deo et subditto conceptu quo univocatio datum similitudine respondetur ad confirmationem distinguendo ante inter duas causas non datur univocatio sicut quando una non aequat effectum alterius conclusio univocatio locum nisi ante eog vel datam distinctionem. 6 85

Instabis Deus tamen se et creatura ab alio separatur ens quod se et accidens in alio, sed ens solum dicitur simpliciter de iis quae sunt a se et per se non solum dicitur simpliciter de Deo et de substantia. Confirmatur creatura definitur ens ab alio et accidens ens in alio: quod ratio entis in creatura inveniatur dependentia a Deo et in accidentem dependentia a subiecto non est ratio univocationis consideratur antecedens minus; quod huius dicitur eog simpliciter de iis quae sunt ab alio et in alio quae quibus omnes et quoniam tam autem ipse aut quod creatura excitat dependentia ab alio solum ex imperfectione vitae hoc autem non solvit quod absolute et bene constat sicut quod creatura tamen dependentia ab alio solum et quod imperfectionem causat ut sit tamen stare quod absolute et vere causae eius accidens non excitat per se perfectionem in dependentia ab alio constat tamen quod se perfecte habent intrinsece aeque inde recte et proprie contra et in hoc sensu ait D. Thomas opusculo 48 tractatu 1 cap. 4 quod quantitas et qualitas non est vera perfectio accidens sed per se. Ad confirmationem concedo antecedens, nego consequentiam quia dependentia ostendit per definitionem creaturam et accidentem non

modo sicut stantem in eadem ente deo in definitivis omnibus a quibus ra
no entis fientur praescindendum

Obiicies 1° ratio quae praescise considerata reperi-
tur in uno dependenter ab alio non est univoca creaturae inquiete talis ratio
dicitur dependentia et consequenter dividitur; sed ratio entis praescise
considerata reperitur in creatura dependenter a deo; ergo non univoca Deo
creaturis. Probatur minor ratio entis praescise considerata non reperitur
in creatura independenter a Deo aliquin creatura non aut dependeret.
Confirmatur 1° ratio entis quam includit formaliter dependentiam formaliter
sumpta non dependet ab alio vel formaliter sumpta est a se formaliter in
vibus dicit perfectionem Dei quae repugnat creaturae; ergo non est univoca Deo et Crea-
turis: ratio entis est formaliter: ergo vel a se vel ab alio: quia non datur medium in-
ter esse ab alio vel non ab alio et consequenter a se; sed neutra ratio entis
univoca Deo et creaturae ut patet; ergo ratio entis non est univoca Deo et Creatu-

quae continua-
tiones

Ad 1. Distinguo antecedens ut suum infra plurimorum tempora quae in ratione qualitatum respec-
tu albi ut dicimus rationem animalis respectu hominis et equi in ratione
per ab omni respectu Dei et creaturae dicitur etiam nisi ad argumentum
respondeo minor ratio quae praescise considerata reperitur in uno depen-
denter ab alio aliquin [illegible] ipsa ratione in neutro utrique univoca consi-
deratur dependentia ex ipsa formaliter ab alio quare non includit formaliter in ratione
quae praescise consideratur negatio nota et similiter distinguo minor negative consequentiam
utrumque probationis consequentiam negatio eius sub distinctione data applicatur.

quae praescise
considerantur

Solvitur ratio entis quae praescise consideratur ... et ratio generis non invenit-
tur in creatura independenter a Deo neque est a se ad hoc sicut probatur
ratio entis contrahit ad creaturam abstractam ... consi-
derationem et significationem creatura dependenter a Deo et consequenter
non propter rationem entis non potest desumi ab independentia et dependentia
ubi ut patet in ratione animalis quae a rationalitate et irrationa-
litate datur ... sed ... et ideo creatura depen-
det a Deo quia est ens ideo dependet a Deo; quod ... ratio entis
... quam 1ª enim ... et ... causa
... ad

Ad 13 confirmationem distinguo an-
tecedens ratio entis quae non includat formaliter dependentiam formaliter sumptam de-
pendet praecise ab alio; concedo: non dependet formaliter: negatur; quia
ratio entis abstracta sumpta nec formaliter dependet nec formaliter non de-
pendet ab alio sed ab utroque praescindit quae dicitur ... de-
pendentia formaliter quae formaliter independentia ab alio ... ne
... quia ad rationem entis a se non sufficit praecise independentia
ab alio; sed requiritur positiva ... dependentia ad 2° con-
firmationem consequentia antecedens nego consequentiam; quia ratio entis praescindit a bonitate
et a ratione nec probandum ... ut ... non datur medium realiter

ut ii proinde ab alio et ii a proinde ab alio, et consequenter ac deum in-
[illegible] similiter attractio, a proindea abalienan, et a proindea ii abalienan, 643
sunt alienan.
[illegible] participant et modo quo participant
[illegible] inaequalitatem [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] participabile, sicut illud participant [illegible]
sed sic illud participant cum inaequalitate [illegible]
inaequalitatem. [illegible] participabile participabilitatem
[illegible]
[illegible]
[illegible] participantem ac
[illegible] illud participant, et [illegible]
[illegible] participabilis.
[illegible] Philosophorum [illegible]
[illegible] accidens
[illegible] substantia et a
accidens [illegible] Philosophum [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Philosophi.
[illegible]
[illegible]
[illegible] substantiae [illegible] accidens [illegible]
[illegible] in alio [illegible]
ab alio [illegible]
[illegible]
[illegible] substantia [illegible]
[illegible]
[illegible] 632
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] substantiae [illegible] accidentis [illegible]
[illegible]
[illegible] Divus Thomas ii de ratione [illegible]

ratio de qua nos agimus communem esse et univocam sed de ratione entis
verum quod differentiis substantiae videlicet quidditati de qua entis nos defendimus
non esse communem et univocam substantiae et accidenti nam videlicet quod
ut secundum quid fundat entis non est genus substantiae et accidentis desumitur
ratione eius perfectioni et dignitati qua substantia habet ad accidentis
Consideratur enim in modo essendi quod est fundamentum differentiae substantiae
et proinde quod talis differentia nullatenus percipitur.

633 Opusculo quadragesimo [illegible] tractatu [illegible] cap. 2 ubi ait ens analogice
dividi in praedicamenta [illegible] non loquitur divus de analogia attributionis
aut proportionis intrinsecae sed de analogia inaequalitatis seu
proportionis propriae unde eius verba de praedicamentis dicitur analogice
analogia inaequalitatis hic autem analogia ut provenit ex inaequalitate
dignitatis quam habent ex parte differentiarum non tollit univocationem
communem ut supra diximus iam Alcmenium quod D. Thomas
loquitur de ente in sensu Philosophi Philosophus autem ut notavimus
numero 630 loquitur non de ente ut sic sed prout de ente ut dicit differentiis
substantiae etc. Idemque angelicus Doctor loquitur habitu 1. [illegible]
Cap. 32 ubi inquit omne quod de pluribus univoce praedicatur vel est genus
6 vel species vel differentia de Deo autem nihil praedicatur ut genus vel species
634. 6 vel differentia nihil ergo de Deo et rebus aliis univoce praedicatur.
6 Sensus

est quod de pluribus univoce praedicatur univocatione propria vel est genus
vel species de Deo autem nihil praedicatur ut genus vel species univocum
universaliter videlicet et in sensu praedicabilium considerando ipsum nihil de
Deo et rebus aliis univoce praedicatur univocatione propria et univocatione vera
et omnino [illegible] sed non dicit ut liquet utraque non negat D. Thomas esse
iam aliquam rationem superiorem praedicatam univoce de Deo et [illegible]
parte quaestio 30 art. 4 concedat personae Divinae [illegible] univocae rebus divinis
personis aliis quod a Deo removet Angelicus Doctor genus et species in sensu
[illegible] in hoc sensu genus et species dicuntur [illegible]
[illegible] quae Deo competere non possunt hoc autem quod nos autem asserimus
cum Divus Augustinus Damasceno Anselmo et aliis Sanctis [illegible] aliquam rationem
esse superiorem et communem abstractam a differentiis univoce convenientem
Deo et creaturis ut est dicta numero 633.

Sectio 3a

Utrum ens includat realiter differentias.

Idest quaeritur an ratio entis in-
cludatur realiter in differentiis a quibus ens dividitur ad species sive an quaelibet
differentia sive sit differentia quaelibet includat entis essentialiter includat rationem
entis saltem ut differentia entis realis non possit concipi realiter quin concipiatur
ut ens reale sicut ut forma ex Contrario [illegible] ut unum in [illegible]
[illegible] non est dubium sed utrum ens realiter transcendat species

subiectas neque substantia e realiter ens neque accidens e realiter ens in [illegible] Creatura est realiter ens ab alio. idque certum e de aliis generibus speciebus et individuis quae ab mente concipiuntur [illegible] completa; extenditur quae [illegible] [illegible] e realiter [illegible] e realiter [illegible] realiter [illegible]; [illegible] realiter substantia; substantia e realiter ens; [illegible] e realiter ens. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de differentiis [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et similibus.

Secundum [illegible] ens duplicem considerari [illegible]: 1° ut realiter abstractum secundum ut realiter [illegible] ens realiter abstractum e ens ut conceptum [illegible] cognitionem [illegible] realiter vero [illegible] ens ut conceptum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] differentiam [illegible] realiter ens abstractum [illegible] [illegible] ratione [illegible] [illegible] realiter ut [illegible] realiter [illegible] determinata ad substantiam. Sed ens abstractum n e realiter [illegible] nec determinatum ad substantiam imo e realiter [illegible] [illegible] ad substantiam [illegible] accidens: [illegible] [illegible] realiter [illegible] realiter n est realiter ens abstractum. [illegible] [illegible] [illegible] qua facile omnia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut infra videbimus. 637

Secundum [illegible] differentias entis n transcendere realiter ens ratione; [illegible] ens [illegible] [illegible] [illegible] realiter [illegible] [illegible] ut ex supra dictis [illegible] [illegible] [illegible] ens [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible] realiter ut [illegible] differentias entis; [illegible] ens n [illegible] realiter differentias, ac per consequens [illegible] n transcendunt realiter ens. — [illegible] Vasquez [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 638

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ens transcendere realiter differentias [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] realiter [illegible] entitatem et reali; sed [illegible] entitatem et reali [illegible] realiter ens: [illegible] [illegible] realiter ens ac proinde ens transcendit realiter differentias [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] entitatem et reali e realiter aliquid reali [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] in substantia individuam realiter [illegible] entitatem et reali quae n individuam realiter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] entitatem et reali n individuam realiter ens ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] realiter [illegible] entitatem et reali [illegible] [illegible] [illegible] ad substantiam [illegible] [illegible] [illegible] entitatem quae accidens [illegible] [illegible] [illegible] in Deo individuam realiter [illegible] entitatem et reali quae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] entitatem et reali quae individuam realiter in [illegible] ut [illegible] [illegible] modidam

habitum in accidens. Unde ... [illegible]

Contra 2° arguitur explicando ratione qua substantia est habitum complete [illegible] ratione illius in quo convenit cum illo et ratione illius in quo differt, ergo quod differt ratione perfectionis, ergo substantia ratione perfectionis est habitum perfectius accidente; ergo quod est habitum extensionis entitativae et realis omnia constant [illegible] ... quia [illegible] substantia est habitum extensive accidente ratione perfectionis perfectius; augetur habitum extensione entitativa et reali. Sed quod augetur habitum extensione entitativa et reali, est habitum extensione entitativa et reali; sicut quod augetur habitum in calore est habitum caloris, ergo perfectius est habitum extensione entitativa et reali. Confirmatur: perfectius et nobilius est habitum in aequalis in extensione entitativa, quod est habitum extensio cum [illegible] in aequalitas extensionis dicitur habitum extensionis. Quare: [illegible] est habitum extensione entitativa ratione perfectionis, et [illegible] est habitum extensione nobilitatis perfectius et nobilius est habitum in aequalis in extensione entitativa.

302 Respondent

ad [illegible] perfectius est habitum extensive quo; non autem est habitum extensione, quia hoc [illegible] sequitur [illegible] ut patet in primo [illegible]; et ideo perfectius est habitum [illegible] est habitum ... = [illegible] extensive quo est propriè et ideo non extensione entitativa et reali est [illegible] primum; [illegible] est habitum [illegible]. Probo ergo: perfectius est habitum extensione entitativa absolute et propriè reali; sed extensio realis entitativa absolute et propriè realis est habitum [illegible]; ergo perfectius est habitum [illegible], consequentia [illegible] maior est [illegible] ... minor videtur [illegible], quod extensio entitativa absolute et propriè realis est habitum quid [illegible] ... substantia habitum [illegible] non est habitum perfectius accidente. Probo ergo non est habitum perfectiora [illegible] substantia ... [illegible] habitum extensive quo; [illegible] habitum accidens; sed [illegible] ... substantia; ergo non est habitum perfectius accidente [illegible] ... substantia [illegible] habitum perfectionis quo non [illegible] habitum accidens substantia habitum [illegible] ... aequalis ac accidens [illegible] habitum extensive accidente.

Respondent 2° [illegible] perfectius non est habitum extensione entitativa et reali, et tamen maioritas extensionis [illegible] habitum, ut convincatur et [illegible] substantia magis habitum extensione magis [illegible] maior extensione dicitur [illegible] extensionis dicitur maioritas; extensio provenit ab [illegible] maioritas [illegible] provenit a quantitate in substantia et ab [illegible] in Deo. Unde non est [illegible] perfectius est habitum extensione, sed maioritas extensionis. = Ut [illegible] ... magis [illegible] sequentur

cum maior calor ut non sumatur maioritas caloris quia fuerit [illegible]
tantum redderetur unum [illegible] maior intensio [illegible] maior
perfectio non autem sumatur maioritas perfectionis atque ratione perfectionis
[illegible] [illegible] [illegible] maior intensio caloris in qualitate
[illegible] additum maior perfectio [illegible] additionis [illegible] quae [illegible]
ita dabitur maior calor [illegible] sola additione [illegible] modo quia non
sit [illegible] calor [illegible] [illegible] tamen [illegible] et [illegible] qualitatis Ad 2
unius.

Des 2. Deus in qualitate perfectior creatura, ergo Deus [illegible] qualitate
[illegible] perfectionis comparative ad creaturam atque [illegible]
[illegible] perfectio: ergo Deus [illegible] qualitate perfectionis quam creatura [illegible]
[illegible] omnia constant [illegible] quae [illegible] Deus
qualitate [illegible] creatura in perfectione [illegible] Deus [illegible]
[illegible] inaequalitatem in perfectione comparative ad creaturam [illegible] inaequa-
litas in perfectione [illegible] qualitate perfectio: ergo [illegible] ille in qualitate perfectio
minor constat ex eo [illegible] inaequalitas in perfectione in qualitate perfectionis
[illegible] perfectionis maior autem ex [illegible] [illegible] [illegible]
qualitate [illegible] creatura in perfectione in qualitate
[illegible] in creatura [illegible] gradus perfectionis in Deo [illegible]
qualitate [illegible] gradus [illegible] in [illegible] inaequalitas in perfectione [illegible]
quae respondent

Respondent [illegible] in Deo et creatura nec aequalis nec [illegible]
[illegible] ratio perfectionis qualitate [illegible] sed omnino eadem. Unde Deus creat[illegible]
[illegible] perfectione [illegible] ratione perfectionis [illegible]
perfectione et [illegible] quatenus [illegible] perfectione [illegible]
[illegible] maioritas perfectionis et [illegible]
in creatura et [illegible] abstracta a differentiis [illegible]
[illegible] ita [illegible] Deus et creatura [illegible] ratio eadem [illegible]
Deo et creatura ac proinde nec aequalis nec inaequalis [illegible] abstracta
a differentiis rationem perfectionis [illegible] ita [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] proinde in suo [illegible] Ad 1
[illegible].

Obiicitur 1. [illegible] ratio perfectionis qualitate sumpta [illegible]
[illegible] abstracta [illegible] a differentiis [illegible] concipitur [illegible]
communis Deo et creaturae [illegible] ratio [illegible] qualitate [illegible]
[illegible] abstracta [illegible] a differentiis [illegible] concipitur [illegible]
communis Deo et creaturae [illegible] ratio perfectionis qualitate
sumpta [illegible] eadem in Deo et creatura atque [illegible]
nec aequalis nec inaequalis qualitate [illegible] ratio [illegible] qualitate [illegible]
[illegible] qualitate [illegible] eadem in Deo et creatura atque [illegible] nec aequalitate
inaequalitate qualitate omnino [illegible] concedimus ac [illegible]
[illegible] Deus [illegible] qualitate perfectionis [illegible] creatura
[illegible] ab [illegible] qualitate perfectionis [illegible]

et ac proinde Deus et creatura in ratione inequales in perfectione entitative vel latius quam ista expugnari nequeunt in aliquo aliquid.

305 Formaliter hoc ipsum dicitur,

se prout tale includit rationem perfectionis infinitae fit enim ab altero proveniente, tale includit rationem perfectionis finitae. Sed perfectio infinita et perfectio finita sunt in ratione perfectionis inequales: ergo enim atque ens ab altero individuantur in ratione perfectionis inequales. Declaratur Consequentiae propositio: perfectio entitativa quae habetur inclusa in Deo in ratione inequalis perfectionis entitativae quae habetur inclusa in creatura eo generali modo ut neque ratione entis realiter sumpta et abstracta, ut adversarii in ratione perfectionis entitativa inequalis perfectionis entitativae quae habetur inclusa in creatura. Ergo adversarii habent tale in ratione perfectionis entitativa inequalis perfectionis entitativae quae habetur inclusa in creatura: ergo etiam in ratione perfectionis entitativa proinde quae in ratione entis.

306 Respondent adversarii perfectiones in-

perfectiones creatas neque provenire ratione a solo ens neque ab illa asser- vari, sed a communi principio quam ab ens creatura in perfectione ... Deo, sed neque provenire rationem a solo ente neque a sola ... ratione ... simul ... quae ... ratione composi- tionis ... ratione a solo animali neque ... ratione ... sed a communi ... ratione ... proinde compositionis ... ratione ... simul sumpti ... ratione composi- tionis ... ratione conceptu entis ... neque perfectionis ... ratione ... concludens.

307 Deinde contra. Si communis

... entis ... ratione ... comparando ad communem ... entis ... Sed ... ratione ... dicere ... ratione perfectionis ... ratione perfectionis ... ratione ... entis ... perfectionis ... ratione ... ratione ... ratione ... perfectionis ... major calor ... ratione calor ... ratione perfectionis ... ratione ... ratione majoris perfectionis ... ratione perfectionis.

Denique respondent adversarii

... perfectionis ... quae entis ... ratione ... minus ... calidus ... magis calidus ... ratione majoris calor ... ratione majoris calor ... ratione ...

[illegible] maiorem calorem ac proinde [illegible] nequaquam [illegible] habitudo calor [illegible] [illegible] partes [illegible] minus [illegible] habitudo calor [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo calor [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo includit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Sectio 5a.

Secunda dicentium probatur sententia

Probatur

Dico 3um perseitas in habitu ultima differentia constituenda substantiam [illegible] habitudo ens: [illegible] habitudo ultima differentia constituendo substantiam [illegible] habitudo [illegible] differentias [illegible] perseitas [illegible] habitudo ens [illegible] habitudo [illegible] habitudo ultima differentia constituendo substantiam [illegible] habitudo [illegible] quid essentiae substantiae [illegible] habitudo aliquid essentiae substantiae [illegible] habitudo ens [illegible] habitudo ultima differentia constituendo substantiam [illegible] habitudo ens. maior constat; [illegible] ultima differentia constituendo substantiam [illegible] habitudo ens quod constituendo substantiam ac proinde aliquid essentiae substantiae [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] essentia substantiae [illegible] [illegible] habitudo aliquid essentiae substantiae [illegible] habitudo aliquid; [illegible] habitudo aliquid [illegible] habitudo ens [illegible] habitudo aliquid essentiae substantiae [illegible] habitudo ens ac proinde perseitas [illegible] habitudo ens. 311

Confirmatur

[illegible] perseitas [illegible] habitudo [illegible] perseitas [illegible] habitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] omnis habitus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo ens [illegible] perseitas [illegible] habitudo ens [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] omnis habitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] [illegible] [illegible] omnis habitudo [illegible] [illegible] habitudo ens [illegible] omnis [illegible] habitudo [illegible] [illegible] habitudo ens. maior constat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] minor omnis habitudo [illegible] [illegible] [illegible] habitudo ens [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] ac proinde habitudo [illegible] [illegible] [illegible] habitudo [illegible] [illegible] habitudo [illegible]. 312

Confirmatur 2o

ex Angelico D[octo]re q. 3 [a]rt. 1 ... ubi ait omnino nihil posse addi essentiae per modum quo differentia additur generi quoniam quidlibet naturale specifica et individualis ens, ex quibus sic argumentor, sed quiditas et realitas ens ... ens supernaturale ... quiditas ... quae aliquid ... modus quo differentia additur generi et in ipsis ... differentia ... essentialis ... D. Thomas ... quiditas ... realitas ens ac ... ... naturalem ... differentiam ... Argument ... quidlibet natura ... specifica et individualis ... realitas aliqua specifica et omnino realitas ... specifica ... quidditas ... individualis.

119 Respondetur ... Adversarium quod quiditas et realitas addita ... aliquid ... sumpta ... ... aliquid sumptum ... aut concretive ... aliquid ... substantive sumpta et ... determinative ... ens ... concretive sumpta et concretive ... forma ... ... adiective sumpta et forma ... ... entitas ... ... realitas ens ... realitas ens; ... ... substantia et realitas ens concretive sumpta ens ... realitas ens substantive accepta quiditas ... realitas ens adiective sumpta ... realitas aliquid ... realitas ens ... differentia et ... ... realitas ... quiditas et realitas ... sumpta ... realitas ... sumpta ... ... Doctrina ... ... Dico.

114

... differentia ... rationalitas addita ... animali ... rationalitas et adiective animalis ... realitas aliqua ... ... ens ... et realitas ens; ... D. Thomas ... ens nihil posse addi ... per modum quo differentia ad-
6 ditur generi ... D[octo]r Angelicus ... ...
6 ... quo ... probavimus. ...
... quiditas et realitas ... ... probatur ... ... realitas ens substantive sump-
ta ... quiditas et realitas ens sumpta substantive ... ...
... ... argumentum ... quiditas et realitas ... differentia ... substantive ... realitas ... differentia ... substantive et ... realitas aliquid substantive sumpta quiditas ... realitas aliquid substantive sumpta ... realitas ... ... realitas ... differentia ... substantive ... realitas ... ... et ... realitas aliquid ...

nec semper ams probatio eo qd substantia prout reali et habitu
perfecta accidentem tamen quidam ac promade quidam et habitu potent
entitatia et reali Vel supra dicimus Concludamus qd licet privatio
sit habitu dni abstractus sed addatur et sufficientem et tamen etiam
ex qua nunc multiplex habitu prasertim cum Denuntiatam habitu eorum
mihi et locutione est aliquid lumine reali Vel proprio entitatia, ac sic
consequenter Vel ens reali.

Sectio 6^a

Utrum momenta

dissimilitudinis

216

Arguitur Vel ratio reali differendi nunc in pra-
ctica ratio reali conveniendi cum illo respectu unius et ratio reali dif-
ferendi; Sed si perducas in habitu ens ratio reali differendi et reali
ratio reali conveniendi cum illo in unius et ratio reali differendi
qd perducas nunc in habitu ens maior videtur contraria; et ratio reali
differentia conveniendi cum aliquo dicit habitu dumque a ratione reali dif-
ferendi ab eodem probatur minor prasertim et habitu ratio reali qua sub-
stantia differt ab accidente et ens et habitu ratio reali qua sub-
stantia convenit cum accidente. Confirmatur Vel aliqua habitus mo-
menta habitu in substantia eius similis et in eadem habitu in acci-
dente; sed tale habitus et habitu ens: et aliqua habitus momen-
tum habitu in substantia quae et habitu eius cum reali habitus sunt
perdita consequenter quidam et habitu ens ratio magis et qua habitus
quae sunt habitu ens et habitus unius similis momentum habitum in acci-
dente Confirmatur qd substantia qd ens et differt habitu ab accidente 217
Sed differt habitu quod prasertim qd dicit et habitu ens.

Arguitur consequenter
sed ratio reali differendi nunc et habitu ratio reali conveniendi cum
illo in unius et ratio reali differendi sed si quidam in habitu in ad-
dendo semper ratio reali differendi et habitu ratio reali con-
veniendi cum illo in unius et ratio reali differendi qd quidam nunc
in habitu ens addendo semper maior videtur contraria qd ratio reali
differentia conveniendi cum aliquo dicit habitu dumque a ratione reali dif-
ferendi ab eodem probatur minor prasertim et habitu ratio reali qua
qua substantia differt ab accidente et ens addendo semper et ha-
bitu ratio reali qua substantia convenit cum accidente = Eodem re-
tento Confirmatur Valet in his consequentibus habitus prout inter partes
magis convenientia differentia et alius quos prasertim habitu includit 218
Vel qd qua habitu convenit cum in habitu.

Consequenter Utrumque
Confirmatur: 1^a aliqua habitus momentum habitu in substantia

ut simulet et moneat realitatem in accidenti sed realis realitas
non est realitas entis adaequate sumpti et aliqua realitas moneat realitatem
substantia quae non est realitas entis adaequate sumpti. Unde ut realis realitas in
predicatis consequenter praedicatis cum est realitas entis adaequate sumpti [illegible]
[illegible] quae realitas quae sit realitas entis adaequate sumpti realitas
[illegible] simulet inveniatur realitatem in accidenti. = [illegible]
[illegible]: substantia quae entis adaequate sumpti non differt realitate ab
accidenti: sed differt realitate quantitate [illegible] realitatem entis ad
aequate sumpti si respondeat quantitas ut sub [illegible] cognitione entis
adaequate sumpti [illegible] realitatem [illegible] convenire ut praedicant et [illegible]
ut sub [illegible] cognitione quantitas quae sit realitatem [illegible] differentem
de [illegible] respondeo: sed [illegible] simul [illegible] nobis oppo
situm.

213 Dicendum secundum respondeo ad argumentum contra maius distinguendo
minus sed [illegible] quantitas et realitatem entis abstracti ratione realis differen
de et realitatem ratione realis convenientem concedo minus sed si quantitas
realitatem entis Dei negando minus. ad cuius probationem [illegible]
ad 23 partem: et entis abstracti est realitate ratione realis qua sunt
[illegible] convenire ut accidenti concedo [illegible] entis Dei nego [illegible]
[illegible] distinctionem: = ad [illegible] confirmandum contra maius dis
tinguendo minus sed realis realitas et realitatem entis abstracti concedo
minus; et realitatem entis Dei nego minus et [illegible] in eodem [illegible]
[illegible] similiter distinguenda. Ad 1 confirmandum distin
guo maius: substantia quae entis abstracti differt realitate ab accidenti
et concedo maius; quae entis Dei nego maius: et contra minus conce
quens eadem distinctione [illegible]

212 Itaque ratione realis, qua
substantia et accidens realitate conveniunt [illegible] entis [illegible]
entis abstracti et [illegible] cognitionis entis [illegible] quae realis
[illegible] realis et sit realitas [illegible] entis sed [illegible] entis et sit
realitas entis abstracti [illegible] Dei et sit realitas entis [illegible]
cognitionis entis sed [illegible] cognitionis quantitas [illegible] realis
[illegible] realis et sit realitas ratione realis qua substantia et accidens
realitate conveniunt sed [illegible] ratione realis qua substantia [illegible]
[illegible] ab accidenti [illegible] quantitas realitas cuius
simulet et inveniatur realitatem in accidenti [illegible]
[illegible] realis et sit realitas entis abstracti: [illegible]
realitatem entis Dei [illegible] realis et realitatem [illegible] realis
[illegible] aliquid [illegible] substantia [illegible] substantia [illegible] realitate ab ac
distincta convenientia substantiae: cidenti [illegible] entis Dei [illegible] realis quae realitas [illegible]

ac promde i haliner stend inntaniem uum formales n i haliam 321
acudum.

Instabis 1º substantia 1ª ratione hale perseitatis n participat hali [illegible] min ennis n i haliter ens 1ª 3º Deus ratione hale perseitatis perseitas n i haliter ens Deus probatur ans: illud quod aliqua ratione [illegible] n complementum haliter p. abstraction ens secundum [illegible] ratione n participat haliter intrinsece ens sed substantia 1ª ratione hale perseitatis n complementum haliter p abstractione ens alias posset habere huiusmodi abstractionem potest intrinsece perseitas ut tale: ergo substantia secundum rationem hale perseitatis n participat haliter intrinsece ens. Maior probatur a paritate: sic 1ª ratione hale rationalis n participat haliter animal sed 1ª ratione hale tale n complementum haliter p abstractionem alio partem = Confirmatur: illud ens Deus, seu perseitas complementum 322
haliter adequate p abstractionem ens illud n. Unum esse Deus ergo nulla tra Dna.

Relinquitur instantia substantia 1ª ratione hale perseitatis n participat haliter intrinsece ens adiectives sumptum n est haliter eadem [illegible] sumptus 1ª 3ª conceptus hale perseitatis perseitas n i haliter adiectives sumptus. probatur ans: illud quod 1ª aliqua ratione n complementum haliter p abstractionem ens adiective sumptus illa ratione n participat haliter intrinsece ens adiective sumpti; sed substantia 1ª ratione hale perseitatis n complementum haliter p abstractionem ens adiective sumpti; a lim posset habere huiusmodi abstractione posset intrinsece perseitas ut tale: ergo substantia 1ª ratione hale perseitatis n participat haliter intrinsece ens adiective sumpti. Maior p a paritate: sic 1ª ratione hale rationalis n participat haliter intrinsece animalis sic 1ª ratione hale tali n complementum haliter p abstractionem alio partem =
Confirmatur illud ens adiective sumptus sive perseitas complementum hale 323
n adequate p abstractionem ens adiective sumptus illud n. Unum esse Deum ergo nulla i vera Dna.

Dico et respondeo ad instantiam negando ans. ad probationem: nego maiorem et ans probationem: quo pro in eo quod Deus i. [illegible] dal n complementum haliter tale quia tale: et hoc n illud i: quod rationale p participat haliter conceptus animalis: sed quod al ut al haliter recedit a tali ut tale et aut ens ut ens prescindit haliter a perseitate ut tali. Inde hic quod perseitas n complementum haliter per abstractionem ens et hoc tamen dicitur Compositionem quod perseitas intrinsece haliter aliquid de sensu substantiae ac proinde haliter ens Deus seu differentia ultima non haliter prescindit a perseitate ut tali; et tamen perseitas ut tali i haliter differentia conti[n]acta ad Confirmationem nego suppositum maioris et etiam subsumptum maioris quod ens Deus; seu perseitas complementum haliter p abstractionem ens et rursus quaeritur an adaequate an vero. Alij mdeperu [illegible] haliter supponunt Constat autem ex dictis, quod perseitas n complementum haliter ut tali p abstractionem ens. 324

Instabis 2º p perseitas i haliter aliquid addit rationi quam haliter explicatur p abstractionem unius illud a

additus n. i. [illegible] in minutis enim requirendas. pro 2a ma 2a coa
q. ipsi datur realitas per ammutionem enti. realitas primitus enim sed addi
tur in minutio enim, et i. realitas minutiis enim: quod illud additus non tra
here minutias enim = utrumque: persistere in realitate aliquid addi
tur rationis quod realitas applicatur . . . additur rumpatur, ergo
illud additus n. i. realitas minutias enim addiciendo rumpit, sequitur enim
addiciendo rumpatur. probatur 2a coa quod applicatur realitas per amutionem enim
addicendo rumpatur, et realitas minutias enim addiciendo rumpit, sed datur
tur minutio enim addiciendo rumpit n. i. realitas minutias enim addicie
ndo rumpit, quod illud additus n. i. realitas minutias enim addiciendo rum
pit dicendum. Contra 1a coa modo est ad probandum distinctio majus: si appli
catur realitas per ammutionem enim et realitas minutias ammutionis enim condo:
minutias datur enim, neque majus, et minus sub dato diminutione quod realitati
applicatione non indiget.

325 Arguitur 1o: si persistat et realitas enim determinata su
stantiae et realitas substantiae: sed hoc implicat, quia determinatus su
stantiae et realitas specialis: persistat et realitas enim probatur majus
cum persistat et realitas enim et realitas enim per se. Ergo et realitas
substantiae probatur ante esse entis et persistat. Continuatur realitas
enim per se sed si persistat et realitas enim et realitas enim et persistat,
quod et realitas enim per se, et proinde tota substantia non potest = substantia
substantia in se aliud dicitur realitas nisi proinde enim et persista
ns, sed si persistat et realitas enim illa realitas dicenda: ergo et realitas
tota substantia ac proinde determinata. Contrahitur realitas et realitas

326 specialis realitas et realitas quod absurdum est.

Ad argumentum respondeo negando
majus ad probandum distinctio: quia si persistat et realitas enim et rea
litas enim per se incomplete rumpatur, concedo: et realitas enim per se comple
te rumpatur, nego. Quia ad probandum distinctio majus condo: et persistat
Continuatur realitas enim per se complete rumpitur condo majus et solutio
persistit continuatur realitas enim per se incomplete rumpitur nego majus
et minor quod ubi quod adiungitur [illegible] et consequentia et sensus distinctione
et solutionis. Ad 2um: dico enim per se positum et complexa [illegible]
complexa, et [illegible] complexa. In 1o sensu et enim per se
proinde applicatur per hoc respondeo enim per se, proinde substantia quae con
cipitur et specialis loca adiquam continuatur, quia realitas includit finius
enim et enim determinata. In 2o sensu et specialis concipitur determinata aliud
substantiae prout applicatur per hoc respondeo persistat quod concipitur
prout realis et realitas indivisibilis ac proinde n. i. specialis locata et

327 includit, deinde enim sed et specialis determinata enim, et pars realis, sed non
in 1o substantiae.

Ex his et aliquid quod realitas substantia per se specialis loca
et [illegible] adiquam continuata dicendum est enim per se locus completus;
licet includit finius enim et persistat, et quod plus concipitur realis

ratio alicujus generaliter distinctivi alijs adhuc ut aliquid generitas quatenus ultimum ens est ut sic complectitur includit et includitur ratione entis a modis sub genere entis. Sed praescindit ratione ultima indivisibili conceptus distinctivi in de ut est ut sic ratione tota substantia, vel tota species; sed genus distincta a qualibet genere entis continetur ratione substantiae, ideo ens ut sic complexum. — Ad secundum contra nam nego minorem probatur ratione in substantia nihil aliud dicit ratione entis et generalitatem, quod solum dicit ratione genus entis et distinctivum entis ac hujus et ipsa ratione dicat generalitatem dicitur ratione entis Dei: non enim est ratio generis entis; sed generalis entis ac sub ratione entis distinctiva. 328

Explicatur utrumque nam substantia praeter rationem incomplexam dividitur in duplici ratione quarum altera est ratio entis sub genere entis: altera est ratio entis Dei sive entis distinctivae una et ipsa includit ratione alia [illegible] utraque simul componitur [illegible] species loco adaequata substantia sive ens ut sic complectitur tamen vera applicata, substantia et ratione entis et generalitas; quae [illegible] illa [illegible] quod substantia includit rationem duplicem, scilicet unum et alterum conceptum, ac generalitas et conceptus rationis indivisibilis de ut includit rationem duplicem rationem quarum altera sit entis [illegible] sive genus entis, altera entis Dei sive entis distinctiva [illegible] et ratione distinctiva et aliquid tota species neque ens ut sic complectitur. Hinc absolute [illegible] et applicata generalitas et ratione entis et generalitas. [illegible] copula [illegible] generalitas includit rationem duplicem unum et alterum conceptum et [illegible] 329

Instabis si generalitas et ratione entis Dei et ratione entis et aliquid aliud: ergo illud aliud non est ratio entis [illegible] ratio includit aliquid et ratione entis [illegible] ratione entis et [illegible] [illegible] hoc aliquid aliud et ratione entis et aliquid aliud [illegible] [illegible] in [illegible] rationem substantiae [illegible] [illegible] conceptus entis addendo semper [illegible] conceptum distinctivum [illegible] conceptus rationis et [illegible] alium quo generalitas ratione [illegible] duplicem [illegible] negando [illegible] [illegible] ratione entis Dei et nihil aliud: et enim ratione conceptum indivisibile quod conceptus et ratione entis [illegible] [illegible] generalitas talis conceptus [illegible] ratione indivisibili [illegible] [illegible] [illegible] quod et ratione aliquid [illegible] [illegible].

Sectio 3ª

Reliqua argumenta solvuntur.

[illegible] [illegible] [illegible] ratione entis non est ratione entis. Sed generalitas [illegible] [illegible] ratione entis [illegible] ratione entis [illegible] [illegible] nullus conceptus [illegible] aut [illegible] ratione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] determinat rationem

communem ad aliquas lineas adveniunt vel superadditum habent rationem communem, ita se habet quidditas et quidditas determinata, vel linea.
Continuatur enim 2º probatur quod dicit non convenientiam habent per quidditas et aliam quidditas; aliter quidditas daretur in accidentia, ut in accidentia determinata. Continuatur 2º probatur quod dicitur quod quidditas adveniunt vel superadditum habent, ergo essentialiter continuatio non est realiter ens. Ultimo quidditas ut habet ens non ut habet ultima determinata continuati-
va ... probatur assumptum: ultima determinata est illa quae quasi ratione distinguitur ab aliis, ut ... convenit cum illis; sed si quidditas ut habent ens ... distinguitur ab aliis per quidditatem ... convenit habent cum illis, non est habent determinata ultima.
331 Arguitur ... quod adveniunt vel superadditum habent ens ... sumpto, non habent ens ... sumptum; sed quidditas adveniunt vel superadditum habent ens ... sumpto, non habent ens ... sumptum.
Maior patet quia nullus conceptus adveniunt aut superadditum habent sibi ipsi. Minor ... quod ... determinat rationem communem ad aliquas lineas adveniunt vel superadditum habent rationem communem, ita se habet quidditas et quidditas determinata, vel linea. Continuatur enim ... sumptum 2º probatur quod dicit non convenientiam habent per quidditatem aliam, quidditas daretur in accidentia, ut in accidentia ... sumptum. Continuatur 2º probatur quod dicitur quod quidditas adveniunt vel superadditum habent ens ... sumpto, continuatio ... non habent ens ... sumptum. Ultimo si quidditas ut habent ens ... sumptum, non ut habent ultima determinata continuativa, assumptum probatur: ultima determinata est illa quae ... ab aliis, ut nullatenus conveniat cum illis; sed si quidditas ut habent ens ... sumptum ... distinguitur ab aliis per quidditatem ... convenit habent cum illis, non est habent determinata ultima.
332 Respondeo
dicendum ad argumentum distinguendo maiorem: quod adveniunt vel superadditum habent ens non habent ens abstractum ... non habent ens ... ma-
ior et consequentia ... consequentia distinguendo quidditas ... conceptus minor ... determinata quae conceptus superadditum habent. Concessa superiori ... ens abstracto ... hoc probatur quod quidditas non habent ens abstractum ... non ... probatur quod quidditas non habent ens ... conceptus ... quidditas ... concipitur ... habent aliquid ... habent ... ad continuationem ... ens non includit habent quidditatem ... ... distinguo ... consequentiam non habent ens abstractum ... consequentia ... consequentiae solutio. Ad primum ... assumptum ad probationem ... quae ad aliquid ... habent ... per ... realitatem ... quia ... ratione quidditatum habent ... [illegible]

hoc habitum ab aliud nulla nisi ei illud conveniat, quod perseitas quaera le.

Dicuntur: perseitas in habendo ens in habendo ens abstracte hoc est ordinate ad id ex quo sequitur. Probatur maior: quia perseitas in habendo ens. Quantum ad hoc quod perseitas in habendo ens, quod in habendo ens abstracte ratione cuius quia abstracte ipsius habet universalitatem et promode in ens abstracte, ordinem ens ut sic de consequenti: perseitas in habendo ens ad distinctionem sumptam in ens abstracte abstrahendo sumptam sive hoc est ordinate ad id ex quo sequitur. Probatur maior: quia perseitas in habendo ens abstrahendo sumptam et ratione hoc est perseitas in habendo ens abstrahendo sumptam in habendo ens abstracte distinguendo sumptam ratione eius quod abstracte ratione ipsius habet universalitatem ac promode in ens abstracte abstrahendo sumptam sive ens adducendo sumptam. Ut = dicitur dimittendo maior perseitas in habendo ens sive distinguendo respondendo in habendo ens abstracte concedo maior in habendo ens ut sic omnem hac cognitione perseitas nego maior = ad probationem dico quod in equivoce. Unde verba in hoc sensu perseitas in habendo ens distincta, vero in hoc perseitas in habendo ens abstracte sequitur solum. 234

Arguitur 4°

Determinatio intima est capabilitas in individuo habendo alias neque individuo habendo ens respondeo concedo antecedens negando consequentiam. Distinguendo antecedens quia determinatio intima est capabilitas, eo ipso quod est determinatio constituentialis, non in habendo aliquid essentiale sive formale absolute sive, non concedo antecedens, in habendo per tertium se entitativa ac promiscue habendo ens positivum et realiter eo ipso quod determinatio intima est capabilitas ut determinatio constitutiva, constitutiva intrinseca sive in habendo promiscue sumendo ac promiscue neque sic in habendo ad hoc dicitur sequentia. Unde quandoque dicitur capabilitas est supra rationem entitatis generale dicitur eo modo quo determinatio addit principali, quia capabilitas est aut essentialiter in habendo ens.

Arguitur 5° si perseitas in habendo ens, ens dimittendo in habendo perseitas dimittendo individuum ab individuo: sed aliquod prius datur in perseitas, quod dimittendo aliquam habendo a ratione entis, probatur ex eo dimittendo individuo ab individuo, quia in 1ª dimittendo a toto composito non habet sive dimittendo quaera in eo alia pars compositi per partes aequales pars dimittendo ens adducendo sumpto. Ad id respondeo distinguendo dimittendo ens et perseitas in habendo ens abstracte ens dimittendo habendo perseitas dimittendo individuo ab individuo concedo; sive in habendo ens distincta nego antecedens quia dimittendo rationis quia datur inter ens, et perseitas in ratione reali quaera. Unde neque est individui ab individuo neque individuum ab individuo.

Ratio seu dico ut quando arguimus perseitas includere habendo ens et loquimur de ens abstracto saltem perseitas, et ens ab

tracay et duo Conceptus adequate distincti ratione nostra in quo non sunt in [illegible] formaliter [illegible]: quod si ipsas includit formaliter ens Dei non quia [illegible] distinctio rationis nostrae ipsas in ens Dei vel [illegible] dicatur ipsas et [illegible] includi [illegible] Conceptu [illegible] ipsas ens Dei et [illegible] distinctio ergo [illegible] formaliter [illegible] distinctio rationis [illegible] et [illegible] formaliter [illegible] Conceptu [illegible] Conceptus [illegible] Conceptus minus et adequate [illegible] distinguuntur.

Arguitur tandem ipsa [illegible] formaliter ens Dei, [illegible] ratio entis [illegible] ratio entis ab illa [illegible] non est formaliter ens Dei. Probatur minor primo ratio entis [illegible] ratio entis [illegible] est [illegible] de [illegible] non est [illegible] de [illegible]: ergo [illegible] ratio non est [illegible], probatur secundo eadem minor ratio Conceptus entis non est [illegible] Conceptus entis non est [illegible] ab alia [illegible] non est [illegible] ratio [illegible] quia ratio animalis est [illegible] ab [illegible] ab [illegible] quae est aliqua alia [illegible] Conveniens [illegible] argumentum hoc [illegible] in [illegible] ipsas includere formaliter [illegible] Contrarium.

334 [illegible] Conceptus [illegible] ad [illegible] prima distinctione [illegible] ratio entis non est [illegible] a [illegible] ratio entis [illegible] non est [illegible] de [illegible] non est [illegible] hoc [illegible]. Itaque [illegible] ratio entis [illegible] ratio [illegible] non aliud [illegible] ratio [illegible] ratio entis. [illegible] ratio illa [illegible] formaliter [illegible] ex [illegible] de [illegible] admodum quo natura [illegible] est [illegible] natura humana [illegible] natura [illegible].

[illegible] animalis ratio animalis [illegible] animalis [illegible] ratio entis [illegible] ratio [illegible] non animalis est formaliter [illegible] de [illegible] est [illegible] ab illo [illegible] quae ab [illegible] ratio entis non est [illegible] a [illegible] et quod de illa [illegible] formaliter [illegible] illa ratio [illegible] in [illegible]

amabilitatem ratio hominis, et tamen non est de illa realiter verificabilis, sine ad 2um probandum minus supponitur ratio videlicet [illegible] multiplicitatem conceptus abstractissimi et ultraiorem aliarum falsitatem communitatem praecisionis. haec enim est unicum conceptum reale indivisibile ante probandum eius et est praecisione [illegible] constat ex paulo ante dictis. 340

Ex aliis solvendis nota 1º equivocationem aliquam ... praecisionis non est realiter intimae eius non [illegible] vel realiter praecisa [illegible] 2ª eius non [illegible] realiter ... 3ª eius est realiter ratio realis quodammodo ... convenientia realiter ... accidentis ... et aliis similibus aequivocatione laborant; ac proinde quilibet illorum [illegible] concedatur quia de ente abstracto ... ab [illegible] ... de ente contracto sive cognito ... praecisionibus ... Nota 2º [illegible] ... realiter praecisionem ... duo sive duplex realitas ... aliud ... unicum indivisibile conceptu realiter ... cognitionis praecisionis quae conceptus objectivos vocamus ... distinctionis communiter ... instantia quae ... infallibilitate et ratione entis reali. 341

Nota 3º [illegible] realiter instantia et est ratio realis convenientiae et ratio realis differentiae ab accidenti sed sub diversa ratione reali prout [illegible] et ratio realis convenientiae et prout [illegible] ratio realis differentiae ... reale [illegible] ratio realis convenientiae et ratio realis differentiae ab eo sub diversa tamen ratione reali ... ab [illegible] ratio convenientiae et prout realiter ratio differentiae ab [illegible] nota denique [illegible] quidquid diximus de praecisione ... de rationibus ... et de [illegible] animalitatem vitalitatem ... aliud [illegible] entis reali quilibet enim ... realiter aliquid et realiter ... entitativa et reali: ac proinde realiter in ...

Sectio 8ª

An primum proximum transcendat realiter differentiam ultimas.

[illegible] Transcendentia ... communia quae ... et [illegible] aliquos ... supponimus ... differentias ultimas [illegible] ... [illegible] ... differentia ... sive ... [illegible] ... illa quae non nullius ...

verbo suo ... [illegible] differentia ... [illegible] includat formaliter genus proximum ... [illegible] Clarissimus Noster Philosophus
et ... metaphysicae cap. 6 ... [illegible] ... Anselmus ... metaphysicae
... omnes qui ... Philosophi.

Secundo probatur ... differentia ultima ... sensibilitas nullus conceptus formaliter includit ... formaliter ... differentia non includit formaliter genus proximum probatur ... differentiae ... includit formaliter conceptus differentiae ... conceptus ... [illegible] ... neque primus conceptus neque secundus est formaliter ... omnis conceptus formaliter includit ... maior ... minor ... conceptus differentiae ... [illegible] ... conceptus ... non est formaliter ... conceptus ... [illegible] ... neque secundus conceptus est formaliter ... differentia ... sensibilitas ... animalis ... sensibilitas ... formaliter differentia ... formaliter differentia ... formaliter aliquid ... differentia ... sensibilitas ... formaliter aliquid ... sensibilitas ... formaliter ... non ... sensibilitas ... formaliter ... sensibilitas ... differentia ... non est formaliter ... tamen formaliter ...

311

Confirmatur ... sensibilitas ... formaliter aliqua bona ... sensibilitas ... formaliter ... maior ... minor ... sensibilitas ... non est formaliter ... sensibilitas ... formaliter ... genus proximum non ... formaliter ... differentia ... fundamento non ... genus proximum formaliter ... differentia ... Contrario ... genus proximum ... differentia formaliter non ...

Opponis ... sensibilitas ... formaliter principium ... sensationis ... principium ... formaliter ... principium ... sensibilitas ... formaliter ... differentia ... formaliter genus proximum ... sensibilitas ... conceptus ... formaliter principium ... sensationis ... sensibilitas ... conceptus ... differentia ... conceptu ... animalis ... sensibilitas ... differentia ... cognoscitur ... animalis ... cognoscitur ... animalis ... sensationis ... sensibilitas ...

an id sensationis [illegible] ad [illegible] quae sensatio [illegible] natura [illegible] quae determinatur [illegible] sensatio. Unde determinata [illegible] [illegible] sensatio neque [illegible] naturalis.

[illegible] [illegible] [illegible] specifice [illegible] primo [illegible] [illegible] quomodo [illegible] talis [illegible] [illegible] respondeo [illegible] determinationem [illegible] [illegible] praedicabile, [illegible] determinari dubio. [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible] determinata [illegible] independenter [illegible] [illegible] per quae [illegible] [illegible] praedicabilis dico [illegible] [illegible] determinari [illegible] [illegible] [illegible] naturalitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] determinationis [illegible] talia.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] determinatione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] determinata [illegible] [illegible] omnis [illegible] [illegible] rationalitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] determinata [illegible] rationalitas [illegible] [illegible] [illegible] concedunt [illegible] respondeo negando majorem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. 141

[illegible] nihil [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] respondeo [illegible] [illegible] negando [illegible] [illegible] determinationem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] determinationis [illegible] [illegible] [illegible] Unde [illegible] determinationem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] determinationis [illegible] respondeo [illegible]. Omni [illegible] 143

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] determinata [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] determinatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

n̄ ē realiter cognitio n. consideratur l. quidem determinata que dicat valde eius determinata n̄ ē illa q. separatim et obliquum glorificat... et eius cognitionis quam simul cum genere suo conceptam, ejus cognitio n̄ quam illum denominare cognitionem realiter communem.

Sectio 3ª

De individuo in quo sive subsecutione agitur. Dupliciter
sumitur individuum videlicet vel in intentionalitate vel in intentionalitate sumitur. In intentionaliter quando consideratur et habens denominationem a operatione intellectus in consideratione aut ea dividitur in subsecibile et predicabile individuum et individuum et id de quo prius et tamen superior predicatur et ad cognitionem possibilitatis alterius talis individua eadem ratione. Individuum et predicabile et id quod ponit de uno tamen predicari predicatum aut ponitur et denominatur, et in communi ... quoque modo realiter quantum in realitate dicitur. Individuum in intentionalitate sumptum et individuum et id quod habet a parte rei independenter ab intellectus operatione et in hoc genere ita definitur aggregatio omnis simul praedicatum alteri convenire n̄ possunt proprium, ut individuum vel individuum Boetius sicut

Forma figura, sive tempus ejus nomine sanguis
Locus ... patria quod non habet unus et alius
Idem forma sive pulchritudo ... Figura sive dispositio quantitativa magnitudo ... Locus in quo quis natus est. Tempus concessionis ejus nomine id est in ... sanguis sive stirps ... ejus ... patria eos ... oriundus est.

Quidam communiter ... possibile definitio quam Boetius explicando definitio quae explicat individuum ... primariam sed ... proprium explicando quae illa collectio proprietatum ... convenire individuum non ... ac proinde non convenire omni definitio, sive individuum omnino idem communiter philosophorum cum D. Thoma 1ª parte qq. 23 ac 24 sed individuum definitur individuum in se et divisum a quolibet alio. Ultima dictatione dicitur individuum in se et divisum a quolibet alio n̄ quod ... nequeat in plures partes sed quod nequit dividi in plura ... ratione dicitur ultima divisione quod ... individuum in se et divisum a quolibet alio ... sed n̄ divisione ultima quam individuum proprie est. Nota quod quando philosophus ait individuum n̄ posse ... independenter a ... individuo in particulari n̄ vero de
152 individuo in communi.

Individuum in intentionalitate sumptum dividi

dividitur in incomplexum et complexum. Complexum dicitur id quod non ordina-
tur ad aliud componendum, incomplexum vero quod ordinatur. Utrumque
autem subdividitur, nam complexum aliud est per se, aliud per accidens;
per accidens complexum, quod non ordinatur ad componendum aliquod
per se; ut totum complexum compositum ex anima et corpore [illegible]
per accidens complexum, [illegible] ordinatur ad componendum aliquod per se
[illegible] et sic individuum complexum per accidens [illegible] incomplexum
non ordinatur ad componendum per se [illegible] incomplexum
per accidens [illegible] ordinatur ad componendum aliquod per se [illegible]
[illegible] secundo dividitur individuum in vagum et determinatum [illegible]
[illegible] individuum [illegible] vagum [illegible] in-
dividuum [illegible] aliquis homo. = Nota
quod individuum [illegible] incomplexum et vagum dependenter
ab operatione [illegible] 183
[illegible].

Quaeritur an possit abstrahi ab omnibus individuis ratio
communis et univoca individui [illegible] an ita
ut ab omnibus animalibus abstrahitur aliquod animal [illegible]
communis et univoca, ita [illegible] possit ab omnibus individuis [illegible]
hi ratio individui quae illis communis et univoca sit. Respondeo
affirmative cum [illegible] Doctore [illegible] Illustrado [illegible] com-
muniter [illegible] et aliquos [illegible] probatur [illegible]
possit abstrahi ratio communis et univoca quando plura sunt
[illegible] in ratione [illegible] sed omnia individua [illegible]
[illegible] in ratione individui [illegible] ab omnibus abstrahi [illegible] ratio com-
munis et univoca [illegible] major [illegible]
[illegible] Paulo et [illegible] hominibus potest abstrahi ratio communis
et univoca hominis [illegible] similes sunt in ratione hominis [illegible]
[illegible] conceptus [illegible] in [illegible] alius
[illegible] omnibus [illegible] conveniens pro quo Paulo [illegible]
[illegible] individuis [illegible] et ratio individui [illegible]
[illegible] alio [illegible] Ultima confirmatur
conceptus univocus et communis [illegible] convenit pluribus [illegible]
[illegible] conceptus [illegible] convenit omnibus indivi-
duis [illegible] individuum [illegible] communis
[illegible] et consequenter potest abstrahi ratio communis [illegible]
[illegible] omnibus individuis. = Confirmatur [illegible] potest abstrahi [illegible]
[illegible] ratio communis et univoca [illegible]
abstrahi potest ab omnibus individuis ratio communis et univoca [illegible]
[illegible] communis [illegible] communis et
univocus convenitur omnibus [illegible] probatur [illegible]
non potest abstrahi ab omnibus ratio communis et univoca individui; quia
ratio individui [illegible] et non convenienti; [illegible]

rinna Tiwalis i rano definiendi porri Conveniunt Unde ... rationes ponit et univoca ... communiter pariter ... illa

Probatur Ex D. Thoma

Angelico doctore

6 Illud definiri non potest tamen illud quantum, quantum ad commune
6 rationem singularitatem definiri potest: quia omnia individua ... singularia Unica definitione explicant ... rationem communem sin-
gularis sive individui. ... hic ... verbi D. Thomae ... sub
... ratio individui Communis est et univoca Omnibus individuis
duis probatur sic: Sicut ratio animalis Communis et univoca
Omnibus animalibus, quia omnia definiri possunt Unica definitione
explicante ... rationem Communem animalis: Sed ita ... habent omnia
individua quia Omnibus illis Communis est univoca ratio individui
Ergo ... ratio individui ... Communis Omni-
bus individuis ... analogice aut aequivoce Communis. ... quod
... ad aequivoca et analoga ... ratio non ... ratio
Communem ... 663 ... pro univocatione
a Omnia ... ponit.

Respondet quidam ... re-
sensu: Omnia individua definiuntur definitione Unica Unitate no-
minis et Cognitionis quod ad Univocationem non sufficit ac non definiuntur
finiuntur definitione Unica Unitate ... rationis objectivi: quia ratio
objectiva ... definitionis ... qualibet ...
quolibet alio ... individuo, ... Omnibus ... indi-
viduis individuis. Contra ... ponit pro univocatione
... Unica ... definitio ... ponit ...
rationis et ... Unica definitio ... ponit! ...
... sancti Thomae de ... nono ...
... ponit ... univocatione. ... pro
... = Dico: ... definitio ...
est Una Unitate nominis et ... Omnium hominum ...
... definitio ... pro individuis Una est Unitate no-
minis ... Omnium individuorum ... rationem individu-
i.

353 Respondet ... in primo ... ita
... Communis ...
... Una Unitate nominis et ... pro Omnibus qui a
... nomine ... definitio
... Una Unitate nominis et ... quia ... ipsa ... et ...
... Convenit Omnibus hominibus ... rationem ...
... ad rationem ... principiis ...
et ... aequales ... nomen ... pro ratio ... pro

in lade rationis non ita loquitur de definitione individui, sicut de eo loquitur in
... Utrumque enim univers. applicatam dicunt rationem applicandam pluribus in
dividuis, quod est individuis infer. et individuis in se quod individuis inferio
... retinet aliquid convenient. nos pariter loquebamur ... commun.
quo laudatam ... provenit univocationem vocamus concedentes
ponit adversarius ... nihil convenire nos.

Ut dispar. ad rationem clare videas ... plures qui nominaque
applicatam tamen quando ... nomine ... applicata illa
... definitionis ... in uno ... individuo ... repraesentat
... prout tale illud individuum ... aliis ... alio in
dividuo. Unde solum ... habemus ... pullulare
... hoc ... definitionis ... prout tale ... ergo
... ad ... clare ... dispar. ... ind.
... in eadem ... definitionis prout tale ... sicut
... et ... talis definitionis ... individu
... talis ... ratio communis ... inclusa
... hoc ... accidit in ... individuis quae applicatam ...
... individui ... fundamentum ... quae ... illis
quibus ... laudatam ... enim univocationem ... 359
... ratione.

Secundum ... adversarii dispar. ... quae
... individuus ... in se ... individuus in ...
... individuus in ... individuum ...
... individuus in ...
... individuis ...
... individuis. ... ad ...
... individuus in ... ad ...
... individuus in ... aliis ...
... illud ...
... individuum ... individu
... individuus ... ratio ...
... individuum ... individuus in ...
... individuus in ...
... individuum ... ratione comm
munis individui.

Sectio 3a 360

... ad ... argum.

Argum. ... ratio communis ... inclusa ...
individuum ... individuum ... applicatio ... ratio
communis ... individui ... ad 13 ... individu
... individuus in se; ... ratio communis individui ... individ.

vis m. . . quod individuum per se est minor ratio communis individualitatis . . . per quod determinatur individuum. Ad determinatio individui . . . maior ratio communis individualitatis . . . quidem individuum . . . probatur . . . maior . . . ad 2am partem ratio communis individui divisum in plura in divisa . . . quod individuum non . . . individuum . . . in divisa nequeunt convenire in ratione individui . . . neque . . . habitudo communis . . . probatur ani individua . . . dividua nequeunt convenire

364 Ad argumentum respondeo distinguendo maiorem . . . in eodem . . . divisum . . . maior in diviso . . . maior ad . . . partem proba . . . omissa maiori . . . illa . . . determinat adequatum individuum . . . distinguo minorem . . . ratio communis individui . . . quidem divisum . . . in communi . . . in simpliciter negando minorem . . . distinguo consequentiam . . . individuum in communi . . . in simpliciter nego . . . consequentiam . . . similiter distinguendo . . . ad probationem maioris . . . ad 1am partem distinguo consequentiam . . . quod individuum . . . communi nego in simpliciter concedo . . . individuum in communi . . . ratione . . . individuum . . . determinat . . . individuum . . . in simpliciter . . . ratione . . . individui . . . individuum in communi . . . individuum in simpliciter . . . ratio communis . . . divisum . . . determinata in communi . . . in simpliciter.

Ad confirmationem nego antecedens . . . probationem distinguo maiorem individua . . . reduplicative ratione individui in simpliciter . . . divisum concedo reduplicative ratione individui in communi nego maiorem . . . individua . . . individuum . . . diversa . . . per . . . Scotistas . . . in quibus . . . convenire . . . individua . . . in communi . . . diversa . . . individuum convenire . . . ratione communis individui . . . praedicabile de pluribus . . . individuum . . . praedicabile de pluribus . . . individuum . . . individuum . . . contra . . . distinguo minorem . . . individuum in simpliciter . . . praedicabile de pluribus concedo individuum in communi nego minorem et consequentiam . . .

363

. . . individua . . . reduplicative ratione distinguendi . . . reduplicative ratione distinguendi nequeunt convenire . . . individua . . . individua nequeunt convenire ratione distinguendi . . . ratione conveniendi . . . ratione . . .

dividuu i ratio differendi a quocunque alio individuo, et similiter genus
ut est ratio conveniendi. Confirmatur 2º impulantias unicuique
divisibile non i divisibilem in duas partes quarum una potest con-
venire ad aliquod individuum, et alia ad alium, alterum de
non i ita divisibilem nunc generali ratio communi, et hic vocatur
dividuum, ideo nunc generali talis ratio, ratio magis est, quae impulantia
ratio talis qua unum individuum multiplicari differt ab omni alio. Ad

aliquam distinctio magis individua vel individua reduplicant ra-
tionem differendi in communi, et consequenter non impulanti sed magis communis
libri dicta non ideo. Deinde individua vel talia in communi
reduplicant rationem differendi in communi, que quidem ratio et ipsa
est ratio conveniendi; ergo aliorumque individuis convenit
tendunt omnia individua, conveniuntque unica denominatione defini-
tionis quam posita non ut praedicta aliorum, quae individua ab aliis di-
cuntur, cum illa si reduplicarent rationem differendi in impulanti vel
reduplicant quando assumuntur talia per conditiones generis, substantia-
lem et similem. 366
Ad 1º confirmationem distinctio magis ratio differendi a quocum-
que alio in impulanti accepta nunc et ratio conveniendi concedo in
communi sumpta, nego magis, et minus in toto sensu. Unde ad minorem
probandum distinctio quae et genera, non praecisa ratione differendi nume-
ris, concedo: sub praecisa ratione generis ratio, nego. Similiter ratio quae
genus et individuum et talia non illa qua redditur univocatio quae
genus, et sic ad illa qua redditur univocatio quae genus et individu-
um, distinguendi autem ratio et definitio individui, quae genus et alium indivi-
duum conveniunt, sicut hoc ideo genus et tale definitionis in individuum
quae principalis ratio definitionis et definiendi individuum sed quae supra illa
ratione addit similitudinem, unde ratio illa definitio non et tale determinatum
ad esse in impulanti individuum, sed et ratio univoca omnibus individu-
is vel ratio communi.
Ad 2º confirmationem nego magis quae in quantum impula-
ritatem respicit et concepit impulanti, et concepit denominationis ad
talem vel individuum ad probandum distinctio impulantia vel deno-
minatio ad talem vel individuum et ratio talis qua unum individuum multi-
plicari differt ab omni alio, concedo impulantiam et praecise impulantias
continuanda individui; nego. Impulantias praecise sub ratione non i ra-
tio conveniendi quae sunt sub praecisa ratione generis, et conveni-
unt alium individuum ac impulantias sub ratione communi et rationem qua
omnia individua conveniunt, respicit genus in praecisa ratione indivi-
dui, et omnibus aliis individuis convenit de omnibus vel in aequivocum
praedicatum impulantias, et sic ratio communis individuum. 367
Ad pri-
mum dico hoc animal genus et unus sicut in secundum genus non et paulus; quod primo

paulus in ratione humanitatis et consequenter in ratione individui non convenit ex eo quod licet sit hic illud ipsum est per se petrus quod aequum non in .... petrus et aequum non conveniunt in ratione hominis quod maiorem proba... ... . eo quod petrus sit unus ... inferiori ... per se similiter ... ... paulus et aliud a petro: quod ... ... paulus. =
confirmatur: ratio ... qua petrus est individuum non est ratio ... qua paulus est individuum, ergo ratio individui non est communis et univoca petro et paulo probatur ante: ratio ... qua petrus est individuum est ... petrus est idem ... ... ratio ... ... qua paulus est individuum ... ... idem ... ... sed ratio ... qua petrus est idem ... ... non est ratio ... qua paulus est idem ... ...

368 Respondeo ad argumentum negando ante ad probationem distinguo maiorem ex eo quod petrus sit unus ... ... petrus non est aliud ... sub hac ... ... non est aliud ... ... sub hac clara ... petrus non est paulus; ... ... et ... ... hoc ... unus ... ... paulus ... ... paulus ... ... petrus, paulus non convenit ... ...

Ad confirmationem negando ante ad probationem confirmationis distinguo minorem sed ratio ... qua petrus est idem ... ... non est ratio ... qua paulus ... idem ... ... concedo ... ... ratio individui sit communis et univoca petro et paulo non sequitur quod ratio ... qua petrus est individuum ... ... ratio ... qua paulus est individuum sed sequitur quod ratio ... ... ratione individui ad modum quo ... ratio hominis ... ... communis et univoca non sequitur quod ratio ... qua petrus est ... ... ratio ... qua paulus ... sed sequitur quod illa ratio sit eadem ... una ... ... una ... eadem est ratio individui in communi non ... ratio individui in singulari.

Sectio 11[a]

Reliqua argumenta solvuntur

Arguunt ... quod ... ... individuum in communi est univocum quia capax suppositionis distributivae ... ... sed hic ratio ... ... communis et univoca ... ... capax suppositionis distributivae ... ... non ... capax suppositionis distributivae propriae ... ... suppositio distributiva ... ... impropria non ... univocationem ... ... propria ... illa ratio non ... ... duplici ... ... sanum et bonum ... medicina ... sanat ... medicina ... bona ... ... in primo ... ...

terminum quod analogum est habere suppositum dividendum analoga et proprie
dividitur [illegible] talem in [illegible] non [illegible] aliquam terminum [illegible] 331

Respondeo [illegible] majori negando [illegible] ad probandum [illegible] majori, [illegible]
[illegible] individuum habet suppositum dividendum [illegible] proprie [illegible]
et [illegible]. ratio [illegible] non [illegible] habet suppositum [illegible] dividendum;
quod ita divisionem in quo[illegible] [illegible] [illegible] premissis [illegible]
[illegible] illa particula [illegible] de omni [illegible]
quod ita [illegible] habet [illegible] individuum [illegible] habet suppositum [illegible]
[illegible] dividendum minori [illegible] non possum adsignare [illegible]
[illegible] in quo [illegible] medium [illegible] *individuum* et [illegible] [illegible]
[illegible] accidit in [illegible] analogo [illegible] [illegible] atque adeo [illegible]
[illegible] habet suppositum [illegible] et proprie dividendum [illegible] hoc [illegible]
[illegible] omne [illegible] habent sanitatem; [illegible] medicina [illegible] sana [illegible]
[illegible] sanitatem [illegible] [illegible] [illegible] aliquo [illegible] et [illegible] aliquo 332
[illegible] et [illegible].

Arguitur [illegible] [illegible] eodem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] individuum
[illegible] et [illegible] Paulus [illegible] [illegible] [illegible] pro [illegible] pro Paulo
[illegible] ratio individui non est [illegible] Communis [illegible] [illegible] pro [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] individuum [illegible] idem [illegible] pro et divisum a quolibet
alio, idem [illegible] [illegible] et [illegible] pro Paulo [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] quod [illegible] individuum [illegible] idem in Paulo et divisum a quolibet alio idem
a pro [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] rationis [illegible] Respondeo negando
[illegible] et [illegible] probationem. [illegible] [illegible] rogare [illegible] [illegible] individua
[illegible] [illegible] rogare [illegible] [illegible] [illegible] individuum [illegible] [illegible] 23
[illegible] [illegible] respondimus [illegible] [illegible] individuum [illegible] et divisum [illegible]
[illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] formaliter respondere debemus [illegible] individuum
[illegible] in [illegible] divisum a quolibet alio [illegible] divisione [illegible] [illegible] 333
[illegible] de Paulo et [illegible] individuum praedicatur. Obiiciebat [illegible]

[illegible] in [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] sed [illegible] [illegible]
[illegible] Communis [illegible] Paulo et [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] individuum [illegible] [illegible] individuum in duo [illegible]
[illegible] adaequatam rationem; [illegible] non possum [illegible] [illegible] individuum communem
[illegible] ratio individui [illegible] [illegible] [illegible] praedicatur de [illegible]
[illegible] [illegible] et divisum a quolibet alio [illegible] cognoscibile, [illegible]
[illegible] individuum [illegible] et divisum a quolibet alio in quo [illegible] [illegible]
[illegible] omnia individua [illegible] de ratione [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] definitionem individui [illegible] individuum et [illegible]
quo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] divisionem [illegible] [illegible] non cognoscitur
[illegible] [illegible] [illegible] confuse, et [illegible] cognoscimus [illegible] [illegible]
divisum [illegible].

Arguitur denique [illegible] [illegible] ratio quae immediate [illegible]
[illegible] [illegible] ratio individui [illegible] ratio [illegible] in [illegible] immediata

n. sequitur conceptus nasc. hunc n. e concretum Univocum omnibus individuis ut : p. ratio individui n. e Univocum omnibus individuis. maior constat eo q. sicut immediate habentur sequitur individuans probatur minor ratio quæ in pro immediate habitu sequitur conceptus nasc. hunc persitas, sed haecceitas n. e conceptus Univocus : p. sequitur ratio illa ratio minor e. q.a haecceitas e nec essentialiter singularis et denominandus, cum totum n. complexum nisi q. ipsa obiectiva sed entitas. = respondeo distinguendo maior: ratio quæ in pro immediate sequitur conceptus nasc. hunc q. e ratio individui sed praescindendo individui concedo maior, e ratio individui determinati nego maior et minor: cum probatione distinguo ratio quæ in pro immediate habitu sequitur conceptus nasc. hunc e haecceitas in communi concedo: e haecceitas in singulari nego maior, et minor sub data distinctione sensus e.

Sensus est ratio quæ in pro immediate habitu sequitur conceptus nasc. hunc n. est habitus ratio q. quæ nata fuit determinatum habitus ad esse tale determinatum individuum scilicet qui se ad esse individuum praeside et post conceptum quia communis e et Univocum advenit habitus ultima sed differentia scilicet haecceitas per quam determinatum ad esse individuum determinatum et hoc n. e habitus conceptus communis et Univocus omnibus individuis nisi haecceitas et singularitas et sic idem, et in hoc sensu utrumque conceptus Univocum est omnibus haecceitatibus et singularitatibus de haecceitas sicut et singularitas in particulari [illegible] determinata haecceitas et singularitas [illegible] denominandi ultimo determinatum individuali, et ipsa natura e Univocum tamen nec ista hoc [illegible] [illegible] idem significat nec individuum; quamdiu que in hoc sensu Univocum e [illegible] [illegible] e nec de nominandus individui determinati q. significat in concreto [illegible] [illegible], et sic n. e nec communis, et Univocum.

Replicabis: differentia sicut ultima differentia individualis [illegible] e habitus ratio communis e Univoca omnibus individuis, et quæ differentia e individui ratio individui, e ratio individui n. e communis, et Univoca omnibus individuis ratio minor e. q.a differentiam [illegible] ratio individui [illegible]; q.a differentia [illegible] [illegible] habitus divisibilis in duas habitus e quarum una conveniat cum altera et per quam altera differat deinde illa habitus e quam differt erit divisibilis habitus in alias duas et sic sequitur processus in infinitum hoc [illegible] e dicendum e q. ratio individui in pro n. e conceptus communis et Univocus omnibus individuis tamen [illegible] [illegible] ista in transcendentia [illegible] [illegible].

Respondeo concedendo [illegible] et distinguendo minor subsumpta atque differentias e habitus ratio individui

[illegible] ratio individui habet generatim nisi unius probando [illegible] individui sed non usque ad ultimum [illegible] ipsum [illegible] et habet ratio una individui singularitas in particulari [illegible] et individuationis in singulari [illegible] explicatur hac cognitione [illegible] ratio [illegible] in communi et univoca; sed [illegible] ratio habet quia hoc individuum [illegible] distat ab omni non ipso, talis ratio est univoce habetur individuis [illegible] concipitur. Unde non sequitur [illegible] [illegible] ratio individui [illegible] ratio individui; ergo per hanc cognitionem singularitas contendit [illegible] quae singularizantibus; hoc autem non est distinguere habitum in illa ratione aliquid communicandi, sed illi [illegible] applicare aliquid habitus ex illis, quod habetur extra conceptum ipsum.

[illegible] adeo non [illegible] individuum in particulari non est praedicabile de pluribus, individuum tamen in communi [illegible] huic cognitioni individuum aut definitioni correspondens est praedicabile de pluribus [illegible] quod genus praedicabile [illegible] est de pluribus essentialiter differentibus [illegible] pars materialis essentiae [illegible] individuorum [illegible] est praedicabile de individuis [illegible] equi [illegible] pars [illegible] individui non est [illegible] illorum essentia [illegible] individuum [illegible] quae pars materialis [illegible] individuum quod est praedicabile de uno tantum [illegible] sicut [illegible] conceptus [illegible] non est praedicabile de pluribus [illegible] individuum in particulari [illegible] unica [illegible] est praedicabile de uno tantum [illegible] praedicabile de uno tantum [illegible] praedicari de [illegible] ut est conceptus univocus et communis [illegible]. — hoc conceptu praedicabile de uno [illegible]

Sectio 1a
Praedicamentum explicatur

Continua series praedicatorum a supremo aliquo genere descendendo usque ad individua, et ab individuis usque ad genus supremum ascendendo praedicamentum [illegible] quandoque ascenditur ab individuo usque ad genus supremum [illegible] individuum dicitur primum subjectum eorum, quae de ipso possunt praedicari [illegible] species subjicibiles, et sic agitur in [illegible] corpus, [illegible] vivens, [illegible] animal [illegible] quando [illegible] genere supremo usque ad individuum [illegible] praedicabilitatis [illegible] genus [illegible] ab [illegible] differentias [illegible] hoc [illegible] substantiale [illegible] corporeum [illegible] vitale [illegible] animal [illegible] rationale [illegible]

possibilitas. 15

Ut autem animus atque de singulis praedictis melius intelligas, in hac arbore quam praedicamentalem vocamus, in qua videbis ramum [illegible] con-
stat in medio quae recte dicitur omnium supremum in supremo vertice colloca-
tum et sub eo proxima inferiora usque ad individuum singulari in duabus
collateralibus lineis quae obliquae dicuntur videbis differentias dividentes
genera quae in linea recta collocantur [illegible] in collate-
rali dextera differentias dividentes rationis superioris [illegible] simul conve-
rationis inferioris nire videbis in sinistra vero differentias dividentes rationis superio-
ris et simul rationis intelligere repugnantem videbis [illegible] illius
ad praedicamenta consideranda [illegible] cedat

Decem praedicamenta assignantur a Philosopho in sequenti versu

Arbor sex natos ardore refrigerat ustos

rure cras stabo nec manicatus ero

Arbor significat praedicamentum substantiae, sex significat quantitatem, natos relationem, ardore qualitatem, refrigerat actionem, ustos passionem, rure ubi vel locationem, Cras tempus sive durationem, Stabo situm, nec manicatus ero praedicamentum habitus seu habitum prout sumitur nihil aliud [illegible] de qualitate de actione passione, [illegible] tempore, [illegible] in libris physicorum, de qualitate in libris de generatione, de substantia in metaphysica, de relatione et quantitate [illegible] a ratione [illegible] nobis [illegible]. [illegible] divisio decem praedicamenta [illegible] communiter [illegible] circa unumquodque individuum respondere videlicet quid sit, quanta sit, qualis sit, quo refertur, quid agat, quid patiatur, ubi sit, quando, [illegible] quo situ [illegible] habeat [illegible], tamen admittitur ista divisio [illegible] sit propria [illegible] loquendo, tamen admittitur [illegible] doctrina Philosophi [illegible] in metaphysica [illegible] de [illegible].

Assignantur communiter novem conditiones, ut aliqua in praedicamento ponatur: alii ad [illegible], quae ex [illegible] praedicamento collocanda [illegible] in his sequentibus carminibus comprehenduntur

Vox una, et simplex, rebus conjuncta locandis:

Entia per se, finita, realia, tota.

Imprimis vox debet esse una idest non univoca quia aequivoca et analoga [illegible] ad illam [illegible] debent a praedicamento [illegible] debet esse simplex idest [illegible] incomplexa; Conditio tamen ista [illegible] nisi [illegible] debet esse conjuncta rebus locandis: hoc est apta [illegible] rebus [illegible] albedo quae [illegible] in praedicamento qualitatis [illegible] concretum album: [illegible] de albedine, et vero de albo ponitur qualitas praedicari. 383

Deinde entia in praedicamento collocanda debent esse per se [illegible] accidentia [illegible] [illegible] ordine [illegible] accidens [illegible] entia [illegible] omni [illegible] debent esse finita idest limitata hoc tamen absolute non est verum [illegible] et tamen in praedicamento substantiae collocatur [illegible] tamen [illegible]

ni q^a Philosophus ita praedicamenta disposuit pro accidentibus corporum raneaque ut subiecti accidentium talis aut substantiae nisi ex accidentibus multitudo repugnat et ideo Multitudinem in lineis ad praedicamentum Philosophus requirit debitam et realia. Inde Seluduntur Lineae rationis debita et vera; illas motus habitudo Completa: Inde non seluduntur Lineae Plurium complexa ex albedo Seluduntur vero determinationes intrinsecae quae praeter superficiem realem non includunt.

381 Objurabantur i.e. quod non reponitur in arbore praedicamentali hoc praeter corpus: quamvis in Antiqua traditione media gradus substantiae et viventia collocari debebat: ergo neque a vivente ad corpus neque a corpore ad substantiam ea valet: n. aut ut aliquibus respondeas quod corpus praedicamentale debet in praedicamentali arbore collocari non i. Conceptum communem corporis. Sed corpus naturale completum aequo recta et illatio ad substantiam et praeterea vivens praedicamentale et viventis repetendum aequo: vere valet ad corpus: dicant q^a in hoc sensu ponitur bene corpus in praedicamento et negant corpus praedicamentale generale vitandae aequivocationis, et contentionis evitandae gratia omnium. Objurabantur i. secundo quod primum genus quod in utraque praedicatorum serie collocandum est primum genus praedicamentale est unum praedicamentum quamvis illo indigent aliqua elementa rationis praeterque non unum q^a debeant genus primum commune omnibus praedicamentis, et sub quo sint omnes praeterea quae tale genus alius genus est

385 3° praeter i.e. propter generis requisitum i. propter praeterea primum omne dividatur inter substantiale et accidentale neque obstat i. ut obiicit ex Scoto Illustrissimus Mastrius quod aliquid sit propter genus et univocum requiritur, quod sit eodem modo in inferioribus hoc autem praeterea ens seu univocum in ratione eodem modo in inferioribus in Deo ens habet et ens continuum; in creatura uno et ab alio et inferiori substantia a se et in accidente et in alio ut pendeat; est hoc non obstat ad propter propter genus univocum, ut sequitur in hoc propter ab diverso modo i.e. in bove et in equo, et nihilominus propter genus est et univocum, est ratio a priori i. quod ratio diversum modum importat conceptum communem nec tamen quod ratio communis non sit vere et propter in omnibus inferioribus neque obstat 2°. Ut obiiciunt aliqui Thomistae nec quod Philosophus pluribus in locis quod ens non est genus respondeatur enim quod Philosophus ibi alium philosophum in loco opponit obstat ut videre est apud Franciscum Ruvium in multis Aristotelicis in hoc loco et Suarez alia cuiusdam Philosophi in tempore Inde apparet omnino de ea hoc pendent dubia i. pendendo i. quod sicut ad tam ad hoc alii omnes Philosophi dicant rationem enim similiter collocare enim rationem non unio enim animam et ex recole dicam n.

603 Obcurbandy ē 4 q̃m Abore predicamentali p linea recta descen= so Conuequentur gradus ab individuo usque ad genus universalissi= mum Cui arcenditur sic ē petrus: ḡ ho: ē ho: ḡ al: ē al: ḡ viuens: ē viuens: ḡ substancia; ē substancia ens.

Descensus vero a genere supremo usque ad individuum n̄ fit recto sed quasi obliquo et inflexo gra= du sic ē ens: ḡ l substancia l accidens: sed n̄ in accidens: ḡ ē substancia: ḡ l corporea l incorporea; sed n̄ incorporea: ḡ corporea; ē vivens ḡ l sensibile l insensibile; sed n̄ insensibile: ḡ sensibile ḡ al. ē al: ḡ l rationale l irrationale: sed n̄ irrationale ḡ rationale ho. est ho: ḡ l petrus l paulus l Antonius &c sed n̄ paulus neque Antonius &c ḡ petrus. = Obcurbandum ē denique ḡ predicamentum distinguitur dummodo na= se ex dummodo na acno et pacto rro distinguuntur a se alterutro de alius predicamentis. Sed de his alibi.

Seccio 2ª

An Deus possit in predica mento Colocari.

Negant Communiter Philosophi alii apud Aquinos: ... ahimant plures Antonius Marcellus Bacon, et alii cum quibus Comunitur cum partibus tractando et Aristot. et Obcido apud illustrissimum hic qq. eius 3. ann resolutio= one rr primo q. D. nequit poni in predicamento accidentis cum tan= te talis sit nulla accidens entitas de ipso predicari posset, Unde dicit clarus Ṗecerum de predicamento substancie procedit rr 2º quod Deus n̄ potest poni in predicamento substancie qui tanto cum superior Universali predicabilitas qui Deus ē singularis Unde ideo ponatur in ipso Colocabitur Ut singulare individuum de quo predicamenta= ciones loco superiores et Universalis Unde rr 3º quod Deus nequit po= ni in predicamento substancie de quo loquuntur Auctores ex cum ipso Ṗorp. dicto alii qui Veteres Philosophi in quo loquebantur de substancia nihil habent fuisse Clarum Ut ... predicamentum rerum. ... 383

Dico cum Authoribus ... Deus potest Colocari in predicamen= to substancie ex ... in finita, et in finita Ut aliquod ponatur in predicamento substancie ... individuum sub ... illo possint predicari rationes loco superiores et Universalis usque ad primum genus predicamentale substancie sub genere Universalissimo. ... Deus: ḡ potest poni in predicamento substancie cum ... sua Contradictione ... a finita, et infinita ...

Consrar minor aut ex vera ex eo q vocan Deus generalissimi

D: q. omnium vivimus substantia: o enim; atque hec sunt predica

menta in quo Deus poni tu mediu dun de quo granan rationes i

lle ley superiores et univoce: o Confirmatur ex D. Thomas 1 p.

parti qq. ad. ad 1. dicenti divinum duo tamen esse predica

6 menta in divinis substantiis scilicet et relationes.

Opones 1 D. August.

nus admovet Deus a predicamentis ait enim libro de Cognitione R

es vitae: ab his cognoscas scilicet predicamentis proprietas summe

6 tenere evidenti ratione penitus deludicare. Deus in predicamento

substantiae. = Confirmatur Tertio Alexandrino 1 de divinitate 1.

inquit Omnino sub genere et specifica differentia divinitas non est adaequa

omnino distinguo ant D. Augustinus admovet D. a predicamentis prout

explicata sunt ab Antiquis Philosophis concedo prout ab ipso et a nobis expli

cantur nego ant. Et in eodem sensu loca hoc probat testimonium Magi

sancti Augustini videlicet Deum non convenire predicamentis prout

explicata sunt a Aristotile, et omnibus Philosophis tamen probat quod D. non po

nam in predicamento sub eo ut ab antiquis nisi videlicet in infinito

Sanctus Augustinus nostri quod Deus ait enim quinto de trinitate

6 pro non quidam predicamenta scilicet substantia et relatio proprie dicto

6 dicit. et illud expressio Doctor humeri Augustino sensus bestinoe

confirmatione respondeo D. Thomas sicut et allios sancti philosophi

Deum in suo genere cognoscam. Specie incomplicabiles secundum

essentiam et in eodem sensu negare differentiam specificam itaque in

negari nequeat Deus omni dumque atque adeo differre a Ce

atera Sancta. Tamen soly negare ideo differentia quae est in ipsa na

tura Divina ideo quae appellant D. immultiplicabilitati et diver

sitati videatur Mortella de trinitate Dei; nec 3 sectione

nona et eodem discutiens scilicet a solis. se plicabis necnon Deo

o predicari aliquod quasi unile o nula tu solum probatur;

quia quod predicatur de Deo aliquid formale est maxima in

perfectione nego ant enim probationem distinguo predicatur de De

o aliquid formale concedo: hoc aut nihilo argumentum in perfe

ctione predicatur de Deo aliquid sic formale nego ipso per se

hoc est maxima quae adeo iure merito delegandum est.

Opones 2 Ex vi

cangla precedenti solutione inponi Creatura viri concessa ratio

aliquatque sit habitu actu prius: o neque in Deo aliquid forma

alem confirmatur ablor ex actu et ablor in prima neque forma

si ratio comunis sicut a Colorare in actu et in prima. Ergo Crea

ra ē ens. m[o] sōa et Deus ens in[o] actu[o] ab illo neque abstrahitur nō cognoscuntur. = Ad argum[tum] omnino ann. nego eo[s] de alliquo loquo mediali ans omnis quia ū[rn]ma Creatura distincta ē pura determinatio et forma metaphisica, et sic poni vocari pu[n] vsi: Ita [illegible] ozomine actu pura alliud in relig[ione] [illegible] chone nula imperfectione admota qua quidem Creatura repugnat Deo aut repugnat alia metaphisica, et log[ica] continua idio nula ē pariter ad continuationē neq[ue] ans [illegible] Contra eos [illegible] pro Univocatione Entis. ad exemplum adumayli io [illegible] albicatur in sicut et in sōa pont abstrahi ratio dita comunis tuu[m] [illegible] color, et alli[a] similia. 333

Opone [illegible] Deus nuur continetur sub genere supremo neque collocatur in predicamento probatur ans [illegible] neque [illegible] sed Deus ē infinitum et plenus supremum ē [illegible] minor [illegible] sed genus supremum [illegible] [illegible] aliud genus [illegible] = Confirmatur [illegible] in finitum [illegible] in nulo predicamento [illegible] maxi[m]e plus [illegible] Deus, et hoc quod qualitas, et quamtitas [illegible] ē ponitur in [illegible] predicamento [illegible] supremum Deus [illegible] ē ponitur. = Confirmatur [illegible] Deus [illegible] subpinere predicamentalē [illegible] aliquid [illegible] Deo [illegible] 334

Ad argum negatur ad probationem [illegible] [illegible] nuur continetur sub [illegible] [illegible] nuur continetur sub [illegible] [illegible] nuur continetur sub [illegible] sub ratione [illegible] sub ratione [illegible] nego [illegible] [illegible] [illegible] ad probationem [illegible] [illegible] nego [illegible] [illegible] ratio [illegible] ē posse [illegible] ratio [illegible] Deo [illegible] ratio [illegible] qualitas ē suprema, que [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] actu.

Deinde [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ē [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ē [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] que voluntas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ab actuali [illegible] [illegible] [illegible] ē [illegible] [illegible] metaphisica [illegible] [illegible] voluntas similiter

pusha rano [illegible] ñ dicit [illegible] talia [illegible] metaphysicis et los [illegible] [illegible] p distinctionem Dei et [illegible] distinctionem creaturis [illegible] confirmationis [illegible] dumque consequentis in nullo praedicamento [illegible] claudi et [illegible] [illegible] et adequare condo [illegible] [illegible] videlicet [illegible] aliquis [illegible] conveniens qualitatis conveniens [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Ad 2. confirmationis [illegible] may [illegible] distinctione [illegible] et ho que qualitas et quantitas in 1º genere praedicamentali [illegible] genere [illegible] [illegible] [illegible] condo may [illegible] primus genus praedicamentale [illegible] praedicamentum in quo [illegible] [illegible] ratio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] primus genus praedicamentale illud [illegible] praedicamentum in quo collocatur quantitas [illegible] illo in quo qualitas collocatur; [illegible] conveniunt in ratione [illegible] qualitas et quantitas in 1º genere praedicamentali [illegible] conveniunt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] rationibus [illegible] [illegible] [illegible] praedicamentum [illegible] desumitur: ad 3. denique confirmationis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sub genere praedicamentali, [illegible] [illegible] aliquid [illegible] [illegible] summi [illegible] [illegible] simplicius simplicitatem [illegible] [illegible] Deo condo [illegible] aliquid [illegible] [illegible] [illegible] dispositionis [illegible] simplicium [illegible] [illegible]: et similitudo [illegible] [illegible] cog.

332 Applicatur [illegible] no [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a finita et infinita [illegible] habere [illegible] reali aut [illegible] [illegible] Dei; hoc enim impossibile [illegible] habere [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible]; in quo nulla [illegible] repugnantia: quamvis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] impossibile [illegible] aliquid [illegible] superius Deo [illegible] [illegible] Deo [illegible] compo[illegible] atque [illegible] [illegible] rationes [illegible]; consequenter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] simplicior Deo [illegible] [illegible] [illegible] illud conveniunt et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deus. hoc [illegible] [illegible] nulla [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] metaphysicis com[illegible] [illegible] [illegible] genere et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] praedi[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] univocationis [illegible] [illegible] distinctionis [illegible].

Sectio 3ª

Quid et quotuplex sit relatio

[illegible]

333 Quoniam [illegible] omnia [illegible] praedicamenta [illegible] [illegible] relique omnia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] praedicamento relationis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de praedicamento [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] proponimus. [illegible] [illegible] [illegible] relatio in [illegible] [illegible] [illegible] et illa, quatenus [illegible] ad aliud. relatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pro tali sumpta [illegible] [illegible] [illegible] qua [illegible] [illegible] ad aliud, ut [illegible] possit [illegible] et adequate cognosci, quin cognoscatur aliud; [illegible]

creaturæ sit Creatura respectu Creatoris: 2. ut pater filii ad sit ad dentia[?] eorum. et 3° convenire debuerat relationis; fundamenta videlicet nos relationis fundandi relationis. fundamentum est subjectum quod dicitur relatum et quod respicit comunitas ut comparatione mentali sit Contrariatur cum illis: terminus est id ad quod est relatio et venit comuniter in obliquo in comparatione mentali ex ad ipsum. Ratio fundandi relationis est illud quo posito resultat relatio inter fundamentum et terminum, et quo remoto vel non contrariatur subjectum cum eo.

... hæc applicantur in relatione paternitatis ... debetur in actum et relatum ad filium, et quæ spectat ... mentales comparationes, pater producit actualiter filium. Pater est fundamentum, sicut subjectum relationis et venit in recto in praedictis comparationes. Filius est terminus, ad quem est relatio, et qui in tali comparatione venit in obliquo: actio productiva est ratio fundandi relationem, qua sola enim supposita resultat relatio paternitatis, et qua sublata amovetur, pater cum filio contrariatur. = Nota quod fundamentum relationis prout distinguitur a ratione fundandi vocatur etiam fundamentum remotum: idem quod prout includit et involvit rationem fundandi dicitur fundamentum proximum. = Nota 2° quod tria ... requiruntur ad omnes relationes quæ sunt vere et proprie relationes ... [illegible] ... et aliis relationibus speciem ... explicabimus.

Dividitur solet relatio in realem et rationis. 1a est quæ versatur inter extrema a parte rei distincta vel inter partem et totum. ... versatur inter extrema solum ratione distincta vel inter aliquid et ... relatio ... propria non est sola enim relatio realis est vere et proprie relatio ... mentem et communem Philosophorum, nam omnis relatio versari debet inter unum et aliud ... ad aliud ... et proprie unum et aliud nisi extrema a parte rei distincta ... quæ sola relatio quæ versatur inter extrema ... est vere et proprie relatio. = Nota quod ... aliquam relationem rationis dicitur ... non est vere omnino quia ... ratio ... est relatio rationis. ... relatio rationis ... versatur inter extrema solum ratione distincta ... est ... proprie ... et ... quid proprium ... in relatione ... comparabile ad divisibile.

Relatio dividitur 2° in relationem 2us esse, et relationem 2us dici: 1a est quæ habet ... esse relationis independenter ab operatione intellectus ... relatio causæ ad effectum: 2a est (quæ ... relatio ...) est quæ non est vera relatio ante operationem intellectus cum fundamento in re ... operantis ... comparantis cum altero: relatio est relatio. ... albi ad ... albi ut infra dicemus. Voluerunt aliqui ... fundare relationem 2us.

dici ex ratione transcendentali et relationis 2æ, et ex predicamentali 1° in merito; quia ratio transcendentalis est in ipsis rebus; ratio vero 2a, dici est rebus contincta et probe juxta modum intelligendi seu dicendi ideoque 2a dici vocat. 3° dividi solet ratio in mutuam et non mutuam 1a est quae variat inter extrema quorum unum refert ad aliud et elevo: talis est ratio inter Patrem et filium. 2a cuius unum extremum refert ad aliud, sed non e contra huius non videtur assignabile exemplum: unde indico ta[lem] relationem non dari ac proinde hic divisio recta non est.

Relao mutua dividitur

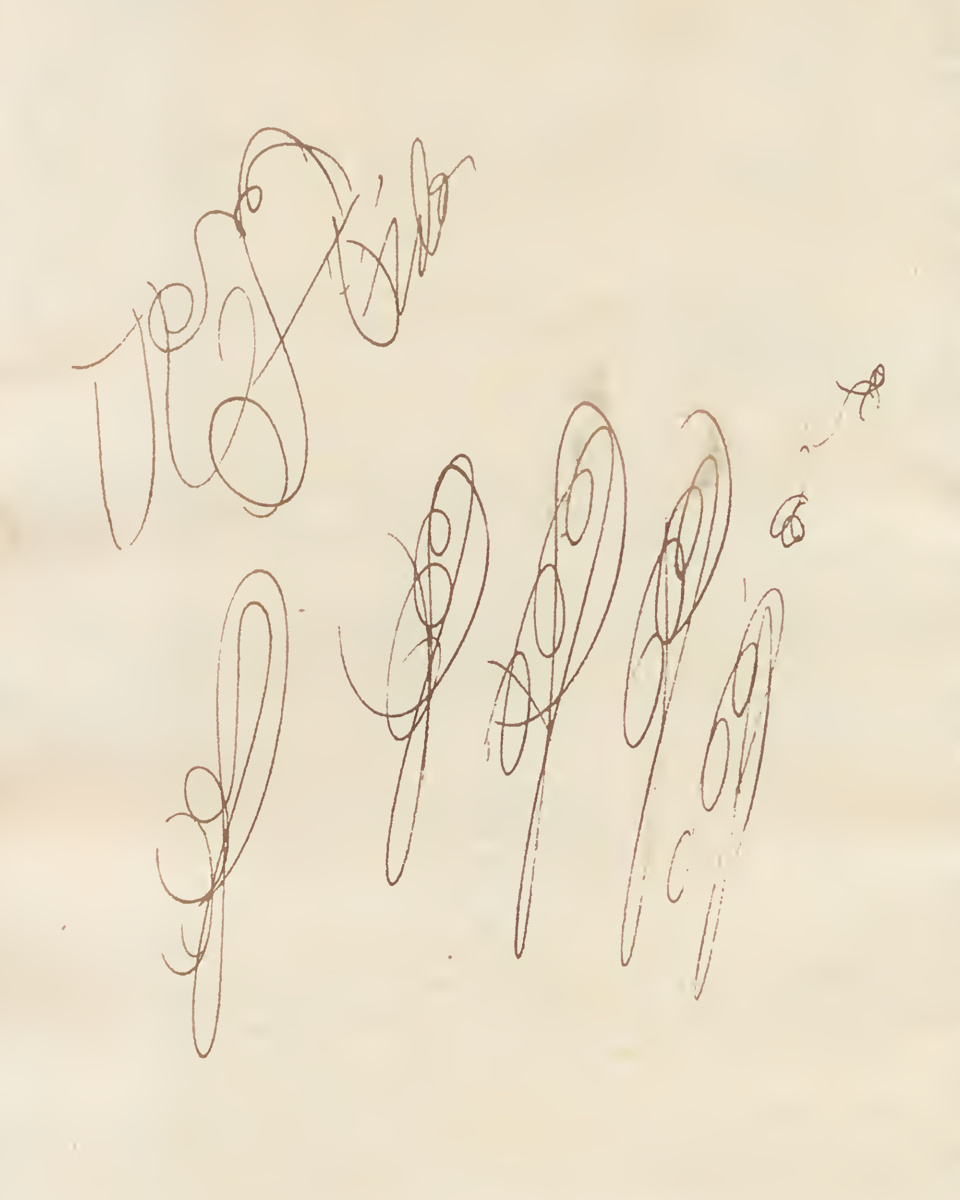
4. in rationem equiparantiae et disquiparantiae 1a est quae in utroque extremo habet illas rationes fundandi quae tao denominat utrumque extremum denominationibus illis quae relatio inter Patrem albis et filium albis. Rao 2° fundandi talis rationis est similitudo in albedine; quae tantum in eo quod Pater sit albus et filius etiam albus sit: unde utrumque extremum illas habet denominationes et eandem rationem fundandi; 2a est cuius ratio fundandi, non est eadem nec illis in utroque extremo, l. rationem non praestat eam quae illis denominationibus V3. ratio, inter Patrem et filium diversa est denominatio Patris ac denominatio filii. Obicebat quod exponitur solet dividere rationem in rationem contincta adveniens et intrinsecus adveniens; contincta adveniens iuxta ipsos est quae potest abesse et non datur positis fundamento et termino ut ratio actionis productionis quae non resultat natio positis igne et ligno quae ex positis non advenient potest frequenter non dari actio nisi ratio actionis.

Intrinsecus adveniens

iuxta ipsos est quae notio resultat positis fundamento et termino ut ratio similitudinis quae notio datur positis Pro et Filio albis. divisionem hanc prout explicat aberrationis explicanter impugnat eximius D. d. 48. mathesis, se 1°. depiciar impugnatio ista sicut positis igne et ligno potest non ritare dicto quod est ratio fundandi ratio ratio quia illis positis potest non ritare dicto quod est ratio fundandi; ita etiam positis Pro et Filio non resultare notio ratio similitudinis; quia illis positis hadue potest non dari albedo utriusque quae est ratio fundandi. 2°. (utraque) ratio, l. utraque est contincta adveniens. itaque divisio ista potest ritari si eadem sit ac divisio rationis in transcendentalem et predicamentalem; quorum 1a dicitur intrinsecus 2a vero contincta adveniens in eo sensu quo iterum explicabo. Ultima et precipua relationis divisio est in transcendentalem, et predicamentalem. Relao transcendentalis illa est, quae tantum in propria ratione fundi est adequate identificata

cum terminus relatio subiecti seu fundamentum remotum talis est relatio causae ut
productibile ad effectum et relatio effectus ut producibilis a causa. Relatio
praedicamentalis illa est cuius ratio proxime fundandi non identificatur cum ter-
mino relato sive fundamento remoto 1. quia solum inadaequate ex-
tremo relato sive fundamento remoto 1. quia solum inadaequate ex-
tremo identificatur, cum ipso ut accidit in relatione inter causam cum ejus
terminis ipsius: 1. quia ex adaequate distinguitur ut evenit in relatione
Patris ad filium (tamquam) in praedicto Supplemento differe relationem transcend.
a praedicamentali Inmediate est ea vera sententia. Unde audie
entium praedicamentale Inmediate et ea vera Sententia. Unde audie-
ndi non sunt aliqui apud Eximium D. D. 47. sectione 5. 4. dic-
entes relationem transcendentalem a praedicamentali differe, in eo quod 2.
exigat terminum ut existentem non vero 2a. Reiicitur cogitatione ista, quia
sicut ratio praedicamentalis, ita non ex existente ut patet in re-
latione praedicamentali intentionalis inter iudicium de futuro ex ip-
sius obiecti.

Circa relationem transcendentalem notandum est 1. quod trans-
cendentalis appellatur quia omne ens reale transcendit est: siquidem omnis
ens vera et realis 1. est causa (effectum utroque) eius modo non causa
est ad effectum non effectum, est ad causam. Notandum est 2o correlatio transcen-
dentalis propter Divina in ipsa ratione proxime fundandi talis relationis
est producibilitas passiva propria unde colos 9.s. effectivum adiungi
ratio fundandi talis relationis est producibilitas passiva adequate in infinitum
per Identitatem cum ea in tali producibilitate Divina profectu
praedicta relatio transcendentalis. — Notandum est 3o non requiri ad
relationem transcendentalem quod ratio proxime fundandi sit extrinseca entalis
subiecto relato sive cum ipso non identificetur sufficit quod ipsius et
rationis est cum ipso et identificatur ut liquet in divisibilitate ra-
tionis cum homo referat partes ad avium.
Circa

Confirmatur simul, et explicatur ratio facta neque albedo negra
mea pro ratione albedo negra mea paulo neque communicas utrique albe
dinis est una realiter relativa petri albi ad paulum album: quia cuiusmodi
ratione fundandi non est una realiter relativa fundamentum ad negans
ad 13 et 17 partem constanter dixi, ex eo quod albedo negra in petro nul
lam respectum dicit ad albedinem negram in paulo: et similiter negra ad
albedinem negram in petro quod ad 37 partem probatur quia ex duobus non
esse petri absolutum numquam resultare unum inmediate petri relationem
praedicamentalem: quia albedines illae sunt omnino immediate petri absolute
petra convenit utriusque nunquam est quid inmediatum petri relationem prae
dicamentalem et proinde neque forma realiter relativa petri albi ad
paulum album ante probatur a pariter ex duobus quorum nullum est trans
cendentaliter relationis ad extremum numquam resultare unum transcendentaliter
relativa relationis ad tale extremum: quod similiter.

424 Respondebis quod ex duobus
quorum nullum est realis relatio praedicamentalis posse resultare relationem
realem praedicamentalem, sicut ex duobus quorum nullum est realis simili
tudo posse resultare similitudo. = Contra tamen numquam enim resulta
re una similitudo ex duobus quorum nullum est similitudo inadaequata
quam posset ex duobus quorum nullum est adaequata similitudo resultare: simi
liter autem dicebam quod albedo petri dicit est inadaequata relatio unde ex
illis resultare posset relatio adaequata ex terminis omnino: quod singula
bus in est relatio praedicamentalis ad paulum album solum conveniens
in sua albedine; et paulus in est relatio vel petri solum in sua albedine com
muniter probat quod nec duos ideo relatio praedicamentalis petri al
bi ad paulum album stat in convenientia utriusque albedinis: quod posito
tali convenientia coniunctam sit unum extremum simile alteri; ideo sicut
petrus albus non praedicamentalem relationem inadaequatam, ex paulus
habet inadaequatam relationem praedicamentalem coniunctam quod unum extremum
est simile alteri, et quod sit est una relatio quod ideo sua albedine; alia
est inadaequata, sed adaequata relatio est.

Sine reddidam disparitatem
cum ex duobus quorum numquam est adaequata similitudo posse resul
tare una similitudo realis ex duobus duo quorum nullum est adaequata
relatio numquam resultare una relatio realis ratio haec est: quia similitudo
adaequata est realiter convenientia duorum unde est si petrus ex paulo
non convenit tunc debet se habere ex parte utriusque reciproce est
ratio tunc posset unum extremum ex petro sit similis alteri ex paulo; et
quod vero paulus sit similis petro: sed est ratio realis qua petrus simi
lis est paulo, et paulus similis petro. at relatio praedicamentalis petri al
bi ad paulum album ex non est relatio duorum sed unius ad aliud. Unde
numquam se habent ex parte utriusque extremi reciproce est ratio realis
qua petrus albus possit referri ad paulum quam paulus ad petrum relinquit

aliquod similitudo in albedine est forma simul denominans [illegible] neque [illegible] simile alteri atque ad [illegible] [illegible] albedine [illegible] [illegible] similitudine in albedine semper [illegible] [illegible] ad Paulum album [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in albedine [illegible] [illegible] [illegible]

Quaeritur [illegible] [illegible] relationis praedicamentalis [illegible] similitudinis pro [illegible] [illegible] in actu [illegible] [illegible] [illegible] cum alio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nulla [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quam [illegible] qui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Paulus albus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] similitudo in albedine [illegible] similitudo in albedine. [illegible] fundamentum ad [illegible] [illegible] relationis [illegible] [illegible] fundandi relationem similitudinis actualem [illegible] relationem [illegible] [illegible] pro [illegible] in actu quo [illegible] comparari [illegible] cum alio [illegible] in hoc [illegible] est similis Paulo in albedine [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relationi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relationis fundamentalis [illegible] [illegible] [illegible] fundamentum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] denominationem [illegible] [illegible] comparationem quam [illegible] [illegible] in obliquo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relationi super [illegible] relationis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitudinem [illegible] relationis [illegible] [illegible] [illegible] fundamentum [illegible] [illegible] [illegible] ad aliud [illegible] [illegible] [illegible] comparationem [illegible] alio [illegible] [illegible] relationem [illegible] [illegible] [illegible] caput ad [illegible] [illegible] philosophi [illegible] [illegible] relationes praedicamentales [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad caput [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relationis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] praedicamentalibus [illegible] [illegible] [illegible] reducendi [illegible] ad [illegible] [illegible] duobus [illegible] [illegible] ad caput [illegible] ad caput [illegible] [illegible] ad caput actionis [illegible] passionis [illegible]

relatio praedicamentalis fundata in unitate et similitudine est relatio 2a dicta. Concessimus pro formali in actu mentis com-
paranti unumquodque cum altero. Dl. probatur cum operatio
nis mentis comparantis v.g. parietem album cum paulo albo, non dat
formaliter relationem similitudinis parieti albo ad paulum album, quia forma-
liter relatio stat in ipso actu comparationis; ergo relatio funda-
ta in unitate et similitudine est 2a dicta. Concessimus pro formali
in praedicto actu comparationis fundamenta optime. Similitudo con-
stare debet, neque ex ipso actu comparationis nullum accidens ... prioritas
... in ... relationes formales ante
... relatio praedicamentalis non est illud accidens ...
... dominium quod ... neque solum fundamentum ... cognosci-
mus dicimus; neque tandem proxima fundandi ...
... sequitur non dari relationem ... actu operationis mentis ...
... comparantis. = Nota quod ... complectitur omnes relationes
praedicamentales quae sunt reductae ad 3a actionis et passionis.

Sic

fundatur. Dl. relatio praedicamentalis fundata in actione et passi-
one est relatio 3a. Concessimus pro formali in ratione proxima fun-
dandi. Dl. communis et ... probatur. ... actio qua cau-
sa producit effectum est fundamentum ratio formalis qua causa produ-
cit, et qua effectus producitur a causa; ergo pro formali relatio
praedicamentalis causae ad effectum et effectus ad causam provocat
ratio formalis huiusmodi denominat effectum in ordine ad causam
et causam in ordine ad effectum; sed ratio formalis ita denominans
est pro formali relatio praedicamentalis causae ad effectum et effectus
ad causam; ergo talis est actio qua causa producit effectum. Maior pro-
batur neque ratio formalis huiusmodi denominat causam producentem
effectum et denominat effectum productum a causa; hoc autem est
denominare causam in ordine ad effectum et effectum in ordine ad
causam. Minor autem constat: debet neque ratio formalis ita denominans
formaliter tribuere causae et ad effectum; siquidem illi formaliter tribuit
hanc denominationem producentis causa, cum sub hac ratione denomi-
nationis tunc importet ... in ordine ad effectum similiter
ratio formalis tribuit ... effectui et ad causam; siquidem
illi formaliter tribuit denominationem producti effectus sub hac
denominatione tunc ... in ordine ad causam.

Con-

firmatur: formalis relatio praedicamentalis patris ad filium stat in

n omni modo operationis quod consistit realiter in actione productiva
ani proba: deinde cum probavimus antecedentem ad omne modo ope
rationis determinatio patris quod sit a patre tum veniunt sperati aliis
quam cognoscit quam cognoscitur dicitur in ordine ad illud: deinde quod
relatio operationis modo habet tum vero relationis: quod realis rela
tio praedicamentalis patris ad illud stat antecedens ad omnes m
ex operationis propter ea quod per omnem denominationem talis relatio non con
sistit realiter in modo superaddito terminativo: neque in solo funda
mento sed dicto a ratione proxima fundandi; quod aliud non erit determi
natio patris expedita omnis vero constituitur in eo sic limitati in
praedicti cognitionis relationis cum relatio sit ad illud constituitur
tum in ratione proxima fundandi quae actio productiva est.

Obiicitur

Quod ultra completam omnes relationes praedicamentales quae redu
cuntur ad caput actionis et passionis talis sit relatio praedicamentalis
est propria extrema forma relatio praedicamentalis cognoscitur
omni modo cognoscitur et cognita relatio praedicamentalis denominans
in prima eadem et dicitur aliquid huiusmodi = obiiciebatur; sed
ex dicto modo potest causa productiva comparari cum effectu productivo
sed antecedens tamen ad talia actus stat forma adaequata huius
praedicamentalis relationis non stat forma denominans causam
in ordine ad effectum non est in relatione praedicamentali
quia sic per alios ad paulum alius; sed haec limitata antecedens ad om
nem modo operationis non stat forma denominans per alios in or
dine ad paulum alium = obiiciebatur deinde quod actio productiva est producti
relatio praedicamentalis causae ad effectum et relatio manifeste
realis est ad utrumque sic limitata tum extrema relationis adaequate
sunt et adaequatae rationis proximae fundandi

Sectio Septima

Quibusdam argumentis occurrimus.

Arguitur 1° pro opinionibus

Aristotelis Doctoris quorum de prima actuali nono ad 5 modo quo rela-
tio aliud habet in quantitate et accidenti; aliud in quantitate 6
latio in quantitate enim et accidens habet sic modo distinctio et ita 6
aliquid supra non dicitur tum ex hoc quod est relatio. Deinde plerisque 6
modo levis aut relationis quarum omnis est subiectum minimum et subiecto; cum
subiecto tamen compositionis unde ratio Doctoris argumentum relatio praedi-
camentalis stat modo accidens superadditum minime subiecto neque
fundamento relationis. Confirmatur sic alius accidentalis est sub

et relatione similitudinis ad paulum album sed sicut relatio praedicamentalis, sic et accidentalis pro albo; ergo convincit pro habitu in accidente relativo superaddito similitudinem ponere; sed explicari ... Deus denominatur relatus ad creaturas, non cointrinsece illis modis superadditis et intrinsecis in Deo ... respondeo dicendum ad argumentum Angelicum Doctorem non loqui

Respondeo dicendum Angelicum Doctorem loqui de denominatione relatione praedicamentali, ut satis constat ex ... ipsius in n. ... loquitur enim de relatione fundamentali similitudinis et quantitatis quarum 1a est qualitas 2a vero quantitas in subiecto ... in eo ... quae alter accidens intrinsecum inhaerens subiecto, et ex ipso ... compositionem in hoc fundamento ... in ... thomisticis clarissime ... Consequenter ... relatio praedicamentalis habitualis sumpta ... in accidente superaddito intrinsece subiecto relatio praedicamentalis fundamentalis ... sub ... relatio praedicamentalis aliqua ... ad confirmationem ... in sensu thomistico ... loquendo

... loquitur de relatione fundamentali ... albi ad paulum album, talis relatio accidentalis ... pro albo ... accidentalis ... paulum ... album ... dari ... dari ... accidens ... modale intrinsecum ... in ipso ... accidentalis ... in ... paulo ... accidens ... in paulo ... accidens ... modale intrinsecum ... in extremis ... relatio praedicamentalis pro habitudine ... debet esse ... accidentalis ratio ... debet esse ... et ... sive ... habitualis relationis in se accidens ut actio ... transiens ... de similitudine ... in se substantia ut unio substantialis inter corpus et animam.

... in rebus ... similitudo ... taliter ... sed ... a modo superaddito ... probatur minor ... si non proveniret similitudo ... a modo superaddito ... ad ... albedine ... extremum ... tantum albedine ... extremi ... sed ... similitudo ... extremum ... albus ... similis ...

Sed hoc probatur tum quia similitudo provenit a modo superaddito contingenter tum quia equalitas pedalis Petri et quantitatem utriusque [illegible] quantitatem utriusque equalitas [illegible] utriusque [illegible] equalitas: [illegible] modo [illegible] superaddito. Confirmatur 1° quia Petrus albus [illegible] et non sit paulus albus verificatur hoc [illegible] Petrus non est similis paulo in albedine quando vero [illegible] in albedine verificatur [illegible] pro hac adaequatione Petrus est similis paulo in albedine; atqui [illegible] non possunt [illegible] pro [illegible] nisi ratione alicujus superadditi [illegible] et in ipsis similitudo consurgit ratione [illegible] sine additione [illegible] additionum sine sui mutatione.

Ex argumentis [illegible] maxime manifestam rationem [illegible] in similitudine fundamentalem tali et in equalitate fundamentalem tali ut [illegible] contrahit: Respondeo dicendo ad argumentum concessa majori negando minorem et ad probationem concessa majori negando minorem et [illegible] argumentum [illegible] similitudo [illegible] pro [illegible] in albedine utriusque [illegible] et paulus albus [illegible] consurgit pro [illegible] in albedine utriusque [illegible] tanquam albedine pauli [illegible] similitudo [illegible] [illegible] absolute et simpliciter [illegible] manent [illegible] similitudinis [illegible] [illegible] simili. hoc autem non sufficit ut Petrus dicatur absolute et simpliciter similis; quia absolute et simpliciter non manet similitudo ut dixi.

Ad primam confirmationem nego majorem quia [illegible] equalitas [illegible] [illegible] [illegible] inequalitas [illegible] equalitas ad 2ᵈᵃᵐ confirmationem concessa majori nego minorem [illegible] probanda universaliter [illegible] in illis quae [illegible] adequate [illegible] denominatio [illegible] absque mutatione intrinseca sui transitus ab uno ad aliud additionem ideo dicitur [illegible] neque major nec minor neque equalis nec similis [illegible] Domini [illegible] rationem [illegible] absque omni sui mutatione. [illegible] D. Thomas [illegible] de novo [illegible] equalis [illegible] mutationem [illegible] [illegible] voluntatem nego.

Ad [illegible] simpliciter [illegible] albedinem pauli [illegible] simpliciter similitudinis [illegible] quantitatem [illegible] simpliciter equalitas [illegible] similitudo et equalitas [illegible] [illegible] modo [illegible] superaddito [illegible] fundamentali similitudinem, et equalitatem fundamentali

[illegible]

ut patris et alterius respondeo negando maiorem quia ut res simpliciter piceat subiectum quod denominetur aliquid requiritur quod al[iquid] ut totalitur piceat requiritur quod omnia piceant: ita res potest denominari simpliciter et totaliter piceat, sed denominari unione piceat simpliciter; hoc autem non totaliter ut animantem corpus et anima, et quae plurimis aliis exemplis demonstrari potest.

Duo tamen oportet notare: 1º quod dupliciter potest accidere quod superveniat pro similitudine in paulo ex maiori albedine 1º modo si supponatur petrus albus et ponatur paulus albus fiat et tunc petrus ante aliqua sui intrinseca mutatione incipiunt similes paulo ut supra dictum est; secundo modo si paulus supponatur albus et ponatur petrus albus fiat tunc quod petrus ut absente ipsius paulo quod mutationes intrinsecas quae proveniunt ex eo quod existunt in eo albedine non vero quae incipiunt albedine illud terminare relationis. 2º quod utrum praedicamenta non debeant ut ordinarum quod sumitur relationis praedicamentales significari in quolibet praedicamento, etiam secundum se et quantum sicut omnibus et etiam esse cum quaedam quae attinent ad aliqua praedicamenta sunt transcendentales relationes subiecti, relativa praedicamentorum et relativa eorum consequuntur talia ad omnibus alius praedicamentis pertinent cum omnibus praedicamentis eo nec ipsi talia consequuntur ad relationis spectant.

444 Arguitur 3º pro contrariis in albedine suppo[sito]
quod desit quando denominatur aliquid ut continuum quod denominetur albedine pauli ex potest denominare denominato relatione quando dicitur ex aliquo correspondens relationis: ante probatur sumitur plures partes in parte denominantur extrema denominatur unio; et tamen unio non est relatio quod extrema ut dicitur; denominatur continua dicitur a no producta illud et nisi denominatur a no quod continuum non continuatum ut tunc lapides dicuntur quod hoc patitur quod lapides separatim quorum nullus lapis debet quaerere denique non causam ut forma producitur non continuitatum quod approximationes, et tamen dicitur denominatur approximationes etc. potest dicere quando dicitur aliquod ipsum continuum extrema, arguitur aliquid et non impliciter in re ex enim nihil aliud quam relatio continuanda a priori de nullo continuatio denominatur omnia manere, manentes non dicitur aliud de ut arguitur invenitur res dicitur; quod simul dicitur, et non dicitur simul patitur.

445 Respondeo igitur negando ante ad cuius probationem duo duas primas partes nihil probare quia licet sit continuatio ipsa magna eique actio quod extremis sit tamen in ea connexionem mediatam ut illi in extremis unde extremis denominatur eo nomine dicitur continuata unioni, et extrema denominantur connexione denominatur

continuatio actionis prius quam nunquam sint causae distinctae nos quam aliquod prius continuans distinguitur neque distinct[ae] nos quam distinctae aliquo distinctae continuatio deinde 3a pars est nulla est quia assumit capaditas non soly continuatio sed capacitas sed etiam localis approximatione ipsorum inter se unde hae distinctione distinctae assumit capaditas quia aliquod prius continuatio distinctae quarta denique in terminat est quia aequivocationes laborat in terminis aut de causa ut potentia non producat sed non distinctae liberatio continuatio distinguitur quia ne quidem proveniret ex approximatione neque sed illa continuatio ut viis loquitur de causa ut proxime potentiae producit hic continuatio per approximatione vel de hac distinctione distincta causa potentia proxima producit quia distinctae viis continuationem ipsius aequus dicendo.

Arguitur 2o pro auctoritatibus D. Scoti et Vazquez ita demonstratur independentiam ab operatione intellectus nostri paulus albus similitudo talis sed talis similitudo est talis relatio quod datur relatio talis minor probatur quia talis similitudo est ratio talis talis similitudo est ratio talis quia prius sed huiusmodi ratio talis est talis relatio: quia talis similitudo et talis relatio probatur minor oriatur multiplex talium ratio est talis relatio quia talis qua prius habet talia in albedine quatenus paulus quam multiplicatur talium prius in ordine ad paulum; huiusmodi ratio talis est talis relatio confirmatur quia 1o unus albus in quantum albus est similis alteri albo; sed similis in quantum simile est relativus oriatur enim corporeum ut quale non in ordine ad aliud: quia unus albus in quantum albus relativus est antecedens quia concipit talem prius quam in se concipit talem relationem sed ratione similitudinis talis verificatur de pro conceptu talium prius quam in se verificatur conceptus talis 84)
relationis.

Ad argumentum respondeo concedendo majorem quod male ad a liquidus ut quod venit probari eo quod a Vazquez in communi est sed peculiari supra dicta deinde maior distinguo; sed talis similitudo ut sic significata per hunc conceptum similitudo talis est talis relatio transeat nego minorem de modo significandi nego maiorem ad probationem consequentiam distinguo maiorem huiusmodi ratio talis ut sic significata est talis relatio nego minorem ut de modo significandi concedo minorem cum distinctione significandi ad probationem oriatur multiplex ratio talis qua ut significata qua prius se habet talium in albedine quatenus paulus quam talium multiplicatur prius in ordine ad paulum ergo de modo significandi talis ut concedo sed nego eo in termino distinctionis

solum explicatam cum aequalitas inter duas . similitudo tam
ex mixta quam ex parte alterius utriusque quam tertia aequalitas
consistit in aliquo ... similitudo ita realis ... repe
riatur . ... similitudo non est realis relatio sed solum relatio
fundamentalis ratione ... quia realis similitudo ... involvit
... absolutum sit quod ... comparationem obiecti repraesentatur
... non est ... et utrumque album ... nihil
aliquid ... relationem ... omnino absolutum contrariam
... spiritum ... realis similitudo ... species
... similitudo quae reddit ... realem ...
... similia non autem relatio realis quae non reddit ... connexum ...
... actualem relationem ad aliud ... cognoscente ... illud,
omnino absolutum ... quantum ... comparation
... album alteri comparatur ... dicimus ... simi
litudo realis ... modus explicandi ... similitudo ...
... comparatum ... cum ... in ...
... ad ... in ...
... ad ... realis ... autem comparationem ... retur
... ad extremum album illud extremum ... omnino ab
solutum ... cognitio ad continuationem ... obiecti
... comparationem
... comparationem obiecti ... retur ... ...
ur . Ad ... continuationem ... similitudinem
quam ... similia ... relatione ... ...
... consequentia ... similia ... obiecti ... explica
... similia relatio non est sed omnino absolutum . similitudinem
... modus repraesentandi ... simi
... relatione ... ipsa ... album alteri album ...
ad modum quo ... dimipuitam ... nationalem ...
... dimitationem ... habitum pro reali ... obiecti ... explicatione ...
ad ... dimitationem ... pro reali ... cognitio ...
... obiecti ... diuisio ... nationalem ...
... ad ... continuationem ... maior ... quia
... contra ... obiectiuus ... sicut non est relatio
realis sed solum fundamentalis explicabitur .

Replicabitur ... sum
... est realis relatio nationalis ... ad aliud ...
... obiectiuum ... relatio realis obiectiua ... ...
... ad aliud ratione ... quia ... modum quo ... ...
... nationalem ... ad aliud ... quae forma nationa
... sicut ... obiectiua ... obiectiue ...

ad aliud terminatur conceptus realis ad ... conceptus realis animalis ad rationale ad obiectum sumptus ... conceptus realis ... [illegible] obiectiva animalis a rationali ratio ... ad modum quo ... sumptus ... conceptus mentalis ... [illegible] rationalis ... forma ... [illegible] ... forma ... dicendum ... [illegible] ... relatio ... rationis ... sicut ... [illegible] ... lo dicta in ... [illegible]

Conqueritur ... quidam ... [illegible]

... conceptu obiectivo sicut ... [illegible] ... conceptus mentalis ... sicut ... relatio ... conceptus obiectivus ... ratio ... conceptus mentalis ... ratio realis ... veritatem ... animatur ... in ordine ad paulum ... [illegible] ... dicimus ... conceptus mentalis ... realis relatio ... [illegible] ... obiectivus ... relatio ... mentalis relatio ... [illegible] ... ad ... realis in ... [illegible] ... obiectivus ... conceptus mentalis ... Comparantur ... ratio realis ... veritatem ... in ordine ad paulum, ... realiter ... ad paulum.

Instatur nihilominus ... paulus ... albedo ... ad absolutum ... ad ... conceptus relativus ... similitudinis ... paulus ... albedinis ... realiter ... similitudinis ... ergo ... realiter ... nihil probat ... ad probandum ... concedo ... ad ... [illegible] ... Conclusio ... relatio ... sumpta ... realis relativa ad ultimum ...

Sectio 3a

Reliqua separa...

... [illegible] ... ratio ... in ordine ... [illegible]

n. patris n. patris ad filium, n. filii est causa denominationis qua in natura non mutatur; quia est 2.ª n. filii et filius n. 2.ª, quia n. proxima filii = diu(?) in specie magis, idest n. quod ad formam denominationis patris n. patrum ad filium n. filii n. filii condo; idest n. quod ad istam denominationem magis et minus [illegible]: [illegible] probatur ab actione nempe datur [illegible] eadem est n. forma denominans patrem, ad denominans filium; [illegible] quia denominatur 2.ª n. [illegible] subiectum quod denominatur filium; at proinde n. sequitur quod pater sit filius, neque quod filius sit 2.ª relationem, quia actio [illegible] et respectiva patre et nominatum ad filium; unde ratione illius pater denominatur producens et filius denominatur productus [illegible] [illegible] quamvis paries lapides provenit ad [illegible], et nominatum ad lapides et ratione illius denominatur [illegible] lapis visus [illegible].

Arguitur 6. [illegible] actio productiva manet relatio patris ad filium: [illegible] sic relatio n. [illegible] pro [illegible] in actione productiva [illegible] qui relatio fundamentalis [illegible] one et passione n. relatio est n. [illegible] pro [illegible] in ratione proxima fundamentali probatur ante [illegible] actione illa pater [illegible] 2.ª et filium [illegible] filium: [illegible] illa [illegible] manet relatio patris ad filium [illegible] n. [illegible] [illegible] sufficit ad denominandum, [illegible] patris ad filium [illegible] sufficit actio [illegible] [illegible] ad [illegible] filii n. quod [illegible] sufficit respondetur ad [illegible] [illegible] actione productiva manet moraliter relatio patris ad filium condo [illegible] manet [illegible] [illegible] ad probandum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] filii [illegible] ad [illegible] manet moraliter [illegible] qui ad denominandum hominem [illegible] [illegible]: [illegible] filii [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] lapides [illegible] moraliter in ordine ad denominandum [illegible] [illegible] et [illegible] ad [illegible] [illegible] actione, qua pater producit filium n. filius [illegible] moraliter [illegible] actio in memoria hominum et [illegible] denominandum [illegible] patrem hominum qui producit et denominatur [illegible] filium hominum qui [illegible] ad confirmationem [illegible] magis [illegible] actio [illegible] [illegible] moraliter [illegible] et ideo sufficit ad denominandum [illegible] patris ad filium at neque actio [illegible] [illegible] [illegible] proinde neque [illegible] moraliter neque sufficit ad denom[illegible]

ideo, et relatione patris ad filium ut in exemplo adducto de-
peccato durante, et cum impetrari [illegible] possunt.

Dubitabis 1º ad an relatio terminetur ad absolutum an vero ad relatum, quia
non dubium non procedere de relatione non mutua, haec enim terminatur ad absolutum ut certum, unde procedit de relatione mutua.
Respondeo: relatio transcendentalis terminatur ad relatum; ratio
est quia causa ut talis refertur ad effectum ut talem et e contra, prout
talis est relatio ad causam prout talis, similiter [illegible] prout cog-
noscitur respicit obiectum ut cognoscibile et obiectum ut cognoscibile, et cog-
noscendo illud quam attenditur in qualibet relatione transcendentali
de mutua: haec terminatur ad respectum. = Respondeo 2º re-
latio praedicamentalis etiam mutua terminatur ad absolutum,
ita communiter ex omnibus [illegible]
ratio est quia in [illegible] relatio consistit in actu comparandi [illegible]
minatur ad obiectum [illegible] quod absolutum [illegible] relatio fundata
in actione et passione [illegible] terminatur ad absolutum non autem
ad relatum, ut [illegible].

Relationes terminari ad respectum
vel non terminari ad rem ut a tertio relatione quae non respi-
cit ipsum fundamentum, sed non terminatur praedicamentalis relatio ad
ut ipsum, ut [illegible] a tertio: [illegible] non terminatur ad respectum [illegible] praedicamentalis
[illegible] actio generandi quae patris respicit praedicamentalis [illegible]
et non terminatur ad filium ut filius sequitur ad ipsum ut a tertio
relatione filii. [illegible] contra [illegible]
actio terminatur ad hominem denominando ipsum [illegible] filium
alia talis actio terminaretur ad se ipsum: haec dicas [illegible]
[illegible] ad filium quamvis relativi oppositum: hoc enim [illegible]
[illegible] non refertur ad filium ut oppositum [illegible] reduplicative ut filius
[illegible] ad hominem qui denominatur [illegible] ad filium [illegible]
[illegible] enim relatio
[illegible] transcendentalis [illegible] dubitabis 2º

Dubitabis 2º quo
pacto relativa sint simul natura et relatione. Respondeo [illegible]
[illegible] aliqua sunt simul natura non vero omnia ratio [illegible]
et [illegible] sunt relativa, et sunt simul natura quamvis unum ex illis
aliud non [illegible] natura [illegible]
[illegible] relativa et tamen non sunt simul natura [illegible]
respondeo [illegible] relativa dicuntur esse simul cognitione, non quia in
eadem cognitione debeant cognosci, nec quia unum ex illis [illegible]
[illegible] necessario cognosci aliud [illegible] simul
cognitione quia requiruntur cognoscuntur simul in una cogni-

sive duplicitur, ratio dicitur quia quae ex se libere ex relatione respiciat aliquem terminum cognitum ut relativus quem aliquis cognoscat quem aliquis cognoscitur, et alio ... (in simpliciter) relativa ... similis cognitione.

355 Ad hunc obiicitur aliquis in relatione praedicamentali exigentem aliquam [illegible] in existentiam ... similitudinis ... albos ... relatio ... impossibile obiicitur ... ad relationes praedicamentales ... comparans ... et ... et alterum in obliquo ... similis paulo in albedine. Aliud similiter obiicitur ... relationes ... scilicet terminus ... operationem ... operatio ... relationis ... et forma ... relatio ... ratione ... formae = obiicitur denique ... praedicamenta ... contrariis ... libro 5 ... praedicamenta ... secundus de diversis modis praedicandi

6 Vide etiam secundus ... de diversimode de diversis praedicamentis

6 versa praedicamenta ...

Disputatio 5a

De praedicamento quantitatis et post praedicamentum.

Sectio 1a.

Utrum quantitas sit distincta a substantia.

Suppono ... de quantitate ... controversia ... maioris ... ex Sancto Thomam libro 5 ...

6 ... de quantitate ... philosophiae ... de quantitate ... et ... philosophi ... philosophus ... de quantitate ... in ... praedicamenta ...

ra propid sed motu Valpoi opinadi [illegible] cum noster [illegible] quam
Abl. [illegible] disp. 44 Ratione 3 n. 3.

Loquimur de
quantitate moli quae opidi in rebus corporeis [illegible] primo
ut impenetrandos cognoscam, et hinc suppono 1. unum modi
quantitatem vocari permanentem; quae pondus successionem [illegible]
[illegible] appellari [illegible]; quae discretionem [illegible] numerum
pondus suppono 3. praedicti quantitatem molis esse Commune
[illegible] [illegible] [illegible] absolutam rationem sui naturaliter
impenetrabile [illegible] cuiusque rationem. Aplicare dicitur [illegible]
[illegible] accidenti; quae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] qua
ntitatem [illegible] quae est accidens sed quae quantitatem [illegible]
[illegible] [illegible] absolutam; quae [illegible] Communicationem [illegible]
[illegible] [illegible] est medium [illegible] [illegible] [illegible] modus maxime [illegible]
[illegible] cum [illegible] modus non [illegible] ab ipsa separabilis [illegible] ex dicendis 862
contradic.

Dicitur 3. ratione sui quae est impenetrabile ratione [illegible]
[illegible] [illegible] ad rationem quantitatis alium [illegible] [illegible] in homine,
et quantitas dicitur spatio naturaliter impenetrabile [illegible]
penetrabilitas [illegible] supernaturaliter [illegible] ut patet in Corpo
re Christi [illegible] penetrante lapidem sepulchri [illegible] partibus [illegible]
[illegible] corporis [illegible] in [illegible] miraculose penetrantur [illegible]
[illegible] [illegible] licet impenetrabilitas [illegible] [illegible] negandum
[illegible] [illegible] [illegible] ad penetrationem est tamen aliquid po
sitivum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ab eodem loco [illegible]
[illegible] [illegible] rationi sunt similiter impenetrabile [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] naturaliter miraculose [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] dicitur [illegible] [illegible] cuiusque rationis quae quantitas pene
trabilis est naturaliter [illegible] alio diversae rationis [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] qualitatem: unde solum impossibilis penetrari [illegible] alia 863
quantitate, [illegible] quolibet alio [illegible] [illegible] quantitatem.

Dicitur
[illegible] [illegible] tenet quaelibet [illegible] materialis [illegible] substantialis
[illegible] accidentalis [illegible] [illegible] est quantitas [illegible] quantitas
[illegible] identitatem [illegible] Nominales quos sequuntur [illegible]
de praedicamentis [illegible] [illegible] [illegible] asserit quantitatem [illegible]
[illegible] identificari [illegible] [illegible] [illegible] rebus materi
alibus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pro la
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Medrano quos sequuntur
aliqui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] defendit quantitatem
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aequaliter materialis [illegible] Com
munis scholasticorum [illegible] [illegible] Angelico [illegible] [illegible] [illegible]
4. [illegible] [illegible] [illegible] communis theologorum [illegible].

ll^a sicut eius Auctor D. Thom. ... sicut dicimus septimo, et quaestionem libro 13 et 14. Ubi ex professo defendit et probat quantitatem non esse substantiam.

364 Ex Auctoritatibus D. Th. ... quantitas non identificatur cum qualibet re materiali probatur. D. Th. in quolibet ... rei materialis sive identificatur quantitas quando duo accidentia materialia eodem subiecto videntur duae quantitates penetrari et similiter in qua una quantitas penetratur naturaliter cum forma materiali quae est altera quantitas denique quantitas ... cum ... quantitatibus penetratur ... formis accidentalibus cum substantialibus quibus ... Antecedens ... [illegible] ... et ... ipsa ... Auctoritas Divi Augustini libro ... cap. ... dicentis ... quae magnitudinis participatione magna ... et magnitudo aliud ... Auctoritas Philosophi ... cap. ... dicentis ... quantitas ... sed ... septimo metaphysicorum cap. ... ubi clare ait quantitatem non esse substantiam.

365 Respondetur ... adversarii duas quantitates non posse penetrari quando sunt totales, et ... solum vero quando partiales, et ... duo accidentia ... in eodem subiecto ... et ... penetrari ... divina ... non ... fundamentum ... Auctoritas duas quantitates non possunt ... subiecto ... neque partiales nec penetrari ... probatur ... quantitas ... naturaliter non penetratur cum alia ... non est simul cum alia in eodem subiecto ... duae quantitates non possunt ... in eodem subiecto penetrari ... naturaliter exigit non penetrari cum alia ... naturaliter non est simul cum alia in eodem subiecto ... naturaliter ... duas quantitates ... duas qualitates ... in gradu summo ab eodem subiecto ... naturales exigentiae duarum qualitatum ... ab eodem subiecto ... exigentiae ... non possunt duae quantitates.

Respondetur 2°:

quantitatem possunt penetrari quando sunt similes specie et sic quando

specie distinctae. Nec penetrari possunt materia prima et forma substantialis et cum uni termino accidentales quando duas materias non possunt penetrari quia sunt similes. Ideo eadem ratione militat. Similiter 2 singulae quantitates specie distinctae participant eorumdem quantitatis dico qualis ille sunt repugnantia naturalis. Ut deinde in primis motibus contra hanc illud non possunt naturaliter penetrari cum alia eadem ratione. Quia natura impenetrabilitas cum qualibet alia quantitate et haec conveniunt quantitati nec quantitas et haec non possunt naturaliter. Quod quando non possunt duae quantitates eadem specie natura naturaliter penetrari. Videamus duo gradus caloris, licet intimae specie possunt componere in mixtione ex parte generationis, sed quantitas eorum illis significatur. Sic duae quantitates in specie dissimiles possunt penetrari.

Sectio 2.a

Utrum 2.a De prop. negationis probata

Sola 2.a Deo... quantitas

dicit spatium et a materia prima... ... in Eucharistiae sacramento fide divina certum est... in nostra substantia panis atque materia dicitur materia prima panis atque... quantitas ... minor duae quantitates... ... ... in hoc sacramento ... ... remanentis. Probatur ... in quantitate ... panis ... ... omnibus ... ... alia forma concreta ... ... et cum qualibet substantia corporea ... ... illud ... penetrationi resistit ... ... naturaliter ... cum corpore quanto ... ... dicitur ... quantitate ... ratione desumpta ex Deo eximio.

Confirmatur 4.o

ratione desumpta ex Deo eximio. In forma concreta ... liquod commune subiectum accidentibus ... ... quantitas ... ... concreta ... ... materia alia ... naturalia ... ... ad ... naturalia ...

gentia naturalia et destructa potentia producunt naturalem suam qualitatem vel calorem resistendo frigiditati, scilicet destruendo frigiditatem; quod denique producitur non accidens, vel calorem naturalem sed aliud diversum vel frigiditas sed hoc omnia sunt non dantur subjectum dominicorum illis accidentibus: quod tale subjectum dari ratio nulla non dantur subjectum accidentia illa neque non neque et sic...

... moventur mediante naturalia non producunt nisi dependentia a subjecto neque accidentia. Alia opponuntur non ... subjectum.

Confirmatur ex Angelico Doctore ubi supra dicentis

6 accidentia alia que remanent in hoc sacramento a primo

6 subjecto in quantitatem dimensivam panis et vini remanentem, hujusmodi

6 ... probat Sanctus Doctor; et non alia quidem ... aliquid quantitati ut ubi colorem, etc. aliis accidentibus ...

6 ... in talibus sensus decipiuntur ...

... remanent accidentia ... habebat

conveniunt ... omnia accidentia remanent ... super quantitatem dimensivam ... super ... sacramento in corpore

... subjecto in quantitatem dimensivam panis ... alia accidentia ...

... Sanctus Doctor ... alius in ... quaestio ...

... in quantitate dimensiva ...

Tractatus ...

... accidentia manere ... eucharistia ...

... praesentia ... remanent ... accidentia ... substantia panis ... praesentia ... modus essentialis ...

... praesentia ... dicitur ...

Unde ... tale ... modus essentialis ...

... eucharistia ... praesentia ...

... praesentia ... accidentia ...

... Accidentia ... praesentia ...

... praesentia ...

Si respondeas, quod producitur nova in praesentia quoties moventur accidentia, replico ... modus essentialis ... Replico ...

significat miracula sunt ruentan et fundamentum Vipebo 3 qua si proximum
illa ... generationis omnium Corporis quanti accidens quantitas ...
aut non ... accidentia illa impenetrabilitas o responso
est nulla. = Oportune notandum ... licet ... vocando ipsum cum Cordinus ...
cando qua est Ordinate non possunt coniungi in eodem loco non ideo ...
cipant Conceptus quantitatis ... hinc quod non ... Contrarie adiolure ... modo
... hinc quod incompenetrabilitas ... mutabilitate ... non
vero sive ... et naturalis quali datur inter duo Corpora quatenus
... denique quod incompenetrabilitas vocationes non provenit ab ...
gentia positiva quod una locis pars aliam pelleret; sed ex ... § 32
... Unicuiusque ad suum proprium locum. ... confirmatione ...

... aliud quod omnia illa non ... naturaliter ... ad miraculosa
... accidentia non generentur; et omnia sunt subito maneant ...
Deus producat ad ... agentia naturalia in hostia consecrata
qualitates illas ... accidentia ad motum hostiae ... unaque
qualitas ... quando alia producuntur. non aut ... tantum
... hec ... miraculorum ... et admiratum in eucharistia
... vocant ... compendium miraculorum ...
Dei mirabilium ... memoriam ... alia ... ad ...
plura miracula ... quia ... accidentia possunt natura
... sunt subito ... in ... datur ... ad ...
qui habitat miraculosi ... tantum ... agentia naturalia ... § 33
... quantitate in eucharistia, adhuc agentia naturalia ... producuntur natura
... naturaliter suas qualitates ... producuntur
... ex ... disponendi ... ad formam ... Sed ad hoc ...

... et ... assumptas ... probandi ...
... agentia ... naturalia producunt naturaliter suas
qualitates quoniam possunt obtinere ... propagandi ... in qua
... producunt ita evenit in hostia consecrata ...
... producant naturaliter agentia quale
... formam ...
... quibus ... naturaliter ... producunt ... accidentia
... ad ... producunt naturaliter formam ...
aqua agentia producunt naturaliter formam ... ad ...
... = ad ... Deus non ... concedere accidentibus ... ad ...
... naturaliter sunt subito ... miraculum ... in eucharistia ...
... ad miracula vitanda non ... aliunde ...
... aliunde ... accidentia non ... naturaliter ... sunt ...
... ad ... nec ... quoniam
... fac
Ad illud quod addidit de ... Deus non

licet Philosophi multiplicant miracula
licet tamen multiplicatio materialis ad vitanda miracula sit
tunc damus multiplicationem talem quando ad vitandum miraculum oportet
ponere nova entia et nova virtutes quae in natura non continentur.
Talis multiplicatio convenit ab illo qui affirmaret dari in natu-
ra virtutem ad suscitandum mortuum eo solum titulo ne exsurgeret in
mortui suscitatione et separatione miraculosa. Tunc damus materia-
lem multiplicationem quando supponimus dari in natura virtutem ad a-
liquid efficiendum et ad dubium an distinguatur ab illa entitate vel
quae exurgere respondeat affirmative. Hoc modo licet Philosophi
multiplicant entitates ut miracula vitentur supponimus quod dari
quantitatem supponimus dari in quantum asserimus quod quantitas [illegible]
f. 35 tempore quo aliter sequeretur in pane miraculorum multiplicatio

Quod si
nobis principias obverba haec duo principia 1um non multiplicanda
miracula sine necessitate et sine fundamento secundum non multi-
plicandas entitates sine necessitate et sine fundamento modum
solvendi difficultas cumque miracula multiplicanda non multi-
plicandis entitatibus quidquid ex his eligendum respondeo semper eligen-
dum est multiplicare miracula quae multiplicant tales entita-
tes ac semper eligendum est multiplicare materialiter entitates quae
miracula multiplicant. Unde sufficiens fundamentum ad multi-
plicanda materialiter entitates vitando miracula requirendum
tale debemus pro certitudine habere [illegible] haec duo
corpora non possunt penetrari [illegible] in se [illegible]
talem penetrationem haec datur [illegible] quo
[illegible] quantitas standum in
quo est pro certitudine [illegible] opposita non
continentur [illegible] ratione [illegible] auctoritate [illegible] consilium
aut sanctorum patrum et sim.

Tandem respondetur ad 1um [illegible]
[illegible] miraculorum [illegible]
[illegible] D. [illegible]
[illegible] illa [illegible] miracula, quae contra [illegible] Concilio
[illegible]

ibid. ind[illegible] m[illegible] [illegible] sequi.

[illegible] [illegible] [illegible] munere videlicet [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ut ex supra memoratis [illegible].

Respondentur

[illegible] aliqui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] minimus [illegible] Concilia [illegible] panis Dominus

divina in eucharistia manent sine subjecto [illegible] manere ibi quan

[illegible] in qua [illegible] [illegible] [illegible] aliquem momentum [illegible]

aliquid [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] admissa quantitate dura

ratione [illegible] [illegible] eucharistica inseparabilia [illegible]

[illegible] manet minimus [illegible] naturali [illegible] de accidenti

bus panis et de [illegible] [illegible] [illegible] substantia panis [illegible]

[illegible] [illegible] accidentia illa [illegible] [illegible] substantia panis [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] accidentia panis [illegible] naturaliter

et [illegible] [illegible] [illegible] substantia panis. [illegible] nihilominus [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] minimus [illegible] [illegible] manere [illegible] admissa

[illegible] quantitatem [illegible] [illegible] [illegible] fundamentum [illegible]

dum [illegible] affirmatur.

[illegible] [illegible] Concilia [illegible] [illegible] [illegible] subjecto

[illegible] [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] accidentia [illegible] [illegible]

[illegible] supra [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] accidentia [illegible] [illegible] in hoc sacramento [illegible]

[illegible] subjecto in quantitate panis [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] accidentia panis [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] subjecto

[illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] Divus Thomas Concilii [illegible] [illegible]

[illegible] loquitur de [illegible] accidentali [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] sine subjecto [illegible] [illegible] Divus Angelicus [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] accidentia [illegible] [illegible]

[illegible] substantia panis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] accidentia in hoc sacramento ma 839

nent sine subjecto.

[illegible] [illegible] in [illegible] Concilii [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] substantia [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] maxime [illegible] minimus eucha

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] qualitatem panis et vini [illegible] [illegible]

[illegible] quantitatem et pro illa [illegible] Divus Thomas [illegible] Bonaventura

erant illo

ubi ex dicto Sacramento Eucharistiae explicando ad inducendum Capitulum Sacram Anenium Dominicani ad dictum ut terminare ignorant nec quidem Doctores Angelici ex illis qui convincendi cum accidentia in Eucharistia manere sine subiecto: quomodo ergo possunt huiusmodi accidentia in quantum distinctae sunt quantitas ingerere. Cum quaestio ipsa ipsis Thomistarum et Conciliorum ipse. Sub naturali non vero accidentale huiusmodi qualitates.

Constat et Illustrissimo ita ex ipso Concilio magis pro deinceps procidebant Doctores qui negabant eiusque transmigrationes ... et conversiones panis in corpus Christi Domini, et vini in eius sanguinem ascribebant que manere ... et vini et in hoc sensu tenebant ... in Eucharistia accidentia non manent sine subiecto ... sine ... panis, et tamen hec ipsa heresis damnatur ab ... Sententiae romano ... Constantiensi ... Wicleff ... aliis hereticis. ita Conciliorum ... de Sacramento Eucharistiae libro 3 et Controversia ... et ... Cap. 24, Ver. 1 cum solutione ... Cardinalis ... demonstrat ... et ... Concilii ... = ... nunquam ... dictionis ... hereticos illius ... quibus Concilia dicta ... hereticos damnat quam nos ... damnamus.

481 Atque hinc confirmatur ... in ... Cardinalis ... Cap. ... in ... ad ... argumentum ... accidentia omnia quae ... habent quantitatem quae in Sacramento manent. Unde ... contra

6 ... Dominicus ... haec enim omnia ... quantitatem ... ita denominationem ... accidentia ... in Concilio sed solum de subiecto ... quantitatem ... quantitatem et quanta. Et sunt ... qualitatem in quantitatem separata ad modum ... et ... qualitate ... quantitatem separatam ... aliqua de ... in ... et ...

6 ... et ... in ... omnia ...

6 ... dicimus ... et ... in

6 nec ... Cardinalis.

et de toto sancti supraque.

Sectio 3a

Argumenta opposita

— — Luctamen — —

Arguitur 1o non est multiplicanda entitas sine ne-
cessitate et tamen sit ut ultra quantitatem ponatur aliud quid praeter quantitatem
ma ... non impenetrabilitas ... ratione sui ... ut non ... accidens ... im-
penetrabiliter in ... materia ratione sui ... accidens ... impenetra-
bile et alia materia Confirmatur ... albedo, et alia accidentia ma-
terialia perficiunt ... materia non requirunt accidens ... Magna
ratione ... non perficiunt ... non requirunt accidens ...
... impenetrationis Confirmatur ... substantia materialis
... exigit naturaliter penetrationem ... quantitas. Ad argum.
respondeo Concesso antecedente negando consequentiam ... necessitas, ut et ... funda-
menti ad diminutionem ... adaequatam ... contrar. ad 1a
confirmationem concesso ant. neg. cons. ... anima rationali
... entitatem incompletam ... ordinatam ad compositionem ...
substantiale simul ... ad ... compositionem requirunt ...
... ordinatam ad penetrationem ... aliquod ...
... fundamentum ad ... accidens ... aliquo ... impe-
netrabilitatem habeat ... probat ... ma ...
Corpora redduntur impenetrabilia ... ad ipsum ... =
... respondeo ad 2a Confirmatione ... concesso ... neg.
... Contra ... immediate ... reddere impenetrabilia cor-
... quantitatem ... reddere impenetrabilia ...
... ratio ... impenetrabilia reddat
... accidens ... accidentia materialia impenetrabilia reddat
... ad ... fundamentum ... ordinatum
ad compositionem, et consequenter ad penetrationem ... ma.
Ad 3a Confirma-
... substantia materialis ... exigit immediate ... ando ...
... impenetrationem ... exigit mediate ... ipsum ma
... immediate impenetrabilitatem ... quantitas media ...
... impenetrationem ... de aliquo ... ma
... immediate, ... mediate impenetra-
... formas substantiales ma-
... radicatur et exigit immediate quantitatem a qua
... immediate ... impenetrabilis formam ...
... substantialis materialis ... mediate exigunt quantitatem quam

medietas exigunt in aqua et radio immediata quantitati. Arguitur 2°

potest Deus conservare in Sacramento quantitatem Christi sed in alio separatim

quanta ergo concludenda est quantitas [illegible] cujus [illegible] requiritur quanti-

tas Christi probatur minor [illegible] separata [illegible] partis integralis na-

turales occuparent diversas spatii partes posse enim in loco loco manent in

quo erant sub quantitate Christi; atqui divisibile occupans diversas

spatii partes est quantum ergo [illegible] separata est quanta. Confirmatur

1° substantia separata a quantitate Christi potest loco moveri a se vel

ab Angelo locomotiva ab alio: ergo est quanta confirmatur 2° si talis

substantia non est quanta posset coextendi in loco; sed hoc est di-

cendum ergo est quanta,

446 Respondeo ad argumentum concessa majori negando minorem ad

probationem [illegible] nego [illegible] licet in praedictum casum

retinerent eosdem terminos locales, et sic occuparent diversas spatii par-

tes non tamen ad [illegible] partium nec impedirentur

[illegible] alterius corporis idem [illegible] habere terminos locales quia

non [illegible] terminos pro [illegible] in quibus [illegible]

quantitatem inde in illo [illegible] partium [illegible] ab eadem

partium ablatione quantitatis ad 1° confirmationem concedentes

[illegible] [illegible] sit substantia illa separata posset mo-

veri localiter ab Angelo non inde est quanta sed [illegible]

[illegible]

[illegible] substantia illa [illegible] loco moveri non posset sine quantitate

[illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] animae

talis quantitas [illegible] quantitas nec posset [illegible] salvando

ad [illegible] [illegible] quantitatis requireretur impletio [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] Nota 1° si illa [illegible]

substantia non posset moveri ab agente quantitando [illegible]

substantia [illegible] est [illegible] non posse [illegible]

et impulsus causandos motus Nota 2° si abiata quantitate [illegible]

[illegible] substantia materialis gravitas tunc [illegible] substantia de-

scenderet in [illegible] in corporibus [illegible] resistentiam

invenit.

448 Ad 2 confirmationem nego majorem [illegible] ablata

quantitate posse quidem substantiam indivisibiliter [illegible]

[illegible] corpus posse [illegible] substantia [illegible] habe-

re [illegible] indivisibilem in spatio indivisibili [illegible] indivisibilis

[illegible] in plures [illegible] [illegible]

[illegible] in corpore [illegible] [illegible] simul in plu-

ribus et in qualibet parte spatii divisibilis [illegible]

ut in Corpus Christi Domini in Eucharistia [illegible] [illegible]

ad concludendum substantiam m[ateri]ae al[iu]d
pro indeterminando substantiae ablat[ione]. Arguitur 3° m[ateri]a p[ri]ma immediate ra-
tione sui excipit habere partes externas non solum quae ad se, sed et in
quod ad locum arguit non ponit ratione sui talis extensionis excipientis,
quod sit ratione sui impenetrabilis et impenetrabilitas propria de
quarta probatur minor m[ateri]a p[ri]ma est in se impenetrabilis cadit
sed substantialis impenetrabilis est ex magis excipit concomitanter
m[ateri]a ultimo partes quaedam modo extensas excipit
probatur 2° m[ateri]a ad suas extensionales formas excipit terminos
substantiales quos omnino respicit quam sit extensio quae ad locum
talis extensionis ratione sui excipit. = Confirmatur m[ateri]a p[ri]ma si
pro habet quaedam extensiones ratione animi repugnat penetra-
tioni sicut propter oppositam rationem, sicut proinde quaedam sint
etiam substantialis spiritualis penetrabilis est ergo m[ateri]a est per se ipsam
penetrabilis, et consequenter quarta. 83.
Respondeo ad argumentum,
dist[inguo] maj[orem] ad 1° probationem concedo quamvis neg[o] cognitionem
m[ateri]a habeat alias partes externas quae ad se non excipiat aliquam
partem nisi concomitanter aliquam dicit omnis extensionem m[ateri]ae
de loco unde quod habeat unde quod habeat commoditatem localem
unde quaedam a m[ateri]a debilitatem producunt scilicet quantitatem excipit
ad 2° probationem concedo antecedens nego consequens quia m[ateri]a non ponitur
esse forma substantialis quam sit extensio quae ad locum excolit
debilitat per cuius naturale virtutem producit formas substantiales
eius m[ateri]a localiter extensa ab eis probat quod m[ateri]a excipit quam
ita ut quae obtineat extensionis illius quae indiget ad formam 84
substantialem recipiendam confirmationem ans[wer] eius est, et nullo
fundamento nititur unde repetitur ad solutionem, et confirma-
tio corruit.
Arguitur 4° ex quodam principio, ut minime consultum
patris in divinis dicunt accidentia in Eucharistia manere si-
ne subiecto et manent sed quae in subiecto in quantitatem ratio-
ne quia regula illa Sancti Thomae videlicet quod, ex alia subiecta
sit licet in toto tempore et individualiter accipienda si dignis
sequitur inconvenientibus eam extendi ad authoritatem Conci-
liorum quando loquitur m[ateri]a in m[ateri]a doctrinali, et ad hanc sententiam. =
Confirmatur 2° substantia substantiali ... subiectis impositionem ... quam
denominationem ... quid quantitas excipit accidentia
quae immediate informant, et immediate informat separatis si
est ... ... de Sacramento altaris Cap.

d Omnes saeculares philosophi, patribus et nunc
6 d mutata panis substantia in aliud sacramentum ad quod conjunctum
6 in Epistolis quaedam accidentia quae illi inhaerebant ut manifeste
6 immutata. Et insuper de auctoritate Innocentii 3.i de mysterio
6 altaris 4. cap. 11 ubi docet ante consecrationem accidentia
6 ut simul subjecto; quoniam accidunt in alio, et post consecrationem
6 accidentia sine subjecto quae existunt etc. = Confirmatur 2.º: Philosophus
non distinguit et quantitatem substantiae: ergo nobis non tenemur
ante philosophum solum distinguere substantiam et quantitatem diversa
dicamenta continentem. Sed hoc non est ponere quantitatem et
substantiam.

Respondeo ad argumentum negando antecedens, quia Concilium
panis non indistincte, sed determinate loquitur de subjecto substanti-
ali et substantia[?] et omnino est ex hinc patet ad argumentum,
cum si Concilium illa verba Consecrationis acceptatum in forma. Item
observandum quod verba sequuntur et sic Sanctissimi sequuntur in
convenienti videlicet per ea non multiplicata a Concilio in tanto numero
solum sensu aliquo tamen Concilii et sanctorum patrum dicta
rationes ad 1.ª Confirmationis admitto et distinctum patrum neque hoc
est sanctorum Ancianorum[?] quia sanctus D. loquitur in eodem sensu
quo alii patres loquuntur dicendo videlicet quod accidentia panis quae
quae ante erant in substantia panis post consecrationem
manent sine substantia panis et ut sic his de eis ait quod accid-
dentia inhaerebant substantiae panis quod multiplicat de impositione
dicta non vero de immediatione: hic enim volumus sequi et ad
mentem sancti Doctoris. Et perpendens et verba Innocentii quae
833 uteuntur[?] et habentur impedis[?] verum est quod accidentia videlicet quantitatis
quae accidentia erant ante consecrationem in subjecto, et post conse-
crationem sunt in subjecto. Nam candem[?] sententiam quod hi accidentia
idem multiplicat ac accidentia respondeo similiter et multiplicando
etc. de subjecto substantiali: Cogitamus ergo argumentum in eodem sensu
Concilia loquuntur ad 2.am Confirmationem nego antecedens et major quod
distinctionem quae philosophus locum statuit ante Deus et ab[?] Gabriel
realem distinctionem quantitatis a substantia in supernaturali et
Paulus loquendo de eo cantando[?] et protulerunt quantitatem quidem
sed non substantiam et quantitatem esse substantiam.
Arguitur denique
834 ex aliud impenitrabilitate accidentium quae minus plures partes corporum
in tempore A et tempore B et ut est quod accidentium, ideo accidentia
impenitrabilia sunt et impenitrabilitas in sanctissima, non in[?] possunt simul

laudare 1° actum, et dicimus nec cuidem obiecti non posse convenire
sicut modo eodem actu neque simul et modo eodem intra ratione sui d. amor
ethicas et odium ethicas circa idem obiectum ratione sui non possunt simul
et modo eadem columpsan quando materia spiritualis ratione sui et non accidentis ca
padditur et receptiva formarum permanentium, et in incompossibilibus eos
sunt quae durant in aeterno, sed Angelus ratione sui habet illa
acta dicendus independentia ab accidente aliquo ergo excipiuntur sp.
materia spiritualis ratione sui et independenter ab aliquo accidente excipiunt
vocationes utrasque ... illa habet, et quae ratione sui quantitatem
penetrabilitatis alteri congruit quare ac proinde quantitas non dicitur
imputata a materia spirituali.
eodem modo posse intelligere laudatur recentiora
spiritus excipit ratione sui et independenter ab accidente
excipiunt motum circularem similem quae posse intelligere
ca ratione sui et independenter ab accidente ut calidus et frigidus
sicut intendi ratione sui est magna et parva et dicatur con
tare eos divina conditionis et parum calorem et frigiditatem simili
na quae qualitatem alteras et accidentia quae remanent divina
ta tota substantia bene respondebit sed dicatur similem con
tare eos divina ... quantitatem et accidens quae remanent
destructa et conversionis tota substantia panis, et hoc posi
nos fundamentum praecipue supra tractavimus in 3/3 ... 836
casus ut quantitatem manere eos illius partibus ... vide dictiones
itaque partim materia spiritualis etc. sed adversus ... partim utraque
natura ratione sui etc.
Universaliter respondeo ad omnes partitam c.
contra antecedentem negando consequentiam ... partibus et quae ante dedimus
debeat contrarie eos partibus et theologis manere quantitatem
panis destructa tota substantia ac proinde materia spiritualis panis videlicet
tantum fundamentum ad multiplicandas mansionales ... ut
in eis ... fundamentum ... ad multiplicanda
accidentia illa quae in ante communicantur ideo quae non multipli
canda modo particulari ... ad partes ... tempus sed ...
scilicet et ratione sui pars ... Unde essentialiter
ratione sui et incompossibile ut altera pars eiusdem ...
vel ad l. et D. asentium et dicimus sicut amor et odium ethicas
circa idem obiectum eo suo intrinseco modo tendendi requirentes con
tempi, ac proinde intrinsece ratione sui contra accidens
ad quantitatem materia spiritualis essentialiter ex ratione sui ... subiecti
naturae formarum naturalium, et consequenter essentialiter, ex ratione

sed et post necessitas non esse accidens distinctum ad 53 multiplex sunt damnum etiam in Angelis ponatur accidens ex hoc in B... ratione distinctu ac in ... ratione sui quantitas pro communi ... separabilitas est Unde nec est ratione sui impenetrabilitas nec ratione sui quanta sed per accidens dicitur et ad hoc assignatur Usus fundamentis ut est Contra eo Dicens.

Sectio 4

Quisnam sit effectus formalis primarius quantitatis.

Dum impleta est di-
-sputatio illa quae alterius non sic proponitur quinque in ... metaphysica sive Conceptus de formali et primarius quantitatis Philosophus l. 5 metaphysicae Cap. n 13 sic definit est posuit duas vires quantitatis ... Conceptus sive quanta est divisibile in ea quae insunt quorum utrumque est unum quid ... unum quid; et hoc aliquid aptum est esse. descriptio ista plurimum et et plures continet difficultates apud eximium Dr. Videre est Disp. 40 metaph. Sectione 1a per ... sa Judicat Aristoteles quam divisibilitas quantitatis ... indicatur ... alios quae ... Philosophos Unde unde ipsi Philosophi dicunt quandoque continuum divisibile esse in ... quod dicere possumus ad aliquam partem quae in duas alteras dividi nequeat sed de hoc alibi. Cum dicimus nihil Communis tamen ex pactu Dna sic explicatur Philosophi descriptio quia est divisibile in partes ex quibus componitur et ... utraque est quaelibet est ens quid quanta, et eius ratione ... doco quanta unum est pars Unde quaelibet pars ex ... est Unum aptum divisibile in alias partes, et quaelibet ex his in alias sic in infinitum hic ... mens Philosophi. nobis tamen ... est a definitione pro quantitate posita n 861 Videlicet adsolutum ratione sui naturaliter impenetrabile cum alio eiusdem rationis unius applicationis habitus ... et ... ad difficultatem itaque definitionem accidimus ... omnibus quae opiniones non multi quae parvi momenti ... praecipua ... explicamus.

893 Loquor primo Dr. Docet Conceptus primarius ... formalis quantitatis est tribuere durantis partes materialis actualiter Continuandi... actualiter ut Durantia materialis ex se et independenter a quantitate nullas partes integrantes actualiter Continuandi distinctas habeat. ita Venetus Arist. cum Lagunola apud partem ... Disp. 40 metaphysicae et ex nostris partem de

Vasquez f[l]. 3[o] in 3[a] parte disp. 130 cap. 3. 2[a] quasta Doctor etiam
talem primarium quantitati tribuere substantia partem integralem
exercitas in ordine ad se, et in ordine ad locum talem ut partes
substantiae quae sunt in actualiter extrarie dixit; tenuitur se ter
indepedenter a quantitate sic quod contrarie nullo ordinatione
habentes in se, et in loco. Ita recensionem Sta. Capud palanco
tractatu 6[o] loc. qq. 1[a]
Crediderim autem exprimi sic explicatio. Certe
ad partem in ordine ad se et in ordine ad locum in eo communi
qd alius partes corporalibus sunt ad invicem unitae et seiunctae
et ad 23 commemorans ut aliis ad loquendum item et partes substantiales
cum selecta nec ad hoc et ex communis ad locum et esse immediate unita
capiti sed ad se et credit ad hoc immediate unitam ut et omnibus
ipsis partibus immediate unitam si quas in dicitur non
nec partes corporis collumda item ad generationem, contrarias
concesse actualis ad locum habent tamen communionem ad se
et ad locum; quae excludunt nulla pars est immediate unita ca
rent omnibus sed extremae immediate unitam aliqualiter
dicitur et aliquae 2[a] demum SS.[a] Doct. etiam 1[a] totalis quantitas
et reddere substantiam corporis naturaliter impenetrabiles, et aliis
a luridis actionem ita ut cum eisdem Doct. communia uniquo
sequentia 2[a] Obviedo communicata opinione mihi 2[o] C, etiam
Lunado tractatu 5[o] loc. dicit nec Auctore de 2 ad se Opinionem
sic prorsus omnis Doctorum amplectitur M[r] Mamuis. De 1[a] D[e] 300

O 9.1.3 Il. tamen primarium talem quantitatem et trahere ser
tamen in genere causa talis partes integrantes substantiales ac
tualiter extrarie dicitur. Ob probatur et actualiter substanti
a materialis dividi data parte integrale substantia et ac
tualiter dicit, quarum una est actualiter et et altera quae et eidem
tunc quae una pars generatur et patitur altera quae una pars una
separatur genere a se quae alia separatur modo sic atque ita
talis diminutio unius partis ab alia nunc provenit a quantitate;
quae reddere illas partes se actualiter extrarie dicitur et et etiam
talis quantitas tamen intendit, quae se actualis diminutio unius partis
et ab alia continet talem in eo qd una pars et sic alia
sibi excludat aliud, hoc autem talis provenit ab impenetrabi-
litate illius partis quae et id qd et excluderet id qd et unde ta-
lis diminutio et actualis et provenit talis a quantitate. Confir-
matur si in nutricione vivens ex cibis producit actualiter qua 301

substantiae. Ad 2m producitur substantia quae in diversis generibus est producitur aliqua substantia aprehendum dicta hoc certum modo ne atque substantia a numero producta est et sic prius et independenter a quantitate aliquid dicitur actualiter continuum a substantia procedens et distincta tum partes substantiae non procedunt a quantitate ex quo a tanta distinguunt minor subsum pta probatur nam producitur per actionem numero et ita eandem quae realiter terminat actionem est quid huius et reale non idem significatur actualiter continuum ex substantia procedendum neque ex quantitate nequidem neque substantia procedunt neque quantitas productum a numero; sed substantia a numero producta est et sic independenter a quantitate et tamen quae terminat actionem est et sic independenter a quantitate est aliquid huius reale non idem significatur actualiter continuumque ex substantia procedit non neque ex quantitate et pendet ab ipsa ex actualiter continua se dicitur.

303 Confirmatur 2m argumentum dicitur et prout dicta explicatur separata a quantitate et illud non habet huius divisibilem quantitatem, habet partes et non est... habemus minus dabitur continuum substantiae independenter a quantitate ex quo ad; habentes partes non est... simplex continuum divisibilis per ... continuum non simplex et omnino indivisibile non habet unum et aliud ex quibus componatur. Sed ... dicta et separata a quantitate non habet unum et aliud, ex quibus componatur: non continuum habet partes ... simplex et omnino divisibilis ... et si respondeatur ... separata a quantitate habet partem formaliter non vero actualiter ... qui simul ... actualiter distinguuntur semper ... actualiter distinguuntur. Sed partes manent ante separationem ... actualiter distinctae ... partes actuales ... post separationem, et consequenter nulla est solutio.

304 ... Dicendum 3o ... habet permanentia quantitatis non est tribuere partibus impenetrabilibus substantiae extensionem in ordine ad se vel in ordine ad loca. Dicitur ... probatur: ... habet permanentia quantitatis est illud quo ... subiecto in ... causa habet ... communicandum quantitatem ex subiecto ad extensionem partes substantiae ... et ... impenetrabilitatem substantiae ... causa habet a quantitate ... communicandum ... substantia ... talis extensio non est ... habet permanentia quantitatis ... et ... quae ... minor autem probatur ... partes ... et ...

duo habere dicitur q ad 2m minor dico: 1º q partes sint simul et sic non sint unitae et si forent aequi [illegible] ponere dependentiam [illegible] sibi [illegible]
et causa [illegible] a [illegible] q qualis communicationes [illegible]
ua et quaeque ita [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] minoris
dicitur eo [illegible] q partes in intra [illegible] habere [illegible] ab [illegible]
substantiali [illegible] et non in unitae et si forent star habere modo
[illegible] quas et si forent unitarum. Sed neque illa unio [illegible] 305
[illegible] et habere quantitas: [illegible] habere a
quantitate.

Confirmatur [illegible] [illegible] et [illegible] habet primarium [illegible]
quam adaequare a forma sed in forma [illegible] adaequa
et aequi partes in [illegible] q ad 2m [illegible] [illegible]
adaequare quantitati: [illegible] habere primarium quantitatem,
probatur minor partes in illo modo [illegible] [illegible] partium
[illegible] dicitur [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] unioni
[illegible] [illegible] [illegible] et non [illegible] et si [illegible] 306
[illegible] [illegible] partes [illegible] [illegible] adaequare [illegible]
Sec. Omnia [illegible] adaequare a quantitate [illegible] [illegible]
et [illegible] q ad 2m [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Confirmatur 2º supponamus q Deus auferat quantitatem a substantia
[illegible] Compositi in [illegible] partes [illegible] [illegible]
et non [illegible] [illegible] [illegible] q ad 2m et q ad [illegible]
non est [illegible] habet primarium quantitatis [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] probatur 1a [illegible] [illegible] quaelibet [illegible] immediate
[illegible] [illegible] [illegible] neque est quantitas neque modus
[illegible] [illegible] [illegible] quantitatem: [illegible] [illegible] modo unio [illegible]
[illegible] quantitas [illegible] [illegible] partes [illegible] [illegible]
probatur [illegible] [illegible] [illegible] ablatione quantitatis
non [illegible] [illegible] [illegible] partes [illegible] [illegible]
[illegible] unione partes [illegible] debent [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] partes [illegible] [illegible] ablata quantitate [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] de [illegible] corpori
[illegible] habet primarium quantitatem et [illegible] corpus
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] probatur [illegible]
[illegible] [illegible] habere [illegible] [illegible] habere [illegible]
quantitatem [illegible] a [illegible] [illegible] habere [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] quantitatem
Convenire omni et soli quantitati [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] assignabilis

est q^d exigat p^m et tali quantitati i reddere Corpus natura
liter impenetrabile cum alio, eundemque reddendi [illegible] alio corpo
re simul cum quanto. Colligitur ergo tale Corpus tali primarium
habere quantitatem duas alias fundamentales quibus ponit divinam
iudicat: altera est exclusio alterius quanti corporis ab eodem loco, al
tera vero est in quantum divisibile actualis partium [illegible]
ad.

906 Primum est consequentiali quantitatis in primis ordinem [illegible]
partes si sint simul cum eo locum [illegible] ad locum [illegible]
eius q^d sint impenetrabiles si [illegible] ab eodem loco ordinem par
tium. Sicut divisibilitas partium secundum [illegible] separationem
partium ab agente naturali Corporis [illegible] impulsu vel huiusmo
di agens. Operatur [illegible] in [illegible] Corpore [illegible] ad locum.
Unde cum hac consensus ordinem est impenetrabilitatem partium
sequitur [illegible] eodem ordinem huiusmodi sicut divisibilitas
[illegible] ordinem denique est praedictio Corporis in quantitate na
[illegible] mensurae [illegible] mensuratur quod mensuratur [illegible] applicatio
[illegible] [illegible] ad aliud Corpus [illegible] quantitas pro
mensurare et mensuratur atque adeo [illegible] actus [illegible]
[illegible] mensurabilis praesupponit Corporis [illegible] ad locum [illegible]
proveniat ab impenetrabilitate partium ut dictum est.

Sectio 5^a

Assignandum [illegible]

[illegible]

907 [illegible] du
plex solutionis qui [illegible] pro auctoribus primis [illegible]
[illegible] probabimus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] quantitas in [illegible] partium et [illegible]
in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] contina
tione vel [illegible] separata a quantitate secundum [illegible]
[illegible] habet [illegible] a quantitate [illegible] habet partes [illegible]
[illegible] primum habemus [illegible] secundum [illegible]
quantitas reddere actualiter [illegible] partes quae
antea erant identificatae: vel quae semel [illegible]
identificatae semper identificatae [illegible] = eodem modo [illegible]
[illegible] responsio videlicet [illegible] mate
rialis [illegible] quantitate habet partes [illegible]
[illegible] quantitas habet [illegible] ad habendas [illegible]
[illegible] partes [illegible] quantitas [illegible] quae [illegible] partes
[illegible] actualiter et [illegible] [illegible]

quur solued illa Unde ad respondendum pro 1a et 2a conoscendam. Re-
spondebis quod primo est etiam talis quantitatis quantum non stare in actu-
ali continuatione partium in ordine ad se eum ordine ad totum
quia actualis continuatio dicta est quantitatem ut asseruimus non con-
veniat sed stare in conditione aptitudinali illa determinatione
ne substantia ad habendam continuationem illam actualem quia determi-
natio a sola quantitate provenit et tamen 1a quia hic responsio non
[illegible] sumitur [illegible] quia in eius dominus quantum in tota
natura habet tamen etiam talis in [illegible] determinatione
n. ii tamen unum solum [illegible] [illegible] sic plurimum
unum aliud [illegible] etiam talis primarium quantitatem
atque [illegible] partes ita sint unum et actualis partium continuatio ad
se et [illegible] ad totum [illegible] [illegible] [illegible] actualem
naturalis sed actualis est [illegible] etiam talis primarium
quantitatem et proinde [illegible] [illegible] aliud [illegible] [illegible] consequitur
Ad 2
2a Ad substantia illa quae sit radix quantitatem [illegible] forma
ma [illegible] compositi denominatur ut ad [illegible] quantitas [illegible]
[illegible] naturaliter non [illegible] [illegible] habeat partes continuatas [illegible]
se et [illegible] ad totum quantitatem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 312
[illegible] continuatio quod substantia illa pro [illegible] ad quantitatem habet
denominationem [illegible] [illegible] conditionem aptitudinalem [illegible]
continuatio actualem aptitudinalem non [illegible] quod talis continuatio est
etiam talis quantitatem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
minatio illa [illegible] aptitudinalis continuatio [illegible] ad quan-
titatem [illegible] [illegible] substantia [illegible] [illegible] ad quan-
titatem [illegible] [illegible] substantia illa habet [illegible] denomina-
tionem [illegible] [illegible] habet talem denomi-
nationem [illegible] non [illegible] quantitatem.
Respondebis [illegible]
quod etiam talis primarium quantitatem est illa partium continuatio [illegible]
[illegible] non continuatio quod ad [illegible] [illegible] [illegible] alteratio
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] ad [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
in qualibet substantia divisibili [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible]
a homo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tamen in [illegible] [illegible]
[illegible] talis primarium quantitatem [illegible] [illegible] [illegible] illam
[illegible] sed aliud etiam talis primarium quantitatem Ad 3
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aptitudinalibus

q. l. n. proxime quantitatem l. sacra n. proxime illa eas quas
n. l. etiam habet permanens quantitatem radix illius cui quia
etiam habet permanens quantitatem a sola quantitate tq. quaz
a forma procedit.

313 Respondetur 2.do in illuminatione l. q. sacramentali
ann quantitas habet panis neque permanens neque habitualis
veniat; q. n. permanens quasi consumpta accidens ejusmodi sacr.
manet l. n. ann quantitas nullus habet accidens deinde adde
illumination panis quantitas ann quantitas in unitate l. q. in toto
in singulis in omni n. l. q. existit in medio videtur n. l. aliquibus
tamen et forma n. sequitur q. ejusmodi panis permanet non q. n.
habet ad permanens q. quantitas l. q. sacr. vivat sub alia per
permanentia sub anima rationali et permanet; ejusmodi unum ut se
esse animae rationali in dictibus. = Sed m. primus hoc ultima in
conclusionis pars n. sancti Videtur Conimbricenses similiter illius
primum l. defendunt in hoc fuerit ad formam sacramentalem
n. habere causam ejusmodi modo cum ponunt n. in hoc patet
formam sacramentalem et quantitatem panis unitatis causam in
ad hoc argumentum in hoc pertinet ad formam sacramentalem, et quan-
titas habet panis universaliter. Contra vero f. se substantialia
l. q. m. a prolillo primi n. habet causam q. hoc illo primi,
habet panis unitas, et n. cuius causam illius ut volumus eum.

Luce

f. Ad 1.am partem responsionis ut l. coexistit panis sacramentalis
sic n. est accidens quaedam est responsum probatum ann: formam
sacramentalem in natura Conimbricensium et existentiam partium
ad se sed forma sacramentalis in natura n. Conimbricensium ad
q. accidens subjectum coexistit n. l. accidens panis manet,
quamodo n. simpliciter q. panis sacramentalis sunt totaliter unum,
et quaelibet quantitatis unitatem aliam et mediatam ut aliquam
n. simpliciter tam sacramentalis materiale Dei q. panis sacramentalis
ann quantitatis in totaliter existens, praeterea vero coexistentia n. q.
proxime quantitatem tq. qua a forma probat ut habere ann q.
quantitas l. proxime radix quantitatis ut dictatis l. coexisten-
tia sed ut l. proxime radix ejusmodi quantitatis debet habe-
re partes habere coexistentiam illas habere q. a Conimbricenses
[illegible] proxime valet l. et rebus proxime in materiali quantitati
aut [illegible] et coexistentia n. ponit naturalem materiali

315 ut sacramenta debilitatis coexistentiam.

Dicendum 2.a itaque pars resp.

ponitur ut sic auferat dictam quantitatem

modo nunc tunc Carum partium situatio maneret unitiva nec esset penetratio atque adeo maneret formalis extensio formalis sit ubi sic extensum non est locum tali primariae quantitati conveniret probo ante formaliter partem unitio illa qua situatio partis est immediatum unitiva alteri vel mediata alteri inepte est quantitatis neque modus essentialis additus quantitati ergo manere lata ablata quantitate probatur 2a pars ante nec in distante ablatione quantitatis partes situarentur situatione non forma naturaliter convenire in uno loco unum locum localis divisivum Unico situatio naturaliter ponendi non forma quod non penetrantur in illo situatione hoc enim tota ratione mihi ... loco. 316

Exponitur que

dicta obscura 1o. Ille ut aliquorum Neoterici est 2a obiectio connotativa 3 [illegible] ... animam ... continuum extensivum exponitur in ordine ad locum sicut quod una pars occupat diversum locum ac alia. ratio nam observationi est quod sine extensiva qua partium corporum in ordine ad locum situatam illa extensione partium corporum et tamen quantitas non est ut enim respondeas non loquitur de radice corporis ex predictis exponitur actualis respondeo nunc unum indivisibile quantitatis punctum quantitas et et tamen neque exigit in se neque in [illegible] ex corpore quod actu tale extensione respondeas item quod [illegible] [illegible] punctum exigit extensionem localem quatenus quod illa parte corpori quod actu non extra locum aliarum partium respondeo illa est non corpora autem corporali indivisibile ex propriis partium partium respondeo quod hoc posito est exponitur impedimentum quod extensionem localem exponitur.

Dicitur 2o illa et aliorum opinionem apud [illegible] quantitatis dicimus quadragesima [illegible] 3a animam quantitas continuae [illegible] absque minimum usque [illegible] ... minimum ... ad minimum [illegible] ... quatenus [illegible] ... minima [illegible] ... [illegible] ... quantitatem unum aliquid ... minima ... quando ... una minima ... minimum ... [illegible] quo quantitas Cognoscimus hanc actualem minimam non est deleri quantitatem [illegible] [illegible] ... proprietas [illegible] de [illegible] loqui physicam Nam

Ratio autem ex observationibus est ut ... Corporum quantum localem [illegible] est minima [illegible] non [illegible] ... minimam ... quantitate [illegible] ... respondeas quantitate [illegible] ... minima

rum seu radicat[ur] [illegible] existimamus par
tis ad locum [illegible] in qua [illegible] quantitatem partes quantitatis [illegible]
tamen non immediate neque exigit per se localem neque ratione [illegible]
tionis exigit in parte corporis [illegible] proximam [illegible] hoc partes [illegible]
extensionis [illegible] neque [illegible] loquendo de quantitate di
visibili [illegible] corporis dividendi [illegible] praedictam [illegible]
in tali quantitate [illegible] exigentiam [illegible] partium de
mediis corporis quantitas [illegible] exigentia [illegible] localis
cali et ab ita [illegible] extensionis [illegible] partes
quas [illegible]

Sectio 6a

Quaestionis objectiones solvuntur.

313 [illegible] pro prima [illegible] considero [illegible]
ac [illegible] substantia quantitate sublata remanet indivisibilis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quia
[illegible] substantiae partes [illegible] divisionem
substantia quantitate sublata remanet indivisibilis in divisibilita
te quae consistit in indivisione [illegible] partium [illegible] indivisi
bilitate quae consistit in inseparabilitate partium [illegible]
[illegible] [illegible] corporis [illegible] [illegible] [illegible] divisio
[illegible] quantitate remanet substantia [illegible] quatenus ca
ret divisibilitate [illegible] separationis partium [illegible]
[illegible] corporis [illegible] corporis [illegible]
quantitatem in [illegible] [illegible] requirat extensionem localem [illegible]
[illegible] quantitatem ac substantia [illegible] remanet indivisibilis qua
tenus [illegible] partes maneant indivisae et [illegible] substantiae par
tes [illegible] quantitate [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] numquam [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] 1a parte [illegible] [illegible] in Corpore
Docet.

6 manifestum [illegible] natura substantiae tota [illegible] sub qualibet [illegible]
6 [illegible] sub quibus [illegible] sub qualibet parte [illegible]
6 [illegible] natura [illegible] sub qualibet parte [illegible] tota natura [illegible]
6 [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] Corpus Christi
6 in [illegible] Eucharistia sub tota quantitate [illegible] sub qualibet parte
[illegible] tota substantia [illegible] sub tota quantitate et tota sub qualibet
parte quantitatis [illegible] substantia [illegible] quantitatem
[illegible] partes [illegible] 1a [illegible] Thomas [illegible] natura substantiae
tota [illegible] considerata [illegible] sub qualibet parte [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dimensionem

substantia compositam homogeneam concedo in substantia heterogenea
3o Probo Conclusionem. Ponit Angelicus Doctor in exemplo de lapide, aquis
et partes quae in substantiis homogeneis, quales sunt in divino lumine
ut in reducit ... una quaelibet pars habet totam naturam
suis in ... substantiis aliis ... de substantia heterogenea
hoc communis ... ad ... in ... non continuum, sed sub qualibet
bet parte habet ... pars aquae sit aqua tamen pars ... non
est ... ac neque in compositionis in integralibus heterogeneis ...
quae in homogeneis tota ... substantiae ... Considerata
... Continuum sub qualibet parte diminuitur tota ...
... substantia ... considerata est multiplex ex parte
substantiae. = Secunda ... similitudinem
nec non omnimoda non vero de omnimoda similitudine Unde ... 322
... nos.
Obiicies 1o partem integralem Continuitam in ...
... accidentalis ... quantitas in ... diminuitur ... anima ...
partes integrales ... manus pedes, et caput ... de ...
... substantiae de ... vero ... et ... ; atque adeo ...
... Confirmatur ... in ...
quantitas non ... in substantia compositionis integralis ...
partes integrales ... compositionem integralem ...
accidentalem ... quantitare ... accidens
substantiae ... Compositio ex partibus integralibus in ...
... non est ... et forma substantia
... in ... et ... in ...
... proinde non datur in substantia compositionis integra
lis. Ad ... respondeo negando ... probatio non ...
substantia ... non est substantia manus ... non ...
... accidentalis ...
... a substantia ...
... accidentalis, et ... ad
... ad ... probationem ... ; quia co
positio integralis non est accidentalis ... substantialis ... com
positio ... substantia, et substantiae ... media ...
substantialis ... compositionem in genere substantiae. Ad
secundam probationem ... compositio ... in
... in genere substantiae est ... compositio ...
duabus ... Unde ... non ... forma ... ex
... et forma substantialis neque ... videlicet accidentalis ...
... accidente est tamen ... substantialis integralis ... 324
... substantialibus ... integralium. Obiicies 3o ... Vazquez

si substantia Corporea ex m.a 1.a indep. pendet a quantitate habet partes ut ratione sui iis extensis, sed exigunt ratione sui presentias divisibiles ratione cuius habebit extensionem ad locum, ita quae sic est, quia aliter superflueret quantitas quae est extensio substantiae, et radix extensionis: Ergo praedicta substantia independenter a quantitate non habet partes in talis substantia esse habent partes petere praesentiam localem; sed non petere praesentias indivisibiles, quia indivisibilitas exigitur alibi quando quantitas habet praesentias divisibiles caret praesentia ergo partes petunt praesentias divisibiles qua divisibilitas exigitur in loco divisibili, et quidem hoc est, sic ergo non potest per Deum pos. continuari divisibilem substantiam a in loco indivisibili ipso talis substantia non petit praesentias divisibiles.

Ad argumentum respondeo negando maiorem quoad utramque partem et clarius praedictam distinguo quoad 1.am et 2.am partem proxime et immediate ratione sui praesentias divisibiles concedo; exigere immediate nego maiorem et in loco seu consequenter, et ergo ipsam substantia illa divisibilis ratione sui continuas substantiales habet extensionem partes quoad se non autem quoad locum extensionem consequenter ad quod actualiter sit continua divisibilis sed autem radicaliter continua in principio immediate exigente imperfectiones partes nec non autem convenit substantiae ista ratione sui demum substantia praedicta ut superius exigere immediate quantitatem unde ratione sui mediate exigere extensiones quoad locum quas immediate exigit quantitas ipsa.

92.b Ad confirmationem concedo in praemissa distinguo consequens ipso petere immediate praesentias divisibiles qua divisibilitas exigitur in loco divisibili nego; petere mediate id est ratione quantitatis immediate exactae concedo consequentiam deinde nego minorem subsumptam cum adiuncta probatione; quia de facto quantitas petit praesentias divisibiles et tamen per divinam pot. continuatur quantitas divisibilis in indivisibilitate in loco ut accidit in sacra Eucharistia siquidem Corpus Christi Domini cum sua quantitate est sub qualibet hostia consecrata particula, et quolibet Corpore parti sub sacra hostia: Ergo similiter philosophari possumus de substantia ista Corporea divisibili quae exigente quantitate ex de m.a 1.a de qua diximus quoad aliud distinguendum est de substantia spirituali indiquantitativa Corporea, quae solum admittit eius dotes: sic si quaeris neque exigere in perfectibilitatem partium neque mediate exigere praesentias divisibiles sed est indifferens ad utrumque est indivisibile,

323 sic nimirum, et indivisibili. Solvitur 4.a in m.a pro proportione ad qua

quantitatem nulla data partium distinctio, quod debet habere partes
extra se invicem habebunt quantitatem. Ratio autem est, quia in Physica
physice sumptae sunt 43 actu et quae distinguuntur pro partibus
ante quantitatem in materia prima quae est pura potentia nullum habens actum.
Respondeo negando antecedentem quia habent distinctionem a Philo-
sophis actu entitativo et metaphysico et quae distinguuntur Conclu-
sionem in formando et hinc et quae distinguuntur nego consequentiam
et quilibet pars in prima pro priori ad quantitatem habet suum
numerum distinctionem numerica ratione cum distinguuntur esse
materia entitative ab alia, licet enim in materia prima pro priori ad
quantitatem non habeat actum hunc informandi, sed sit pura potentia
in genere recepto, tamen habet actum metaphysicum entitativum et
essentialem, quia est pura potentia in genere essentiali entitando ex
de eius distinctione reali unius partis ab alia parte constituta in-
ntare ipsius partis consequenter actum entitativum metaphysicum
et essentialem et rationem distinctionis unius ab altera. Confirmatur ex Angelico Doctore 929

in 2 Summa ... Tradita 9 13 ... Angelica Doctoris quae
... 4 in Corpore art: totum in genere substantiae
compositum ex suis partibus integralibus et essentialibus
et unum simpliciter quod totum est, ens et substantia simpliciter
partes vero sunt entia et substantiae in toto. Ex quibus infertur
quod in genere substantiae datur totum integrale cum partes substan-
tiales sub intentio quod in genere substantiae datur pars integra-
lis substantialis modo sic ... quod datur in genere substantiae datur
independenter ab accidentibus et quae a forma ac proinde independen-
tiae a quantitate et a quolibet alio accidente et quae a forma
datur et totum substantiale integrale et partes integrales substan-
tiales in toto quod ... dicitur unicuique partem non provenit quoque
a forma a quantitate.

Sectio 3a 823

Aliquae obiiciendae
solvuntur

Obiicitur 5o pro 3a Sancti Doctoris Thomas Opusculo 42,
dicens de quantitate in quo ponitur ordo partium in toto, et non
ponitur differentia quantitatis; sed ordo partium in toto est exsi-
stentia partium in ordine ad se, et in ordine ad totum, talis ordo
ponitur et differentia suae etiam habet quantitatem. Confirmatur
nos ... Angelicum Doctorem in 4 distinctione decima quaestione unica ad secundum
... non potest accipere ordinem partium corporis Christi
comparationem ad partes loci, tamen accipit ordinem ipsa-
rum partium ad invicem in corpore Christi et sic ponit quantitatem
quae Sancta Mater ... ordinem partium in ordine ad

se non separatur a corpore Christi in Eucharistia quod retinet proprias quantitates et etiam habet quantitatem et eiusmodi extensionem partium. Ad

93 argumentum dimensio magis positio et ordo partium impenetrabilium in toto et in positio et distinctio quantitati; ordo positio est tamquam ordo partium in toto neque omnis dimensio, omnis si ordo partium impenetrabilium scilicet in toto et extensio partium in ordine ad se aut fundamentum impenetrabilitatis; ordo et extensio partium in ordine ad se primitus [illegible] = ad confirmationem dico, [illegible] corpus Christi [illegible] retineat ordinem partium ad invicem [illegible] proprias quantitates [illegible] quantitas in [illegible] neque esse in Eucharistia integraliter divisibile et habeat extensionem partium quod ad se. Bene tamen non [illegible] eiusmodi extensio sed [illegible] habet quantitatem; unde [illegible] in [illegible] neque [illegible]

93 es [illegible] illuminatio, quod [illegible] impenetrabilitas [illegible] in ordine ad se quoque [illegible] in ordine ad aliud [illegible] impenetrabilitas [illegible] in ordine ad aliud [illegible] in ordine ad se [illegible] impenetrabilitas [illegible] eiusmodi quantitatem impenetrabilitas, et consequenter [illegible] extensio et etiam habet quantitatem. Confirmatur [illegible] quantitas et impenetrabilitas [illegible] alia quantitas [illegible] extensio [illegible] alia quantitas [illegible] partium [illegible] extensio [illegible] [illegible] ac proinde [illegible] impenetrabilitatem. = confirmatur [illegible] quantitas corporis Christi Domini in Eucharistia caret impenetrabilitate [illegible] impenetrabilitas et [illegible] quantitate [illegible] sed non caret extensione partium [illegible] Christi Domini in Eucharistia habeat [illegible] suo ordine [illegible] habente [illegible] in hac extensione et non in illa impenetrabilitate, stat etiam habet suam quantitatem.

Ad argumentum dimensio magis [illegible] impenetrabilitas [illegible] radicis in quantitate [illegible] in ordine ad se quoque [illegible] in ordine ad aliud neque [illegible] eiusmodi [illegible] et neque [illegible] sub data dimensione [illegible] quantitas divisibilis [illegible] [illegible] partium convenit [illegible] et [illegible] quantitas [illegible] proinde eiusmodi extensio et in quantitate [illegible] eiusmodi [illegible] quantitas [illegible] impenetrabilitas ab omni non [illegible] impenetrabilitas neque [illegible] [illegible] partium. [illegible] quantitas et accidens absolutum [illegible] [illegible] non [illegible] relativo. Unde [illegible] quantitati et habet relationem [illegible]

ac quia quantitas independenter a quantitate partis impenetrabilis [illegible]
quae praecise modo unitur per maiorem partem unitam per suas extremitates
tales habent impedimentum ut una sit intra aliam, sed est impenetrabilis,
habere tale impedimentum pro ratione materiae [illegible] partium
unitarum per suas extremitates tantum, ut [illegible] una sit intra aliam aliqui sequuntur
ab [illegible] unitum et interius, et simul per suas extremitates tantum. = explicatur
ita ad summum probare quod partes continuantur impenetrabiliter in
se nullo autem modo probant posse quod sint impenetrabiles cum alio extra
pone quantitatis extensio ut patet in forma materiali in magna
sive composita quae potest penetrari in materia quantitatis et extensionalis
dantur quod partes talis formae ab extensione habeant penetrabilitatem
tamen intra se ac ratione vero quantitatis requirunt impenetrabilitatem
cum quolibet alio quanto.

Respondeo igitur negando antecedens ad proba-
tionem nego maiorem quia substantia [illegible] quoad quantitatem habet
partes unitas per suas extremitates tantum, et tamen huiusmodi partes
non sunt impenetrabiles intra se iuxta plures corpus Christi Domini in
Eucharistia non est impenetrabile cum alia quantitate, et tamen habet
partes unitas per suas extremitates tantum quamvis [illegible]

partes unitae per suas extremitates tantum sunt partes impene-
trabiles ad probationem maioris dicimus quod partes unitae per suas ex-
tremitates tantum habent impedimentum ut una sit intra aliam quoad
unionem immediatam, concedo maiorem, ut una sit localiter intra aliam nego
quod maior et similiter dicimus negando consequentiam probando maiorem
in distinctione [illegible], et sequela adducta ad solvere negatur,

Sed

etiam [illegible] de essentia quantitatis non est esse impedimentum ad pe-
netrationem partium quoad se vel quoad locum, aliter impedimentum
ponendum ad penetrationem quoad locum et simul impedimentum ad pe-
netrationem quoad se non tamen [illegible] ratione [illegible] nunc ultra
se unio penetrativa partium sine penetratione locali: ac potest
stare penetratio localis sine unione penetrationis ut liquet in
corpore Christi Domini penetrante lapides sepulchri, et in pari
aliis corporibus quae in Eucharistia se localiter penetrare, et tamen
non habent intra se unionem penetrationis collectionem [illegible] quod bene potest
esse aliquid ponens impedimentum ad unionem penetrationis, quin
deberet esse impedimentum ponens ad penetrationem localem collectam

2° quia partes corporis pro priori ad quantitatem non habent impedimentum ponendi ad locales penetrationes collisionum siquidem solum habent impedimentum ad [illegible] penetrandis et quidem negationes illius de [illegible] penetrationis [illegible] partes esse [illegible] et totas supponitur [illegible] [illegible] exornentur tanquam.

933 Applicabis in asserto eo modo quo est in se [illegible] et in loco atque substantia [illegible] compositae et impenetrabiles quoad se: [illegible] quoad locum. [illegible] quam ad solvere [illegible] [illegible] comparationem impenetrabilitatis.

Non eo modo [illegible] et in loco quo est in se [illegible] substantia [illegible] compositae pro priori ad quantitatem non [illegible] esse [illegible] locali impenetrabilitate [illegible] [illegible] substantia [illegible] pro priori ad quantitatem habent continuitatem partiumque pro priori ad quantitatem [illegible] [illegible] continuitate quoad locum [illegible] non conceditur [illegible] [illegible] est quod eo modo, quo est in se locatur et in loco.

934 Obiicies [illegible] [illegible] conceptum formalem quantitatis [illegible] impenetrabilitatem quam indivisibile substantiae [illegible] et quantum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] minor [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] indivisibile nulla [illegible] quantitas [illegible] [illegible] quantitas [illegible] [illegible] dividatur in lineas superficies, et corpus punctum [illegible] indivisibile sub hac divisione comprehendi [illegible] [illegible] quantitas habet enim [illegible] aliam quantitatem ab eodem loco [illegible] [illegible] habet enim [illegible] ab eodem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quantitatem habens [illegible] non [illegible] in hac vi [illegible] in illa quantitate conceptus necessarius.

Respondeo ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] indivisibile substantiae [illegible] esse impenetrabile [illegible] quidem [illegible] [illegible] indivisibile [illegible] indivisibile [illegible] [illegible] [illegible] ampliatum penetratum [illegible] dividendo illa [illegible] conformiter ad [illegible] [illegible] respondeo [illegible] [illegible] conceptum negando [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] indivisibile [illegible] impenetrabile atque adeo quantum [illegible] illa quantitate [illegible] [illegible] [illegible] adequata pro quantitate continua actualiter, et composita non autem pro quantitate [illegible] a composita et [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] distantia [illegible] in qualitate habet [illegible] [illegible] ad omnem [illegible] aliam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] radix [illegible] [illegible] illud [illegible] [illegible] [illegible] denominatione [illegible] [illegible] in quantitate pro [illegible] omni [illegible] aliam quantitatem ab eodem loco non [illegible] aliud [illegible] radix [illegible] [illegible] ostendatur.

935 [illegible] [illegible]

virtute obedientiae quod scilicet et coordinatio partium in toto non est accidentalis ergo et talis coordinatio habetur convenienter in partibus substantiae et unionibus substantialibus non generantibus ut quid substantiale non vero quid accidentale, obedientiae [illegible] miraculose auferre a substantia quantitatem partes substantiae non manerent continuae et atque ordine inter se et in toto dummodo manerent unitae inter se [illegible] ergo totus obedientiae in specie quae huiusmodi partes sic unitae erunt [illegible] et extensionis partium in ordine ad se et praecium substantiale entitate et talis convenientiam in ipsis partibus substantialibus et substantialem unionem quae datur in ipsis videtur habere partes [illegible] distinctas et [illegible] substantiale entitate et huius [illegible] convenit in entitate [illegible] partium substantialium [illegible] non quia habet substantiam sed substantia divisibilis et integralitur componitur est necessitata ad habendam praedictam extensionem partium in ordine ad se.

Sectio 6a

Utrum a[illegible] [illegible] quantitate sit [illegible] individuationis

Respondeo supponendo ut communem [illegible] contrariam et [illegible] opinionem defendentes ut quae conclusioni [illegible] dum [illegible] individualis duplicem accipi posse uno modo pro [illegible] distinctione [illegible] reperitur ad [illegible] omnia praeter una ab altera in [illegible] [illegible] non sit [illegible] ergo haec dum [illegible] numerica [illegible] [illegible] unius entitatis potentia [illegible] constituere [illegible] individualis materialiter distinctae alio modo accipitur distinctio individualis pro distinctione [illegible] duo [illegible] sint [illegible] [illegible] nos ut possimus illa dicere [illegible] et numerare [illegible] individualis [illegible] sensibilis materialis corporalis [illegible] [illegible] non in hoc sed in primo sensu procedit disputatio.

Suppono [illegible] dupliciter posse disputari an materia [illegible] quantitate sit principium individuationis primo modo an a materia signata [illegible] quantitate [illegible] quae a forma constituente [illegible] individualis [illegible] distinctio [illegible] modo an [illegible] modo distinctio desumatur a materia [illegible] a tali quantitate [illegible] quae a nobis [illegible] [illegible] dicendi ordinem ad materiam quatenus [illegible] sit multiplicationi in [illegible] et [illegible] multiplicationi sit capax [illegible] ordinem ad [illegible] quantitate [illegible] suppono [illegible] distinctio individualis [illegible] [illegible] sint inter se non [illegible] et in [illegible] aliud non desumi [illegible] a materia quatenus [illegible] a forma constituente [illegible]

[illegible] superius [illegible] [illegible]

ber et habere hoc, et non alterius materiae lignei spatii ad intrinsecam singularitatem; sed intrinsece impulsarum individuae corporeitatis sive individualis corporis adaequatae et significativae ejus quantitatis, hujusmodi autem intrinsece est omnibus eorum etc. quod haec anima talis habet de minimis et habere hoc et non alterius materiae lignei spatii ab aliquo alio ejus speciei quantitate adaequata et significativa ac proinde non a materia affecta quantitate. = Confirmatur: si individualis specifica dimensio desumeretur immediate ex quo a forma, ea quae duae animae tales in statu separationis non distinguerentur a quantitate individualiter deberent. Cum forma dimensioni deberet dimensio atqui hoc est falsum; quod lignum illud ex quo materia itaque supponitur hoc non repugnat a formis solis desumptis individuationis desumi a materia quanta sive apprehensio radicali, sed non immediate sed hujus ligno distinguendi modus.

944 Contra non procedit

modo individuationis materiae lignei speciem non sumitur a materia signata quantitate sive apprehensio radicali, sive non proximo et ordine ad quae individua sunt ad se et distinguendi distinguere. Probatur: quia in formis substantialibus sicut dimensio individua est prima lignei spatii desumeretur a re sive ordine ad materiam quae ipsae duae formae substantiales materiae lignei spatii ex duabus non possunt respicere lignum ex materia atqui est falsum probo: quod lignum de natura formis rursus ex quo sequitur major concedimus a formis diversis ab una ex materia non posse simul duplicem individuationem desumi. Et minor anima talis pro individualitatem dicta ab ea talis Pauli ponit informare lignum ex materia quae informet anima Pauli ... vera: quia falsum est quod duae formae individualiter diversae possunt respicere lignum ex materia ratione animae; quia illa ex materia quae informat ab anima Pauli est de se indifferens, et potius habere ac talis Pauli, et lignum pro sicut et alias formas.

Confirmatur: ea pro sive talis ex ea est ordine dicto ordinis ad determinatas partes materiae ratione hujus potentiae; quia hujusmodi ea modo potest habere seu informare novas partes materiae quae per nutritionem acquirunt modo potest esse sine pluribus quas per diminutionem deperdidit ante: ergo similiter potest de se informare. Contra duas de facto est materia Pauli; materia quae de facto est in Paulo atqui animata licet sit et anima talis Pauli materiae lignei spatii individualiter distinguatur; ergo duae formae substantiales individualiter diversae

946 materiae lignei spatii possunt lignum ex materia respicere.

Respondent hic

animq prod. ee individuatz ad has et alias peam mat. habendas et repellendas in tamen denominatz ad illq md quq l. informa vir. et Bini colligunt animq pri individuatam p ordinem ad md. quq l. informavit illiq adequate am. quq l. informavit aa paulo. ≡ D l.: qa ex Auctore indeterm. aa pri ca l. informatiua mad primq pareq, quq ipsq ex his alimentis aquireerunt vra pratq hiq l. informare aliq md. quq ex alimentis alliis parentis aliqui sovient atque hoc individuitatq e ahq et sunt fundamenta dictum p. nulla e solutio D l.: qa lng poit decreq incarnationis favor facta e Beatissime virginis, ut recte probat D. Ripalda apud frq Arnado disp. mag. dictione d. sic go g. Christiani D. ex cpiade sumere omnq quq aa tali Christo D. md. l. informare p. aa tali t hunc D. md. et erat de se denominata ad illq md. quq talis l. infor. madq eo liquet nq ii denominata ee n potuisse aliq l. informare sed eo necessitare illq informare per ortu q aliquq informatura ut io n ee facta favor virgini Beatissime in Christi 342
modo informatione.

Probatur l. D C in formis accidentalibus l. duq cognitiones, solo n. dicit possunt coexistere successive, altera hodie, Cras altera in mente Angelico sed cuiusmodi cognitionis quq n formq accidentales ii porest recepte adequate in Angelo dum in omnia Caritate nullq dicunt ordinem ad md quatq, sive atq in quantitate: p. sunt formq accidentales individualiter dicit in quantitate: p. sunt formq accidentales individualiter dicit in rat. eadem spem; quarq dictum individuali n desumitur e ordine ad md quatq sed speclatq quantitate p alii unde quq a 344
ma quata desumit individuatio.

Respondent sic Ep. dictam cognitionis individuatam ab mente Angelico qui e quasi mf. D l. si eo eli qua ma individuatio sumenda est, sane ero ma Sensibili Corporea l. quata ut sic volunt, sed in Angelo licet n. subiecta materia cognitionis nulla tali ma datur: id ordinq ad illq individuationis illarq cognitionq n desumitur D l. cognitionis ipsidem respiciunt idea Rebus videtur Angeli eadq sed si individuatio desumeretur a ma a duq individua respicere n possunt eadq n. md. l. quasi md. 345
autem ab eadq nt in a l. quasi ma duo illo individualio remanere
tam q negant sic Ep. solutio n sanitatur.

Carcerunt, et Docent: duae l. una individuatam pone p ordinq ad eadq md. l. quasi md. vertio nare diversa quantitate temporaliq unde duq cognitionis Angelicq individuatam ab eadq quasi ma l. atem diversa temporalia quae nrare quatenus nimirq quolibet Cognitio dicunt ordine ad illud n. tempus in quo elicitur ab Angelo et modq quo duq alibi cdi nes individualiter dicit possunt successive informare eadq md.

et individuum ab illa ut separata a diversa quantitate temporis
O t q^a albedini ... omnino ... audiens ... informet ... in ... Clar.
et albedini ... id est ... [illegible] consumptio ... natura ex se deter
minata est ut possit informet ... in hoc instanti quam in alio.
Item
quia ... audiens se habet ad individuationem cognitionis quae ... in
Angelo: ... illarum individuatio non desumitur ab subiecto ... quam in
diversa quantitate temporis singulare ... ante ... D. ... creavit
Angelum ante tempus ... successiones temporis adhuc Angelum posuit
habere diversas cognitiones intra ... solo numero ... poten
tiae non agat ratione ... Angelus ... quando intra ... cog
nosc... ... non poterit ... cognitiones ... modo ... ... in
in ... Sa ... [illegible] ... ab ... produ
ctionibus et ... non agere ratione ... non potest in hoc instanti
non producere in ... albedinem ... albedinem ... malueris in
lectionem ... sicut cognitiones illae sicut albedines individuantur per ordi
nem ad ... singularem diversarum temporum temporis quantitatem.
Dicebat ... D. ...
una hac parte ... ... individuatur per ordinem ad for
mam ... ... per ordinem ad quantitatem: ... individua
... ab ... singularitatem ut ... ...
... ... quaelibet ... individuatur ab ...
... singularitate et non ... sicut ordine ad ... quantitatem.
... anni ... probatur ... in ... ad ... ma
... Angeli diversas quas ... ponit ... ...
... singulari ... ...
... ... supernaturalis ... quantitatem ... ...
... supernaturalis ... quantitatem ad ... ...
... ...
... ... quidem ...
352 ipsos resolutio ... ...
... ...
... Angelica multiplicari individualiter in ... ...
... a causa ... ... producens in pluribus individuis multip
licari aliquid habens ... individu...
... quae ... ad individua ... modo quo natura animalis ...
... multiplicatur in pluribus ... a causa ... producente
in pluribus animalibus ... multiplicatur ...
... ... in pluribus ... ...
ad ... ...
... ... Angelica ... ... multiplicabilis ...
... individualis, ...
... ... ad omnipotentiam. ... quidem ... ...

ex tali limitatione quod nulli singulari individuo ... Communicat Deus perfectionem specificam individui in qua ille est constituta, non posset Deus aliam producere, similia producere ... individuum ... quod solita ... omnino similis

Seccio 9a 353

Oponitur 1º factum pluribus in locis Deus ... ma ... dimensionis individuationis per Libro ... Deus ... non ... non ... numerice ... Confirmatur ex Divo Thoma pluribus in locis Deum individuationem ... 1a parte quaestione 50 ac 4 in Corpore ... albedinis separari, quia albedo non ... pluribus ... in diversis subiectis. Insuper Divus Deus ... Doctor duo ... numerice ... dicta ... non posse recipi in ... subiectis ... quam ... individuationem ... 354

Respondeo ad primum philosophi soli Doctorem individuationem ... ad nos ... amplius ... ad Confirmationem dicta Angeli ... individuationem ... ad nos ... ordine ad ... quam ... hoc ... Comparemus ... ... dimensione ... propriae ... individuationem ... Unde ... divinae ... accidentia ... pro hac ... quibus Corrumpuntur ... nostri ... dimensionem ... a ... individuationem ... quanta ... dimensiones ... individualis ... ad nos ... ordine ad ... quam ... audiatur D. Thomas Opusculo septimo ... sub dimensionibus ... Calvinistae individuationem ... dimensionis ... individuum ... Collectio ... nunc ... proprie individui ... albedine ... subiectum ... 355
... quantitatem in ... additur illa albedo non ... haec albedo ...

Ad ... philosophi nulla ... male ... probavit ... Dei ... in ... non ... in ... alius ... Doctor ... Libro et Cap. ... Doctor ... aliud mundi ... Coeli, et ... ad ... Divus Thomas ... auctoritatem ... omnipotentia ... albedinem ... et quod ad

pluris separari; quia non ii plures sunt talem, et quod ad nos [illegible] diversus tali Condo: et hoc est mens sancti Thomae: nisi dicatur quod sunt talidem et quod ad se plures albedines separari; quia non ii plures talem, et quod ad se [illegible] non modo diversum [illegible] hoc non est mens divi Thomae. Et contra eos [illegible] adductis [illegible] procedunt. = ad l. 3 authoritatem omitto pro nunc doctrinam alibi examinandam, ut [illegible] non [illegible] solum [illegible] diversa non possunt informare simul [illegible] subjectum, quando videlicet ad eiusdem talis et munus proprium [illegible] speciei [illegible] superflua [illegible] ergo [illegible] individuationem desumantur [illegible]

956 ... Opponis 1.° determinationem individualem solum adduci naturae [illegible] materialis non [illegible] talis sed divisio materialis non [illegible] si [illegible] ordinem ad materiam: quod determinationem individualem solum [illegible] ordinem ad materiam [illegible] individualiter naturae. = Confirmatur [illegible] principium diminuendi specificum et aliud assumptio [illegible] diminuendi pure numericum: [illegible] quia prima [illegible] principium diminuendi specificum [illegible] cum ordo ad materiam [illegible] principium diminutionis numericae. = Confirmatur 2.° natura [illegible] munus formae solum [illegible] principium diminutionis talis quod non diminutionis numericae [illegible] natura [illegible] ordine ad materiam [illegible] munus formae: [illegible] tali ordine natura non [illegible] principium diminutionis numericae. = Confirmatur 3.° gradus metaphysici [illegible] [illegible]; Sed materia [illegible] infima [illegible] differentia numerica [illegible] infima [illegible] gradus metaphysicos: [illegible] differentia numerica desumitur.

957 Respondeo ad argumentum [illegible] negando minorem [illegible] divisio numerica non [illegible] materia [illegible] ex [illegible] desumatur [illegible] ordine ad materiam [illegible] diminutione specifica, quam applicatur talis [illegible] sive diminutio materialis [illegible] aliud [illegible] diminutio [illegible] specifica: talis autem diminutio [illegible] individualem determinationem, [illegible] quod illud. ad primum confirmationem [illegible] principium diminuendi specificum [illegible] aliud [illegible] principium diminuendi numericum [illegible] aliud [illegible] [illegible] habet esse hominem habet esse hunc hominem; [illegible] ab omnibus [illegible] convenientibus [illegible] hic numero [illegible] ab [illegible] diminuitur [illegible] illa [illegible] convenit [illegible] omnibus hominibus [illegible] sic [illegible] talitas principium diminuendi specificum: diminuitur [illegible] aliud [illegible] munus [illegible] quod [illegible] non sit ex aliunde

et hoc praecise in talitate principium diminuendi numerice absque
ordine ad materiam [illegible] hoc praecise [illegible] in talibus naturis in-
veniat talitas; ideo dicimus quod principium diminuendi
specifice in aliud talitate a principio diminuendi numerice et
[illegible] ad 1 confirmationem [illegible] natura [illegible]
[illegible] solum in talitate principium diminutionis talis [illegible]
solum in [illegible] et in [illegible]
subiungitur quia [illegible] ordine ad materiam [illegible] natura
talitatem [illegible] natura non solum [illegible] forma [illegible]
talitatem: Unde [illegible] cognoscitur natura [illegible] tota [illegible]
sta diminuitur per specificas ad [illegible] et numericas a parte con-
cepta quidem [illegible] natura sub hoc conceptu [illegible] talit
[illegible] et in talitate principium diminuendi speci-
fice conceptam [illegible] talitas sub hoc conceptu principium [illegible]
talitas principium diminuendi numerice [illegible] sub hac talitate solum
[illegible] hoc individuatur [illegible] aliud. = ad 2 denique
confirmationem [illegible] diminutio consequenter [illegible]
analogice determinatur determinatio numerica [illegible] a materia [illegible] a parte
[illegible] determinatio numerica [illegible] in materia [illegible]
determinatio a materia [illegible] determinationem [illegible]
talitatem talis [illegible] specificae, et [illegible]
et analogice ad materiam hic [illegible] similitudo [illegible]
[illegible] equus et hoc non determinant specifice [illegible]
[illegible] quae natura habet in individuo [illegible] determinatione
numerica non [illegible] specifica natura solum [illegible] individuationis
talitas aliud. 355.

Opponitur 3 ex [illegible] talitate diminutio specifica [illegible]
hominis [illegible] equus [illegible] semper provenit a forma [illegible] diminutio
numerica [illegible] per se [illegible] provenit a materia [illegible] individu-
[illegible] in [illegible] unica forma [illegible] forma [illegible]
[illegible] in materia [illegible] unica [illegible] unica forma [illegible] individua
[illegible] multiplex [illegible] ab unitate [illegible] et individua
[illegible] forma. = ad argumentum [illegible] in materia
hominis [illegible] in materia equi [illegible] consideratur [illegible] specifica
[illegible] diminutio specifica [illegible] hominis, [illegible] equi
[illegible] semper [illegible] diminuitur numerice [illegible]
[illegible] ab ipsa provenire diminutio numerica [illegible]
[illegible] consequenter provenit a materia [illegible]
[illegible] dicitur [illegible] diminutio specifica talis [illegible] provenire 3.6.
a forma diminutio vero specifica [illegible] a materia [illegible]
provenire. Ad confirmationem [illegible] et prima [illegible]
[illegible] confirmatio solum probat [illegible] in [illegible] dari [illegible]

plex forma, et q multiplices m̄ non posset eo d'neq quem quilibet illius
sit informata et actuata sua forma ac non peccaret. Una numero
forma non posset informare multiplex numero m̄ dicebas: neque
probat q multiplex numero forma non posset informare illud
unq numero m̄. Ad hoc unumquemque requirebatur ut am̄ toga(?)
principio radicali determinetur individuatio: q nihil pro
var. Consideratio una nova q limitatio formæ q in materia, tema
les. Coniunct. in ab alterare ita antea determini: limitatio vero q a
ita illa et ita m̄ eo q sit actu recipiendum m̄ m̄ ac forma non sit
determinar. sq. posui numero in q aliq numero dicam
q requirebatur ut a m̄ individuatio determinatione sit etiam fuisse
absolutam quarz aliquo.

96 Opono ipsum q ideo una forma distinguitur
posset numerice ab alia; q est limitata ac proinde numerice conn
[illegible] extendi; q limitatio proveniat a
ideo neque forma est limitata. q a recipitur in m̄ m̄: q. = Consistam
materiæ distinctio potest sed limitatio formæ videlicet talis propria
materiæ non maior illa et illa sub distinctio proveniat a m̄
na posse quæ ab alia non: a m̄ qualiter q formæ ipsi informa
[illegible] unde inter similitudine quæ spectat probatione determinatio
q consistit [illegible] eo dictum numero [illegible] id docebat et ad
ad hoc distinctionem ibi con. non probatur q individuatio qualiscumque
[illegible] determinatæ a m̄ [illegible] formæ [illegible]
[illegible] debeat [illegible] forma est limi-
tata; q a recipitur in m̄ m̄ sua m̄ non esset limitata; q a recipit formæ
at eo hoc non [illegible] q individuatio m̄ determinatio a forma
q [illegible] eo illo q individuatio formæ a m̄ determinatum.

Sectio 3a

de prædicamentis aptitu.

Vt dan-
[illegible] libros [illegible] ad dissolvit de aliquibus [illegible] quæ communi-
ter post prædicamenta vocantur [illegible] de oppositis, de quantitate
[illegible] oppositionis [illegible] in relatione [illegible] [illegible]
[illegible] relata [illegible] formæ [illegible] relationes
[illegible] modo [illegible] denominare [illegible] oppositio rela-
tiva [illegible] datur [illegible] [illegible] secunda oppositio [illegible]
[illegible] formæ [illegible] subiecto [illegible]
[illegible] oppositum [illegible] oppositio [illegible]
[illegible] continuum [illegible] subiecto [illegible] ad
[illegible] calor in summo [illegible] in
summo [illegible] oppositio contradictoria quæ datur [illegible]
[illegible] philosophi [illegible] oppositio privativa [illegible]
contradictoria [illegible] contradictoria vero medium non habet

Unde si subiectum non est capax formae nec habebit formam neque privationem formae ac eo ipso quod forma non habeat habebit privationem formae.

Quarta privantur oppositionem ad certum ponitur aliud determinatum a se omnino ad subiectum in quo determinata recipiunt non nisi [illegible] quod a privatione ad formam non datur regressus aliquis, ita ut privatio [illegible] non autem forma ponitur, dicitur ipsarum illarum quae sub privatione aliqua forma potest ad solum illam de novo advenire. 968

[illegible] oppositionem contrariam quod est illa nostra philosophia dicuntur illa quae sub eodem genere maxime distant et ab eodem subiecto se mutuo pellunt. Ubi nostra philosophia requirit ad contrariam oppositionem quod extrema sint sub eodem genere sive praedicamento ut calor et frigiditas quae sunt sub eodem praedicamento qualitatis. 2º quod illa extrema sub eodem genere maxime distent qualitas dicitur albedo, nigredo, humiditas et siccitas nimirum in summo gradu et similiter calor et frigiditas sicut albedo opponitur ad eam subiectum [illegible] tuba quod ipsae non dicuntur proprie, quia videntur sub eodem genere coloris non distare maxime qualitas dicitur albedo, et nigredo.

3º Denique philosophus requirit ad propriam oppositionem quod extrema se mutuo expellant a naturalibus ab eodem subiecto. Unde non similiter quod unum est contrarium ab eodem subiecto alterum expellat sicut calor expellit frigiditatem sicut calor ab eodem subiecto expellit frigiditatem. Unde illa proprie dicuntur contraria quae etiam contraria sint expellere frigiditatem [illegible] nimirum producunt calorem quod quae habita frigiditas expellitur et ex hoc capite ipsae non dicuntur proprie frigiditatem, quamvis ex alio capite non dicuntur proprie ex eo videlicet quod non sunt sub eodem praedicamento qualitatis. Nota quod oppositio contraria nostra philosophia ponit esse mediatam et immediatam. Prima datur inter duos oppositos ad minimum medium quaerens ponitur utrumque detur ab subiecto ut quae datur inter calorem et frigus et quae datur inter [illegible] dicitur 2ª quae datur inter opposita alia sub [illegible] ut mala dispositio in qua stat aegritudo, et bona dispositio in qua stat sanitas. 965

Postea philosophus de prioritatibus, et quinque modos prioritatis assignat: prima est prioritas temporis et datur quando unum aliud praecedit duratione et existentia reali ut avus respectu patris. 2ª est prioritas in succedendi et datur in [illegible] superiori et inferiori ut in animali et [illegible] 3ª est prioritas dispositionis qualis datur in [illegible] hominis, et in [illegible] 4ª est prioritas ordinis et datur quando unum ordine praecedit aliud ut [illegible] 5ª est prioritas naturae, nam 4ª naturae causae dicitur causalis [illegible] quando unum est causa [illegible] ex parte causae ad effectum ut ignis est prius calore ab ipso producto ad [illegible]

qualitatem ut reducatur prioritas ad primum quae datur in dedimus in
in primaquam produceret et priorā produceret: ... ...
... quod si praedicatum ... tale sequitur multiplicitas ...
... in ... genere. Aliquando de simultaneitate, et de disparitate
in simultatis temporis, et datur quando duo in ... tempore con-
... ... in simultas nat., et datur quando ... et aliquam
causam, nec ... ... causis ... in simultas dicitur
in genere, et datur quando ... ... in medietate dividit
... ... generis, et ... ... quarto de
... quibus ... ut ... generatio, corruptio, decrementum al-
teratio, et motus localis ... tandem de ... quantitatem
qualitatem ... et similia. Ad modo ... nihil ... dispositio
... de reliquis ... totius philosophiae ... disputabimus

Controversia 1

De ... mentali — —

... in
libris ... sive de ... de omnibus ...
... quae nos ... in ... disputationibus
... de illis ... quae ad ... mentalem ...
... ... Ordine dicemus
... in 1o de ... pro ... Compositio deinde de ... pro ...
... et tandem de ... pro ... et ...
...

Disp. 1a

De ... mentali pro ... compositio

Sectio 1a

Circa apprehensionem in ...

Quoniam ... mentalis apprehensio dicitur
963 in ... apprehensio ...
apprehensio ... supra diximus ... ...
... de illo ... ... in simplicem ...
complexam et compositam, sive complexam 1a in quae repraesentat ob-
jectum ut correspondens ... simplici vocali ut ... animal 2a quae
repraesentat objectum ut correspondens ... vocali complexo ...
pluribus vocalibus ... ad tale. Alii ... 1a in quae repraesen-
tat objectum ... modo ... 2a ... quae repraesentat objectum ...
modo ... dividitur ... in abstractivam ... ...
... abstractiva in quae ... apprehensio ... rationalis
quae ... communis ... ... in quae ...
... communis ... ... Comparativa in
quae repraesentat ... contra ... ...
968 ... paulo in albedine.

Quaeritur 1o an apprehensio debeat praecedere

iudicia iudicium Dnus non quizaie ey non ut Capax apprehensionis tamque
re talis quae cognitio imperfecta est deinde iudicium Angelicum appre
hensivum non procedit ex communi Thomistarum 3a. iudicium 3 Exolmum
procedit magis maxime elevatum ut magis prominentem ad iudicia
sed de obiecto non indigit apprehensioni praecedenti dubium procedit
de iudicio humano et respondeo affirmative ex communi Illma
D. Dnus ttado dispositione 14 ma de anima sectione 1a ratione quia
iuxta tuam iudicium est 2a quia magis tiar de extremis illa conju
gendo vel separando hoc autem 3 procedere debet cognitio extremo
rum quae apprehensio est Et sequitur apprehensio et iudicium procedere de
bet ratione iudicii est 1a magis nec procedit tamquam radicatum modo
procedere m. secundo 3a. ut 3 cognitiones priores non cognoscere
magis extremorum vel saltem alicuius non magis talis huic rationi quam
posuimus conscientia videtur situatum tamquam ratione commu
nis fere omnium communium et authorum.

Quaeritur 2 an obiectum iudicii
fonte est obiectum apprehensionis affirmative respondeo ex communi thomistarum
Illma D. Dnus Vasquez 1a 1. disp. 19 cap 3o ratione tertia distinctiva
inter iudicium et apprehensionem est. Stat in obiecto sed in spectatu mo
do illud amplectendi Unde audiens 3 aliquis potest cognoscere
suum obiectum ante quam de illo 3a. sed sive iudicium procedat
quo audiens 3 alicuius dubius sint circa veritatem vel falsitatem,
illius cognoscere obiectum tale 3 sed non iudicium quam nihil de illo affir
mat vel negat ipsum apprehensiones nec dicat 3 cognoscere copulam obiecti
tivum est iudicatum respondebo enim ad iudicandum non sufficit Tres,
quia amplectitur copula obiectiva sed requiritur amplectatur determi
nanter quatenus videtur magis ut talis cognitioni magis formalis
determinatur ad iudicium sed 3 tertio. Uno verbo ad iudicandum de
bet amplecti copulam obiectivam determinanter; non autem sufficit amplecti
tur mere intentione.

Quaeritur 3 an apprehensio ut Capax veritatis vel falsitatis
non communiter respondent Dnus negative non tamen desunt authores
qui respondeant affirmative ut dicunt 3 de falso de vero et sic
sono 3 alia est veritas et falsitas vel mediante de falso
tam dicat quae propria est atque Enuntiatio ut quando tollit iudi
cio. Componit sed veritas et intra duo extrema Convenientiam Contrariam
tam 3 0 ex obiecto quatenus videlicet 3 Enuntiatio obiectum et in re
obiectum sed et sine 3 3 Enuntiatione sed in veritas propriis non
scilicet dicta et falsitas talis sed veritatem opposita Convenientiam in de
terminatam 3 ab obiecto alia est veritas improprie dicta quae conformitas
est cognitionem prava quae obiecto ut ipsa conveniunt Et sic ponit
complexio apprehensionis compositionis et sed hoc videtur simul tamquam
falsitas improprie dicta apprehensionis compositio Convenienter valet 3
autem 3 hoc etiam implicat Contradictionem.

Dico 3° si veritas aut falsum 331

prop[osi]t[io] talis meum apprehensionem communem probat[ur] auctoritate D. Thom[ae] ... q. ... art. ... inquit proposit[io] loquendo de veritate in mente compositionis et divisionis. Ubi ... in mente indicantis. = Confirmatur auctoritate Philosophi ... cap. ... dicentis veritatem solum esse in mente ... in quantum in illo est compositio et divisio, ubi ... in indivisibilia non autem ponitur in quantum proposit[io] loquendo more communi omnes ... dicunt ... qui ... in illo autem ... dicunt qui ... si ... Unde veritas ... et simplicium dicuntur compositionis et divisionis. Nam ... vocatur conceptus compositionis apprehensionis compositae simplicium vocantur; quia simpliciter ... absque affirmatione et negatione.

Dico ... veritas aut falsitas non proprie ... ponitur apprehensionem compositam probatur auctoritate Philosophi ... cap. ... lib. ... mens ... in simplicibus ... in compositis apprehensionibus est veritas et hoc ... secundum proprie quid dicimus. = Confirmatur ... Philosophi ... de anima cap. ... ubi ait majorem est ... aliquid de aliquo ... non autem ponitur in quantum apprehensio composita ponitur ... quae ... ipsa ... aliquo modo conformatur ... habet quae in ... veritatem ... in proprie dicta ... concludimus apprehensionem compositam veritatem ... in ... proprie dicta non autem ... proprie et in ... dicta ... quae proprie ... in ... et ... ratione ... ratione ...

233 Quaeritur quarto an apprehensio composita sit ex indivisibilibus an vero constet partibus ... dicunt apprehensionem compositam constare pluribus apprehensionibus ... ac proinde ... et ... compositam et divisibilem ... autem apprehensionem compositam non constare pluribus ... consequenter ... et ... compositam sed ... simplicem qualitatem ac indivisibilem. Unde ... apprehensio composita ... compositionem ... constans ... rationem ... apprehensio ... indivisibilis et ... unica ... equivalentem ... equivalentem pluribus ... secundum ... opinionem sequor ... probo ... verbum mentale ... quantitas ... plures in indivisibilibus ... apprehensio composita ...

Secundo sequitur ... Quod ... dicendum ... simplicitatem verbi mentalis

Sectio 2a

An verbum mentale sit simplex qualitas

Constat ... verbum mentale ... intellectualem ... aliquid de illo affirmant

(= negans) vel aliud nec cognitio enunciativa alicuius de aliquo modo inquirimus an sicut propositio vocalis habet plures partes mentaliter distinctas, ex quibus componitur ita etiam propositio mentalis, iudicium dicitur constare pluribus partibus mentaliter distinctis ex quibus componatur ex qualitatibus apprehensionibus dicimus an vero sit una cognitio indivisibilis. Prima sententia tenet iudicium constare partibus mentaliter distinctis, ita communiter thomistae in plures communiter cum eodem Divo Thoma, quaestione 3a de anima cap. 6 et in pluribus vasquez in prima parte disputatione 223 cap. 3 dicentes tamen quod mentem aucthores praedictos aliqui eorum determinant iudicium ex triplici apprehensione alia terminata ad subiectum alia ad praedicatum, alia vero ad identitatem vel diuersitatem extremorum alii iudicium constituunt ex apprehensione duplici alia qua cognoscitur subiectum ut conveniens praedicato et alia qua cognoscitur praedicatum ut subiecto conveniens. Secunda sententia defendit iudicium esse compositionem ex simplici ita communiter recentiores nec est dubium ratio. Ita ego quaestio, in objectio controversia licet de anima quaestio 2.

Ex quaestionibus hic iudicium mentale esse simplicem qualitatem. probatur conclusio: iudicium mentale est cognitio formaliter enunciativa unius de altero: sed non componitur ex multiplici apprehensione seu simplici qualitate. ergo. Consequentia probatur minor quia nulla apprehensio est formaliter enunciatio unius de altero ergo non iudicium est formaliter enunciatio unius de altero nec in apprehensionibus formaliter enunciatione caret. nec si aliqua apprehensio esset formaliter enunciatio ergo esset formaliter iudicium probatur: quia nulla apprehensio enunciat unum de altero ex pluribus apprehensionibus solis resultabit aggregatum ex apprehensionibus sed in tali aggregato nequit consistere formalis iudicium ergo neque in pluribus apprehensionibus probatur minor iudicium est modo intrinseco indiuiduali distincte formaliter ab apprehensione hoc enim non est immediate actu formaliter enunciandum iudicium ex ratione intrinseca tendentiae et formaliter actu formaliter enunciatiua: sed in aggregato apprehensionum nequit formaliter consistere iudicium aliena iudicium tamquam numero distinctum ab apprehensione, sicut plures homines a uno homine. 336

Confirmatur ex aucthores constituentes iudicium ex triplici apprehensione vel illa 3a apprehensio ratione identitatis et diuersitatis cognitionis vel non ... ex apprehensio, sed iudicium ratio ... aliam et formaliter iudicium affirmatiuum ... ergo aggregatum ex his apprehensionibus non est iudicium probatur ... ex ambabus ... apprehensio ... ad subiectum, ad praedicatum, et identitatem nihil ... sed actu ... apprehensionis ... non est formaliter iudicium: ergo illud aggregatum non est iudicium ... aucthores constituentes iudicium ex duplici apprehensione ... habeant apprehensionem

itas sic convenienti pro quo convenienti bonitas alliaciones ... nihil intrinsece affirmare vel negare, sicut nihil intrinsece affirmare ... probatum voces illis apprehensionibus correspondentes sed in actibus ... habita de obiecto affirmandis vel negandis nullum iudicium stare: ergo neque in illis apprehensionibus.

Confirmatur 2º. Si cordis convenientia praedicati obiecti sic ut subiecti obiectivi, quam formalis convenientia subiecti obiectivi, quam ut praedicati obiectivi sic nisi identitas realis sibi apprehendi formaliter. Afirmare? quam ut bene per cognitionem amplius formaliter convenientiam praedicati obiectivi sic ut subiecti obiectivi quam amplius formaliter convenientiam subiecti obiectivi quam ut praedicati obiectivi sic tantum eo ... ex eo quod sic ut ad realem sit formalis ista cognitio speciminis formalis ... specimen formalis ad realem per similitudinem modo ... atque ... sed ... modo cognitio amplius formaliter convenientiam praedicati ut subiecti per ... convenientiam subiecti ut praedicati. Ergo nunc: talis cognitio est indivisibiliter unius formaliter convenientiam subiecti ut praedicati et praedicati ut subiecti et nec formaliter iudicium vel non, si iudicatur mihi 1º: quod iudicium illud in cognitione est in divisibili eo mihi evidenter mihi 2º: quod iudicium in illa duplici apprehensione quae adversarii ponunt non continent tantum eo quod ... illa duplex apprehensio non formaliter duplex iudicium. Obiiciendum obiicitur itaque

apprehensio in ista decem terminata ad convenientiam praedicati ut subiecti et cognitio amplius formaliter convenientiam praedicati ut subiecti et subiecti ut praedicati sed ista expositione eiusmodi cognitio est formaliter iudicium: ergo illa apprehensio est formaliter iudicium, similiter apprehensio ista duorum terminata ad convenientiam subiecti ut praedicati et cognitio amplius formaliter convenientiam subiecti ut praedicati et praedicati ut subiecti; sed ista expositione talis cognitio est formaliter iudicium: ergo apprehensio illa est formaliter iudicium per illa duplex apprehensio quae adversarii ponunt est formaliter duplex iudicium in duplici aut iudicio uno iudicium simpliciter ... Utrique si aut dicatur 1º mihi quod iudicium est non formaliter in duplici cognitione quarum alterius ... formaliter convenientiam subiecti ut praedicati et alterius convenientiam praedicati ut subiecti, probatur eo iudicium ista expositione non convenit formaliter ... cognitione ut indivisibili, et quae formaliter amplectitur convenientiam praedicati ut subiecti et subiecti ut praedicati: ergo similiter neque in duplici et quae idem formaliter amplectitur.

939 Respondetur ad ... argumenti probationem 1º quod licet quaelibet apprehensio non omnino sub alia non sit formaliter iudicium apprehensionem tamen simul semper non formaliter iudicium quae habetur specialis modus repraesentandi obiecti ... separatim expositio ista ... ... vel alii specialis modus repraesentandi et apprehendendi vel iudicandi; ... quod in illis apprehensionibus non continetur iudicium ... 2º quod modus ...

unit apprehensionum intrinsece mutatum in modo eminentialiter dicen-
tes et solum apprehensionum simul. Qui maxime a
modo probantur, modus modum intrinsecum repraesentandi ap-
prehensionum. Eminentialiter modus repraesentandi obiectum affirmatione
et negatione sed modo respondens simultaneam mutatum modo
de repraesentandi indicationem quae est eminentialiter dicitur et aliquo-
modo intrinsecum repraesentandi apprehensionum intrinsece mutatum in
modo eminentialiter dicente et solum apprehensionum simultaneitatis. Resp. 380

dicit apprehensionem simul semper esse iudicium; quia unitas formaliter
se reddat et non illa unio est mutat intrinsece, et eminentialiter appre-
hensionum est non dicatur quod unio illa mutat eminentia apprehensio
et illis tribuat modum specialem intrinsecum, et eminentias repraesenta-
tione quae ipsa non habent apprehensionem est dicatur esse talis unio non
sed apprehensiones illae continuant iudicium. Item est quia
unio illa est tamen continuet apprehensionem unitas apprehensi-
onis tamen est unitas et est affirmationem aut negationem ac proinde
neque est iudicium reddat est unio illa et immutabiliter repraesenta-
tione dicta repraesentatione apprehensionum et ipsum illarum iudicium
est talis unio et sola et proinde dicta ab apprehensionibus erit iudicium et
quid et indivisibile non est unio illa est eius immutabiliter ac
tione et ad modum coniungendi et vero ad modum immutabiliter re-
praesentandi ac proinde apprehensionem simul cum unione tamquam
repraesentatio apprehensiva non aut iudicium et aliquid. 391

Respondetur 3. Quod
apprehensio determinata realiter ad identitatem proponit et copula
per extrema, sicut maior et prior realia, et licet ut realiter ennun-
tiatio non tamen est ex sola significatione iudicium. Sicut copula vocalis est
quaevis ut realiter enuntiatio non tamen est ex sola realiter quod dicit
simul cum extremis realibus videlicet subiecto reali et reali praedicato sicut
et apprehensio illa determinata realiter ad identitatem enuntiat unum de
alio et non est quod est realiter iudicium, et quidem et indivisibile sit
est non ponit comparationem iudicium; quia sive in suo intrinseco modo re-
praesentandi est realiter et eminentialiter enuntiatio unum de alio
per hoc dependet; manifesta disparitas inter copulam vocalem et ora-
tionem et copula illa vocalis et dicta intrinsecum repraesentata,
quae ex sola nihil de tamen significat: ac proinde ponit et enunti-
atio quamvis ut aliquid de aliquo a illo apprehensio est dicta ca-
thegorematica ex sola de tamen significans. Unde mutatur et enuntiat 382
quamvis ut aliquid de aliquo.

Explicatur: et copula vocalis non est in-
trinsece determinata ut ut enuntiatio unius determinatio intrinse-
ce de alio extremo determinato sed positio et indifferens ad
correspondentiam cum hoc vel illud extremum et quidem tamen

ut immanenter intrinsece specialiter tali praxi Unde in hoc ubi praedicatum hoc subiectum tale al. forma praetermissa copula vocali et hic anno praxi tali manet indifferens bonum de animali est ut in enuntiatione bonum de animali; ac proinde ipsi immanens est quia in toto in enuntiatione bonum de animali quae enuntiatio bonum de ipso sola non est realiter pp. sed mere enuntiatio respectu praxi ho, ut continuatur simul cum illo hoc quod al et hic est duo copula mentalis sicut mentalis enuntiatio est specialiter enuntians unum de terminans extremi de alio extremo determinato ac proinde in adaequate indifferens unde nulla est pars quae desumpta a copula vocali ad mentalis.

363 Denique respondent ipsi eius apprehensio terminata ad idemitatem quod si ipsa nihil praeter significat aut cognoscitur tamen comparatum cum duabus talibus apprehensionibus exhibere illarum indifferens quod significatur praeter, sed cognoscat ... sed reddendo quod omnium actu intra est essentialiter ratio talis et eximius cognoscendi ac proinde cognoscit actualiter quidquid quid per ipsius cognosci est quod per illa apprehensionem terminatur ad idemitatem actualiter cognoscendi quidquid per ipsius copula est sola non quae accidant alterius apprehensionem nihil enuntians sive non a neque quae accidunt. est aliter sed accidentibus illis apprehensionibus cognoscit praeter et enuntiat obiectum eodem modo illud anima cognoscebat sola et enuntiabat relinquitur quod cognitione quidem immanenter significat sed cathegorematice simul praeter se sola significat et amittit quidquid quid ponit per ipsius amplius et in concreto alterius neque alio modo neque aliud obiectum quam per illud et illo modo quo se sola ponit amplius; quod modus repraesentandi obiectum est illi essentiali et intrinsecus. Obiicitur quod mentalis

mentalis est actu ratio mera dumtaxat infra illius in eius realitate, quod eodem ipso sua intrinseca entitatem equivalet in tali repraesentationibus pluribus cognitionibus terminans ad subiectum praxi, et convenientiam et disconvenientiam. = obiicitur 2.o quod eius propositio mentalis copulandi dicitur significata et similiter se quaedam eius simplicitatem; quodlibet enim continuatur per duplex modus tendendi in eius obiectum quo modus necessarium intrinsece est quod est unum enim simul dictam mea plures cognitiones obiicitur 3.o quod est ratio condiciones secundum extremorum et terminorum. Respondetur est dicendum quod ipse habet apprehensionem correspondentem subiecto et praedicato et copulae tali indifferens et tamen non habet eadem illi illud et est certum et ratio est quod per tales apprehensionem eius simul sumptae tamen simplicitatem et apprehensionem modo tendi in obiectum vel alio modo determinando et enuntiando ... assumendo illud obiectum quod continet modus essentialis et intrinsecum indiviso atque essentialiter apprehensionum

cioni repugnam

Seccio 2a

Arguitur 1o si hoc individuum species non est aequivalenter im-
plexa qualitas daretur species impressa impressio repraesentativa ...
non datur talis species ... individuum non est qualitas simplex ...
continere debet ... species impressa ... individuo debet individui
proportionari ... minor ... actus repraesentatur obiecta dis-
parata ... non datur species impressa quae repraesentet obiecta disparata
... non datur species simplex repraesentativa ... contra
... species et indivisibilis ... repraesentat obiecta disparata
... individuum ... indivisibilis ... repraesentat obiecta
disparata ... et aequivalenter ... a paritate ... species impressa ... virtualiter repraesentativa
... ad aliud obiectum cognoscendum. Respondeo

ad argumentum negando maiorem ... probando ... species impressa
non debet individuo proportionari ... omnibus ... non debet causa
habere omnia ... quando causa aequivoca ...
... debet proportionari ... causa divisibilis ...
... indivisibilis ... exemplo ... indivisibilis ... quae a causa adaequata ...
... ad continuationem ... disparata
... species ... ab obiecto ... non ... species ... virtualiter ...
... repraesentativa ... obiecta ...
... species impressa ... virtualiter repraesentativa ...
... repraesentativa ... individuum ... species
... non dependet ab obiecto ... actus ... species
... ab obiecto ... individuum ... limitatam ab obiecto
... ab ... sed ... species impressa ab
... continuationis ... species impressa ...
obiecti ... non implicat species ... repraesentativa ... ad
... species disparata ...

ad individuum ... quae
... species ... repraesentativa ... individui ... = dum
... ad hoc individuum ... subordinata ...
... species disparata ... disparata ...
... ad individuum ... disparata ... subor-
dinata ... disparata ... tamen

ordinari ... et Poli... cognoscendo ... ad ... quamvis ... valent ... aliquando ... simplici ... nec ... argum. 2.

Argum. 2 ... qui audit ... vocales ... apprehendit ... copulae et ... nominum ... hoc ... indicat ... et nominum ... in simplici apprehensione. — Confirmatur apprehensio composita ... simplex qualitative ... indicat ... nominum ... convenientia ... et boni ... causa ... obra ... apprehendat ... audita ... vocalia ... ad ... et ... habet ... copula et ... nominum ... apprehensionem ... confirma... apprehensio composita ... qualitas ... simplex ... virtualiter ... compositio ... apprehensione simplici ... ad modum ... compositionem ... ad modum ...

98. Ideo nec Deus nec Angeli cognoscunt componendo et dividendo ... qualitate componendi ... nos cognoscimus componendo et dividendo ... qualitas composita. Confirmatur ... composito ... apprehensione ... ad ... causalis ... separatim ... nec ... apprehensioni ... et ... apprehensive affirmando componit ... connotat ... apprehensione ... immediate ... dividit ... immediate ... praecognito ... praecognito ad confirmandum ... tantum ... aliquid cognitionem ... denominatur ... Salmanticenses ... manifestant ... essentialiter ... essentialiter ... Salmanticenses in ... apprehensione ... et ... suspicatur argum. 4.

Argum. 4 ... indicat ... [illegible]

ut simplex qualitas vocis mentis repraesentabit plures, ac eque negat... aliquam alteritatem de pro... etiam nisi ... de pro ... hoc ...
... ex quo respondeo negando ... individuum
illud indivisibiliter repraesentat plures, et eque ... plures, et non eque
continetur et denominetur nec subiectis ... aliquo ... de pro ... rationalitas
... et hoc modo illud individuum et ... diverso
modo tendit in obiecta diversa sicut actus ... in ...
... diverso modo tendit in obiecta diversa ... in Deus, et ...
... individuum ... simplex qualitas non ... maior ...
... in hac ... in ... subiectis, et hoc ... omnes ...
... individuum ... modo infinito repraesentandi habet enuntiationes ... 331
... pro, et non ...
... sicut ... vocalis et ... mentalis ... qualitas
... mentalis ... Consensus ...
... in ... nulla determinata ... enuntiatione ...
... ab ... vocali enuntiationem ... mentali ... modo ... enuntiationem ... modum
unico, et indivisibili actu ... tantum ... apprehensio
... Conveniri ... Obiecta ... argumentum probat ... 332
... probat ... nullus ... mentalis ... simplex qualitas ...
nullus vocalis ... qualitas simplex ... Omnes ... vocali
Constat ... quae ... Dicta ...
... ratione ... nota ... mentale ... habet ... aliqua
... vocalis ... enuntiationem ... de ... non ...
... habet ... ad ... = Nota ... imago ...
... repraesentat ... et ... aliquo ...
nato ... quae non ... ad ... obiecta ...
... non ... imago ... ab ... repraesenta
... quae repraesentare plura ... plura ...
... in Cognitione divina ... indivisibili = Nota 3° ...
... quem Conveniri ...
ac dicta ... individuum quem Conveniri ... Comparatione ex dicta
... Comparatio ... = Nota denique; ...
... libro 3° de anima Cap ... quibus ...
... in ... Cum ... componere ... Compositione ...
... de ... quae ...
... apprehendit ... obiectis et ...
... componere ... affirmando ...
alius videatur ...

Disputatio 4a

De intellectu per ... et ...

...
In quo ... et ...
... et ... Supp
... intellectus.

no 1. qq. 3 n procedere de veritate transcendentali quae est propria
Cognitionis realis, nec de veritate morali, quae consistit in conformitate
loquentis cum mente, cum in dicto nomine loquamur sed solum procedere
de veritate logica et cognitiva quae denominat talis: quam ultima
itaque est qualitas in dicto, suppono 2. duplicem esse in dictum eius objectum primum
nam est quod ad quem requiritur quod actus in esse ficto, et cognitivo omni
non est in esse entitativo objecti: 2a. est circa quod est intentionali ad quem
subditur quod id objectum in se stat per in dictum repraesentatum, et cognitum
cum ipsum ad hunc et reale conformitatis cognitionis cum objecto requi
ritur quod in cognitione repraesentatum prout illa quae repraesentantur in objecto
videlicet quod id accidens aut substantia sit objectum accidens a
aut substantiale sit. Communiter quod in actu quo objectum ex dictum praesentatur et
hunc simul coexistant. Et Dico

Suppono 3. conformitatem hanc neque
requiri in quolibet in dicto vero neque in illa sola consistere
intentionali et logica conformitatem ratione primo est 2a. quae intentiva
vera accidentalia sunt et ipsorum objectum primum substantia est ratione 2a.
quae aliter actu intrant dictum non est omni, nec intentionaliter conformare
verum tunc quae sunt habent pro objecto ipsum Deum ab esse et non distinguit
quam fuerit; quae sunt terminantur, sed accidentaliter hunc non coexistunt
tunc deinde; 3a. quae sunt terminantur ad Creatum eius hoc hunc
et entitative non conformantur et est eodem suppono 4. quod procedere
de veritate cognitiva et reali non vero de radicali et in
clarata. Applicatur veritas radicalis et clarata stat in existentia
quae actu aliquod intrant habent, et conformatur eius ideo, sicut et
veritas realis habeant sic actu supernaturalis quia quos eius
mus sanctissimus ministerij munus est radicaliter et realiter verum
radicaliter; 2a. excipiunt et cognoscuntur eius objecto et quod ipsius actus repraesentat,
tantum est verum intellectualiter et essentialiter veritatis quae denomi
natur et cognoscens eius eo quod objectum sit sicut ipsius repraesentatur per
intra realiter verum; quod logica et intentionaliter conformatur ipsius
objecto.

335 Dico suppositis his nostra 1a. realis veritas in dicto consistit per realitatem
conformitatis intentionali actus eius objecto; et falsitas in deformitate
opposita. Ita communiter Doctores nostri eius Magister Suarez vero Dominus Oviedo
Arriaga et Izquierdo apud patrem Peinado libro 1. de anima dis
putatione quinta sectione 1a. Probatur 1. Dico: nostra Philosophi
uno ore tradunt esse videlicet illud ab eo quod res est vel non est ad
erit veritas etiam; est 2. veritas est hoc putatur quod objectum sit in dicto
erit cognitum. Est 2. est falsitas per hoc quod objectum non sit in dicto
sicut cognoscatur in esse sicut sed per ratione logica conformita
tis objecti in se et per ratione deformitatis logica objectum non in
se sicut cognoscitur: ergo in illa conformitate veritas stat

itas que in hac determinata convenit.

Confirmatur 1° quia ista conformitas in ignorantia talitas veritas talis videtur, et tali conformitas pertinet ad intellectum veritas talis in intellectum: similitur pertinet intellectum praedicata determinare talem conceptum talis talitas et hoc in intellectum talitatem in intellectu pertinet determinare illas veritas talis in conformitate intentionali convenit, et talitas in determinatam oppositam.

Confirmatur 2° D. Thomas 1 p. q. quaestione decima quarta in talis veritas definitur conformitas actus intellectus et obiecti; sed talis conformitas non est identica, loca, et intentionalis; ergo in conformitate intentionali convenit veritas talis videtur ...

dicenti. Probatur ... Colliges 1° aliquos ... in talis non convenire in relatione superaddita ... obiecta ... praedicamentali ... ratio ... intellectus actu, et obiecto absque relatione aliqua intellectum ... obiecti habeat ... repraesentativum ... alioquin ... veritas; ... non ... habeat ... repraesentativam ... actus ... absque relatione superaddita ... similiter actus ... absque superaddita relatione ... talem veritas. = Colliges 2° ... veritas talis non convenire in conformitate actus ... cognitione ... confirmatur veritas ... conformitas intentionalis ... obiecto ... 331

ceterum.

Colliges 3° ... et ... veritas ... ab obiecto veritas ... talitas ... et ... D. Thoma ... talis veritas intentionali similitudinis actus et obiecti talis ... similitudo ... conformitas ... et ... actus et obiecto ... = Colliges ... obiecti non ... veritati ... conformitas ... obiecto ... repraesentativum ... talem veritas ... fidei.

Sectio 3a

De ... obiecto

Obiicies 1° Deo ... talitas ... Deum ... et ... veritas ... peccatum ... sed ... obiecto ... 333
non displicet ... actus ... obiecti ... talitas ...

ne veritas 2a consistit in eo quod obiecto confirmatum sit tale quod ex hoc actu quod aliquam intrinsecam actus verò. = Ad argumentum dicitur quod primus maior parte Deo displicet falsitas concernens seipsam in secundo attractiva semper subdistinguo ly aliquid in secundo: ly omnes suas partes nego maiorem. Secunda pars similiter distinguenda est. = Quod Deo displicet falsitas illius actus concernit semper; idest actu illo licet: placet autem veritas similiter dicto actu concernit semper. Ideo eius actus verus semper Deo displicet. Deo omnia concernenda falsitati nec omnia concernentia veritati Deo placent sic displicet peccatum ubi coexistit et tamen non displicet Deo omnia concomitantia coexistimus alia displicent Deo sed ipsius coexistimus.

Ad confirmationem dicitur

1000 quo ad veritas concernit semper in eiusdem actu secundo veritas attractive semper sub distinguo ly aliquid in eiusdem actu ly omnes suas partes nego etc. et 2ª. Contra solvendo eo paulo ante dictum mirabis quod veritas non est effecto aliquam intrinsecam actu sequentia quod non pone antecedens etc. quod cum mens nostra inclinat naturaliter in veritatem secundo in dictum enim tamen non est actualiter verus; eius non coexistat actualiter obiectum quod aliquis actus sit verus. Confirmatur quod talis in quo inclinatur hoc ita esse quem est sequentia est illa. atque sic omnia attenda negando eius esse eo quo sequuntur.

Ad mirandum nego sequelam

1001 probamus enim rationem secundam quod mens nostra naturaliter inclinat in veritatem actus sed si in non quo nondum coniungatur quod tamen ab eius intrinseco verus unde naturaliter inclinat in talem ut fiat tendit ut sit ab extrinseco sed ab obiecto denominatione verus accipiat sed etc. Nego sequelam in quo supposito quod sit in dictum enim tamen in actualiter verus sit futurum quod obiectum sit tamen: quamvis enim actualiter sit verus non coexistat tamen actualiter conformatio eius in dictis; quod non sufficiat sit in re denique ad sequelam secundo; quod non est actu falsitas quod actus verus existens supra actum sit conformatio in ea verus quod falsitas actus debent sit non est actualiter quod actus conformis existens supra ultimam conformationem in ea conformis sit actus debeat determinatam oportet notabis.

Oportet notabis quod actum

in Deo repugnat falsitas non quod veritas sit talis sed illius adaequata intrinseca sit quod illius sit essentialiter radicaliter verus similiter propositionem habere distinguendi in de actu sit creatura, utrumque naturali talis quod omnes sit radicaliter essentialiter verus unde falsa sit intrinseca radicaliter verus non autem intrinsece talem, veritas quod radicali actus talis Deus est consistit in determinatione

ne aut conformatio extrinseca quae praedicat actum liberum obiecto ha-
bere tamen quod ipsius repraesentari et ratione cuius veritatem radicalem ac-
tus dicitur intrinsece infallibiliter notabilis quod actus mentis neque per singularem
rei est conformis obiecto, neque per suam conformitatem cum obiecto dicitur formaliter talis
conformationis denominatione sed formaliter extrinseca. sicut paries albus non
quia tamen per suam conformitatem consistit in albedine, neque per suam conformitatem 1003
dicitur formaliter paulo albo.

Obiicies 2º: ergo veritas formalis consistit in praedicamentali
ta conformitate actus cum creato terminata ad Deum ut aequalis
tertia actus mentis Domini terminatus ad creaturas neque veritas formalis
qui actus conformatur cum Deo, et per creaturas; sed hoc est falsum: quia
erit illud ex quo infertur neque maius; quia ratio veritatis creaturae
defendatur cum Deo, et consequenter non est perfectionis in finitis actionis
mentis Domini et infinitis perfectionis nec ulterius probando major ad hanc
ea conformitas solum probat quod veritas illius actus creati attingentis
sumpta est aequalis formaliter ac veritas actus Domini quod non est absurdum: sicut 1004
absurdum non est quod similitudo creaturae attingentis sit aequalis
ac similitudo Dei cum creatura.

Obiicies 3º: actum cum veritate obiectum
mani, quia iuxta per suam conformitatem habet repraesentare per concretum
ut est quod non: ergo per suam conformitatem est verum conformitas bonitas mora-
lis est adaequationis intrinseca actibus voluntatis: quia ratione veritatis
est adaequationis intrinseca actibus voluntatis quia habet per suam conformitatem
ea actibus intrinsecae adaequationis dum per suam animi habet per suam repraesentare
tale quod ipsum per secundum lege sic conceptum dicitur in recto
conformitas et dicitur in obliquo obiecto animi, ut ergo; quod literaliter
tamen sit de conformitate actus cum obiecto, quia per se creaturae
an sicut per actum repraesentare per concretum verum in recto et obiectum
obliquo in hoc conceptu: actum repraesentare per concretum verum in
se ad conformationem obiecti animi, quia maior scilicet ab ipso probata,
neque eorum. dispositio est quod actus voluntatis habet veritatem mo-
ralem et haec bonitas quod est formaliter obiecto apprehensio est bonitas
ratione legis, in se bonum sit, ac ut actum mentis sit veritatis mo-
ralis requisitum, quod obiectum se habeat in se sicut per actum repraesen- 105
tatur.

Obiicies 4º: veritas actus voluntatis formalis consistit in
conformitate cum voluntate divina: per veritas actus mentis in con-
formitate cum ea divina cognitione ratione eorum est, ergo sicut volun-
tas divina est mensura actuum nostrae voluntatis ita cognitio divina
mensura est actuum nostrae mentis neque animi ad probationem eorum dico,
divinae cognitionis esse mensuram non formalem; sed sollicitudo actus nostrae
mentis eorum dictis de divina voluntate et actus voluntatis
nostri est mensura illativa quae est per infallibilitatem intrinsecam

conetur nunc modi eius sic eius Dna cognitione conformiter
i minus talis indiui creant; qua hoc pro priori ad con
formetur eius Dna cognitione talem manifestum ab obiecto quod
dicit prius superiori ex natura sua hoc ny ny repraesentandum
et conformiter eius illo continuum indiuid. modi talibus
1006 proximam ad hanc obiectiua tamen nullus possit talia, et minus
magis verus aut magis falsus, quia est alius ratio, quia qua
ratio et talitas talibus, et minuit eum continuum modi
indiuiduali. Unde possunt in omnibus hoc et eque prius et eque illo
quod minus veritas; licet prima sit pluribus titulis quod
et consequentia talis obiecta extendens magis sit in minus dimi
ratione de possibilitate diminuta impropria quod vera possit pluribus
titulis esse proinde veritas conformitate quod diminuta propria
obiectiua aliquid indiuiduali eius veritas denominatiue in principijs conformis
eius contraria aliud; Illa qua et in indiuiduali suspectio obiecti
obiecto eius conformis et per indiuid. capax sunt denominatio
non eius veritas ipsius aut capacitas et obiectum repraesentatum. = ob
circa denique, quod obiectum et minus veritati non adaequari
inadaequari, videlicet actu: qua minus ab eo quod obiectum et actu
actu tamen et tamen.

Sectio 3a

Veritas an possit simul vera

et falsa

Notandum et quod respondere de possibilitate veritatis
1007 obiecti, et de possibilitate veritatis idem obiecti loquendo quod de possibilitate veritatis ipsorum
eius responsio desendunt tres omnino Dm loquendo rursum de
possibilitate circa dicuntur obiecti duplex sunt et prima et communis negatiua
opposita quod tenet expressis Dna docet nova mens Eximius pro
radicali dissipata alias quod plures sed et minus communem affirmata
nova pro qua citantur Dnus Cardinalis de Lugo Valentia Ri
palda lerna, et Oviedo communicata 6a de anima punto 3
primum ad Eminentissimi adducunt in exemplis hoc possunt esse
et Suarez loquentes a suum quod predicto possunt esse simul
simul vera, et falsa videlicet prius clarar, collicat pro non loquar
eius auctoribus Ulli.
1008 Cum autem ut Ulli Eminentia Dico et nulla possit esse
ut simul vera et falsa probatur Dico quia eadem possit esse simul
vera et falsa obiectum illius adaequatio videtur et simul
repraesentare, sicut illi hoc implicat quam impossibile et idem simul
et non esse implicat id ex quod consentitur probatum maior: non
nisi eius possit adsolute vera et absolute falsa talis sine actus obiecto adaeq.
quam consequentia non possit et absolute vera, obiectum illius adaequa

vel non essent repraesentativum fuisse, et non esse adsolute falsa obiectum illius adaequatum non esse nisi fuit ipsum repraesentativum contradictionem quod neque etiam duas contradictorias esse simul veras, et falsas: Complectitur autem vel ostenditur neque ea ex quo sit una contradictoria sit vera tribuatur alterutri falsa, vel ex eo quod sit una vera falsa, reddatur altera esse vera: ergo non sunt simul vera, et falsa sequitur quod altera simul esse falsa, et vera. fol. 9

Respondebitur

Distinguo: si sumatur pro ratione vera procedit modo antecedens circa propositionem adaequatum illius obiecti non tamen circa propositionem obiectivam divisa quali in illo dicitur Ioannes loquitur; ratio quia haec duo disparata repraesentantur unius prius loquendo Ioannes atque adeo non significatur utrumque modo simul nisi. Sed modo repraesentatur unus prius, ac non nihil aliud repraesentare fuit in illa locutione Ioannis. Unde unum vera adsolute in se illa, quia non tamen pro ea utique affirmare et adsolute falsa in illa quia non loquitur Ioannes, id affirmare utique ita quod dicitur propositio ratio de qua ratione simul in adsolute vera, et falsa, ad modum quo sponsus salmantensis est aequale et inaequale conforme, et difforme duplici tempore salmantensis alias non salmantensis licet haec duo signa disparata accipiantur. fol. 10

Reiicitur solutio

Adaequatum obiectum illius propositionis non est tantum quod aut tantum loquitur Ioannes, non est prius quod illa propositio nihil nisi unum prius aut nihil nisi locutionem Ioannis repraesentant. hoc evidenter ostensum solutio nulla probatur prima ex illa propositio nihil nisi unum obiectum adaequatum repraesentat. Alia ratione repraesentatur obiectum illius adaequatum in tantum aut unum prius aut tantum locutio Ioannis: quod nihil nisi unum prius aut nihil nisi locutionem Ioannis repraesentatur. Omnis prius est, et modus: quod illa propositio falsa non esset pro quo non loquitur Ioannes, et solum in vera [illegible] aut loquitur Ioannes quod numquam in simul falsa, et vera probatur. [illegible] propositio solum in vera pro hoc puncto sit conformitatem ex suo obiecto adaequato, et solum in falsa pro puncto sit difformitatem suo obiecto adaequato. Ergo [illegible] repraesentans adaequatum suum obiectum in tantum aut tantum loquitur Ioannes: quod.

Si autem dicatur ponitur [illegible]

esse modo: quod adaequatum obiectum praedicatae propositionis [illegible] utrumque simul obiectum [illegible] in [illegible] prius, locutionem Ioannis ea in evidenti neque prius non unum prius nihil repraesentatum ab illa propositione nisi locutio Ioannis [illegible] propositio illius obiectum adaequatum non [illegible] [illegible] prius ratione Ioannes locutione sit [illegible] in utroque simul [illegible] [illegible] falsa quando non conformatur ex suo obiecto adaequato: quod illa propositio [illegible] solum [illegible] falsa si non conformatur ex suo obiecto adaequato [illegible] [illegible], et non loquitur Ioannes propositio illa non conformatur ex suo adaequato obiecto quod in adsolute [illegible] falsa: ergo in simul falsa, et vera.

Exempla [illegible]

ab obiectum aliquid nullum est aliquid et utrumque palmare adiolum et quali dicatur non debet necessario comparari cum omni simul utroque cum quo comparabile est et autem propositio dicitur adiolum vera debet necessario comparari cum omnibus simul obiectis sed est ipsis repraesentatur et probatum est, ut liquet in hac propositione omnes homines incurrunt, vnde homo non incurrit adiolum est affirmata; et non est adiolum vera licet homo currat = si dicatur quod huius propositionis repraesentantur omnes homines per modum unius, illa autem repraesentantur nullus qui est currens, sed esset per modum plurium divisive disiunctive, respondeo nec sequitur ergo etc. quod propositio dicatur adiolum vera debet comparari in repraesentatione cum omni obiecto quod ipsi repraesentatur, sive repraesentetur per modum unius sive per modum plurium, sed hoc non locum in comparatione utrorumque exemplum illud nullum est. Observa 1° quod haec propositio pariter currit Ioannes

1013 loquitur habet duas copulas principales, et prima est propositio conditionalis est copulativa vel copulatiua, et divisiva. Et copula una est dubia, et adiolum illa non est vera, quia una pars illius est illa non est disiuncta et non est illa non una pars ipsius est vera, vnde numquam est simul vera et illa. Observa 2° quod in simili copulatiua debet considerari quod haec disiunctiva in propositio: Petrus non currit vel Ioannes non loquitur ipsi autem in simili disiunctivo debet considerari quod ergo neque Petrus currit neque Ioannes loquitur vide D. in simili

traditionem n° 364

Sectio 4

Respondetur opponenti.

1014 Opponitur 1° supponamus quod Deus in hoc instanti hoc parum sit prima propositio ad prolationem vera statim dabo tibi gratiam illumi. Cui non dabitur. Supponamus iterum quod prima propositio prolata a prophetis non habet gratiam igitur non est talis propositio est vera, est illa, si vera est statim Deus pro tunc gratiam aliquam huius cognitionis promissorum non infertur per talem propositionem, est ergo illa quae nunquam existunt gratia in pro quando in pro existunt gratia sed autem illa est, per eandem est vera, cumque aliud pars habet gratiam, et non, si non habet vera, et pars ipsi habet ergo erat quod Deus non aliquo pro tunc gratiam; ergo talis est simul vera et illa = misso supposito argumenti dicitur neque propositio de particularis illud sed quod dicat Deus propositio ista prophetarum illa non habet gratiam in illa dari, et non in illa promissorum igitur in ergo intendam pro intendatur, et non intendatur gratia.

1015 Opponitur 2° supponamus quod Petrus videns paululum correspondentiam habeat beatitudinis paululum nunc habet inuidiam eius, et quod paulo habeat inuidiam et non habet inuidiam eius non invidit qui est cum Conformatur cum suo obiecto ergo etc. illa quae obiecta inuidia quae est inuidiam paucis subtrahere animatur inuidiam qui est illius; quod non inuidiam qui conformatur cum suo

suo obiecto et iudicium illius non circa iudicium pauli et illius in conformitatem cum suo obiecto iudicat pauli et iudicium pauli aliorum iudicium pauli non illum quod iudicium pauli non est illius quod et circa et conveniunt simul eo quod illum neque respondendo quae casus implicationem et non simul respondeant, sed aliquando intendet quod iudicium pauli habet pro suo obiecto iudicium pauli ac non implicationem et quae iudicium pauli est et simul iudicium non et con-
trarium eius obiecto quod est impossibile. 1016

Opponunt de casu quo in instanti a nullo existente propositio, respondetur simul vera in instanti a existunt aliqua propositio falsa, tali propositio est illa vera cum propositio in tali instanti existunt falsa, ergo illa tunc consistat quod eo ipso quod non vera erit falsa, et circa illa in circa id quod est enuntiatur. Unde illa eo ipso quod falsa erit et erit vera: quod simul vera, et falsa. = ideo argumentum confirmatur. Propositionem hanc propositio omnium propositionum est falsa, et in ea tali propositio est falsa aliqua quod simul dicitur quae a philosophia propositionum ipsius maximum implicabile et falsificantem reflexionem contradictionem.

Respondeo ad argumentum illius propositio omnis illa loquitur de alia ac dicta propositio est falsa atque loquitur de se ipsa respondeo, implicationem in: loquitur quod dicitur contradictoria et simul falsa et experientia quod simul et et non quod impossibile et simulatio respondetur ad alias duas propositiones et simulationem. Omnis enim implicationem et illa propositionem contradictoriam et contradictionem complicitum quod impossibile et omnis propositio talis ita reflectenti supra se ipsam et de se falsificantem enuntiatione talis propositio quia libertas scilicet patet pro tractatu illo propositionem impossibilem et quae habeat iudicium et illius consistit respondere dicitur processu prae-dictu implicationem quod in contrarium dictum. Colligitur denique propositionem dictam implicationem quod non possunt reflectere supra se enuntiando de se ipsis talem propositionem sufficit vocabulis consistant. 1018

Opponunt propositio pro propositione quidem circa Joannis loquitur aequivalet duabus simplicibus quarum una (?) enuntiat verum, et altera (?) loquitur Joannis sed eo ipso simul altera et vera, et altera falsa: quod illa potest et simul vera et falsa consistere... quod aliquod iudicio rationem in casu auctoritatem... sed tale iudicium non existunt ... humano sed tale iudicium simul verum et falsum: quod iudicium simul verum, et falsum. = respondeo ad argumentum distinguendo maiorem hic propositio circa Joannis loquitur aequivalet duabus simplicibus quod ad aliquid contradictio quod ad omnia negato maiorem et contra minorem nego consequentiam. 1019

Itaque propositio illa representaret circa quod et circa Joannis quod quidquid dicitur simplicibus representationem in hoc illa aequivaleret duabus simplicibus ac neque aliquid circa quod non obiecto adaequatum illius propositio ... et unius simplicis, ve-

que sola convenit Joanni vel in altera simplici. Unde aliqua ex simplicibus potest esse adiolenta vera, et altera adiolenta ex hoc tamen non inferatur, quod adaequatum obiectum tamen sit simul et vera et falsa, quia non requiritur ad hoc [illegible]: hoc autem sequeretur si ista propositio composita esset simul vera et falsa; et ideo quod ad hoc non est paritas. et ad confirmationem contra manet negando minorem quia [illegible] illud est adiolenta falsa non autem est omnis aliquid est propositio [illegible] cuius una pars vera est, et altera falsa: inde est propositio tota adiolenta. Ad tertiam vero quod tale [illegible] non est actus [illegible] supernaturalis; quia actus [illegible] non potest habere talitatem circa obiectum [illegible] spirituale, sicut obiectum [illegible].

Oppones tandem propositio [illegible]

102. est una, et eadem, atque simul est vera, et falsa, propositio eadem propositio potest esse simul vera et falsa. [illegible] est; quia si loquatur de homine franco vera est si autem de avi est falsa — Eadem [illegible] possumus dicere talem propositionem neque esse veram neque falsam; quia si loquatur de homine franco non est falsa si autem de avi non est vera [illegible] negando maiorem, et [illegible] spiritum si propositio illa mentalis [illegible] est [illegible] aequivocum propositio non est una et eadem sed duplex una quando loquitur de homine franco altera quando de avi loquitur. Si propositio vocalis [illegible] de [illegible] licet vox galli [illegible] sit eadem [illegible] tamen [illegible] considerata [illegible] significativa avis diversa est a vocabulo significando hominem galli. Unde vox illa prout afectas [illegible] in suo loco constituens [illegible] prout [illegible] in suo loco constituens aliquam propositionem diversam proinde quod propositio non est una et eadem sed diversa. Similiter dicendum de qualibet alia propositione aequivoca.

Sectio 5

Utrum eadem propositio potest transire

103 de vera in falsam, et e contra.

Certum est propositionem necessariam veram non posse transire in falsam nec propositionem [illegible] falsam posse transire in veram deinde certum est propositionem [illegible] vocalem [illegible] posse transire in veram de falsa [illegible] quodlibet [illegible] communiter vocal falsa [illegible] difficultas solum procedit de propositione mentali quae [illegible] generat vera et falsa ex suppositione [illegible] tempus praesens [illegible] temporis praesentis in uno aliquo [illegible] determinatum [illegible] ex suppositione [illegible] quod [illegible] exemplum [illegible] de hac propositione [illegible]

durarent per ordinem in stantia A, B, C, in quorum 1° et 3° non videtur habere
currere tantum resoluens res nostro primo quod propositio mentalis explicata po
test comparari cum tempore 1° ex parte obiecti 2° ex parte modi
3° ex parte subiecti ex parte obiecti quando tempus est distans a primi
mensurato quod propositio praesens currat in instanti A ex parte modi ut
quando specificaverit aliquam differentiam temporis exprimendam per copulam
sicut cum dico praesens currit in quo exprimitur per copulam tempus praesens
haec fuit currere: in qua exprimitur tempus praeteritum, aut currere
currit in qua tempus futurum exprimitur per copulam denique ex
parte subiecti quando propositio dixerit comparationem cum tempore quo propositio
existit ut ita dicamus ut ipsa propositio praesens currit illud comparari
cum eo tempore quo illa propositio habetur cum hodierno die et compa
ratio, siquidem uera philosophiae cognitio cognoscens ipsius carere po
test per propositionem ipsa contrario quae non minus exprimitur per differentiam
futuro aut praeterita praesentem in uita nostra quae sequentium differentias
praesentium. 1023

Nota quod propositio mentalis variatur variata significatione tum,
postquam imponitur significare 1° ex parte obiecti 2° ex parte modi quia
vera est prius illa quae determinatur loquitur de instanti A ipso ab illaque
loquitur de instanti B diversa insuper est propositio quae loquitur de tempore,
praesenti ab illa quae loquitur de praeterito, et futuro, et ratio est,
quia est quae utrique iudicium tempus complectitur, et repraesentatur modo una
mentionalis, propositio tamen non sicut non variatur propositio variata solum tempore
mensurato ex parte subiecti ratio est manifesta quia illa exsecuta significatione
ex parte subiecti non est differentia cognitionis in genere repraesentatio
nis et mentionalis sed est praesens denominatio extrinseca per partem
non provenientis ab ipsius mensurandis per coexistentiam cum actu
variari potest invariata propositio quae supponitur duratura per multa
una in illo sequitur quod non variatur propositio variata illa exsecuta significatione 1024
ex parte subiecti.

Sed notandum nunc quod in 2° parte tanta videbatur quae tenent
Hurtadus, Arriaga, Alterius, Oviedo et Conim. quos citatos sequitur
Ar. Arcuadus libro 1° de anima disputatione 2° sectione quarta quae
sunt distinctas. 2° et 3° Arriaga disputatione 4° sectione nona, et nullo ministerio
ex nunc 1° Salamanca et quae defenduntur Albanensis et Aula
rarius et Medina apud D. Morella de Sancto Dominico disputatione 2° nona parte prima
1° sectione 1° et ipse nunc cum D. Bonino disputatione 2° nunc etiam Eshaudae
1° sectione 2° Carrera Molina tenetur Tzquiado, et plures disputatione 6° sectione 1°
1° et quae Aristoteles communiter minus nostros inveniuntur auctoritas et Thom 1025
Ioannes: quod propositio mentalis potest manere de una in 2° et 3° et 1° de nostro.

Lugdunensis
cum D. 1° et auctoritas Doctoris de praedicamentis Cap. de substantia. 1°.

inquit nq si vera & hec oratio quando suum; si illi superat eadem
hec oratio sta verit. ideoque D. Thom. paulo post ... ac ... nego
antecedens sequuntur ... quod s. mens est vera et dextero vera; ... Philo
sophus qui dixit ... hec oratio Socrates sedet, et vera ... sedere, et eadem
sta est ... suspenso, ... Amplius. M. cognitio mea veritatis
... secundum veritatem, ... veritatis ... mutata re, eadem opinione
de illa retineamus, ... D. Thomas, et Philosophus eadem ...
mentali ... modo vera, et postea falsa; ac proinde ...
... de vera in falsam ...

1026 ... Respondens Philosophus loqui de ...
cali ... sic Arist. eadem modo de oratione loquitur aut de ...
nione ... vocali sed mentali ... et quidem D. Thomas cla
re ait ... cognitio mea variatur ... respondeat ... Philosophus
non loquitur de eadem ... sed de eadem specie ...
... loquatur de eadem numero ... sani ... verba;
scilicet eadem hec oratio ... Philosophus ora,
... namque eadem manet quando ... sedere ... mora ...
... vera ... falsa ... eadem ... opinione ... loquitur de eadem ... plane tenetur D. Thomas illam
... et semper vera ... Philosophy.
...

1027 ... Probatur ... oratione, ... loquamur ... de hac
... prius currit tali ... in primo instanti et vera, ... falsa
... de vera in falsam transire ... anni pars ... sicut hec
... prius currit vera est quando prius currit; sed prius ... mista
... currit ut supponimus ... instanti et vera tali ...
pars anni probatur ... illa ... in primo instanti vera ... sequitur
... prius ... instanti currat: ... vera et in secundo instanti
non requiritur ... instanti prius currere ... in ...
... non curreret ut supponimus ... non et vera in ... falsa ... transi
ret de vera in falsam. = Confirmatur ... de presenti dicitur vera, ...
... ab eo ... presenti ... non ... ab eo ... res fuit ... non
fuit ... ab eo ... non ... sed in ... instanti non ... de pre
senti ... et de presenti ... in ... instanti ...
falsa et vera ... in ... transire ... de vera in falsam, et de falsa

1028 in veram. ... illa mentalis ... ad ... tendens ...
... habet in ... instanti ... illi ... nunc ...
... et falsa ... continent in ... instanti non ... in ...
falsa ... probatur ... ipso ... ad ... supponatur, tali ...
... illa tria instantia supponi debet ... intrinsecam.

tendentiā talis ut in 1 instanti actu erat in 1º, et talis propositio quae sequitur
tendentiaque tendentia talis se habet in 1º instanti actu tunc illum
et sequitur tam 1ª 2ª producit sed concurrat talis copulatio
non immutatur ...ius repraesentationibus sunt minimeque tendentiae intrinsecae
onalis in oblo.

Respondeo quod talis propositio licet in 1º instanti sit vera, illa tamen 102.
in 2º instanti non tamen actualiter eius pars: nam est significare in 1º instanti
tantum, ac in 2º significare in 2º instanti eius actualiter existente
et pro instanti 1º, et hoc idem significare in 1º instanti. Unde licet
in 2º vera est, tandem nam sit ut illa propositio significet in 2º instanti
tantum cuius pars actualiter existens prout in instanti 1º tamen, quae propositio illa
attenta praecise sua intrinseca tendentia tamen significat tempus
praesens ... tamen temporis praesentis ... huiusmodi
propositio solum significat quod sua talis tendentia applicatur atque ut ...
tendentia solum applicatur tempori praesenti et pendet talis. Non ...
tamen a denominationibus ... solum talis significatur maior ...
bilis et minor aut ... ex sua tali te-
dentia propositio: hoc primum erit, ac illa primum erit instanti A. 103.

Dices
in instanti 1º quod illa propositio primum erit cum sua tendentia non denominatur
instanti A potius quam B, quia ... et hic primum erit
nunc quando ... illud nunc quando ipsum
existit sive non ponitur cum sua tendentia propositio sed aliud ...
dis et itaque ... propositio occurrat in instanti A hoc erit illud nunc
si instanti B instanti B erit illud nunc, et sic de aliis. = Instanti
1º quod in illa propositio significetur cum suo tendendi tempus praesens sub praecisa
... praesenti consequenter quae significatio ...
erit in quolibet instanti tempus ... modo tendendi ... signi-
ficat. ... determinare instanti ...
cum pure ... denominationem instanti A, instanti C. 104.

Instantia 3ª propositio illa
... instanti ...
... primum omnino erit usque ad instanti B ... primum erit
... in instanti B et ... instanti
... et vera, ... non supponatur ... ante
quam ...
de ... [illegible]
propositio ... de ... in ... non ...
... in instanti ... et ...
... primum erit ... in instanti A ...
... et ... et ...

[illegible] tlg [illegible] quia nunquam [illegible] nunquam [illegible]
[illegible] parte [illegible] respondendo de [illegible] pro [illegible] duas
n [illegible] 2.a [illegible]

Sectio 6.a

Pro argumentorum solutione

Arguitur 1.o [illegible] quia debet dari [illegible] pro omni tempore [illegible] copulae [illegible] transitus de [illegible] [illegible] ratio [illegible] [illegible] requirebant [illegible] n dari pro aliquo tempore [illegible] copulae [illegible] [illegible] pro omni tempore [illegible] copulae, [illegible] pro aliquo [illegible] confirmatur 2.o [illegible] talis [illegible] [illegible] tempus [illegible] copulae [illegible] semel [illegible] pro tempore [illegible] copulae per [illegible] n [illegible] [illegible] de [illegible] confirmatur [illegible] [illegible] ad [illegible] n [illegible] debet [illegible] [illegible] quae [illegible] non [illegible] [illegible] temporis [illegible] requirebatur [illegible] transitus de [illegible]

1033 Respondeo ad argumentum distinguendo ant. [illegible] debet dari [illegible] pro omni tempore [illegible] copulae [illegible] tunc quando [illegible] pro omni tempore [illegible] copulae [illegible] ante [illegible] quando [illegible] [illegible] probant [illegible] distinguenda [illegible] [illegible] [illegible] significat [illegible] nisi [illegible] et hoc [illegible] omne tempus [illegible] tempus [illegible] [illegible] [illegible] in quo [illegible] [illegible] [illegible] omne tempus tunc [illegible] copulae [illegible] n [illegible] [illegible] pro [illegible] [illegible] in quo [illegible] [illegible] [illegible] copulae [illegible] [illegible] [illegible] pro omni tempore tunc [illegible] copulae [illegible] n [illegible]

1034 Ad 1.m confirmationem distinguo [illegible] n [illegible] tempus [illegible] copulae [illegible] tunc quando [illegible] [illegible] tempus [illegible] copulae ante [illegible] [illegible] [illegible] confirmationem quae [illegible] [illegible] transitus de [illegible]

ut tamen semper maneat eadem, talis propositio ad hoc continuationis dicit tempus maius quam illa ex se, et ab intrinseco non minus debet repræsentare tempus ex parte modi, quia quæ condo non minus debet repræsentare ex parte subiecti tempus quia semper nunc maius, et continua mente nunc cum ... diminutioni.

Ipsum videtur illud sequentiam per ... re ... variabilem, et eodem modo ex parte modi repræsentare ... pro præsenti sub præcisa ratione temporis præsentis ac prædictus ... compositum ad tempus ex parte subiecti sequitur ... variabilitas temporis. Si sumatur et de ... potest manifestè, de vere in ... unde propositio illa habet virtualiter ... præsens ... in hoc instanti ... quo ... existere ... instanti tantum repræsentat absolutum ex parte subiecti ... instanti ... 1035

Notat ... propositio illa ex parte modi ... nec ... dicendi ... significat illa instantia sub præcisa ratione temporis præsentis ... tamen ... cuilibet ... unumquodque ex illis instantibus quando ipsum ... unumquodque coexistit. 1036

Et hinc Notat ... non significat tempus ex parte ..., ex parte autem modi significat ... præsens ... quæ significationis semper ... significat ... ex parte subiecti ... instans ... coexistit; quæ significatio ... parte subiecti ... in communi ... Notat ... hæc subiecto ... hic, ... loquendo non æquivalet ... particulari ... temporis præsentis ... præsens currit æquivalet ... particulari de tempore præsenti. Nota denique, quod ... illa ... possunt simul convenire in ratione temporis præsentis ... tamen ... et autem ... præsens ... ab instantibus ... sumitur ... unumquodque ... non ... præsens. 1037

Arguitur ... illa ... sumitur, quod ... convenit ... aliquod instans præsentium ... copula, ... instans ... præsens in ... instanti non currat, ... vera cum propositio ... Maior probatur ... illa de præsenti ... currens ... vera sumitur ... convenientiam ... aliquod instans præsentis ... copula et similiter dicendum de illa de tertio ... currit, ... Confirmatur propositio illa ... præsens currit ... denominari ... præsentis ... instantis ... durationis ... æquivalebat huic ... currit ... in instanti ... manifestè de illa ... 1038

Ad argumentum respondeo ... maior ad probationem concesso antecedente nego consequentiam ... quia propositio illa de præsenti ... vera ... comparata ... existentiam, aut coexistentiam ipsa ... instantibus ...

ann. in quo est pro ipso determinatio et non pro alio ex parte subi. sup
ponit, et etiam sit disnoscenda est veritas ppnis de preterito aut de futu
ro quam nunquam pertinet ad sui veritatem objecti actualiter existentis; nec
tra que pertinet ubi coexistat tempori, in quo partes subie. conveniunt,
= ad determinandum ipso tempore quod [illegible] ppnis significatum tempus ex
parte obti; non vero [illegible] sumg.

1039 Consistit cognitio divina quae est cognitionis
[illegible] nunc existens, tunc ab aeterno vera et erit vera in aeternum
quia prius non coexistat huic cognitioni Dei in omni tempore, quia
Dei cognitio existit ipsa similiter divinitatis et non cognitione hum
ana indicanda ad utrumque concurso ante ipso coexistentia dispar
sit; Nam supposita immutabilitate scientiae Dei divina cognitio obi sup
ponendo, ut determinandum non contrarium ad hoc et illud instans
ad determinatam et ad coexistendum omni tempori et individuo instan
tibus, quae sola repraesentat commensurat cognitio vere
indicanda obi sup in [illegible] ut determinandum non ponit absolute,
significatum ex parte subi. nisi in instanti cognitionis coexistens in
quo [illegible] obj. et coexistat cognitio illa erit.

1040 [illegible]
curri vera [illegible] aliquis [illegible] currat [illegible] vera illa
prius currat [illegible] prius in aliquo instanti currat dum [illegible]
[illegible] aliquis [illegible] currat quando ipsa existit [illegible]
[illegible] currat quando ipsa [illegible] et modo [illegible]
[illegible] similiter [illegible] vera una prius currat [illegible]
prius in aliquo instanti coexistunt [illegible] currat [illegible]
[illegible] instanti [illegible] coexistunt ipso [illegible] illa
[illegible] prius currat quando ipsa existit [illegible]
de [illegible] currat [illegible]
[illegible] nullus currat [illegible] instanti [illegible]
[illegible] pro illo instanti; [illegible] non [illegible]
[illegible] verificabit.

1041 [illegible] solutione [illegible]
dici loquitur [illegible] vera [illegible] loquatur [illegible]
loquatur [illegible] respondeo [illegible]
[illegible] de hac [illegible] de illa [illegible]
[illegible] determinate [illegible] conceptu,
[illegible] loquitur Deus [illegible] determinato [illegible] habebit
[illegible] prius loquitur Deus [illegible] vera [illegible]
[illegible] prius non loquatur [illegible] ex parte obti [illegible] tempus de
terminatur [illegible] habent [illegible] loquitur [illegible]

pote illo determinari. Et quando vel habitualiter est esse humani vel
in principium est esse simpliciter continuitate contra quod eo esse vel ex conversione eius
modi est veri major ex parte eius tempus denominatur. 1. 42.

Adverte

hec est quae ratio de qua hucusque loquuti sumus supponit pro imperfecte
pertinente ad nationem et ratione [illegible] tempus praesenti relatione
vel suppositione naturali et personali, neque copulanda neque determinationem
quae denominatur neque confusa est, est suppositio [illegible] ratione est
quae talis est ex parte modi excitate [illegible] tempore
praesenti [illegible] modi ut supponatur
pro ratione [illegible] tempore praesenti [illegible] pro tempore fu-
turo vel [illegible] denominari modo. Unde ad illa quae [illegible]
[illegible] determinationes neque denominandum ut in [illegible]
de hac quaestione [illegible] 306 adverte [illegible]
[illegible] in [illegible] in concreto
quatenus [illegible] in [illegible]
5.

Sectio 3a

Agitur de veritate propositionis de futuro contingenti 1043.

n. — — — — — — —

Suppono 1. tempus esse [illegible] et [illegible] tempus [illegible] modo [illegible]
naturali. Unde [illegible] contingentes [illegible]
[illegible] pro nunc et continuata pro duratione [illegible]
[illegible] contingentes in separatione [illegible]
[illegible] pro nunc et continua pro duratione praecedenti. Suppono 2.
[illegible] de [illegible] de [illegible]
[illegible] repugnante in [illegible] denominari [illegible]
Unde quod dico ad quaestionem de futuro contingenti [illegible] 1044
conditionato et de illo in [illegible] an habeant denominari [illegible]
[illegible] denominari et sine.

Suppono 3. [illegible] de futuro contingenti
[illegible] de futuro [illegible] in tempore contin-
gentia [illegible] absolute [illegible] de futuro c-
contingenti absoluto [illegible] sub
aliqua conditione [illegible] ad conditionatum [illegible]
[illegible] futuro contingenti conditionato [illegible] con-
[illegible] suppono 4. [illegible] an [illegible] habeant denomi-
nari [illegible] ad [illegible] sua
[illegible] contingentes [illegible] de [illegible]
[illegible] suppono [illegible] denominari
[illegible] denominari [illegible] denominari
[illegible] denominari [illegible] denominationis aliquae

hoc nullas annualiam [illegible] hoc potest communis quae aliud [illegible]
[illegible] in [illegible] implicare. [illegible] quod [illegible] denominare, [illegible]
[illegible] conditionis [illegible] denominare denomina
[illegible] denominare verae.

Supono 6° [illegible]

Sicut inquirimus an [illegible] de tueno Communione [illegible] absoluto [illegible] Conditionato habeant denominari veritas [illegible] falsitas utriusque [illegible] proponi at [illegible] philosophus modo [illegible] praecipuae theologi [illegible] inquirimus [illegible] hoc pro nunc [illegible] in [illegible] an [illegible] decreto [illegible] aliquam connexionem ad [illegible] quas [illegible] quae [illegible] tueura [illegible] theologi [illegible] tractatus de [illegible] praedicti. [illegible] affirmativa [illegible] certa [illegible] pro [illegible] de [illegible] 23 [illegible]

1046 defendere [illegible] ponere [illegible] [illegible] in [illegible]

Ipsam [illegible] tamen [illegible] quae inter Catholicos Communiter [illegible] aliqua [illegible] habere [illegible] tueura Communione [illegible] de aliquibus [illegible] in [illegible] quae [illegible] affirmatioris [illegible] neque [illegible] atque [illegible] habere. [illegible] tamen [illegible] Thomas [illegible] aliud ad hoc [illegible] philosophia [illegible] ab [illegible] in [illegible] Caput [illegible] Communio [illegible] philosophum [illegible] una [illegible] in se [illegible] atque aliud [illegible] tamen [illegible] ad nos [illegible] [illegible] de una [illegible] alia [illegible] affirmanda; [illegible] possumus nos dicere,

1047 [illegible] verus, [illegible].

Moveor ad [illegible] philosophi [illegible] tunc [illegible] magna [illegible] ipsum [illegible] decreto [illegible] in [illegible] hoc [illegible] quae [illegible] quae [illegible] dicimus [illegible] facta sunt [illegible] in [illegible] quae [illegible] quaelibet [illegible] alium [illegible] [illegible] nescit [illegible] pars [illegible] dicere [illegible] quaelibet [illegible] affirmatio [illegible] negatio [illegible]

1048 [illegible] aut [illegible] docuit [illegible] sed [illegible] habet [illegible] affirmativa communis et [illegible] modo [illegible]

Ita dico

[illegible] de tueno contingenti [illegible] absoluto [illegible] Conditionato habent denominari veritas [illegible] denominari falsitas. [illegible] probatur [illegible] argumento theologico [illegible] habere [illegible] denominari [illegible] in [illegible] futura Contingentia [illegible] absoluta [illegible] conditionata: [illegible]

bit [illegible] nra circa dicta futura l. denominan. conformata l. n. [illegible]
[illegible] quelibet [illegible] nra circa cuiusmodi futura l. denominari vera l.
l. denominari illa maior quod ad utramque partem clarissime constaret
scriptura sacra, et sanctis patribus, suffragant quod ad primum 19 hic Mar
tii die 26 [illegible] me nadiciam [illegible] anne, quod salus cannot
[illegible] me nepabit. Quod ad 2 vero illud christi Dni Marci [illegible] ve nobis
[illegible] ve nobis Bethsaida [illegible] et Sidone facta [illegible] qui
facta [illegible] vobis olim in [illegible] [illegible] penitentiam egissent. Confirma 1049

tur [illegible] hic [illegible] [illegible] de futuro conmpensi absoluto,
sed habet denominari veritas: [illegible] de futuro conmpensi abso
luto habitum denominari veritatem l. falsitatem maior [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] de fide: [illegible] denominari vero 2
[illegible] denominari vera [illegible] conformitatem [illegible] [illegible];
[illegible] habet [illegible] denominare vera, sicut habet
denominari veritatem [illegible] [illegible] [illegible] christi Anni
[illegible] pro tempore sequenti hic [illegible] conformatum [illegible] illa veritatem
[illegible] confirmatur 2 hic [illegible] de futuro conmpensi conditio
nato [illegible] videlicet mirabilia [illegible] prodigia christi Dni [illegible] [illegible]
[illegible] de futuro conmpensi conditionato [illegible] compareium
ad tempus quod [illegible] ad omnes christi Dni [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ann [illegible] de futuro conmpensi conditiona 1050
to habitum denominari veritatem, et falsitatem. Respondetur l. [illegible] futu

ra absoluta [illegible] Marcelo [illegible] a patre Monrolla [illegible] [illegible]
[illegible] denominari [illegible] futurum [illegible] denominari [illegible] futurum, sed
[illegible] in denominari [illegible] [illegible] futurum [illegible] futurum
= Doctrina (hic [illegible] patre Monrolla) [illegible] [illegible] naturaliter
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] primum; [illegible]
[illegible] [illegible] denominari [illegible] peccatum [illegible] [illegible]:
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] sicut ille qui [illegible] [illegible]
[illegible] peccatum [illegible] peccatum [illegible] denominari [illegible]
peccatum [illegible] [illegible] [illegible] futurum conmpensi [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] peccatum [illegible]
peccatum: hoc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] denique [illegible]
[illegible] Deo nulla [illegible] [illegible] [illegible] futura conmpensa absolu
ta [illegible] [illegible]. 2 circa illud dicimus [illegible] [illegible] 1051
[illegible] [illegible] conmpensi sed [illegible] absolute et simpliciter. Res

pondetur [illegible] futura conmpensi conditionata [illegible] Mag. [illegible]
na Dominicano, et aliis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
et moralibus [illegible] de futuris conmpensibus conditionatis [illegible] [illegible]
[illegible] conditionali, et hoc [illegible] [illegible] [illegible] pluribus [illegible]
scriptura testimoniis in quibus loquitur Deus de futuris conditio

ex Contingentia, quae vocem dubitationis importare videtur, quod hae tandem
doctrinae sic in quaestione in sua Doctrina hic male permixtae
Sed dicitur Deum solum habere cognitionem talibus circa futura
contingentia conditionata, ut respondere Deus in dicto loco dicitur:
sub initio: quod Deus in cognitione huiusmodi futurorum ponenda
sit atque Boethius, et absurdissimum: quod solutio erit.

1052 Deinde con-
tra desumpta ex illis verbis tertiae tertiae doctrinae illi enim vocem
non importare dubitationis in Deo sed enim etc. clare docet citatus
" D. Augustinus tractatu 5 in Ioannis cap. 1 qui omnia ex dicto ter-
6 tio non dubitat sed maxime dubitationis verbum dicitur sic
6 ne tale dubitaremus quod nec ipse quando vero dicitur in Deo ex Dignita-
" te tollat illa dubitatione ex fide ut indicium dignitatis divi-
" nitas. Videtur tamen Scriptura in caelo ipsum ipsius
" et vitiis ambiguus tertiae manifestae Dei necesse quoniam sed
6 ut Idem homini. Ideo tamen ambiguum audita ...
" exponitur maxime homilia nona in Evangelia particulatim
" non significat dubitationem in Deo sed potentiam Dei qui respondit
1053 6 clare hic ubi clamora s..

Confirmatur ratione Thomistae quod nos
extramus pro hac sententia coniecturali Thomistae Antiquiores semper
ipsos tales Nostri Domini. Sed haec pars utitur de tali Doctrina de
ipsorum libris non deleatur. audiretur hic prima sententia affirmans videt
dicit quod in Deo est scientia certa et infallibilis futurorum conditionatorum
hoc est, nemo quidem modernus theologus qui non ex schola D. Thomae
sed etiam scholae hispanae quae ... de scientia futurorum dimicaverunt
in editione Salmanticae anno 1611 pro hac prima sententia Et
Molina Valentia Vasquez et Suarez deinde Verumque 2a sententia Om-
nino huic opponitur... Dominus enim quod ponit Deus ... conciecturale
certo modo cognoscere quid causa libera faceret in tali occasio-
ne in illis ... conditionibus contingentia non tamen ponit in-
fallibilis. Et ... cognoscere sicut pro illa suos Cautores tertiam Cajeta-
nus et Launus et Conclusio hoc 3 sequenti Veritas Discipuli D. Tho-
mae et mihi certamina talia ... non ... probabiliter
sumus nec ... verba ...

Sectio 3a
Fundamentis 3e ... probatur
Statuitur.

Probatur 1o Deus nec aspectu Philosophicum
... ... determinans futurum absolu-
te, determinans ... futura absolute eandem ... in ...
quae nimirum non determinans ... et non ... loquimur
de futuris sive de Praeterito sive de Futuro Inde non determinat

q. mea hic summa
id peccatum est determinatum futurum absolutum; posito id affirmatio est determinate vera, et posito id negatio est determinate falsa. Si autem peccatum determinatum non est absolute futurum, posita negatio est determinate vera, et posita affirmatio falsa determinatum est. Si ergo dicimus de peccato pro futuro sub condicione existente, classis [illegible] pro et de [illegible] affirmanda et negandam ad [illegible] peccatum sub illa conditione determinatum, [illegible] de futuro conditionali absoluto sive conditionato si determinatum est, determinatum falsum. 1055

Consideratum ex duobus oppositis conditionalibus alterum determinatum verum, et alterum determinatum falsum. Sed hae conditionales: Petrus, si erit, peccabit; Petrus, si erit, non peccabit; similiter [illegible] si [illegible] concio, [illegible] convertetur; non si [illegible] audiat concionem, convertetur, in utroque [illegible] alterum [illegible] determinatum et determinatum alterum falsum. [illegible] hodie [illegible] determinatum [illegible] ego hoc [illegible] ab aeterno [illegible] [illegible] ego hodie hic [illegible] et [illegible] hodie.

[illegible] utrumque eorum [illegible] ab aeterno [illegible] hic mea hodierna [illegible] conditionata, similiter si hodie [illegible] tunc absolute quando quamvis conditio [illegible] rat et contingenda [illegible] conditionato ego hodie [illegible]. 1056

Dicitur [illegible]

particula [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] contin[illegible] et indeterminatam [illegible] [illegible] contingentia futura. Unde [illegible] [illegible] futura contingentia [illegible] determinatam [illegible] determinatam illa [illegible] indeterminatam, et contine[illegible] implicare [illegible] peccatum [illegible] suspensum [illegible] ab [illegible] [illegible] pro tempore futuro [illegible] [illegible] particula [illegible] [illegible] contin[illegible], et indeterminatam [illegible] futura contingentia peccatum manere suspensum ab [illegible], et [illegible] pro tempore futuro: [illegible] particula [illegible] [illegible] peccatum suspensum [illegible] ab [illegible] et [illegible] pro tempore futuro peccatum neque [illegible] pro tempore futuro [illegible] implicat [illegible] peccatum [illegible] determinatum futurum [illegible] determinatum non [illegible] futurum aliter neque [illegible] neque [illegible] pro tempore futuro [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible] conditionati alterum determinate affirmat peccatum futurum esse, alterum determinatum id negari [illegible] alterum determinatum vera, et alterum determinatum falsa. 1057

[illegible] [illegible] [illegible] indeterminatio [illegible] contin[illegible] [illegible] re [illegible] cognitioni [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] vera determinate [illegible] dicimus [illegible] peccabit [illegible] non peccabit [illegible] [illegible] [illegible] peccatum [illegible] [illegible] suspensum ab [illegible] futurum [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] non habet medium

intra cognitionem denominari a humana, et cognitionem denominari negatam peccatum formaliter videlicet ab unoquoque indiget, sive fundiatur, et habeat cognitionem denominatio ab eo per peccatum formalem medium intrinsecum esse, et non esse intrinsecum, et similiter sicut planus illius formaliter habitum est et non est, quod intrinsecum, et non est eiusdem per non datur medium.

1054 Colligitur aliud esse quod dicitur via aliud quod circa 1.ª 2.ª q. 10 quod obiectum ad modum etiam quod denuntiatur ad 24 argue quaestio, quod hoc aliqua ratione introducat habere cognitionem Ipsius. Unde non peccatum per se ipsa clara formaliter et hic est quod clara specificantur et denominari viam quia ipsa conformatione cum suo obiecto: et tamen non claret talis conformitas ideo quod non nemo licet sed potius cum formalitate de videri formalem obiectum speciem liberum. Dicimus quod ex duabus locutionibus de futuro contingenti altera est vera determinate, et altera denominari falsa; tamen hic sunt et ignoramus quamquam denominari vera quaeque denominari falsa ad modum quo ponimus. Certe scimus quod aliquem hominem peccatorem et ea ratione alterius denominari hominem peccatorem quem dicamus quamquam est illi denominari ho qui dicitur iustificatur.

Sectio 3ª

Aperitur opinio solutum.

1055 Primus sit futura contingentia non habent esse denominatum clausula quod a vero suppositum cum indifferentia ad datum illius existentiae quod deinde non habent esse denominari in ipso nullum esse denominari, cum quod necessarium veritatis actu illa habere denominationem veritatis aut falsitatis. = Contra 1.º ipsa anno dumtaxat 28 deinde esse habent denominationem pro tempore in quo praecedit ipsa quando pro tempore inferiori et copula futuri. Ergo ante ... libera potentia consequenter ... eo ipso sit de futuro verum denominari vera, non requiritur quod eius obiectum habeat esse pro tempore in quo ipsa profertur sed sufficit quod habeat esse pro tempore inferiori et copula, sicut pro tempore futuro ... de praeterito verum sufficit quod eius obiectum habuerit esse pro tempore praeterito.

1056 Opinio 2.ª dicit cognitio divina de peccato futuro antecedenter esse denominari vera talis peccatum, tale peccatum esse necessarium, et non liberum. Sed hoc implicat quod cognitio illa non denominari vera. Probatur maior: quia cognitio divina intrinsece necessaria peccatum antecedenter ... vero necessario valet ... antecedenter peccatum: ergo antecedenter peccabit: ergo peccatum antecedenter necessarium et non liberum. Hoc argumento eo evincitur philosophi in multis —

medico lxxon nipadicuntur Deo quaecumque futuri Contingentium libere
v. vi. ut homines facerent liberos sicut sacrilegos ut inquit San 1061
tus Augustinus lib. 5 de civitate Dei cap. 10.
Ad solutionem primi ergo
communem theologorum d. Divo sancto Anselmo desumptam primi data
sed necessitatem tam alia antecedentia consequentia aliqua necessitas an: Convenien
met: quod posito actu sume proximo ad operandum cum omnibus compu
quod et sequentibus voluntas non indifferentia ad utrumque libertas exitum
sed determinata ad unum. haec necessitas ant. et consequenter libertati necessitatis
consequens convenit in ipso libertatis exercitio, quod quia est [illegible]
in comparatione cum sit respectu necessitatis; sed in hoc [illegible]
philosophi liber dat necessarium est [illegible] [illegible] illud [illegible]
ex libera determinatione voluntatis [illegible] convenient. Unde necessi
tas consequenti quae voluntas ex suppositione operationis non ponit 1062
operatam non tollit libertatem ipsi ratione pos antecedentem ad non operandum
[illegible].
Sim. ad argumentum [illegible] ad probandum dum [illegible] ani cognitio divina
[illegible] necessario necessitas consequentis peccatum Anticristi [illegible]
necessario necessitas antecedenti [illegible] [illegible] scientia divina de peccato [illegible]
[illegible] et aliquod [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad peccatum [illegible] [illegible] peccare [illegible]. Inde
[illegible] peccati [illegible] peccatum [illegible] tamen non [illegible]
ex illa necessitate necessitas ant. [illegible] ut inquit Sanctus
Hieronimus in cap. 26 Ieremiae [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] futurum est Deus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Dei ab [illegible] et peccatum in [illegible]
[illegible] scientia divina antecedit futurum est [illegible] Convenien
in [illegible] [illegible] consequens: [illegible] antecedit futurum [illegible] antecedit
[illegible] [illegible] [illegible] causalitatem [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] peccatum [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] causalitatem [illegible] causalitatem [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ideo peccatum futurum [illegible] praevideatur
a Deo: [illegible] futurum est praevidetur a Deo quia [illegible]
[illegible] [illegible] scientia divina de peccato est antecedentia [illegible]
antecedentia [illegible] [illegible] peccati [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] aliquid [illegible] [illegible] scientia divina [illegible] quod solum
[illegible] habeat pos [illegible] antecedentem [illegible] [illegible] antece 1063
[illegible] denominatam [illegible] quatenus videtur futurum est [illegible]
[illegible] causalitatem [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Dei ad peccatum Anticristi [illegible] [illegible]
[illegible] habet pos antecedentem ad non peccandum [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] quod voluntas habeat pos antecedentem ad non pecca

dy & sic est indifferentia ad utramque suppositionem potentiae peccandi et non peccandi ac

respectu sic indeterminatura ut ad peccatum, ergo consequentia est impos-

sibilis non peccare, et tunc Deus habet scientiam de peccato. Si autem voluntas

non est sic determinatura ad peccatum, tunc Deus non habet scientiam de peccato, sed de

non peccato. Unde voluntas nunquam potest falsificare scientiam Dei, quia peccato

quod nunquam potest contingere, ut dicta de peccato non peccatum, sed negatio

ut peccare.

Instabis: Deus Antichristum libere peccaturum libere verificat, ergo

non falsificat Dei praescientiam de peccato, quia potest libere huiusmodi per

scientiam falsificare, ergo consequentia solvitur ad utramque determinationem, et liberum

ad aliud, sic autem determinatur ad falsificandam Dei praescientiam de peccato,

non falsificat eadem praescientia. Probatur quia in potentia peccandi est ve-

rificatio, ut dicitur non falsificatio Dei praescientiae, ergo libera potentia pecca-

ndi est libera verificatio. Ergo Antichristum libere peccare libere verifi-

care, et non falsificare Dei praescientiam de peccato. Respondeo negando

antecedens ad probationem, concesso antecedente, distinguo, primo consequens:

libera potentia peccandi est libera verificatio, et potentia utilitatis,

concedo; ex suppositione praescientiae concedo; et non est libera consequenti-

a ex suppositione praescientiae, nego, ut supra, et ulterius cogitur.

f. 106 Ergo non ad rationem

sufficiendi, neque est ad non falsificandum praescientiam requiritur, quia

supponatur esse praescientia supposita autem praescientia determinatur pecca-

re futurus ergo Antichristus non est liber potentiae non ponere peccatum, sed est

liberae determinationis pro tempore futuro ad ponendum peccatum, in casu

supposita tali praescientia non est potens falsificare, sed non falsificare, quia

ipsa non est libera determinatio ad non falsificandum praescientiam; et ideo

Antichristum consequentia necessitatur est ad ponendum peccatum, consequenter

necessitatur ad verificando praescientiam de peccato, quia supposita peccato est ejus

initio de ipso consequentia est impossibile non ponere peccatum ac proinde etiam

potentia non verificare praescientiam sola scientia distinguta mea Dei, si autem

ex voluntate antecedente potentia non peccare, ut ideo libere peccat, et tamen

libera potentia falsificare Dei praescientiam, tamen voluntas nunquam habet potentiam

ad contingendum non peccatum ejus praescientia de peccato, et ideo non falsificat,

sed verificat talis praescientiae necessario consequentia non tamen li-

bere.

f. 107 Opponens 3º: si Deus scit esse non est peccaturum, hoc est quod Deus scit

ipsum non est hodie vera sed potest Deus non scire illud ut tali quod potest

non est hodie vera: ergo non potest determinare vera. Probatur: licet ea

scilicet quae est hodie determinare vera non potest, ut hodie vera, sed

illa quae potest non est hodie vera, et non est determinare vera. Ratione modi

quod ipsa quae hodie est determinare vera, non est indifferens, sed hodie ex

natura sua determinatur, ut indifferentia ad utrumque oppositum quia autem

quae potest hodie non est vera indifferens est sed hodie verificatur. Con

dictum maxime peccatum pro Creaturis non est hodie denominatum ad ultra Crean
nis; quia sicut non est hodie denominatur ad illud: ergo illa sunt in ipso
de denominandum vera vel falsa: sicut est hodie indifferens ad pec
catum Creaturis ipso tale peccatum est hodie indifferens ad ut Creaturam
ergo sicut hodie illud Conveniens ad veritatem est indifferens ad propositionem
neque denominat vera neque denominat illa. 1968

Ad argumentum contra

la maiori distinguo minorem; sed quia ponit non peccare Creaturas per aeternum
distinctione concedo minorem; ipsa consequentia nego minorem. Et distinguo conse
quens: quod tale sit ponit non est hodie vera antecedente; concedo:
consequentia nego. Ad confirmationem, et ad probationem similitudinis
quantum maiorem, et minorem negatur quae erant. = ad Confirmationem
distinguo anti peccatum pro Creaturis non est hodie antecedens denomi
natum ad ut Creaturis concedo non est hodie consequentia denominatum; ne
go anti et distinctione similiter probationem adhuc negatur; ad ultimum
ultimum distinguo sicut est hodie indifferens antecedens ad peccatum Crea
turis concedo: est consequentia indifferens nego anti et distinctione similiter
duplicem consequentia ultima sequitur adiolum respondeo est in quo sit
antecedens ponit non est vera sicut antecedens ponit sicut non pecca
re Creatus: et sicut sicut non ponit ipsa consequentia non peccare Creatus,
suppositio quod Creatus ex sua libera determinatione peccaturus sit tamen
illa non ponit consequentia non est hodie vera sed eadem suppositione tale. 1969

Sed

contra Doctrinam Solutionem nostram in hac parte de praesenti sicut peccatum quod
vera est denominatur peccatum pro ultra et similiter non ponitur est ut veram
quia vera pecca est pradicta aliquam denominationem anni, et sit sicut
ex parte actu primo tali terminum denominandum est Consistentibus
... quia verificatur pradicta denominationem consequentem et sit
dicitur ex parte actu sit quae quidem denominatio ... libera est
Creatura ... notabilis Opportune ... loquendum ... argumento primo de ...
Creatura quae stare ponit ... Creatus sit peccaturus ... non ... quia
dico est antecedens indifferens ad veritatem et falsitatem et solum consequentia
denominata ad veritatem hoc autem non Convenit Doctrinam praesenti
... de peccato ... quia sit radicaliter denominata ad veritatem ...
... nihil ... denominat peccaturum sit Unde non est antecedens
indifferens ad veritatem et falsitatem.

Disputatio 3ª de ultima
Probabilitate ... moralibus
Sectio 1ª
Utrum aliquis ...
... Animus intellectualis ... quo ...

sunt exprimus) idq. est ac validus affirmandum, dicentes vero illa ac validis imparibus distribuerisque procedere de asserunt, et dicentes quod a dictionis disjunctis esse possit et hoc dum non est hoc. ann resolutionibus no ro 1? quod asserunt, et dicentes simultaneum distrahunt, nempe et eo modo sundicant in obiectis asserunt enim in obiectis unde affirmando praeyere subire dicentes vero negando de subiecto praeter nova est quod asserunt, et dicentes dictionis disjunctivae distrahunt ex obiecto enunciationis ra nove quod asserunt, et dicentes dictionis materiam, et negando validis parte de loco subiecto. At Constat ex Dna. Theologorum [illegible] simultaneum [illegible] dictionis [illegible] obiectiva est et hoc [illegible] obiectis enunciationis [illegible] [illegible] distrahunt et habent idq. obiectis enunciationis.

Sine novo [illegible]

1331 Obiectis enunciationis [illegible] validis aut [illegible] subiectis obiectivis et praeyere obiectis [illegible] et obiectis [illegible] verificationis [illegible] quo possit verificare [illegible] hac [illegible] [illegible] et [illegible] sumpta [illegible] enunciationis [illegible] verificando [illegible] obiectis enunciationis obiectis [illegible] obiectis verificationis obiectis quod dicimus [illegible] asserunt, et dicentes dictionis disjunctivae distrahunt ex obiecto enunciationis [illegible] distrahunt ex obiecto verificationis? = Pro quo nota quatuor [illegible] obiectis verificationis [illegible] absolute [illegible] conditionate [illegible] absolute [illegible] absolute verificat [illegible] [illegible] [illegible] requiritur: conditionate [illegible] [illegible] [illegible] verificare [illegible] absolute non verificat [illegible]

1332 non [illegible] requisitam [illegible]

[illegible] [illegible] asserunt, et dicentes dictionis disjunctivae distrahunt ex obiecto verificationis [illegible] communiter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et loquamur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectis verificationis [illegible] dicentes [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectis verificationis [illegible] asserunt [illegible] obiectis verificationis asserunt [illegible] [illegible] dicentes non est [illegible] distrahunt ex obiecto verificationis maior [illegible] [illegible] obiectis verificationis [illegible] [illegible] verificat [illegible] requisitam [illegible] obiectis [illegible]

1333 [illegible] non est [illegible] et [illegible].

Confirmatur [illegible]

ex verificatione huius assensus Petrus est equus et identitas petri et equo
sibi petri et equi; quod non est distinctio realis inter petri et equi; ... petri
equi, ... probatur, tunc agnoscit quod obiectum verificationis talis assensus
[illegible] declarat, ut per ipsum representatur illius verificare identitati ... omnia
et equi ... talis ... apparere; quod obiectum identitatis
non ... assensus Petrus est homo est identitas inter petri et hominis, sicut petri
et hominis: ... = respondebis disparitatem esse quod ipsius actus Petrus
est homo amplectitur identitatem inter petri et hominis ideo quod talis identitas
est obiectum verificationis illius at quod hic actus Petrus est equus non amplectitur
identitatem inter petri et equi ideo quod talis identitas non est obiectum veri-
ficationis talis actus ex non sit obiectum illius. 1034

Quod primo id cuius assensum ...

... illius actus Petrus est equus amplectitur quod talis actus, et est illius obiectum; sed
id cuius ... per talis actus assentitur non est identitas inter petri et equi; ergo ... a
talis identitas est obiectum talis actus, et quod ipsius amplectitur. minor probatur; quod
id cuius per talis actus assentitur ... non est distinctio inter petri et equi; aliter
assensus ille non esset ... in ipso ... falsitatem: quod est ... .
... id quod talis actus ... applicat, est obiectum talis actus; sed illa
actus ... applicat petri esse equi; ergo petri esse equi est obiectum talis actus
atque petri esse equi est identitas inter petri et equi; ergo identitas inter petri
et equi est obiectum talis actus. ... assensus ...
copula realis est species intentionalis identitatis obiectivae inter petri et
equi quae identitas est obiectum quo ... verificationis illius actus quod
declarat, ut quod illius intentionaliter representatur ipsius verificare- 1035
ut in ... .

Observandum ... hic distinctionis Petrus non est homo
amplectitur aliquod obiectum, quod non amplectitur quod hic assensus Petrus est homo ... cum
tale obiectum non sit obiectum ... et obiectum ... a
... probatur, quod illius distinctionis amplectitur aliquid distinctum ab homine
sed hoc quod assensus illius non amplectitur; ergo aliquod obiectum quod distinctionis ambo
quod non amplectitur quod assensus probatur maior quod illius distinctionis Petrus non est homo
... obiectum ... actus Petrus est homo ... aliquid distinctum ab homine
... illius distinctionis amplectitur aliquid distinctum ab homine. ...
quod distinctio ille Petrus non est homo ... esse
illo actu Petrus est non homo: ... in ...
... probatur ... assensus illius quod illius distinctionis amplectitur distinctionem
inter petri et hominis; ergo amplectitur aliquid distinctum ab homine probatur
... amplectitur obiectum tale quod ... ad distinguendum sibi ad
... hominis ... ; sed tale obiectum est distinctio inter petri et hominis,
... hoc amplectitur minor constat ex eo quod tale obiectum ...
non est identitas inter petri et hominis; sed ...

ad affirmandum quam ad negandum hominem de quo.

Probatur maior,

a paritate enim voluntatis, quia eius actus, scilicet amoris, scilicet odii, cum sit obiectum tale quo movetur ad prosequendum obiectum sicut ad fugiendum ad illud. ita intellectus, quia actus eius, scilicet assensus sive dissensus, amplius obiecto tale quo movetur ad assentiendum sive ad dissentiendum: ergo illius dissensus amplius obiectum tale quo intellectus movetur ad dissentiendum sicut ad negandum hominem de quo probatur. Probatur minor, quia non obiectum simpliciter actus quo hoc probatur. Omne animal est homo, non omnia animalia; idest quae est obiectum enuntiationis, quia enuntiat aliquod animal non est homo, ut sunt prout ipsa dicuntur. modo sic obiectum verifica- tionis propositionis secundum non omnia animalia: quod dum inadaequate verificationis ab obiecto suo enuntiationis; ac proinde ab obiecto verificationis propositionis, et consequenter bene. Probatur ant. obiectum verificationis propositionis secundum sunt illa animalia de quibus verum est dicere non esse hominem; sed haec non omnia, sed tantum animalia diversa ab homine: ergo obiectum verificationis non omnia animalia.

1003 Ex dictis colliges 1° quod obiectum enuntiationis, sive circa quod est illud, circa quod propositio enuntiative versatur; videlicet subiectum et praedicatum obiective sumpta independenter a modo affirmandi vel negandi quocumque propositio repraesentatum. obiectum autem verificationis est quo est illud ad quod propositio respicit ad sui veritatem, idest id quod respondet propositioni attenta copula aut modo affirmando vel negando. obiectum enim quod ipsi propositioni correspondet, ut ipsa verificatur, id est sicut enuntiativa propositio. 2° colliges quod aliquando idem est obiectum verificationis et enuntiationis, ut patet in hac propositione: homo est homo. aliquando vero diversum est obiectum verifica- tionis ab obiecto; ut in ista propositione: non omnis homo. Colliges 3° quod assensus et dissensus oppositi semper habent idem obiectum enuntiationis formaliter, et semper differunt ex obiecto verificationis, et quod probatur ex dictis.

SECTIO 2ª

Obiectiones et solutiones —

Obiicies 1° solum id quod assensus habet affirmare est obiectum assensus, et solum id quod dissensus habet negare est obiectum dissensus: sed quod assensus affirmat et negat dissensus est idem omnino obiectum: ergo assensus et dissensus habent idem omnino obiectum. Confirmatur, si sic dissensus huius non est homo amplectitur dimidium mundi, quia et homo et illud habent affirmare vel illud habent negare, propositionis dissensus est: ergo tantum dimidium non amplectitur

ratio medii quod ... affirmare rals dividendo ... non ce dicimus ... [illegible]
affirmativa deinde ... negativa ... ut ... vero sicut hic non ...
dividendo ... sey, et ... = ... philosophy ... [illegible]
... in agendo prosequendo, et fuga est affirmatio, et nega
tio in mente; ac quod in agendo sunt voluntati prosequendo et fuga
pariter amor et odium non distinguuntur ex obiecto: ergo neque affirmatio, et ne
gatio. ... assensus, et dissensus. = ad ... neganda maior quia stat,
aliter solus practicus obiectivus ... obiectum ...: nunquam solus practicus obiectivum
... id quod ... affirmat, et dissensus negat, et similiter respondeo ad
confirmationem negando maiorem quia ... ratio stat. Itaque
cur non se habet solus ex parte ... loci, et tale id loci, et tale
... affirmat vel negat sive solus id loci, et tale, de quo affirma
tur vel negatur, sed etiam id loci medio quo affirmatur vel negatur
... ex parte obiecti non se habet solus id obiectum quod affirmatur vel ne
gatur sive solus id obiectum de quo affirmatur vel negatur sed etiam
id obiectum medio quo practicus ... a subiecto, et ipsi convenire
... copulae affirmandi, et etiam id obiectum
... quo ... a subiecto practicus, et ipsi repugnare ... non ...
dividendo correspondens copulae negandi ad ... maior
... philosophi nunquam est affirmatio, et negatio in mente ... obiecti ...
... ex obiecto enunciationis ... maior: et ...
... in ... dividendo ...; ... prosequendo, et ...
distinguuntur ex obiecto tali ... quo ... ab ...
... in eo ... in voluntate ...
obiecti prosequendo, et fuga ... in mente affirmatio, et negatio ... 1780
... consequentia quae loquitur de assensu, et dissensu ...
... obiectum enunciationis. Obiicies ... assensus, et dissensus non distinguuntur ex obiecto
enunciationis: ergo neque ... verificationis ... obiectum veri
ficationis ... enunciationis ... assensus, et dissensus
non distinguuntur ex obiecto enunciationis neque ... ex obiecto verifi
cationis ... solus verificari ... enunciationis ... approba
... obiecti verificationis ... enunciationis ... solus obiectum ...
... solus ... quae enunciatur ... verificari. = Confirmatur: ... non ...
enunciatum ... verificari ... separatum ...
... ab illo ... verificari; sed ... ab illo ...
... separatum ... enunciationis ...
... verificari ratio maior ... non ...
... subiecto ... ab illo ... separatum ...

confirmatam immediatam repugnantiam: ly atque qua confir
mationem obj enunciationis, obj veri
ficationis in dicendo unum ac nos illos nos Unaparmus.

1081 Respondeo
quod argumentum conuincit non negando ergo ad probationem majoris antece
dentis, ac probationem ad paritatem concessam minoris ergo disparitas
est actum fran qui enunciat obj est in indicando idem per unum actum
in supremis dicta ac proinde idem est actum qui enunciat, et actum
que vincitur et enunciatio ipsum inde vtrumque et quod modo unum reale solum
actum quod enunciat potest verificare istud vtrumque et quod modo unum reale
aliud hoc est tamquam aliud ac obj quod enunciat est actum et praeterea obliquum
quod non semper est idem ex ijs subiecto obliquo neque obliquam copu
pula vel aliquid in hac per iam pane et lapis: et ideo licet aliquis
parte non verificaret praeterea subiectum ipsius verificare obj copulam sive
copula obliqua, ut hic dictum est quod actum realiter repraesentatum
singulum quod obj quod enunciatur est obliquum praeterea et hoc non est quod
solum verificat, ut ut communiter in ista prius non est equum, quasi enim
1082 verificat obiectum subiectum, sed id de quo enunciatum praeterea. Respondeo ad
versarij quod obj quod enunciatur multiplicatur obj enunciationis scilicet
subiectum, et praeterea obliqua etc, et multiplicantur ab obiecto copulae dicto: quod
obj enunciationis non debet necessario esse idem cum obiecto verifica
tionis patet in hac per ipsum panis et lapis non quia subiectum obiectum enun
ciationis et panis et lapis vtrumque obj autem verificationis est idem non in
ne ipsius ut supra dictum est et sic ad confirmationem majoris et
probationem ipsius quam falsitas contra ex dictis pro argumento
tenemus nota vero quod nos non appellamus obj verificationis omnem
actum sed obj panis et lapis et similia de alteri dicendo, obj ali
quod quod verificetur aliter potest verificare falsum aliquid. Sed obj quod
illa verificaret sed dictum est repraesentatiuum, et hoc obj non
est aliud et, nisi obj reale mouens ad dicendum animum scilicet representa
tiuum rei et capita.

1083 Enunciatio solum est obj falsificationis illud quod ad solum
non falsificat ipsum ut ly est autem quod falsificare ipsum vtrumque sed clarum est
ut ac quod ipsius repraesentatiua: quod solum est obj verificationis illud quod id
solum verificat ipsum vtrumque non autem quod verificaret ipsum ut ly clare
dicitur ipsius repraesentatiua confirmatam, sic quaelibet enunciatio vera
panis est equus non habet obj falsificationis: quod universalia tum
panis est equus non habet obj verificationis sic dicimus universali
ter omnis panis non est equus solum habet obj verificationis multum
ly ac ab obiecto enunciationis: quod hic dicimus enunciatio tum panis est

aequus sibi habere obicem validificationis in dirimendo ab obice renuncia- 1084
tionis.

Admittamus contra auctorem nostrum eos discipulos qui dicunt quod si obex quo sunt illegitimi absolute validificari debet assumere aliud obicem scilicet obicem fiendi monstri ad assumendum iam dictum ius quod dirimendum iam dirimens hoc autem obicem vocamus obicem validificationis etc. quod invalidum quod validificari dicuntur in dandum vel quod eius repetitionem ac discipuli dicunt quod obex quo sunt illegitimi absolute validificari non assumit obicem aliud quod vocant talem obicem validificationis ratio quia idem ipsi obici quod illegitimi absolute validificari monendo fiendi monstri ad assumendum ius quod dirimendum iam dirimens. Dicitur dicam hac duplicita quod prius non hoc prius non hoc inquam ius terra quod assumit unum obicem fiendi monstri ad assumendum quod prius non hoc significat unum et idem obex illegitimi absolute validificari in itinere quod dirimens fiendi obicem fiendi monstri ad dirimendum quod dirimendo in spirituali mire quod et homines qui correspondent copulis fiendi praedictum negandum 1085

Ad confirmationem contra auctorem nostrum eos ad verum similitudinem auctorem eam negandam quod ratio discipulorum quod licet quod dicimus non procedunt pro intrinseca solutione atque id quod validificari dicitur via quod prius non et aeque non assumi quod ipsius discipulorum par pro inde nimirum obicem virtute ad id quod validificari tandem illegitimi prius vel aeque assumptum quod eius discipuli et idem obex dicitur et iam concipitur alia ratio discipulorum videlicet ex parte oblati correspondentis copulis invenitque et dicitur discipulus supponimus quod assumit et dirimens praedictum habent obicem correspondens subiecto et parte fiendi quod habent idem obicem renunciationis et dicimus tamen quod dicimus ratio prius non et aeque habent quod obicem correspondens copulis fiendi non ipsorum dirimendi in uno ipsius vel quod ipsi dirimendo absolute validificari praedictos dirimens etc. qui in dirimendo ab obice renunciationis et monstri fiendi ad dirimendum et assumit ideo prius et aeque habent quod obicem correspondens copulis fiendi ideo et mirum magis et copulis quod dicitur ab obice renunciationis et quod monendo ad assumendum et obicem validificationis non quod ipsius validificari sed quod illegitimi validificari in dandum vel quod eius repetitionem. 1086

Obiectio. quod assumit renunciationem prius et aeque non habent obicem validificationis: quod nulla in natura dicitur probat prius non habent obicem aeque quod illegitimi aeque quod ipsius validificari quod non habendo obicem validificationis: ratio tamen quod quidquid assumitur quod illegitimi aeque quod validificari respondeo negando antecedens ad probationem dicimus aeque non datur obicem aeque quod illegitimi aeque quod ipsius validificari absolute conditionaliter ipsius validificari conditionaliter scilicet in dando sicut quod aeque repetitur

modo rem et eius predicatum cum similitudine dum imprimunt actum intellectus [illegible] cognitionem [illegible] aliam et prius [illegible] et equus [illegible] qui [illegible] re dum absolute [illegible] et non [illegible] tales actus obiectus [illegible] actionem et identitatem impositam [illegible] quae correspondet [illegible] et quae obiectiva [illegible] non quod absolute significat, sed [illegible] tales actus [illegible] ut representaret [illegible] tales identitates sicut representarent [illegible] nec solum [illegible] hoc actus modo, et non alium actus [illegible].

Dico alteri [illegible] nota

1° quinque invenimus aliquam [illegible] quae [illegible] solent [illegible] habere obiectum [illegible] et [illegible] aliquam [illegible] [illegible] et [illegible] aliquid [illegible] obiectum neque [illegible] neque [illegible] [illegible] obiecti non [illegible] correspondet [illegible] aliquod obiectum et tale obiectum non [illegible] vera, et realis [illegible] homines et equus [illegible] et tales identitates [illegible] et realis. [illegible] alia quae [illegible] ut habeant [illegible], et [illegible] aliam neque [illegible] neque [illegible] nihil [illegible] habent obiectum [illegible] et obiectum [illegible] sicut obiectum correspondens copulae et [illegible] tale obiectum vocare obiectum [illegible] vocat ipsius [illegible] correspondens copulae [illegible] de [illegible].

Nota 2°

prius non est

quod obiectum [illegible] prius [illegible] homo quia [illegible] prius et equus [illegible] et aliquid [illegible] obiectum [illegible] correspondens [illegible] et aliquid [illegible] et [illegible] obiectum correspondens copulae negandae [illegible] [illegible] et non [illegible] sicut [illegible] homines quae [illegible] et [illegible] obiectum [illegible] prius et equus [illegible] aliquid [illegible] obiectum correspondens copulae affirmandae et [illegible] quae identitas [illegible] et equus quae et [illegible] [illegible] aliqua [illegible] fundata in alia [illegible] obiectum [illegible] [illegible] quae [illegible] et [illegible] copula [illegible] copulae obiectum quae [illegible] obiectum [illegible] et [illegible] obiectum [illegible] obiectum [illegible].

Sectio 3a

Utrum sit in re distinctio obiectiva

[illegible]

1323 Communis [illegible].

[illegible] et distinctio [illegible] obiectum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] ad obiectum de qua [illegible]

precedenti opinionis 3a docens contrarios actus ad invicem de facto quoscumque an aeternum? ... et dicitur actus oppositi posse simul in eodem esse subiecto ... ut Scotus ... (in margin: in quaestione ... opinionis)

... actus ... posse in eodem subiecto naturaliter ...
... apud ... Conimbricenses ... quae ... dicunt ... quae
... de anima ... 4a ... Scotus ... dicitur ... possunt
... in eodem subiecto actus, et ... oppositi ... et ... com
... apud ... Conimbricenses de anima ... secunda ... 1a.

Cum ... Secunda assertio: actus, et ... oppositi non possunt naturaliter
... in eodem subiecto ... communem ... philosophos, et proba
... auctoritate Philosophi ... dicentis ... et ...
... simul ... et ... non ... dicitur ... affirmatio, et negatio
... naturaliter ...
... et ... amor, et odium ... circa ... obiecta ...
... affirmatio, et negatio ... actus, et ... oppositi ... habent
... in ... obiectis ... naturaliter in eodem
... non possunt ... assertio 2a.

Tertia assertio: actus, et ... oppositi
supernaturaliter possunt ... in eodem ... probatur ... implicat
... et ... dicitur ... ut ... sed hoc ...
... actus, et ... talis ... oppositi ... implicat ...
... actus, et ... in eodem ... ma
... implicat ... cognoscere
... implicat ... cognoscere ... probare
... actus, et ... ... pro
... quando ... non ...
... quando ... dare ... et ...
... et ... ut ... sed hoc ... colon
... quando ... implicat non ...
... cognoscere ... non dare ... cognoscere ...
... dare ... non ...
... quando ... non dare ... amorem, et
... circa ... obiecta de quibus ...

Probatur ... assertio: ...
actus, et ... oppositi ... in eodem ... con
... implicat ... talis ...
... implicat ... naturali ...
... probat ... in ...
... commune ... nimirum ...

rinalitu. ic Deo n ponr. insititu. concursus illa que Conn. ne lexsy traly m. alim

et authore Exxoris talis; q. implet t. tt poni iudicium Deo requis. judicia concursus contranet Cxeary tals mus Cuari; ilius assensus illo, aut diuinum viro, ir inuiolabile i. q. implicat q. tali concursus Deo tribuatur.

1033 Respondebitur q. ic assensu r. viru, et diuinum illu. Deo solu. tribuimus Concurbando assensu. veri, et mus Cuaro Concurrens nō diuinus illi. Inde n. tribuitur Deo. Sed Creatura accertum non tali Error ad. modu quo n. mtr. Cols. ubro concurrunt granata. ubicani, v peccatu. tali; n. tribuitur Deo peccatu. sed Creatura q. Creatur tribuitur Concurrendo peccati tiō Deo sola Concurbando praecl. Sed in primis Exempli hoc nihil probat; q. similiter dico, implicari concursu. grauē, et peccat. mortalis ex eo q. tribuitur Deo Vran. thori, et causa particulari concurbando peccati arg. contra ipsius peccatum.

1034 peccati.

Altiari q. Secundo dari ic Deus Concurdare in p.dicto casu sub Causa particulari assensu viri; q. eis diuini illi. ani Responditur proprio eo q. idio ani. t. viri; q. Creatura nuim. Concurbari assensibus ad primis diuinum illi; sed Creatura nuim Concurbare diuinis illi ad primis assensu viri: q. deus in predicto casu eis concurbari ir causa particularis diuinus illi. Explicatur sic: diuinum illu. exigit naturaliter destructionem assensus veri et ideo assensus uerus nuim naturaliter concurbare ad primis diuinum illi: Inde sic concurbaretur Concurbaretur supernaturaliter ac promdere a Deo ir Causa particulari, et authore supernaturali atqui eis assensus uerus exigit naturaliter destructionem diuinus illi, et ideo diuinus illus nuim naturaliter concurbare ad primis assensu veri. q. si concurbaretur concurbaretur supernaturaliter ac promdere a Deo ir authore supernaturali, et particulari Causa.

Secciō 4ª.

1035 Argutia Soluuntur.

Dices 1º Aquinis autem sed ac in Eodem de Doctrina Dei ut ponit naturaliter simul dari Eodem apprehensio de talitate talis assensus; q. et ponit naturaliter simul dari diuinus de Doctrina Dei, eo q. exigit apparitare aliquid in opposito Oppositu predicti assensus et diuinus qui Eodem assensus de Doctrina Dei, et Eodem apprehensio de talitate talis assensus. probatur q. ani primo apparitare ic quē assensum fide humana n. experimento ei et alios apparitionis sui velut Concurrit naturaliter simul assensus de n. Doctrina viri, et apprehensionis Eodem de talitate

tepelis actus sub pardum probar 2º 1º 14 ani patens i [illegible] aliquid
bonum supernaturale propositi quod delectat animum probabiliter deus
ordinatio intrans in quo addimur illa apprehensio connaturalis natura 1236
tur vel animus probabiliter.

Respondeo negando ant. ad primum probandum
nego cons. ant. requisitis et connaturalibus habitis ad apprehensionem dicitur delectare
sensus de non conveniente [illegible]: et proinde non simul in [illegible]. ad 2am
probationem distinguo ant. primum in [illegible] naturae quod alimentum apprehensionem
suo vitiatam dispositionem quae delectat animum probabiliter distinguo ant. primum
in [illegible] nego [illegible] ant. itaque in illo mirum est quod tale, in quo
[illegible], dictur, ut non animum probabiliter; proinde quae nunquam
[illegible] tales actus. ad secundum dico deus et ordine naturae [illegible]
apprehensionem illa ad [illegible] dirigitur animus probabiliter
[illegible] tamen pro omni ordine; quod cons. hoc non admittendum a [illegible]
[illegible] quod accidat in [illegible] probare habeat apprehensionem
[illegible] de [illegible] non manebit [illegible] 1093
[illegible] requisitis in [illegible] [illegible].

Dices [illegible]
[illegible] manere in [illegible] animi [illegible] ponere deum
[illegible] divinis [illegible]: [illegible] supernaturalis connaturalis poterit
probat ant. manere animum [illegible] de [illegible] [illegible]
[illegible] ponere ordinem [illegible] ant. [illegible] animus [illegible] non [illegible]
[illegible] a divinis [illegible]. [illegible] aut [illegible] [illegible] ponere
habere [illegible] dummodo non [illegible] ordinem.= [illegible]
[illegible] voluntatem ponere connaturali amore [illegible]
[illegible] [illegible] animi amore debet [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad divinum
respondebo similiter [illegible] debet [illegible]
[illegible] manifestationem [illegible] divinum [illegible] apprehensione
in animum [illegible]= respondeo [illegible] negando ant. ad probationem
distinguo ant. manent animae [illegible] divinum in
[illegible] [illegible] nego ant. animae [illegible], [illegible]
[illegible] ac [illegible] [illegible] non [illegible]
divinus [illegible] non manifestatur, [illegible]
[illegible] apprehensione [illegible].

Dices 3º [illegible] animi, [illegible] divinus
[illegible] ponere [illegible] connaturalis in [illegible] [illegible]
[illegible] ant. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] aqua [illegible]
[illegible] in lapide sed [illegible] nego ant. [illegible]

rationis dicendum nec repugnare quod Deus concurrat assensui et adhaerenti quod assensum veri in ultimis experimentis et

ac proinde errores non sunt quod [illegible] et [illegible]

Hinc obiectas 1º quod sicut Deo et primo decernenti repugnat esse causam cum [illegible] pro alterutro, ita Deo ut primo decernenti repugnat esse causam ut inducat errorem, Deum intellectualem alterius. Secundo repugnat Deo esse causam particularem habitus intellectualis imposi[ti] [illegible] tandem repugnat Deo patrare miracula in confirmandis doctrinis [illegible] huic Oppositum pertendunt dummodo et [illegible] Obiectas 2º quod intellectus bene potest iudicare utrumque dictionis et simul probabile ac non potest simul assentiri utrique dictionis reciproce [illegible] iudicare utrumque esse simul [illegible] ratio 1º quia probabilitas unius dictionis non excludit probabilitatem alterius ac proinde potest esse utrumque simul probabile, et hoc affirmari ab intellectu 2º quia veritas unius dictionis excludit veritatem alterius, et consequenter nequit iudicari utrum esse verum [illegible] alterum esse [illegible] Unde assentiendi uni nequit assentiri alteri [illegible]

Controversia 5a

De illis quae ad discursum pertinent.

Philosophus in libris de priori et posteriori nec non in libris topicorum et elenchorum plura circa discursum dedit. Ea tamen omnia in modum controversiae quadripartitae hoc sponsimus quae restant dubia dilucidamus.

Disputatio 1a

De naturali proprietatibus Discursus mentalis.

Sectio Prima

Discursus definitur et dubia aliqua enodantur

1760 Discursus mentalis de quo in praesentia agimus appellatur [illegible] ab motu locali quo eundem [illegible] discursus localis est motus progressivus quo ab uno in alium locum transitur, ita discursus mentalis est motus progressivus quo intellectus transit ab uno iudicio in aliud. Discursus solet dividi [illegible] in virtualem et realem [illegible] realis continet [illegible] pluralitatem [illegible] virtualis stat in unica simplici cognitione discursum realem aequivalente ut [illegible]

prius i hoc i visibilis. di[cim]us talis i homi[nem] denotari ... positi
progress[u]s m[ot]u ad Itraz en[un]tiatione eo deno[m]inatione aliquo habe. 1101

Dubitabis 1°: an dicamus Connexionem solum ant[ecedentis] vel solum consequentis vel
utriusque simul respondeo utriusque Connexio ... ratio est quia quolibet totalis
talium in intellectu in intelligentia talium progressu ad ... enuntiationum
ant[ecedens] ex denominatione aliquod habitu ... neque in solo ant[ecedente] neque in so-
lo consequenti sed in utroque simul dicimus Connexionem atque adeo utriusque
connexionem ant[ecedentis] contra ... motum localem et transitum de uno loco
in alium qui ... talium quum talium intelligentiae ...
a quo et cui ad quem opinio dicimus ... opinio sed ...
opinio ... Connexionem ... dum ...
... opinio habitualis ... actualis ... 1102
quo dicimus adaequatum ... opinio actualem ...
dicimus inadaequatum ... ut patet ... Itaque dicimus

... habitus ... et opinantes ... quo nihil ... denominationem ...
... actuali ... opinionem ... pro ... actuali ...
... adaequatum ... inadaequatum sumptio sed ...
adaequatum ... ab ant[ecedente] in illo ... et eo modo quo dicimus ...
... actuali ... et similiter opinio ...
... opinio ...
dicimus ... causae ...
... quatenus hic denominat ...
... an ad dicimus ... Cognitionem ...
ant[ecedens] ... an ... cognitio ... adaequatum respondeo
ant[ecedens] adaequatum ... cognitione ... patet ... dicimus ... 1103
... et aliquod ... aliud ...
Dubitabis 2° an ...
talium ... respondeo ... ratio est quia ... actu quo in uno ...
... in alio ... premissa ... patet in hoc ... Philippus ...
... Philosophus ... hoc ... Philippus ...
hoc Philippus ... ratio ... quia ... actu ...
... denominatur ... ad ... quo ... talis ...
... actu ... denominare ad ... illa ...
... consequenti ... movetur ... ad ...
... ant[ecedens] ... resolutio ... procedit de ...
... iudicandi ... de illo actu ... hic ...
... premissis ... nobis ... reducitur ...
... talis ... albedo ... talium albus ...

prout albus e similitudinem albus ē. Oppon.

Oppon. 2° de ... similitudi-
ne de dicitur n̄ dicitur ab applicato plurium individuorum; hoc tamen
ē: q̄ ergo id in quo intuitu tanto minus, quo eo d° minus oppositis
n̄ dicitur sub similitudine a q° sed tamen primo hic d° ipsum maior claritas
ras et claritudo de natura ē ipsi immediata, et similitudinis q̄ dē ē communia
bilitatis dē? probatur Cons. ng eo ipso ē id similitudo dependentia ab illo
sine quo habere nunquam talis claritatis, et a quo ē tā a principio
sicut requisitum similitudo dependet illa claritas, ē de ratione eos quam
tam nunquam habere cognitionis confusi(?) et qui diu exiliens quamvis
praecedat in ipso premissa a quibus talis actus cuiusque claritatis habet
at: ē ad applicatum ipso magis q̄ dicitur n̄ ē ipsum applicatum individui
orum sed similitudine dicitur in illa ratione unius ē procedens inter ad
singulos individuos ex denominatione abstracta subiectum ad ipsum conceptus
dictus de dē ne specificatur semper, et ipso eos ad probationis communiter
ante ipso ergo eos communis tanto separanda ē si quibus illae actu ponenda
sit ab intra provident sola apprehensione quos proponat motivos ad
ipsum.

1105 Dubitabis 1° an dē debeat habitu semper obiectum adaequatum premis
sarum? negative respondeo tamen ē q̄ licet aliquando dēs semper habet
ne obiectum adaequatum premissarum ut accidit in hoc syllogismo omnium ostal
sed panis ē hoc: ergo ē aliquid quod panis ē hoc, et omnes ho ē al: aliquando
tamen n̄ semper ostendatur sic (?) ante loquor(?) ponit intra consequenter
unus cons omnis ho ē sensibilis sed omnis equus ē ho: q̄ omnis equus
ē sensibilis actus consequenter et n̄ ē obiectum semper habitus
obiectum adaequatum premissarum dicitur n̄ ē sicut q̄ tam omnis equus ē sensi
bilis q° omnis equus ē ho, et omnis ho ē sensibilis: q̄ dē n̄ debet semper
premissae habitum obiectum adaequatum premissarum ipsum medium n̄ debet repetendum dēne
sed regi debet ut dē debet semper habitum obiectum adaequatum premi
ssarum q̄ tale obiectum n̄ debet dē habitu semper.

Oppon: omnis actus semper
1106 est habitus eius motivos sed motivos dēmus ē obiectum adaequatum premissarum: pro
le obiectum semper habitu dē dicitur magis omnis actus semper habitu
suus premissarum immediate condo ex omnibus ipso magis similitudine dicta
mine ipso eos omnibus intra habitum premissae habet omnia requi
sita ad eliciendum dēs semper habitum obiectum adaequatum premissarum
illa elicitur, ng intus ē causa necessaria quos operatur ex omnibus quibus posito
ponit operari. ipso ante q° ad eliciendum cum modo dē... sua
ratione apprehensionis intus ve dico q̄ dē ita n̄ habet q° ita n̄ habet

premissis talis actus assentiendi conclusioni potest manere dictamen habitus
premissarum, et remittatur, et dictamen non ampliat habitum deberet adequari premissarum
non enim ratio reponitur in dictaminis quae premissa nisi quatenus licet in ratione
intrinseca ipsius actus qui est dictamen tamen ratio extrinseca videtur firmari
a premissis illuminatum ex eadem ratione quae ex modo extrinseco de-
terminatur ad dictamen non vero etc.

Sectio 2a

Utrum ad dictamen requiratur
Cognitio intellectus, et separata de bonitate
illationis.

Supposito bonitatem illationis et cognitionem
anni [illegible] consequentis videri rationem illius [illegible] nunc et unius
quamvis [illegible] ut consequens non est dubium ad dictamen requiri cognitionem
[illegible] de bonitate illationis; quae [illegible]
premissas assentiatur dictamini in actu [illegible] cognoscit dari judicium cogni-
[illegible]: solum enim est dubium de cognitione intellectus et separata talis [illegible]
[illegible]: ad dictamen [illegible] ratione talis non requiritur cognitio propria intellectus
de bonitate illationis cum cognitio propria intellectus quae [illegible] ad cog-
[illegible] anni talis et consequentis [illegible] intellectus [illegible]
[illegible] requisitum ad cognitionem propriam intellectus [illegible]
[illegible] determinativo modo dictaminis ad dictamen
[illegible] non requiritur cognitio propria intellectus; quia non requiritur cognitio
[illegible] ad cognitionem anni talis [illegible] non est modus sed applicatio
e modo [illegible]

Assero 1o ad dictamen ex ratione talis non requiritur cognitio
[illegible] intellectus quae separata cognoscat de bonitate illationis cum cogni-
tio [illegible] intellectus [illegible] ad cognitionem anni [illegible] con-
sequentis [illegible] ad [illegible] dictaminis [illegible]
[illegible] premissas talis [illegible] cognitio intellectus non requiritur [illegible]
[illegible] modus ad dictamen [illegible] extremorum in medio, aut [illegible]
[illegible] extremorum in uno, et [illegible] talis [illegible]
[illegible] cognoscitur [illegible] premissas talis [illegible] modus ad dictamen
ac proinde cognitio illa intellectus non requiritur. [illegible]
[illegible] talis [illegible] medium ad dictamen [illegible]
[illegible] talis [illegible] bonitate illationis [illegible]
[illegible] debet [illegible] medium ad dictamen [illegible]
[illegible] talis dictamen [illegible]
[illegible] medium ad dictamen [illegible]
[illegible] non requiritur [illegible] talem [illegible] 1o [illegible]
[illegible] non requiritur [illegible] talem [illegible] Oppones 2o
[illegible] saepe accidit [illegible] ex duobus hominibus qui easdem premissas haberet

Ore, elicitur et alia n elicitur DC.ia. Ad hoc provenit ex eo q. alia refle-
xa et alia n reflecta supra Copnexdorp anni, obiectivi cy consequent
obiectivos p. talis reflexio ad divinum requiritur nisi mini scitulas al-
na elicitur DC.ia q.a frenco genuit premissas obiectivas et alia n elicitur q.a
ira q. tum ipsas n premittat nota si aliquando ponit ad discursum
quidem codem de voluntate illatione hoc tamen provenire l ex diu-
ersitate premissarum l ex mera mediatione l ex spirituali diversitate m.e
n vero ex exigentia discursus m. ratione talis ut dicy t.

1111 Replicabis
particula illativa ò æque et eodem modo significat connexionem anni obiectivi
cy consequenti obiectivo ac particula Causalis q. Ad particula Cau-
salis ex sua incidentia amplius connexionem anni obiectivi cy
requisiti obiectivo ut patet in hoc actu quia est alig q. t sed et ymmutab
ad q. eodem ergo amplius particulae illativa ac proinde ad divinum requi-
ritur cognitio impropria reflexa de voluntate illatione nisi majus parti-
culae Cum Causalis repertitur significat connexionem illius obiectiva Causa-
lis dicitur vera l. Ita ac particula illativa solum ex eadem significanti illas
connexiones atque adeo ut dicitur vera l ita illa, sed bona l mala, sicut
contra ex eo q. particula Causalis ponit reddere illis consequentia q vis tar
sub sola particula illativa inferre illis denotat premissas obiectivas
et motus eximij DC.ia

Seccio 3.a

An, et in quo genere anni sit Causa conclusionis

1112 Dico 1.o nec anni obiectivos nec totale esse Causam ti-
cis elicitiva DC.iae ratio patet quia anni est q.a anni obiectivus sequitur n existit
sed q n existit nequit esse Causa realis DC.iae cuius Enim realis tra-
scur, dicit ex eximie q. anni obiectivos sequitur n esse Causa realis DC.iae sequitur
mediatis concursus anni obiectivos ad DC.iam n requiritur ratio 2.a pate-
at q. q.a nulla t mediatas talis elicitive m. totalis anni reque funda-
mentum ad illud q. anni totalis n parit m. DC.ia mediatas hujus elicitive
il aut dicas q anni totale esse minus spiritualiter impropriae representantis
obiectivi DC.iae sicut dices ny spiritualis impropria representativa obiectivi premissarum ta-
lis t ny representativa obiectivi DC.iae totalis quando obiectivi premissarum mediatas
dei totalia obiectiva DC.iae in presentia q.a premissae itaque species ponit immutabi-
le species propria ex dictis obiectivi DC.iae

1113 Addicas in eis q philosophum l. 1 posterio-
rum cap. n 9 in quo demonstratio aut dico e q. medius moventis
quy ad 3. elicitur respondeo Philosophum ibi n loqui de vera elicitiva
sed de Chimeria in genere Causae totalis intrinsecus quatenus videlicet
demonstratio t forma huius denominationis mentalis, et hoc mo-
do in genere Causae totalis causa dici conveniunt semper q.a tamen illa
eius Constat ex illis

dicimus quod et q demonstrationes non licet dicta quod f illig illig habendo
reliquimus qd n dantur fundamentum v.g. ani reali. concedamus meliore
xy [illegible] in ogre siquidem n e fundamentum reditum ani reali vitae
in equali ptentionis ejusdem neque reditum e f una ani reali n sit ma
proxime prim. eliciendi actus spei licet sine aplicatione n e proxima
potentia producere alterius spei et tua anima tali e equali ptentionis vel
alia per tamen necaplicando spei nec tua anima tali alterius elicere 1114
producere.

Dico 1° ani obiectivum e causa movens consumica actus reali. ra
io e; qa causa consumica movens illa e in qua per tali immediate
licet movetur ad quaestionem ex ani auxilio obiectando moveri immediate
nullam maxime ad eliciendum actus reali: siquidem reparat aliquid na-
nullam maxime ad eliciendum actus reali: reddi pro ratione, et motivo ani obiectivum, ipsi [illegible]
actus elicitur, reddi pro ratione et motivo ani obiectivus [illegible]
e al; qa quia e iis q dominus hoc e ab. Efficacem apparitioni contrarii
ni tali e causa movens simmetrica ad eliciendum mediorum q repargi 1115
quam amamus mediorum reddimus pro motivo, et ratione desiderium
sanitatis simillimam.

Dico 2° ani reali e causalitas movens simmetrica ad
actus reali probatur ani reali e id medio quo cognoscitur causam
non simmetrica actus reali sed id medio quo cognoscitur tali causa e
causalitas movens consumica ani reali e causalitas movens consumi
circa ad actus reali minor confirmatur eo q causa movens consumica
movet nisi v.g. cognita atque adeo cognitio e causalitas, et conse
cujus movendi. Confirmatur cognitio qua continet finis et propositi
ra movere voluntatem ad eliciendum mediorum e causalitas movens con- 1116
simmetrica ad talis eliciendum o similitudinem. Nota q ani reali dicitur erga
judicando reali; qa f illud aplicatur maxime motivum ad actus

Inter [illegible]
dicunt ani reali dicere aliquid productum in actus reali neque addicimus
si requireretur f maxime [illegible] ad tria pronuntiationes ex denominari
ore alterius [illegible] cum medii productus proxime loquendo n e [illegible]
[illegible] nam e tamen productas quam [illegible] e productas aplicari
omni causae movendi consumica quae ad primus causa eliciendum medii
[illegible] ac n requireretur prioritas temporis qa n apparet ratio obiectivus
maxime n posset in [illegible] [illegible] reali ani reali et licet reali actus [illegible]
e f communiter premissa et [illegible] maior e prior tempore actus [illegible]
hoc aut n [illegible] f maxime [illegible] n posset habere simultaneitatem
licet reali actus et in hoc [illegible] v.g. communiter accidit f dicitur
[illegible] n posse plura cognosci licet habitu [illegible] [illegible] [illegible] 1117
maxime [illegible] tempore spatium actus.

Instituam 2° q reali actus v.g. habitualem
[illegible] habere [illegible] [illegible] quam probabilitatem ac communiter premissa

ry quatenus Dei spirificandi semper habere posse quae praemiis maio
rem remuneratur sanctae et quae tales praemiums dilectionem aplicari
obey mondus et proinde debet communicari Dei inquit ing caritas
dicto sancto et quae actu Dei spiritificantia semper illum pourru
certum liter anime ut tamen probabile; et pars m. hoc diceris ma ju
ma poni supernaturalem concursui absque omni forma sufficienti:
quod una sola dum impedimentum ab omni forma sufficienti inhaerente dixi
quae quando D. Thomas loquitur a Deo dicitur ex eo quod ad illus requi
ratur subjecto cognitionis, non loquitur de sanctitatis tempus hoc
omni non requiratur ad divinis. Id. de sanctitate et illuminationis realis vi
cognitionis ab alia quod requiritur ad talis divinis, et hoc dico ergo
prima. Vt liquet.

Seccio 4a.

Vtrum prouidere necessitat Dei?

1118 Supponendum necessitatem alliq. et quod ad. spiritus alliq. vero
quod ad exercendum necessitatem quod ad spiritus illa, et dicimus posse liberum possit
se suspendere ab operatione operis tamen nemo potest sic solum
pres quando solus habet cognitionem continuam necessitatem et quod ad
spiritus ad amorem; quod liter posse amorem dominare non tamen potest elice
re odium amori opositis necessitat quod ad exercitium illa et dicimus
posse amorem illu quae non habent ex parte amor sic proximum nemo non
operari: et ipsius subditum aplicatam pro dispositio nemo non conbuire
le proinde quod ad exercitium necessitaverit sed conburendum his ita

1119 Anno
1o: praemisse non dispositio necessitant magis quod ad spiritus ad Dei impe-
ditum habenti dum praemissis omni ho et de quo theo: cognosce
justificationem ... eius conneniory ... Deo ... sine com
posito cuiusmodi praemissionis illicitum necessitarius ...
... sed proinde manet necessitas quod ad spiritus ad Dei
firmantes ... ex ... Consenso Con ... sua
dertu ex principio illo quae non ... illis ... rejiciens
ex illo dici de omni: nec non posito illi praemissis elicere ...
... quod non est ad cognitionem affirmationis ... conneniory
ex ... negationis ... conneniory ... in ...
cere, et non dicitur de omni ... quod ... nemo ... principia
ut praemissis et suppositionis: quod nemo ... in sensu composito illarum
praemissionis elicere actus negationis ... conneniory ...

Dices ...
praemisse soly ... probabilis ponit ... elicere actus dictionis dum
Dei nisi nulla ... sola dum impedimentum ponit in sensu divisio praemissarum
condo in sensu composito ... et ... dicere probabilitatem

ibi etiam si intellectus ponitur impeditum [illegible] non vero si ponitur con-
[illegible] aliis [illegible] in [illegible] praemissarum et contrario probabiliter
[illegible] rationem evidenter [illegible] probabile [illegible]
[illegible] compositio praemissarum probabilis [illegible]
[illegible] evidenter propositionem [illegible] consequentiam [illegible]
[illegible] evidentes [illegible] praemissae probabiles non sint [illegible]
[illegible] habere praemissas [illegible] quando [illegible] propositionem 1121
[illegible] consequentiam [illegible].
[illegible]: praemissis [illegible] dispositis non necessi-
tatur [illegible] ad [illegible] ad [illegible] probatur [illegible] praemissis
[illegible] dispositis manet [illegible] necessitatum [illegible] ad [illegible]
[illegible] spontanee [illegible] assensum [illegible]
[illegible] non manet [illegible] necessitate maior [illegible]
[illegible] illa necessitas; quia [illegible] necessaria [illegible]
[illegible] ad [illegible] omnibus requisitis; [illegible]
[illegible] habet [illegible] praemissis. probatur minor: [illegible]
[illegible] sunt [illegible] sufficientem [illegible] et minus clare 1122
[illegible] assensum [illegible] conclusionem [illegible] ratio nulla [illegible]
[illegible] necessitatem [illegible] ad [illegible] ad [illegible]
[illegible]
[illegible] praemissas [illegible] dispositas [illegible] omnibus [illegible]
[illegible] connexionem [illegible] evidenter [illegible]
[illegible] connexionis [illegible] consequentiam [illegible]
[illegible] et minus clare [illegible] connexionem [illegible] quidem
[illegible] evidenter [illegible] connexionem
[illegible] ad assensum [illegible] munus [illegible]
[illegible] praemissis [illegible] et proinde non [illegible]
[illegible] non [illegible] evidentem [illegible] assensum [illegible]
[illegible] assensum [illegible] probabilis; [illegible] quaestio [illegible]
[illegible] assensus [illegible] elicere [illegible]
[illegible] proprietas [illegible] 1123
[illegible] dicas si [illegible] praemissas non necessitatem [illegible] ad [illegible]
[illegible] ad quaelibet assensum [illegible] ad assensum [illegible]
[illegible] connexionem [illegible] implicitum [illegible]
[illegible] illae praemissis omnis [illegible] non necessitant [illegible]
[illegible] assensum [illegible] dicas [illegible]
[illegible] necessitat ad [illegible] ad illud [illegible]
[illegible] non [illegible] assensus
[illegible] implicitum ad [illegible] assensum [illegible] 1124
[illegible] ad [illegible] assensum non necessitatem [illegible] dicendum.
[illegible]

ad electionem mediorum quae asciuntur praeliminarium necessaria sit ad exequendum
quam etiam ad actum dictum non suspendendo consensum non negando eos duos
actus, quia dicitur medio electo tunc dicuntur ad electionem media
et si talis electio non praecedit voluntas non sanatur. Omnia dicta
importat ut eius est ordo quod praeliminarium praeordinatur in actibus
ad actum quem ordo exequitur, sive sanitatem mediante
sciendo tali ordo eius impeditiva et praeliminaria ut eorum intercipiunt
talem actum ad actum dictum eius praeveniunt electa dictio et praeludium
gradu ad alium actum et evidentiam patet.

1125 Opinio 2da Vera necessaria
positivum omnibus requisitis ad operandum necessaria sit ad exequendum
sit ad operationem sed etiam in ipso necessaria sit, ut praeliminaria habet
omnia requisita ad eliciendum actum dictum necessaria sit ad elic-
iendum ad talem actum conformatur licet voluntas possit impe-
dire applicationem, non tamen ponit impedimentum ipsa virtus sanata
enim applicata, licet non actu primo proxime volens videatur quamvis
nec ponit impedimentum, quia positiva praeliminaria dictum eliciat. Et adhuc
quia consensu manet negotio tamen quia nullus ex requisitis ad eliciendum
dictum actum, quia etiam praeveniunt sufficientiam actum, ordo illi sit ut dicitur
vero actum ejus praevenit in praeliminaria ut dictum est. Omne adeo
terminationem consensu non negando, quia ipsa virtus primo
proxime ad volendum reportat omnia requisita ad ob-
ject vel obiectum, non merito autem ut contrariae ex immediate deficiunt, non requi-
ritur omnia requisita ad actum dictum.

1126. Opinio 3a apprehensio evid-
ens ordo necessaria sit ad exequendum et actum medii sed ad assumptam
mediam et ejus equivalentem apprehensionem evidentem ordo non requiritur
sit ad exequendum ad dictum ratio manifesta quia apprehensio evidens
ut talis in munere determinandi movet ad actum concedit apprehensio
ordo probabilis, sed haec necessaria sit ad speciem ad actum sui ordo
illa necessaria sit ad exequendum et suspendendo assumpta manifeste
apprehensio evidens ordo necessaria sit ad exequendum ad actum sui ob
non si supponamus actum ejus sufficienter negotio manifeste, si non supponamus
eo modo neque ut movet inveniri ad alium actum requisitum
ut praeveniunt illum actum ejus ordo quod non possunt non exsistat ut dictum
movet ad rationem manifestam consensu manet negotio manifesto, quia apprehensio pro-
babilis sola non necessaria sit ad speciem ad actum ut simul ipsa
causa causandi pro aliis proxime evidens autem sola est habere.

Disputatio 15ta
De Electione Divinae.
Sectio 1a
Declaratur et propositum explicatur

Vera

canam certam divinam Dei. Ille qui ex premissis non evidentibus de-
ductam et cum debito pondere est Assensus Opinativus vel de fide. Illo com-
mune indicatam Lineam describamus scilicet de fide, et opinio. nunc de dis-
crimine ut de opinione, et fide constat ex dictis sed est cognitionem
certa, et evidentia, demonstrationis aliquid videamus modo quid
evidentia ut quidditas Certitudo est Certitudo habitus qui est intellec-
tualis assensus in connexione intrinseca actus cum obiecto et habentur
ut enunciatum sic connexio actus intrinseca provenit a necessaria
ex modo tendendi in obiectum; intrinsece tendit ad habitum [illegible]
et modo a mondo [illegible] actus ut Certitudo actualiter [illegible] 1128
ut provenit ad habitum modo a modo talis actus, et intrinsece a mo-
do quo in suum obiectum tendit. Dico in Confirmatione intrinseca [illegible]
ut intellectus in subiecto qua actus ut verum neque obiectum necessario [illegible]
beat ut se verum ab ipso repraesentatum sed prima requisita [illegible]
tum ex se Connexionem cum obiecto ita ut se habere. dubium cum obiecto se ha-
bere ut enunciatum; quo ad actus est ut verum Certum est est ponere
rationem connexionis praedictum nunc habitum actus certus ita terminum
adhuc verum, et est ponit de illa prudentia dubitare ut videlicet
cet reflectat supra actus vel obiectum vel principiis modos aut Certitudinem
in me ut ad Certitudinem est subiecte adhaesionis intra obiecto aliquando
in illud talis enim adhaesio potest stare cum falsitate actus: [illegible] 1129
prudens terminum vel [illegible] adhaesionem ut talis [illegible]
ut requisita [illegible] adhaesio ut ratione Connexione actus
obiecto se habentis ut enunciatum. Evidentia supra Connexionem actus Certitud,
dicit Claritatem, ratione cuius intra via perspicitur obiectum, ut illud quasi vi-
deat. Evidentia [illegible] evidentia dicitur vis, [illegible] Claritas, ut
independenter dubitationi obiectum ullaquam prima [illegible] determinationis
demum a Certitudine. Certitudo enim ponit ipsum in a [illegible]
proponendo ... ad ... nec ... [illegible]
prudens dubitationis, et terminationis de opposito ... pariter in actu fidei
[illegible] ... Certitudinis, et Evidentia est non minus [illegible]
[illegible] enim actus verus quam nec Certus nec Evidens sit; 1130
[illegible] actus Certus, qui est ut Evidens ac actus Evidens debet esse Cer-
tus, et verus ergo actus Certus verus esse debet. Certitudo dividitur
in moralem, physicam, et metaphysicam metaphysica quae solum [illegible]
[illegible] Certitudo dicitur est Connexio actus [illegible]
obiecto esse ut enunciatum [illegible] Certam actus quos indicamus,
obiecto esse [illegible] parte. [illegible] est Connexio actus [illegible]

generi obj. ut vel numeratu in physica Certa, et alia quo indica
nus in Coadrina albedinis a nobis visa. moralis et conexa dem
moralitas Caeli generis obj. ut vel numeratu in moralitas esse et
alia quo uidicamus, Commanus ojus [illegible] Certuus [illegible] modo loc
lunna dividitur.

1131 Tertia sectio [illegible] immediata, [illegible] in discursiva
quia [illegible] Cognitio uidicanda Certa, et [illegible] in habeca [illegible]
[illegible] immediata, et discursiva de qua modo agimus

Unde ad plenitatem [illegible] demonstrationis essentia patet, et proximam
videamus itaque demonstratio est syllogismus in quo ex premissis evident
[illegible] evidenter conseqitur [illegible] de [illegible] ad [illegible] medium
[illegible] [illegible] a priori et a posteriori, et a concomitanti demonstratio a priori
[illegible] quando ut demonstratur causa [illegible] aliquid [illegible]
[illegible] aut [illegible] radices [illegible] quando ex solis ex [illegible]
a demonstratione [illegible] [illegible], et ex animali rationali [illegible]
demonstratio a posteriori dicitur, quando ut demonstratur [illegible] [illegible]
quasi [illegible] quando [illegible] demonstratur [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] demonstratio a concomitanti dicitur quando ut
demonstratur [illegible] aliquid [illegible] causa aut quasi causa [illegible]
[illegible] aut quasi [illegible] quando [illegible] [illegible] demonstr
[illegible] [illegible] [illegible] demonstratio dicitur [illegible]
quid quando demonstratio est [illegible] causa [illegible] aut [illegible]
radices, dicitur vero demonstratio quia quando est a causa remota
aut quasi causa ad [illegible] aut quasi [illegible] [illegible] a concomitanti.
[illegible] demonstratio dicitur [illegible], quando in illa primaria
[illegible] demonstratur [illegible] adequate quando [illegible] [illegible]
accidens [illegible] vocatur demonstratio.

Sectio 2ª

[illegible] Fidei, et Opinio

1132 Fides est uidicium habitus [illegible]
dicenti auctoritatem, et testimonium. [illegible] ex parte [illegible]
[illegible] [illegible] requiruntur primo [illegible] habeat auctoritatem; [illegible] aliquid
dicat aut [illegible], auctoritas consistit in complexo ex [illegible]
et veracitatis loquentis ratione [illegible], [illegible] conformatio uidicium loquentis
[illegible] cum rebus de quibus loquitur ratione [illegible] [illegible]
[illegible] conformatio cum uidicio [illegible], et ex [illegible] resultat [illegible]
[illegible] testimonium consistit in [illegible]
qua loquens manifestat alteri [illegible] fides [illegible] et [illegible]

revelationem enim et testimonium mundi adaequatur fidei humanae fidei divi-
nae sed in Divina et non Divina quae habitur propter authoritatem
testimonium Dei et non Divina quae testimonio et authoritate creaturae ni-
titur. subdividitur in Angelicam et humanam; prima nititur
testimonio et authoritate Angeli; secunda vero authoritate et testimo- 1134
nio hominis.
Dividitur 2° in infallibilem et fallibilem; prima est quae non potest sub-
esse falsitati; secunda quae falsitati subesse potest; [illegible]
dividitur 3° in discursivam et non discursivam. discursiva est quae [illegible]
ratiocinando; illa est quae [illegible] habet [illegible] quidquid
[illegible] sed [illegible]; non discursiva quae [illegible] immediate [illegible] illa est quae non habet [illegible]
ex [illegible] et sic [illegible] communiter doctores Theologi [illegible]
authoritati Dei [illegible] [illegible] [illegible] credibile
[illegible] resolvitur [illegible] fides ac proinde non creditur propter aliud: sed 1135
propter se [illegible] immediate [illegible].
Opinio est assensus [illegible]
[illegible] fundamento non tamen certo ex illo acquiritur affectum
[illegible] grave fundamentum [illegible] hujusmodi [illegible] illud
[illegible] doctor [illegible] ad [illegible] potest moveri [illegible]
[illegible] opinandi [illegible] ab [illegible] suspicione [illegible]
[illegible] error absque fundamento gravi [illegible]
[illegible] opinionem in improbabilem probabilem improbabilem [illegible]
[illegible] fundamento gravi [illegible] opinio non est [illegible]
ad opinionem requiritur [illegible] fundamentum [illegible]
ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] opinio est compatibilis [illegible] veritatem opinionis ac proinde opinio 1136
communiter dicitur actus formidolosus de veritate partis oppositae. For-
mido alia est formalis, radicalis alia; radicalis stat in [illegible] actu opini-
onis [illegible] habito eo fundamento gravi non [illegible] certitudinem
[illegible] formalis vero est actus quo [illegible] [illegible] supra opinionem
fundamentum [illegible] dubitat [illegible] [illegible] nec [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad opinionem requiritur formido
radicalis [illegible] requiritur [illegible] habeatur eo fundamento fallibili formidolosa
[illegible] non est de ratione essentiali opinionis [illegible] ab opinione [illegible]
[illegible] constat [illegible] D. Thoma [illegible] qq. [illegible] [illegible] formido
[illegible] opinione [illegible] constat [illegible]
[illegible] [illegible] opinantes non dubitant [illegible]
[illegible] [illegible] ex Dictis [illegible] ad opinionem requiri [illegible]

volumptam afferri ... maxime ad illos ... ad
assensus operandum ... ad assensus ... diversos.
Obiicies 2º fundare duas opiniones oppositas, quae probabiles ... ad
probabilitatem non requiritur ... sed graviter fundamentum pro utraque
parte ... duo fundamenta, quae gravia ... obiicies
opiniones ... immediatas et mediatas ... probabiles ... et alia quae ... opinione
dicta ... probabilis ...
quae ... utraque ... et altera ... certitudinem nec
certam tamen ... fundamento gravi. Obiicies denique nec ...
fidei nec opiniones ... opinione ... non
quo ... deducitur ... conclusio.

Sectio 3ª

Utrum in eodem intellectu ... simul ... actus
de ... fidei et opinionis circa idem habitum obiectum.

1128 ...
rendo quod probandum habetur de ... fidei et opinionis circa idem habitum
... in ... probabile ... et ...
... theologicus ... fidei supernaturalis
... quos
... circa ... de ... et quod ...
... circa idem habitum obiectum ... dubitari potest ...
... habere simul ... de Deo uno fide ... et ... opinionis
... de ... virtuali reali ... Deo quod ... supponendo
a ... cum D. Bonaventura nominalibus D. ... et
et alii, quos ... et sequitur ... Conimbricenses ...
... et aliquos ... et ... quibus ...
de fide ... dispositione ...

1129 Probatur ... conclusio ...
... ex parte obiecti neque ex parte motivorum ...
... ex parte ... neque ex parte ... repugnat ...
... contradictio ... talis actus in eodem ... con-
... confirmatur ... habebant dispositionem ...
... Christum ... simul haberent
... theologicus ... supernaturalis ... et ...
actus ... et ... non repugnat ... circa idem ma-
teriale obiectum. = Confirmatur ... Angelico Doctore ... quaestione nona
... ad 1 ... dicente: opinio ... de ... causatur ...
ad ... demonstrationes ... tamen ...

remanere cognitio quam tum philosophus dialecticus illius opini
onis sicut probabilis et etiam in ipsa Theologia ut supra q. sequentem
nunc ultimo ad quam non sequitur opinio et si quando sint de eo,
de non tamen et est de multis, sed est diversis et ideo possunt esse si
mul. 1140

Probatur quod Philosophus gentilis habens demonstrationem natura
lem de existentia Dei unius potest et disponere ad iustificationem acqui
sitam et ad iustificationem disponere debet circa existentiam Dei unius ele
cere actum fidei: ergo potest simul habere circa existentiam Dei unius
actum scientiae et actum fidei. maior constat: quia Philosophus ille non termina
tur demonstrationem disponere fidei ut de hoc nullus potest [illegible] iustificari
si habeat actualem evidentiam de existentia Dei unius sicut [illegible]
ad iustificationem se disponit quoniam quod habens est fidem [illegible]
non habere potest: quod licet actualiter habeat talem demonstrationem philo
sophus ille potest se disponere ad iustificationem, minor [illegible]
Apostolo ad Hebraeos: Undecimo dicitur: accedentem ad Deum oportet cre
dere quia est, itaque nullus iustificationem [illegible] ad iustificationem fidei [illegible] 1141
[illegible] non est animi dispositio, ait [illegible] [illegible]
fidei.

Et haec sententia [illegible] respondens [illegible]
[illegible] illius credere [illegible] habere [illegible]
[illegible] Apostolus, et Concilius Tridentinus [illegible]
[illegible] respondeo [illegible]
[illegible] credere [illegible] quocumque [illegible]
fidei hoc autem [illegible] ad iustificationem fidei [illegible]
[illegible] respondeo [illegible] Philosophus [illegible]
habere de Deo ut auctore naturali, et fide de Deo ut auctore
supernaturali non vero ut auctore naturali, at hoc [illegible]: quia 1142
[illegible] debemus credere actu supernaturali fidei existentiam Dei ut
auctoris naturalis.

Itaque existentia Dei unius ut auctoris na
turalis proponitur credenda [illegible] ab eo revelata, ut constat
ex [illegible] fide [illegible] Dei [illegible] ergo [illegible] fidei
habens actum fidei [illegible] demonstrationi; cum
ex illius non potest simul ut actu fidei [illegible] actus [illegible] ad
quam [illegible] habitus [illegible] potest [illegible], et similiter [illegible]
[illegible] circa [illegible] simul [illegible] non [illegible]
[illegible] possunt [illegible] circa [illegible]
[illegible] opinionis, et fidei.

Sectio 4.a
[illegible]

[illegible]

6 et Paulus testimonium 11. ex. . . Apostolo ad Hebraeos dicentis
6 dei in argum. non apparentium. Secundo ex Santo Aquinate dicente fidei
6 dei est credere quae non vidit. 3. ex Divo Augustino super illud Joa-
6 nnis 20 dicentis quia vidisti me Thoma credidisti, alt. aut Divus
6 Thomas aliud videre aliud credere. 4º ex eodem Augustino dicente
6 dei non habet meritum cui humana ratio praebet experimentum.
ad textum apostoli respondeo ejus definitionem esse argum. non apparentium
et monendum fidei credito per altiora monita, nisi similitudine terminorum
Santi Aquinatis opinionem explicando colligitur in ipso Apost. ibidem do
cent ad ad confirmandum et rursum fidem de doctrinae divinae quae
tamen genere evidentiae sint per id cognoscunt juxta illud Apost. ad
Romanos cap. 1. dicentis invisibilia enim ipsius a creatura mun-
di per ea quae facta sunt intellecta conspiciuntur, et ait conspicitur
aut significant evidentiam, sed non fidei, ejusdem divinae ad Apos.
praedicandam summa ratio et tamen est ejus firmandam, et similiter
dicitur fides de eorum argumentum non apparentium, sed non ejus ex apparentium
ratione alterius actus, claratione alterius mundi.

1144 Ad 3. auctorita-
tem respondeo Divum Augustinum solum asserere Sanctum Thomam non adaequa-
te idem vidisse et credidisse, sed plus credidisse quam vidisse, videbatur
hominem et credidit Deum, et immortalem videbat hominem et
hominem et hominem quem videbat credidit esse verum Deum, quem videbat
et credidit et salvatorem ipsum fatetur dicens quia vidisti me Thoma
credidisti, ac licet fides imperfectior sit quam fides illorum qui non
viderunt credunt juxta illud beati qui non viderunt, et crediderunt.
Denique quarti testimonii sensus est Sancti Bernardini ut quando
aliquis vult credere non quod Deus dicit, sed quod ipse experimento aut ra-
tione naturali cognoscit, et ita, et ceteris quando est vera dispositio
ad credendum non videre nisi veritatem aliunde compertam habe-
re.

1145 Obijcies 2º non minus opponuntur claritas et obscuritas in cogniti-
one, quam lux et tenebrae in lumine aeris; sed repugnat conjungere
in luce et tenebris, ergo claritas et obscuritas atque in communi
generali conjungi non possunt, sed sed fides est in cognitione clara,
fides vero cognitio obscura, ergo sed fides non possunt conjungi. Con-
firmatur non minus opponuntur certitudo et incertitudo quam mors
et vita, nequeunt conjungi, ergo nec certitudo et incertitudo at-
que in communi conjungi, ergo fidei, et opinioni ergo
fides est cognitio certa opinio autem incerta, ergo tales actus nequeunt

concludo.

Ad argumentum respondeo distinguendo maiorem minus comunitur claudit et diminutas repugnantia quoque lux et similia lex docendo maioris dis... et diminutas oppositorum maior ... diminuendo terminanda ... = [illegible] ... 1146

nedum et lux oppositorum privative ... lucem ... mori

una ... oppositionem privationis ... unde

... diminutas ... in ... lux et similia mori ...

... diminutas ... sed solum

positiva et similitudo ... oppositionem ... privatione

privatione sed ... positiva ... ad ...

... sed ... et similia

... sed

... unde ... in ... con

... similitudo quae ... 1147

... et oppositionem ... Objicies ... opinio ... for

mediis ... incorruptibilis ... de opposito

... terminis radicalis condo termi

... contra ...

... millesimo 106 ... supra ... 6

... 13 ... 6

... simul ...

... opinione ... 1148

... opinio; ... respondeo ...

... terminis ...

Objicies ... doctores ... probari ...

... damnandum ... Romana ... et

... Domino nostro ... damna

... affirmare ... supernaturali ...

... affirmare ... supernaturali ... opinionem

... damnationi ... minus

... concludere con

... debebat ... affirmare ...

... supernaturali ... terminis ... minor

... affirmare ...

... probabile et ... minus demonstrabile ...

... Dimisa ... conclusio ...

distinguo min: sed non stantem actuum habitus supernaturalis stare cum opinione quia hujus actus terminativè talis supponit quod hujus actus terminativè radicalis sub distinguo de suo obiecto divino prosequitur motivo concedo de subalternatione quae de suo obiecto motivo motivo h

1149 dici supernaturalis nego min: et cons. Contra argumentum. &

Ad dilemma

Nota 1º quod licet ratione sub conservat agentibus actus opinandi: sive terminat ad praesentiam alicuius non superstabilis: sicut non superstabilis in christo dono gratiae habitualis ad praesentiam gratiae substantialis unionis licet ex parte alterius conservat, et ratione actionis et quod quilibet ex illis actibus possit conservari talis dicitur ratione et proinde nullus superstabilis nota 2º quod quamvis opinionis non possit operari ad praesentiam agentis residentis ex sollis non possint illuminare ad praesentiam solis hoc provenit ex eo quod talis operatio non dependet a libera voluntate, at non ita accidit quando operatio a libera voluntate dependet: unde cum actus fidei et opinionis sint operationes dependentes a libera electione voluntatis inde est quod motivum terminis opinionis possint moveri conservare ad praesentiam robustioris fidei et motivis fidei ad praesentiam robustioris motivi &

1150 Nota 3º rationem propter quam beati in patria non habent fidem est quod deus decrevit non dari fidem nisi in viatoribus non vero est quod actus fidei ex natura sua repugnat coniungi cum visione beatifica. = Nota denique actus opinionis non dari interim est termina ad aliquem obiectum, at non ideo impeditur quod interim sit termina ad fidem per actus est. et quia diem tamen simul habere opinionem, et si postea ita tamen, et dubitare possunt de obiecto. Itaque quae magis habens simul actus fidei, et actus opinionis aptus comparatur homini ad columnam (?) altaris cannatam et illa infinitus fides non dat homini ideo non dat homini termina altitudinis sed non privata impeditur quod hoc sit termina altitudinis per accidens terrae.

1151 Sectio 5ª

An idem actus possit esse actus fidei, et opinionis circa idem materiale obiectum?

Respondeo affirmative cum dominis Ripalda, Izquierdo, Ton, Pernaius (?) et pluribus recentioribus contra communem magis thomistarum scotistarum quibus quidem ex recentioribus aliquid accedunt probatur concl. quod non implicat quod idem actus circa idem materiale obiecti

ciatam ab ma in mentis fidei et opinionis; sed tali actu te
simul dicitur fides et opinio: quia non implicat quod idem actus sit simul de ap
du et opinio in ... habitus boni minor contrar; maiorem
malitiam apparitam: non implicat quod idem actus et actus imperans
eleemosynas elicitus a voluntate sit mentis charitatis obedien
tiae et misericordiae: ergo pariter. Contrar enim non actus voluntatis
imperans eleemosynas sit mentis alienandi pecunias ob motivum suo
levandi miseriam pauperis et ob motivum placendi Deo summe dilecto
qui actus est solum et elicitur in mentis obedientiae misericordiae 1152
et charitatis et caetera.

Respondebis disparitatem esse quod actus volum
tatis prout praecise potest adaequare actum a quolibet ex illis motiv
vel non dicitur a quolibet, et uno solo manente adhuc manet actus
voluntatis acceptandi quolibet ex illis motivis est sufficiens adaequa
et in actu imperante eleemosynas et non ita se habent in actum
in mentis fidei et opinionis siquidem quolibet ex illis deficiente
cum quatuor alia duo manent actus non manet supponatur
atque ille actus sed fidei et opinionis unde quolibet ex illis mon
ens non est sufficiens adaequatus in illius actus mentis hinc expurgatur
sed adversarii quia in illa mentis componunt unum mentis adae
quatum quolibet illorum est adaequatum ex primo elicitur unus actus 1153
solum est opinio in quo eliciunt unus actus quorum alter dicitur ..
est fides et opinio alius.

Impugnaturus responsio quia paritatem argumenti
aliquorum defendit non praedicant actum voluntatis sufficientem
esse obedientiae misericordiae et charitatis sed ablato motivo obe
dientiae placendi pecunias non manet obedientia, ablato motivo sublevandi
miseriam pauperis non manet misericordia et ablato motivo placen
di Deo summe dilecto non manet charitas: sed ablato quolibet
motivo alii duo alia manent non manent praedicatum actus vo
luntatis: ergo ablata disparitas nulla est. Item argumentum adversus ad
versarios quia in illa mentis componunt unum mentis adaequa
tum quolibet illorum est adaequatum ex primo elicitur unus actus et
solum est misericordia et solum charitas et solum obedientia ex quibus
unum est actus quorum alter charitas alter obedientia, et mi 1154
sericordia alius.

Deinde ad argumentum adversariorum respondeo dicendum quod
quomodo in illa mentis componunt unum motivum adaequatum ex illis
est actus in sumpto et prout est tali denominatur ...

quin habitus negativus modus [illegible] accidat ut actus voluntatis
qui ex sua intrinseca tendentia est obedientiae, misericordiae,
charitatis, etiam hoc sensu quodlibet modus non est adaequatus ac-
tibus ex illis modis est adaequatus cum illo actu secundum
habitum cui modus correspondens, sicut cum illo actu sicut
justitiae et proximo virtutis obedientiae. Licet contra adversa-
rii judicio actus voluntatis concludere ille actus intendens ha-
bitus, et intrinsece amplius modus scientiae, opinionis et fidei, et
virtualiter aut aequivalenter simplex, et unusquisque modus
est adaequatus cum illis habitibus quibus tali modus correspondet.
sicut ille actus voluntatis habitus et intrinsece amplius mo-
tiva obedientiae, charitatis et misericordiae est virtualiter aut
aequivalenter simplex et unusquisque modus est adaequatus cum habi-
tibus correspondentibus tali modo.
§ 155. Quod autem hoc subsistat ut pro-
dicitur actus intrinsece scientiae, fidei et opinionis, non autem sicut opinio et
contra [illegible] partium [illegible] id quod subsistit ut ille voluntas
[illegible] actus ut obedientiae, misericordiae et charitatis ut dicitur,
[illegible] quod modus [illegible] dicitur adaequatus non quia ex solo [illegible]
[illegible] ad tales determinatus actus [illegible] sua modo
sed eo quod ex solo potest moveri ad actus virtutum [illegible]
[illegible] tamquam [illegible] de actu intrinsece [illegible]
[illegible] et intrinsece amplectatur simplex modus scientiae, fidei et
opinionis. Hoc tamen non requiritur ad [illegible] determinandum
[illegible] ad virtutum [illegible], qui est intrinsece scientiae, fidei
et opinionis; quatenus videlicet [illegible] ex simplici illo modo
[illegible] ex causa intrinseca modo applicatum.
Applicatur necdum
non debet amplius habitus [illegible] adaequate permittat ut [illegible]
[illegible] permittat [illegible] modo [illegible]
tivo fidei, et modo opinionis [illegible] permittit ille [illegible]
[illegible] actus ille qui est [illegible] intrinsece scientiae, fidei et opinionis,
videlicet [illegible] habitum ex modo scientiae, fidei et opinionis
et non amplius habitus ex sua intrinseca tendentia [illegible]
modo = quod [illegible] de tali actu est [illegible] ex illis
modis adaequatus cum talis actu, qui ab intrinseco modo
denominatur scientiae, fidei et opinionis [illegible]
[illegible] ex illis est modus adaequatus [illegible] cum tali actu

ut consistendi semper ratio, quia dictum quolibet mundo manente ponere illo contrario actu licet sunt diversa denomina- tio extrinseca dimanans ab illo mundo extrinseco, et tamen de- scriptio sit hoc absolutum exemplo actus voluntatis qui actu alteri habent ex mundo extrinseco obiectum misericordiae Charitatis.

Sectio Nona.

Quaestio an ad actum liberum requiratur

Actus ille actus qui habetur ex mundo evidenter ist est summa adhaesio mundi obiecto; et actus qui habetur ex mundo summa adhaesio mundi obiecto; Ad hoc missus probabilis non est summa adhaesio mundi obiecto. Ad hoc implicat delectionis actum qui simul ex illo ex illo mundo habetur contra sapere maiori inquit. Quod ille actus sit summa adhaesio omnium obiecto, quaeritur si ex aliquo mundo ita adhaereat omni obiecto, et de illo voluntas debita ut non potest neque, ab ea dimovere si ponitur; quod habet ut illa ratione illum actum in semper; quia ille actus tandem semper sit est, et summa adhaesio mundi obiecto. Unde de tali actu ve- rificari nunc, quod non sit summa adhaesio mundi obiecto. Atque 1158

est actus necessarie simul liber, et necessarius; At actus Ca- du, et At est simul liber, et necessarius; actus actus necessarie, simul liber, et illa ratio nunc est; quia ille actus dependet a pa- rtibus, et mysterio voluntatis, ac proinde est liber liberrime nos At necessarie nos ad actum concomitante actu in necessa- rio est contra mundi inquit nunc quod ad illa parte. Ad probandum ex simpliciter illa parte eiusdem mundi sic necessitat nos ad actus ij quae plurimi actum est visitationi dicitur voluntas: necessitaret 1159 ij ad actum habendum ex mundo illud inquit ipso. Itaque nos

habito mundo illa contra continua Dei et quamvis necessita- rent ad interius actum Dei Docent illis quasi dicere minime ad actionem huiusmodi: verbi non tamen necessita- tur ad actum habendum ex mundo illo; quia mundus ille non necessitat nos ad assumendum illa visitatione propria autem necessitatur Dei verbi summe ac proinde tali actus qui simul sit illa et probata dicitur sub verbi summa voluntatis ratio hujus est; quod stante mundo At ex voluntas libere non determinetur erat ponere pon- endi actus non tamen ponere pone actum prima mundi illud, quod actus, qui sit, et nunc ponitur non tamen sit primum

sc.a fides eius idem proveniat aliunde voluntatis imperio ad
fluctuare exemplo fundamenti necessitatis molinari operationi
non potenda quae tamen libere ponit illas ex motivo proximo
et charitatis calamus motivi humanum. Argues

Adquatus 3.a sequitur de fides eius ille actus absolute est opinio; quia motivum
opinionis est de fide altius = diversimode an 3.a sequitur de
fides eius sunt, quod talis sit in genere suo solo quod talis non
sit ex genere suo; nego tamen, et cog. = est dicens partis ex genere
suo est illa quae si sola non sufficit ad 3.a sub ratione assensus
certitudinis obtinendi; talis est obiectum uniuscuiusque premissae in illo
primo assensione in quo obiectum adaequatum sufficienti motivo
est obiectum uniusque premissae; ergo 3.a non tam denominandum
premissis quae si fidei universae in illis in eis; et tanquam
ex numeratis ipsis denotat illarum illustrationi assumpto.

Declaratur quod
sit talis ex genere suo illa est quae licet simul cum alia ad 3.a concurrat
tamen si sola est sufficiens ad 3.a sub ratione assensus
certitudinis obtinendi: et hoc modo se habet quodlibet ex motivis
motivis de quibus loquimur nullus est per se sufficiens ad par
et propterea licet motivis opinionis sint debiliora reliquis tamen
ex se [illegible] illo motivo [illegible] non est ipsis opinio, fides eius sc.a est
fides applicatur in actu predicto voluntatem quae non ipsis est actum
ministrandi fides eius [illegible], et charitatis licet motivum
secundarium sit reliquis debilius. = Omne proloquium illud obiectum
ex magna causa applicandi et de magnitudine tam certitudini ipsa
ubi quae ex genere suo talis sunt.

Argues 4.º ideo rationalitatem
tamen non possunt requiri in eadem in [illegible]; quia si differunt
non privantur opposite sed differunt sicut fides, et opinionis si
[illegible] opposite: omnia eadem in actu requirunt respective. prob.
minor: differentia opinionis est incertitudo, differentia fidei est ob
[illegible], et differentia sit est certitudo, et claritas sicut certitu-
do, et incertitudo claritas et obscuritas se distinguunt quantum
oppositi ergo = respondeo concessa maiori negando minorem ad probationem
[illegible] diversimode [illegible] maiori parte differentia opinionis est in
certitudo quoad motivum completo: quoad obiectum nego secundum
et diversimode differentia fidei est obscuritas quoad motivum [illegible]
ro quoad obiectum nego: et concessa 2.a maiori parte, diversimode mi
nori; sed certitudo, et incertitudo quoad obiectum claritas et obscu

xitas quae ad obiectum videtur privando opposito eodem certitudine quae ad modum claritas quae ad obiectum, et obscuritas quae ad modum vel videtur privando opposito, ergo, et
 1153

lemniatis de firma opinionis cum aliis minimis gravi- tamen fundamentum quam sit certitudo ex illo Verde opinio involvit incertitudinem quae ad modum hoc autem non est quod opinio essentiali- ter includat certitudinem aliunde habitam; sed solum certitudi- nem habitam ex modo illo cui in ratione opinionis in qua pariter attingat fidem et ex aliis habitam per auctoritatem loquentis. Unde ad hoc requiratur ut aliquid obscurum quod clare et firmiter ab homine proponatur fide involvit ob- scuritatem quae ad modum hoc autem dicitur quod fides essentialiter includat claritatem habitam ex modo sed solum habitam ex modo non dei.
 1154

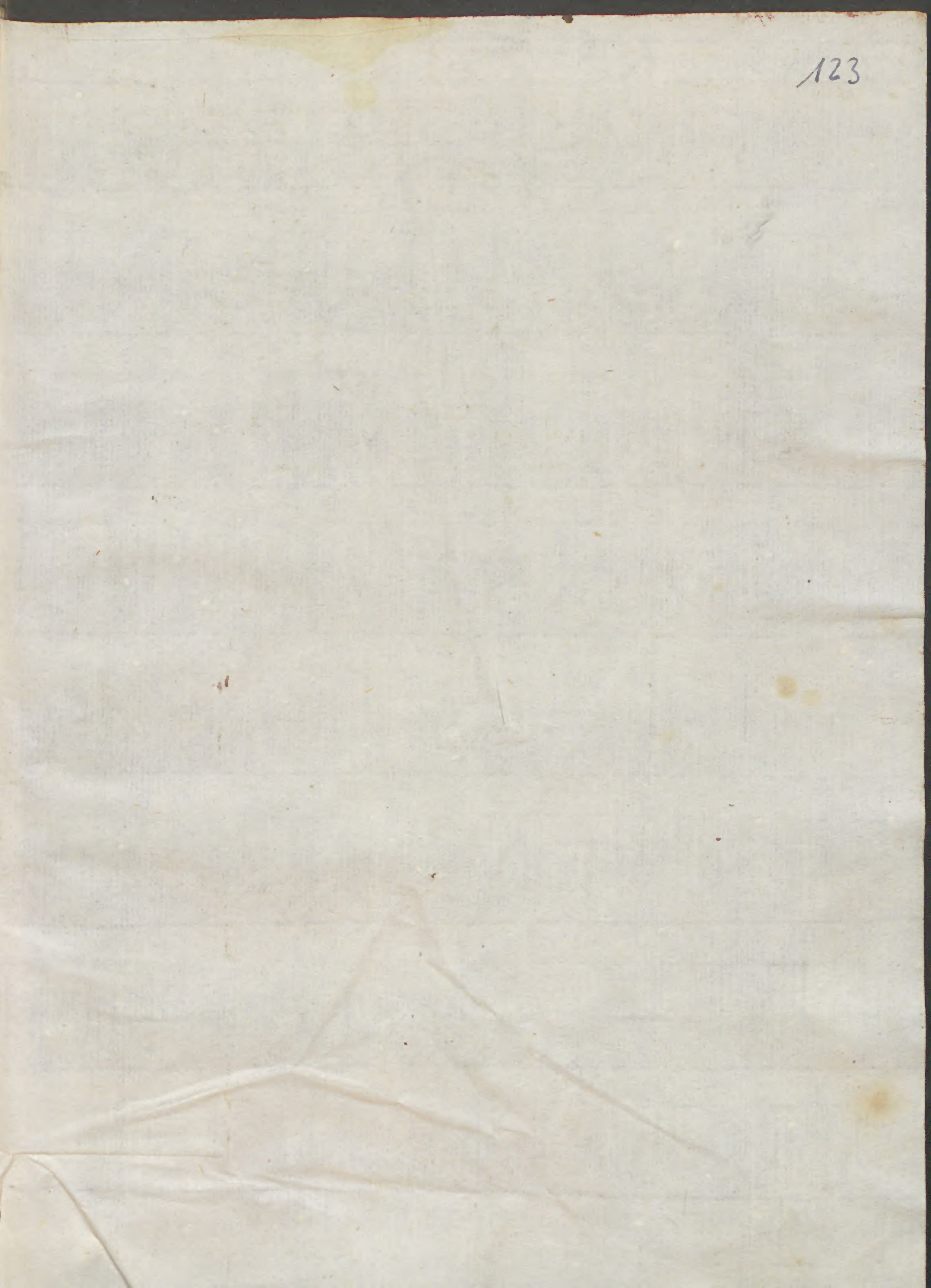
Secundo observatur notabilem discretionem inter actum solum opinionis et actum qui simul sit fidei, et opinio utique actus proprie opi- nionis quia utique includit ex modo gravi et non certitudine ex illo ac actus solum opinionis et fidei in certitudine et obscuritate quae non habet unde participet certitudinem, claritatem, et quem certitudo et obscuritas sunt quae ad obiectum quae quae ad modum actus vero qui simul et opinio, et fidei etiam opinionis in certitudine et obscu- ritas; quae licet ex modo opinionis sequitur certitudo requisita non tamen certitudo, et claritas ex modo fidei ac proinde est incertitudo, et obscuritas quae ad modum non vero quae ad obiectum.
 1155

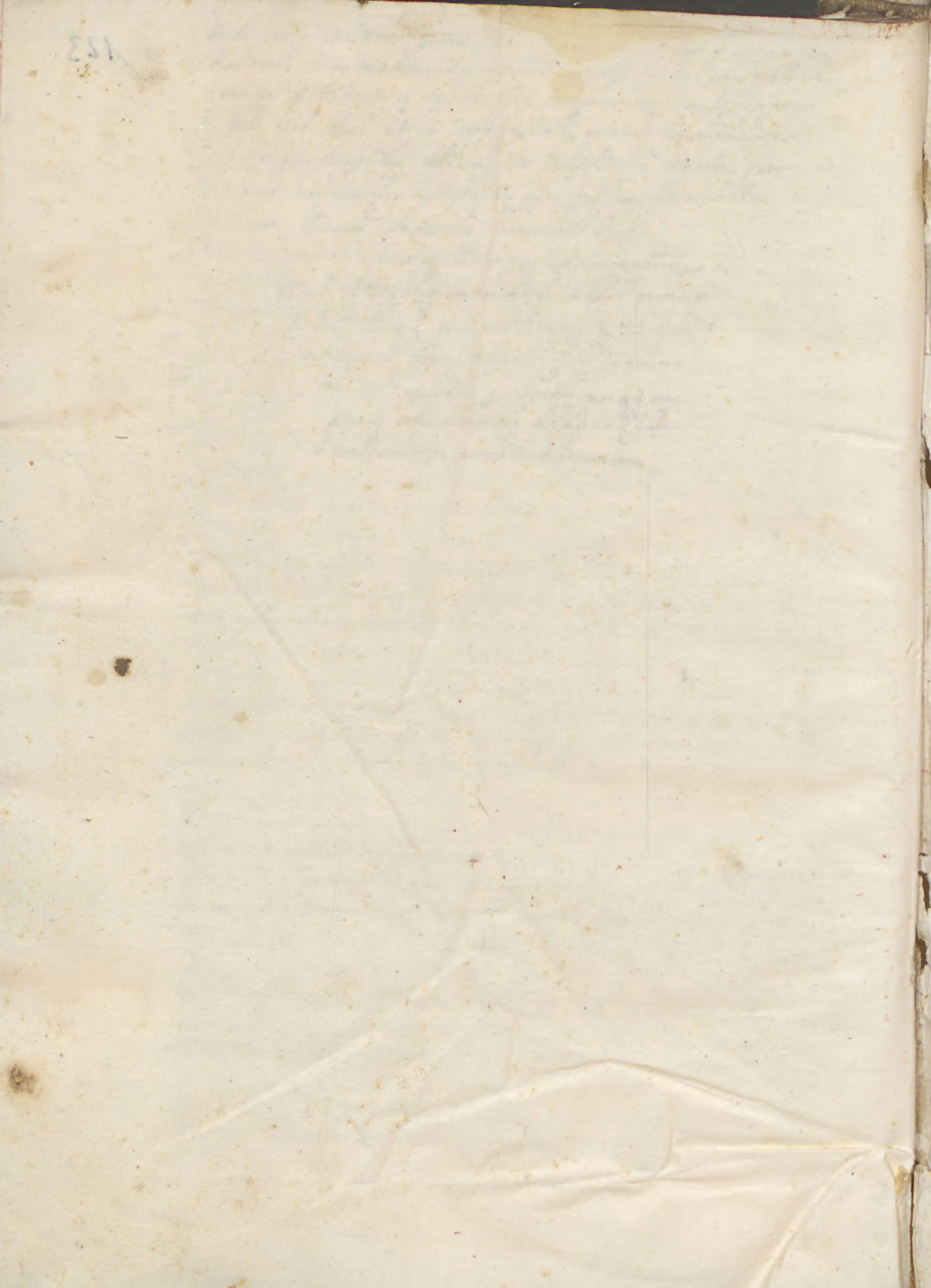
Tertio ratio actus solum opinionis est positive radicaliter formidolo- sus quia habeatur ex modo suo retundentem firmitatem in quantum et aliunde non dicere aliquam realitatem illudentem quae modum refle- xione supra modum dubitare aut formidare de obiecto. actus vero qui simul est opinio, et fidei non est positive radicaliter for- midolosus quoad obiectum quia habet non participatur firmitatem ex mo- do opinionis. Aliquando tamen parum pro parte a modo sui actus formidolosus quoad ad modum licet enim reflectens supra modum opinionis posse formidare de eo in qua ratione modum, et de ipsius cognitione ex obiecto parum formidandum credendum et de actu solum fidei, et de actu, qui simul est et fidei.

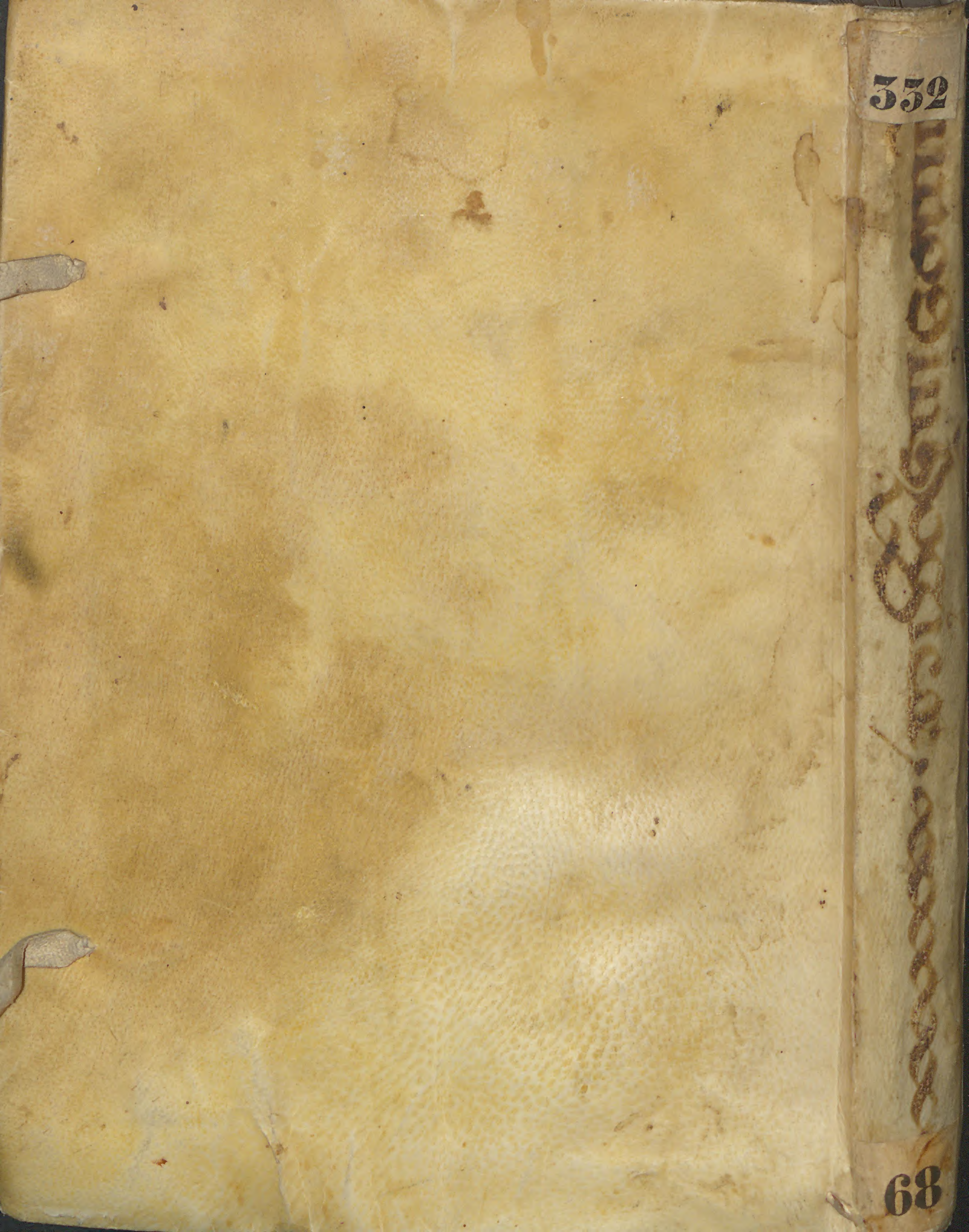
Ergo omnes, Generaliter opinionem rationali philosophis tenemus formidinem propter casus et ob discrimina [illegible]

rati navigationi porri [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] lucubrationibus [illegible] quidem et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] in honorem Caesaris ac laudem Salvato-
ris nostri Dei [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ab originali [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] quae [illegible] [illegible] Bea-
to Sancto Ioanni [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] Concedimus v.
[illegible] [illegible] Obsequiis [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] quibus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] adsolvimus dialecticae
[illegible] nominabimus—

332
68